

STAR WARS®

JEDİ AKADEMİ ÜÇLEMESİ 3. KİTAP

GÜÇ'ÜN KAHRAMANLARI

KEVIN J. ANDERSON

STAR WARS

Jedi Akademi Üçlemesi

3.Kitap

GÜÇ'ÜN KAHRAMANLARI

YAZAN

Kevin J. Anderson

The Jedi Academy Trilogy, Vol. 3
Champions of the Force
©2005 Lucasfilm Ltd. & TM. All rights reserved.
Used under authorization.
©2009 Arka Bahçe Yayıncılık ve Reklamcılık Ltd. Şti.
Güç'ün Kahramanları ACI
Yayın hakları
Lucas Licensing tarafından Max Licensing
aracılığı ile Arka Bahçe
Yayıncılık ve Reklamcılık Ltd. Şti.'ine verilmiştir.
Her hakkı saklıdır
GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Ahmet Kocaoğlu
ÇEVİRİ
Cem Demirkan
DÜZELTİ
Burç Üner
Arka Bahçe Yayıncılık
Hacı Mehmet Efendi sok. No: 22/5
Özgül Apartmanı
Nişantaşı/İstanbul
Tel: 0212 2910689-90

Sun Crusher, gafil avlanmış bir kurbanın kalbini hedef alan hançer misali Carida Sistemi'ne girmişti.

Kara gözleri parlayan Kyp Durrone, kontrollerin üzerine eğilmiş halde tüm dikkatini yeni hedefine yöneltmişti. Bu süpersilahın gücüyle – ve akıl hocası Exar Kun'un ona öğretmiş olduğu tekniklerle - Kyp, Yeni Cumhuriyet'e yönelik tüm tehditleri ortadan kaldırabilecekti.

Sadece birkaç gün önce Cauldron Nebulası'nda Amiral Daala ve iki yıldız destroyerini ortadan kaldırmıştı. Patlamanın hemen ardından Sun Crusher'ın tabut büyüklüğündeki haberleşme podlarından birini göndererek, tüm galaksinin bu büyük zaferin sorumlusunun kim olduğunu öğrenmesini sağlamıştı.

Kyp'in şimdiki hedefi ise Carida'daki İmparatorluk Askeri Eğitim Merkezi'ydi.

Askeri gezegen, yetiştirilecek stormtrooperların kaslarının gelişmesini mümkün kılacak güçlü bir yerçekimine sahip büyük bir dünyaydı. Medeniyet görmemiş kıtaları her türlü eğitim için mükemmel imkanlar sunmaktaydı. Kutup çöllerine, keşfedilmemiş yağmur ormanlarına, sarp uçurumlarla çevrili dağ sıralarına ve her türden zehirli sürüngenle kaynayan kavurucu çöllere sahipti.

Carida, Kyp'in sakin anavatanı, onun ve ailesinin bir zamanlar göller üzerinde kurulmuş kolonilerde yaşadığı Deyer'den tümüyle farklı bir yerdi. Fakat bu huzur ortamı da yıllar önce ailesinin, Alderaan gezegeninin yok edilmesini protesto etmeye kalkışmasıyla sona ermişti zaten. Stormtrooperlar koloniyi yerle bir edip Kyp ve anne babasını Kessel'deki baharat madenlerine sürgün ederken, kardeşini de zorla stormtrooper eğitim kampına göndermişlerdi.

Şu anda, askeri gezegenin yörüngesinde, Kyp beyninde fırtınalar kopan gergin bir insanın yüz ifadesiyle duruyordu. Gözlerinin içinde gölgeler dans ediyordu. Bunca yıldan sonra artık kardeşini sağ olarak bulma ümidini yitirmişti; ama ona ne olduğunu da öğrenmek istiyordu.

Ve eğer Zeth orada değilse Kyp tüm Carida Sistemi'ni ortadan kaldıracak güce de sahipti.

Bir hafta önce Luke Skywalker'ın cesedini Yavin 4'teki Büyük Tapınak'ın tepesinde bırakmıştı. Sun Crusher'ın inşa planlarını da saf Qwi Xux'un zihninden çalmış ve ardından da Amiral Daala ve iki yıldız destroyerini ortadan kaldırmak için beş yıldız yok etmişti. Daala, son anda patlayan yıldızlardan kaçmaya çalışsa da bunu başaramamıştı. Alevler Daala'nın sancak gemisi Gorgon'u yutarken ortaya çıkan şok dalgası Sun Crusher'ın tüm ekranlarını çalışmaz hale getirmişti.

Bu muazzam zaferle Kyp'in gözü iyice kararmış ve İmparatorluk'u tümüyle ortadan kaldırmak için yola çıkmıştı.

Carida'nın savunma sistemi, Kyp gezegenin yörüngesine girer girmez Sun Crusher'ı tespit etmişti. İmparatorluk güçleri aptalca bir şey yapmadan Kyp bir ultimatoma göndermeye karar verdi. Pek çok farklı frekansta bir mesaj yayınladı.

“Carida Askeri Akademisi,” diye söze girdi sesinin tonuna dikkat ederek, “ben Sun Crusher’ın pilotuyum.” Coruscant’ta Mon Mothma’nın yüzüne içkisini fırlatarak diplomatik bir skandala yol açan kişinin adını hatırlamaya çalıştı. “Ben... Büyükelçi Furgan’la teslim olma koşullarını müzakere etmek istiyorum.”

Gezegenden ses yoktu. Kyp iletişim sistemine bakarak hoparlörden gelecek cevabı bekledi.

Konsolunda beliren alarm, gezegenin çekici ışınının Sun Crusher’a kilitlenmeye çalıştığını gösterince Kyp Jedi yeteneklerinin de yardımıyla sürekli konumunu değiştirerek buna imkan vermedi.

“Buraya oyun oynamaya gelmedim.” Kyp elini yumruk yapıp konsolun üzerine indirdi. “Carida, eğer on beş saniye içerisinde cevap vermezseniz güneşinizin merkezine bir torpido göndereceğim. Bu silahın neler yapabileceğini bildiğinizi zannediyorum. Anlaşıldı mı?”

Yüksek sesle saymaya başladı. “Bir... İki... Üç... Dört...”, on bire vardığında iletişim sisteminin hoparlöründen bir ses duyuldu.

“Yabancı, sana iniş koordinatlarını ileteceğiz. Bunlara uyarsın ya da yok edilirsin. İnişin ardından derhal gemini stormtrooperlara teslim edeceksin.”

“Durumu pek anlamış gibi görünmüyorsunuz.” dedi Kyp, henüz gülmeye son vermeden. “Büyükelçi Furgan’la konuşmama izin vermezseniz sisteminiz galaksinin en parlak yeri haline gelecek. İki yıldız destroyerini ortadan kaldırmak için bir nebulayı yok ettim. Stormtrooperlarla dolu bir gezegenden kurtulmak için küçük bir yıldızı yok etmekten çekinir miyim sizce? Furgan’ı bulun ve görüntülü bağlantı kurun.”

Hologram paneli titredi ve iletişim subayının yanı başında Furgan’ın geniş ve düz suratı belirdi. Kyp, büyükelçinin kalın kaşları ve iri pembe dudaklarını derhal tanıdı.

“Burada ne işin var, Asi?” dedi Furgan. “Bir şeyler talep edecek konumda değilsin.”

Kyp’in sabrı tamamen tükenmişti. “Dinle beni Furgan. Kardeşim Zeth’in başına neler geldiğini öğrenmeni istiyorum. On yıl önce Deyer gezegeninde askere alınıp buraya getirilmişti. Bir şeyler bulduktan sonra koşulları görüşmeye başlayabiliriz.”

Kaşlarını kaldıran Furgan gözlerini ona dikti. “İmparatorluk teröristlerle müzakere etmez.”

“Fakat başka şansınız yok.”

Huzursuzluğu her halinden belli olan Furgan sonunda pes etti. “Böyle eski bir bilgiyi elde etmek biraz zaman alacaktır. Yörüngedeki konumunuzu koruyun. Araştırmaya başlıyoruz.”

“Bir saatiniz var.” dedi Kyp ve iletişimi kesti.

Carida’da, İmparatorluk Eğitim Merkezi’nin ana binasında, suratı asılmış olan Büyükelçi Furgan iletişim subayına baktı. “Söylediklerini araştırın Teğmen Dauren. Bu silahın kapAsitesini öğrenmek istiyorum.”

Uzaklaşan stormtrooper teğmenin askeri nizamdaki yürüyüşüne hayran kalan Furgan etkilenmişti. “Rapor verin.” dedi yüzbaşıya.

Miğferindeki amplifikatör sesini yükseltti. “Albay Ardax saldırı birliğinin Anoth gezegenine doğru yola çıkmaya hazır olduğunu bildirdi.” dedi. ”Dretnot Vendetta’ya tam teçhizatlı birliklerle birlikte sekiz adet MT-AT aracı da yüklenmiş durumda.”

Furgan ellerini önündeki parlak konsola dayadı. “Bir bebeği kaçırıp, bakıcısı olan kadının da hakkından gelmek boş bir işmiş gibi görünebilir; fakat bu bebek bir Jedi ve Asilerin onu korumak için aldığı tedbirleri de hafife almamak gerekir. Albay Ardax’a birliğini derhal yola çıkmak için hazırlamasını söyleyin. Burada üstesinden gelmem gereken ufak bir sorun var; ardından imparatorun yerini alacak genç ve uysal adayımızla ilgilenmeye başlayabiliriz.”

Stormtrooper, selam verip parlak botlarıyla keskin bir geri dönüş yaparak kapıdan çıkıp gitti.

“Büyükelçi,” dedi verileri inceleyen iletişim subayı, “casus ağımız sayesinde Asilerin, bir yıldızın patlamasını tetikleyebilecek, Sun Crusher adında bir İmparatorluk silahını çaldıklarını biliyoruz. Ayrıca Cauldron Nebulası’nda da kısa süre önce yabancının iddia ettiği gibi birkaç nedeni belirsiz süpernova ortaya çıktı.”

Furgan şüphelerinde hakkı olabileceğini anlayınca heyecanla titredi. Sun Crusher ve bebek Jedi’ı ele geçirebilirse Core Sistem’deki birbirini yemekle meşgul liderlerin tümünden daha fazla güce sahip olacaktı. Carida yeni kurulacak İmparatorluk’un başkenti bile olabilirdi; tabi ki yönetimde imparatorun vekili olarak kendisi olacaktı.

“Sun Crusher’ın pilotu, kardeşiyle ilgili haberleri beklemekle meşgulken,” dedi Furgan, “biz de tüm gücümüzle saldırıp aracını etkisiz hale getireceğiz. Böyle bir fırsatın kaçmasına müsaade edemeyiz.”

Gözlerini Sun Crusher’ın kronometresine dikmiş, beklemekte olan Kyp’in öfkesi her geçen saniye artıyordu. Eğer Zeth’in akıbetiyle ilgili bir bilgi bulabilme ümidi olmasaydı, Kyp, elinde kalan dört rezonans torpidosundan birini çoktan Carida’nın güneşine göndermiş ve şu anda da uzaktan sistemin bir süpernovaya dönüşerek yok oluşunu izlemekle meşgul olurdu.

Duyduğu bir zırlıtının ardından Carida’nın iletişim subayının görüntüsü tam karşısında belirdi. “Sun Crusher’ın pilotuna – Siz, bizim Deyer’deki koloniden askere aldığımız Zeth’in kardeşi Kyp Durron musunuz?” Subay son derece yavaş ve her kelimeyi dikkatle vurgulayarak konuşmuştu.

“Bunu daha önce söylemiştim. Bir şey öğrendiniz mi?”

İletişim subayının dikkati biraz dağılmış gibiydi. “Üzüntüyle bildiririz ki kardeşiniz eğitimin ilk aşamasını sağ olarak tamamlayamamıştır. Uyguladığımız eğitim ancak en iyilerin başarabileceği derecede zordur.”

Kyp’in kulaklarını, çağılayan suların sesine benzeyen bir uğultu kapladı. Her ne kadar böyle bir haberi beklese de kesin olarak öğrenmesi onu son derece üzmüştü. “Ne?... Nasıl ölmüş peki?”

“Kontrol ediyorum.” dedi iletişim subayı. Kyp uzunca bir süre bekledi. “Bir dağda hayatta kalma

görevi esnasında birliğı tipiye yakalanmış. Donarak hayatını kaybetmiş. Birliğinin diğer üyelerinin hayatta kalması için kahramanca çaba sarf ettiğı yönünde kimi ibareler var. Elimde konuyla ilgili kapsamlı bir dosya bulunmakta. İsterseniz size gönderebilirim.”

“Evet.” dedi Kyp tok bir sesle. “Her şeyi gönderin.” Kardeşinin yüzü, gözünün önüne geldi: İkiisi birlikte kamışlardan küçük gemiler yapar ve o gemilerin yüzmelerini izlerlerdi; ardından da stormtrooperların evlerine girip onu zorla götürdükleri zaman kardeşinin yüzünün halini hatırladı.

“Biraz zaman alacak.” dedi iletişim subayı.

Kyp, ekranında belirmeye başlayan verileri izledi. Exar Kun’u, kendisine Üstat Luke’un öğretmeyi reddettiğı pek çok şeyi öğreten kadim Sith Lordu’nu, düşündü. Zeth’in ölüm haberini alması Kyp’i kısıtlayan son bağı da ortadan kaldırmıştı. Artık durması için hiçbir neden yoktu.

Cani Carida’ya merhamet göstermeyecekti. Kyp, önce Yeni Cumhuriyet’e musallat olan bu çıbanbaşını temizleyecek, ardından da sıra galaksinin merkezinde güçlerini toparlama çabasında olan diğer İmparatorluk komutanlarına gelecekti.

Zeth’le ilgili dosyaların Sun Crusher’ın hafızasına yüklenmesini bekledi. Bu kadar yazıyı okuyup anlamak, kardeşinin hayatındaki her detay ve kardeşiyle birlikte olsalar nasıl bir yaşamları olacağı üzerine düşünmek onu fazlasıyla meşgul etmişti.

Kırk tane TIE avcısı, gezegeni saran ince atmosferi yarıp kükreyerek üzerine doğru gelmeye başladı. Diğer taraftan da yirmi tanesi kısaç formasyonunda yaklaşıyordu. Zeth’le ilgili dosyaların yollanması, onu saldırıya hazırlanırken meşgul etmek için uygulanan bir hileden başka bir şey değildi!

Kyp kızsı mı gülse mi bilemedi. Yüzünde acı bir gülümseme belirdi ve birden kayboldu. TIE avcıları yaklaşmış ve gemiyi etkisiz hale getirecek noktalara ateş etmeye başlamışlardı. Kyp, açılan ateşin gemisi üzerindeki etkisini hissetse de, Sun Crusher’ın özel quantum kaplı zırhı, bir yıldız destroyerinin turbolazerine bile dayanabilecek güçteydi.

TIE pilotlarından biri Kyp’le temasa geçti. “Etrafin sarıldı. Artık kaçamazsın.”

“Afedersiniz.” dedi Kyp. “Beyaz bayrağım bitmiş.” Sensörlerini kullanarak mesajın geldiğı TIE avcısını tespit etti ve savunma taretleriyle avcıya kilitlenip ateş açtı. Güneş panellerinden isabet alan avcı, patlayarak beyaz ve turuncu bir ışıkla ortadan kayboldu.

Diğer avcılar her yönden saldırıya geçti. Kyp savunma lazerleriyle yeni beş hedef seçti ve üçünü vurmayı başardı.

Sun Crusher’ın mükemmel hareket kabiliyetini kullanarak yükselirken, TIE avcıları da vurulan diğer avcılarının patlamaları arasından ateş açmaya devam ediyordu. İki avcı kazayla birbirini vurunca, Kyp kahkahayı patlattı.

Artan öfkesine paralel olarak gücü de artıyordu. Caridalıları hak ettiklerinden bile daha fazla ikaz etmişti. Kyp ultimatom vermiş, buna karşılık Furgan karşı saldırıya geçmişti.

“Bu yaptığın son hata olacak.” dedi.

TIE avcıları ateşe devam etselerde çoğunlukla ıskalıyorlardı. Vurdukları zaman da lazer ışınları kalkana çarpıyor ve bir hasara yol açmadan yok olup gidiyordu. Pilotlar nasıl nişan alıp ateş edeceklerini biliyormuş gibi görünmüyorlardı. Anlaşılan çoğu zamanlarını savaş simülatörlerinde geçirmişlerdi ve gerçek bir savaşa belki de ilk kez katılıyorlardı. Kyp’in asıl güvencesi Güç’tü.

Karşılık verip bir avcıyı daha yok etti, sonra da artık anlamı kalmadığını düşünerek çatışmaya son verdi. Daha büyük bir hedefi vardı. Yörüngeyi terk edip sistemin merkezindeki yıldızla doğru yönelirken iki hızlı TIE avcısı peşine takıldı.

Sun Crusher’a verebilecekleri tek hasar, gövde dışındaki küçük lazer taretlerini yok etmek olacaktı. Daala’nın kuvvetleri de Sun Crusher’ın dış silahlarını imha etmeyi başaramıyordu ama Yeni Cumhuriyet mühendisleri bunları tamir etmişti.

Diğer bir TIE avcısı ise atmosferden çıkmaya çalışırken havaya uçmuştu. Kyp enkazın arasından doğruca güneşe yöneldi. Geri kalan tüm avcılar ona saldırmaya devam ettiler ama onun umrunda değildi.

Kardeşinin, zorla alındığı bir askeri kamptaki eğitimde, donarak ölmüş olduğu düşüncesini bir türlü kafasından atamıyordu. Kyp’in bu düşüncelerden kurtulmasının tek yolu Sun Crusher’ı kullanarak tüm gezegeni ortadan kaldırmaktı.

Rezonans torpidolarının ateş sistemini harekete geçirdi. Yüksek enerjili mermi Sun Crusher’ın altındaki çember şeklindeki jenaratörden oval şekilli bir plazmaya yüklenerek atılacaktı.

Son seferinde Kyp torpidolarıyla bir nebuladaki süper dev yıldızları vurmuştu. Carida’nın güneşi sıradan sarı bir güneşti ama yine de Sun Crusher çekirdekte bir zincirleme reaksiyon başlatabilecekti.

Kyp parlak sarı ateş topuna doğru yol alırken, yıldızın kromosferindeki patlamalar da uzaya doğru yayılıyordu. Kaynayan konveksiyon hücreleri patlayarak yüzeye doğru yükseliyor ve orada soğuyup tekrar dibe doğru çöküyordu. Güneş lekeleri güneşin güzelliğine gölge düşürür gibiydi. Kara noktalardan birinin dart tahtasını andırdığını düşündü.

Kyp rezonans torpidosunu hazırladı ve bir an için arkasını kontrol etti. Takipçisi TIE avcıları güneşe bu kadar yaklaşamadıklarından uzaklaşmak zorunda kalmışlardı.

Güvenlik alarmı Kyp’in önünde yanmaya başlasa da dikkate almadı. Kontrol sistemi yeşil renkte yanıp söndüğünde ateş düğmesine bastı ve elips şeklinde yeşil mavi cisim Carida’nın güneşine doğru yola çıktı. Hedef mekanizması çekirdeği bulacak ve geri alınamaz bir düzensizliğe yol açacaktı.

Kyp rahatlamış bir şekilde pilot koltuğunda geriye yaslandı. Artık geri dönüş yoktu.

Askeri akademinin ortadan kalkması artık an meselesi olduğundan sevinçli olması gerekirdi ama kardeşini kaybetmiş olmasının üzüntüsünü hiçbir şey unutturamıyordu.

Askeri eğitim tesisinin ana binası alarm sesleriyle çınılıyordu. Stormtrooperlar uzun koridor

boyunca koşturuyor ve daha önce eğitimini yapmış oldukları şekilde görev yerlerine ulaşmaya çalışıyorlardı; ama ne yaptıklarını pek bilmedikleri ortadaydı.

Büyükelçi Furgan'ın yüzü şok nedeniyle garip bir hal almıştı. Çıkık gözleri sanki yuvalarından fırlayacakmış gibi duruyordu. Dudakları kilitlenmiş söyleyeceği sözleri güçlükle toparlayabilmişti. “Tüm TIE avcılarımız nasıl olur da hedefi ıskalar?”

“Iskalamadılar, Efendim.” dedi iletişim subayı Dauren. “Anlaşılan Sun Crusher'ın aşılmaz bir zırhı var. Bu tarihe kadar rastladığımız tüm zırhlardan daha sağlam.”

“Kyp Durrón güneşimize ulaştı. Güneş patlamaları nedeniyle tespit etmekte zorlansak da bir tür yüksek enerji taşıyan torpido fırlattığı kesin.” İletişim subayı yutkundu. “Bunun ne anlama geldiğini hepimiz biliyoruz, Efendim.”

“Eğer tehdit gerçekse...” dedi Furgan.

“Efendim,” Dauren kendini zor zapt ediyordu, “gerçek olduğunu kabul etmek zorundayız. Yeni Cumhuriyet böyle bir silaha sahip olmaktan dolayı son derece huzursuzdu. Cauldron Nebulası'ndaki yıldızlar da patladı.”

İnterkomdan Kyp Durrón'un sesi yükseldi. “Carida, sizi uyardım ama siz bana numara yapmayı seçtiniz. Şimdi kendi başınıza açtığınız bu belayla yüzleşin. Hesaplarıma göre güneşinizin çekirdeğinin kritik duruma ulaşması iki saat sürecek.” Bir an durakladı. “Gezegeningenizi tahliye etmek için elinizde olan süre bu.”

Furgan masaya yumruğunu indirdi.

“Efendim,” dedi Dauren, “ne yapacağız? Tahliyeye başlayalım mı?”

Furgan bir düğmeye basmak için eğildi ve ana binanın altındaki hangarın kapısını açtı. “Albay Ardax, derhal birimlerinizi toplayın ve onları Vendetta dretnotuna bindirin. Anoth'a göndereceğimiz saldırı birliği bir saatten kısa süre içerisinde yola çıkmak zorunda. Biz de onlarla gideceğiz.”

“Emredersiniz Efendim.”

Furgan iletişim subayına döndü. “Bu gencin kardeşinin öldüğünden emin misin? Kullanabileceğimiz bir şey yok mu?”

Dauren düşündü. “Bilmiyorum, Efendim. Bana onu oyalamamı söylediniz. Ben de bir hikaye uydurup sahte belgeler gönderdim. Kontrol etmemi ister misiniz?”

“Tabii ki kontrol etmeni isterim!” diye köpürdü Furgan. “Eğer kardeşini rehine olarak tutabilirsek belki de genci, Sun Crusher'ın silahının etkisini tesirsiz hale getirmeye ikna edebiliriz.”

“Derhal başlıyorum, Efendim.” dedi Dauren ve parmakları veri pedinin üzerinde gezinmeye başladı.

Furgan'ın talim öğretmenlerinden altısı çalan alarmlar nedeniyle kontrol merkezine gelip kendisini selamladılar. Komutanlarından daha kısa boylu olan Furgan kollarını arkasında kavuşturmuş, onlara yönelirken göğsünü de şişirmişti.

“Carida’daki tüm göreve hazır durumdaki gemilerin listesini çıkarın. Her şeyin. Bilgisayarlarımızdaki tüm veriyi aktarmak ve beraberimizde alabildiğimiz kadar personel almak zorundayız. Hepsini almamız mümkün olmayacak o nedenle seçim rütbe sırasına göre yapılacaktır.”

“Carida’yı savaştan mı terk edeceğiz?” dedi generallerden biri.

Furgan gürlledi: “Güneş patlayacak General. Nasıl karşı koymayı düşünüyorsun?”

“Rütbe sırasına göre tahliye mi?” dedi Dauren alçak bir sesle başını panelden kaldırarak. “Fakat ben sadece teğmenim.”

Furgan kontrol panellerine eğilmiş olan adama baktı. “O zaman bu adamın kardeşini bulup onu torpidoyu etkisiz hale getirmeye ikna edebilmek için elinden geleni yap.”

Kyp yarı polarize olmuş pencerelerden, kalan TIE avcılarının geri çekilip Carida’ya dönüşünü izledi. Keyifle gülümsedi. Caridalıların panik içerisinde gezegende değerli ne varsa alıp kaçmaya çalışmalarını izlemek eğlenceli olacaktı.

Sonraki yirmi dakika boyunca eğitim merkezinden birbiri ardınca havalanan araçları izledi: Küçük avcılar, büyük personel taşıyıcılar, StarWorker uzay mavnaları ve korkutucu görüntüsüyle bir Dretnot savaş gemisi.

Kyp, İmparatorluk’a bu kadar çok askeri malzemeyi kaçırmayı için gereken zamanı tanıdığından dolayı rahatsız olmuştu. Bunların eninde sonunda Yeni Cumhuriyet’e karşı kullanılacağını biliyordu; fakat şimdilik hiç bir şey onu yok olmakta olan bir güneş sistemini izlemenin keyfinden alıkoyamazdı.

“Kaçamazsınız.” diye fısıldadı. “Birkaçınız belki ama büyük çoğunluğunuz asla.” Kronometresine baktı. Yıldızdaki değişim etkisini göstermeye başlamış ve yıldızın ne zaman patlayacağını az çok hesaplayabilir hale gelmişti. Caridalıların şok dalgasıyla yok olmasına sadece yirmi yedi dakika kalmıştı.

Araç trafiği azalmış, geriye sadece yerçekiminden çıkmaya çalışan birkaç hurda araç kalmıştı; bu araçların ana donanımlarına herhalde Büyük Amiral Thrawn ya da diğer İmparatorluk komutanlarınca el koyulmuştu.

Holopanel titredi ve iletişim subayının görüntüsü belirdi. “Sun Crusher’ın pilotu! Ben Teğmen Dauren, Kyp Durrone’a sesleniyorum – bu bir acil durum mesajıdır.”

Kyp, Carida’da hala acil durum mesajı gönderecek birilerinin kalmasına hayret etmişti! Sırf iletişim subayına sıkıntı olsun diye geç cevap verdi. “Evet, ne var?”

“Kyp Durrone, kardeşiniz Zeth’i bulduk.”

Kyp’in kalbini sanki bir ışın kılıcı delip geçmişti. “Ne? Bana öldü demiştiniz.”

“Daha dikkatlice araştırdık ve sonunda dosyalarımızda onu bulduk. Kendisi burada eğitim merkezinde ve Carida’dan ayrılmak için bir vasıta bulamamış. Kendisini iletişim istasyonuna çağırdım. Az sonra burada olacak.”

“Bu nasıl olur?” diye sordu Kyp. “Bana eğitimde öldü dediniz. Gönderdiğiniz dosyalarda da öyle yazıyor.”

“Tahrif edilmiş bilgi.” dedi Teğmen Dauren açıkça. Kyp’in kısık gözleri yaşla dolarken Zeth’in hala hayatta olduğunu bilmek onu tarif edilmez derecede mutlu etmişti. Diğer taraftan ise İmparatorluk görevlilerinin kendisine söylediklerine inanmak gibi çok büyük bir hata yaptığı için de kendisine kızıyordu.

Tekrar kronometreye baktı. Patlamaya yirmi bir dakika kalmıştı. Kyp Sun Crusher’ın kontrollerine asıldı ve yıldırım gibi gezegene doğru gitmeye başladı. Kardeşini kurtaracak kadar zamanı var mı bilmiyordu ama denemekten başka şansı yoktu.

Gözü sürekli ekranda azalan zamanı izliyordu. Gözleri yanıyor, geçen her saniyede sanki vücuduna bir darbe iniyordu.

Carida’ya dönmesi beş dakika sürmüştü. Devasa gezegenin yörüngesinde uçarak gece kuşağından gündüz kuşağına geçti ve rotasını pek çok kale ve binadan oluşan İmparatorluk eğitim tesisine çevirdi.

Teğmen Dauren hologramda tekrar belirdi ve beyaz zırhlı bir stormtrooperi görüntüye çekti. “Kyp Durrone! Cevap verin.”

“Burdayım.” dedi Kyp. “Seni almaya geliyorum.”

İletişim subayı stormtroopera döndü. “Yirmi bir on iki miğferini çıkar.”

Sanki çok uzun zamandır hiç yapmamış gibi tereddüt eden stormtrooper sonunda miğferini çıkardı. Dünyayı gerçek gözleriyle nadiren görür bir tavırla ve kamaşan gözleriyle baktı. Kyp aynen aynaya baktığında gördüğü gibi içler acısı bir görüntüyle karşılaşmıştı.

“Adın nedir?” dedi Dauren.

Stormtrooper şaşkınlıkla gözlerini kırptı. Kyp acaba ilaç mı verildi diye şüphelenmişti. “Yirmi bir on iki.” dedi. “Hizmet numaranı değil adını söyle!”

Genç adam duraksadı, sanki uzun süredir kullanmadığı hafızasının derinliklerinden bulup hatırladığı ismi bir cevaptan ziyade bir soruymuş gibi.

“Zeth? Zeth Dur... Durrone.”

Kyp’in onun adını söylemesini duymasına gerek kalmamıştı. Deyer gölünde yüzen ve küçük bir ağla

balık tutabilen bu esmer ve zayıf genci tanımıştı.

“Zeth.” diye fısıldadı. “Geliyorum.”

İletişim subayı elini salladı. “Zamanında yetişemezsin.” dedi. “Sun Crusher’ın torpidosunu durdurmalısın. Zincirleme reaksiyonu tersine çevirmelisin. Bu tek umudumuz.”

“Yapamam.” diye cevap verdi Kyp. “Onu hiçbir şey durduramaz.”

Dauren bağırdı. “Eğer yapmazsan hepimiz ölürüz.”

“Öyleyse öleceksiniz,” dedi “hepiniz hak ettiniz. Zeth hariç. Onu almaya geliyorum.”

Carida’nın atmosferini yararak büyük bir hızla gezegene doğru yoluna devam etti. Aracın kenarları yüksek ısıdan kızarıırken hızının yarattığı şok önünde bir kalkan gibi şekil almıştı. Peşinden de sonik patlamalar onu takip ediyordu.

Gezegenin yüzeyi korkutucu bir şekilde yaklaşıyordu. Kyp, kanyonlar ve kızıl kayalarla kaplı bu kurak gezegenin üzerinde uçtu ve engebesiz çölün ortasında geometrik şekilleri ve İmparatorluk mühendislerinin yaptığı düzgün yolları görene kadar devam etti.

Sun Crusher, sığınak ve metal barakalar kümesinin üzerinden bir meteor gibi geçti. Uzaklardaki stormtrooper birlikleri güneşlerinin patlayacağından habersiz eğitim yapmaya devam ediyorlardı.

Kronometre yedi dakika kaldığını gösteriyordu.

Kyp hedefleme ekranını açtı ve ana binayı buldu. Gemi şiddetli rüzgarlarla sarsılıyor, tutuşan hava quantum zırhı yalıyordu ama Kyp oralı bile değildi.

“Bana kesin yerinizi bildirin.” dedi Kyp.

İletişim subayı ağlamaya başlamıştı.

“Ana binada olduğunuzu biliyorum!” diye bağırdı Kyp. “Ama tam olarak neredesiniz?”

“Güney taretinin üst katlarındayız.” diye cevap verdi Zeth, çabukça ve aldığı eğitim sonucu olan askeri bir kesinlikle. Kyp platodan yükselen akademinin çıkıntılı kulelerini görmüştü. Kyp’in tarayıcıları binanın büyütölmüş bir görüntüsünü çıkarıp Zeth’in belirttiğı taretini işaretledi.

Beş dakika kalmıştı.

“Zeth, hazır ol. Geliyorum.”

“Her ikimizi de kurtarmak için!” dedi Dauren.

Kyp, içinde bir acı hissetti. Kendisine yalan söyleyip onu bu denli üzen ve Carida’yı yok etme kararını almasına neden olan iletişim subayının geride kalmasını ve güneş patlamasıyla birlikte yanıp

kavrulmasını istiyordu fakat bu adam ona yardımcı olabilirdi, şimdilik.

“Hemen açık bir alana çıkın. Oraya varmama bir dakikadan az zaman kaldı. Çatıya zamanında çıkamazsınız o yüzden çatıyı vurup uçuracağım.”

Dauren başını salladı. Nihayet şaşkınlığını üzerinden atmış olan Zeth söz aldı, “Kyp? Kardeşim? Kyp sen misin?” Sun Crusher tesisin minare ve kuleleri üzerinde uçmaya devam etti. Tüm kaleyi devasa bir sur kuşatmıştı. Dışarıda bahçede yüzlerce düşük rütbeli mülteci kaçabilmek için küçük araçlara binmeye çalışıyordu. Oysaki bu araçların hiperiticiisi olmadığından süpernovanın hışmından kaçmaları mümkün değildi.

Kyp hızını azalttı ve sonunda kalenin üzerinde havada durmuştu ki aniden kendisine ateş açan otomatik savunma sistemlerinin ateşiyle sarsıldı.

“Savunmanızı kapatın.” diye bağırdı iletişim subayına. Lazerlere nişan alıp ateş açmakla biraz daha zaman harcadı. İki taret havaya uçurmuştu ki üçüncü bir taret Sun Crusher’ı tam isabetle vurmaya başardı.

Süpersilah kontrolden çıkarak döne döne inip yüksek taret surunun üzerine çakıldı. Kyp, aracın kontrolünü ele alıp yeniden yükselmeyi başardı. Ne öfkelenmeye ne de başka bir şey yapmaya zamanı vardı, kuleye ulaşmalıydı.

Kyp, kronometreden sadece üç dakikasının kaldığını gördü.

“Kalkanları indirin.” dedi. “Çatıyı havaya uçuracağım.”

Lazerlerinden biriyle nişan alıp ateş etti; ama “HATA” mesajı aldı. Kuleye çarptığı zaman o lazer hasar görmüştü. Küfrü basan Kyp, hemen gemiyi döndürüp diğer bir lazerle nişan aldı.

Kısa süreli bir ateşin ardından çatı eriyip açılmış, gökten kaya ve metal parçaları yağmaya başlamıştı. Kyp çekici ışınını kullanarak enkazı temizledi ve böylece diğer katların da çökmesini engelledi.

Sun Crusher’ı çatıda oluşmuş hala tütmekteki kraterin üzerine getirdi. Tarayıcılarına baktı ve iki kişinin saklandıkları masanın altından çıkmakta olduklarını gördü.

Son iki dakika.

Kyp tam üzerlerindeydi. Eğer alçalırsa kapının merdivenine tutunabilir ve böylece gemiye binebilirlerdi. Kaçış rotasını çoktan programlamıştı.

Kyp onlara doğru alçalırken Teğmen Dauren ayağa kalktı ve bir plasteel parçasıyla Zeth’in başının arkasına vurdu. Dizlerinin üzerine düşen Zeth refleksiyle hemen silahını çekti. İletişim subayı geminin merdivenlerine koştu ama aşağıdaki durumu gören Kyp öfkeyle gemiyi havalandırıp adamın ona ulaşmasını önledi.

İletişim subayı zıplayıp merdivene yetişmeye çalıştı ama boşunaydı ve geminin gövdesini süpüren

elleriyle aşağı doğru kaydı. Kyp'in atmosferde yaptığı yolculuk nedeniyle quantum zırhı hala ateş gibiydi ve elleri yanan Dauren acıyla bağırdı.

Yere dūřen Dauren geri dōnūp baktığında Zeth'in silahını kendisine çevirmiş olduğunu gördü. Bu konuda zaten eğitimli olan Zeth nişan alıp tetiği çekti. İletişim subayı göğsünde koca bir delikle geriye doğru uęup enkazın iğine karıştı.

Son bir dakika.

Kyp, Sun Crusher'ı tekrar eski konumuna getirdi; fakat Zeth dizlerinin üzerine ęökmüştü, kan boynundan aşağı doğru beyaz zırhının üzerine akıyordu. Kımıldayamıyordu. Subay onu ağır yaralamıştı.

Hızla karar veren Kyp, çekici ışını kardeşinin bedenine kilitleyip onu gemiye doğru çekmeye başladı. İşe yarayacak gibiydi. Kyp kontrolleri bırakıp kapıya koştu. Kapıyı açıp merdivenlerden inecek ve sonra da kardeşini içeri çekecekti. Sun Crusher'ı açacak kilit mekanizmasına ulaşmıştı ki...

Carida'nın güneşi patladı.

şok dalgası bir anda tüm atmosfere yayılıp beraberinde kavurucu bir sıcaklık getirdi. Tüm bina bir anda ateş topuna dōndü.

Sun Crusher takla atarken Kyp de kokpitin iğerisinde uçmuş ve suratı ekranlardan birine yapışmıştı. řok dalgası Carida'yı silip süpürürken, toza dōnūřen Zeth'in silüetini belli belirsiz gördü.

Kyp güçlükle kendisini pilot koltuğuna çekti. şokta olsa da Jedi içgüdülerini kullanarak ışıkalı motorlarını ęalıřtırdı. Süpernovadan gelen ilk dalgadaki radyasyon, yıldızın patlamasından ortaya ęıkan yüksek enerjili paręacıklardı ve nispeten hafif sayılırdı. Bunu daha güçlü ve bir dakikaya kadar gelecek olan ikinci bir dalga takip edecekti.

İkinci ve güçlü dalga gezegene vurup onu paręalarken Sun Crusher, önceden programlanan kaçış rotasına uyarak tehlikeli bölgeden uzaklaşmayı başardı.

Kyp yüzünde hissettiği yerçekiminin yerini acının aldığını hissetti. Gözlerini kapatmıştı ve aracın hızının etkisiyle gözyaşları şakaklarından aşağı akıyordu.

Sun Crusher atmosferden ęıkıp hiperuzaya girdi. Aracının çevresinde yıldız şeritleri oluşurken süpernova alevlerden oluşan elleriyle onu yakalamak için son bir hamle yaptı. Kyp neden olduğu şeylerin yol açtığı suçluluk duygusuyla hıçkırarak ağlamaya başladı.

Hığkırıkları onunla birlikte hiperuzayda kaybolup gitti.

Leia Organa Solo, Yavin 4'teki Millenium Falcon'un rampasından inerken kafasını çarpmamaya dikkat ederek dışarı çıktı. Büyük Massassi Tapınağı'nın azametli görüntüsüne baktı.

Ormanlarla kaplı ayda serin bir sabahtı, yerden yükselen nem alçak dalları kucaklayıp ardından da ziguratin taş duvarlarını ince beyaz bir battaniye gibi sarmalıyordu. Bir kefen, diye düşündü. Luke için.

Akademi öğrencilerinin tapınağın üst katında Luke Skywalker'ın hareketsiz bedenini bulmalarının üzerinden bir hafta geçmişti. Onu içeri taşıyıp ellerinden gelen her şeyi yapmışlardı; fakat gerçekte ne yapmaları gerektiğini bilmiyorlardı. Yeni Cumhuriyet'in en iyi doktorları bile fiziksel bir sorun bulamamışlardı. Luke'un hala hayatta olduğunda hemfikirdiler ama tümüyle bitkisel hayattaydı. Yapılan hiçbir test ya da inceleme sonuç vermiyordu.

Leia da elinden bir şey gelmeyeceğini biliyordu ama hiç değilse kardeşinin yanında olacaktı. İkizler de küçük botlarıyla ellerinden geldiğince gürültü çıkararak Falcon'un rampasından aşağı inmeye başladılar. Han, Jacen'le Jaina'nın arasında, ikisinin de ellerinden tutmuş geliyordu. "Sessiz olun bakalım." dedi.

"Luke dayıyı görecek miyiz?" diye sordu Jaina.

"Evet." diye cevapladı Han. "Ama hasta. Sizinle konuşamaz."

"Öldü mü?" diye sordu Jacen.

"Hayır!" diye cevap verdi Leia aniden. "Haydi. Tapınağa girelim." İkizler koşturarak rampadan indi.

Açıklıktan yürürken Leia'nın burnuna gelen keskin orman kokusu anılarını tazelemişti. Devrilmiş ağaçlar, çiçekler ve çürüyen yapraklar bu kokunun ana maddeleriydi. Burayı Luke'un akademisinin kurulacağı yer olarak teklif eden kişi Leia'nın kendisiydi ama şimdiye kadar ziyaret etme fırsatı bulamamıştı; ne yazık ki şimdi de kardeşi koma halindeydi.

"Buna hiç hazır değilim." diye mırıldandı Han. "Hem de hiç." Leia uzanıp elini tuttu. Han da onun elini kavradı, her geçen an biraz daha sıkı.

Cübbeli silüetler tapınaktan çıkıp sabah güneşinin gölgelerini dağıttılar. Leia çabucak saydı, on iki kişiydiler. En başta sert turuncu yüzlü Calamarili dişi Cilghal vardı. Leia bu balıkvari dışideki Jedi potansiyelini görmüş ve onu Luke'un akademisine katılmaya ikna etmişti. Cilghal sahip olduğu diplomatik yetenekleri kullanarak Jedi Üstadı'nın düşüşünden sonraki sancılı dönemde tüm öğrencileri bir arada tutmayı başarmıştı.

Leia, nemli zeminde yürümeye devam eden diğer öğrencileri de tanıdı: Streen, Jedi başlığının altında emanet duran garip saçıyla yaşlı bir adam; Bepin'de gaz arayıcıydı, kendi kafasının içindeki seslerden kaçmaya çalışan bir münzevi. Uzun boylu Kirana Ti'yi gördü, Leia ve Han'ın flört

dönemlerinde rastladıkları Dathomir cadılarından biri. Kirana Ti ileri çıktı ve parlak gözlerle ikizlere gülümsedi; kendisinin de ikizlerden bir yaş daha büyük, anavatanında diğerlerinin himayesinde olan bir kızı vardı.

Leia, uzun gümüşü saçları cübbesinin arkasından sarkan Tionne'yi de tanımişti. Tionne, bir Jedi tarihi öğrencisiydi ve Jedi olabilmek için can atıyordu.

Ardından çetin ceviz Kam Solusar geldi, bir zamanlar yoldan çıkmış ve Luke tarafından tekrar doğru yola getirilmiş olan bir Jedi. Son olarak da Dorsk 81 görüldü, düzgün yapılı, pürüzsüz derili; geldiği toplum, sonunda en mükemmel halini aldıklarına inandığı için, kuşaklar boyunca klonlanmış olan yabancı.

Leia diğer öğrencileri tanıyamamıştı ama Luke'un öğrenci seçimindeki titizliğini biliyordu. Jedi Şövalyesi olabilecek yetenektekileri davet eden çağrı hala tüm galakside yankılanıyordu.

Öğretmenleri komada olsa bile.

Cilghal perdeli elini uzattı. "Gelmenize memnun olduk, Leia."

"Büyükelçi Cilghal," dedi Leia, "Kardeşimin durumunda bir değişiklik var mı?" Ağır ağır bunalıcı tapınağa doğru yürümeye başladılar. Leia gelecek cevabı zaten biliyordu.

"Hayır." Cilghal başını iki yana salladı. "Fakat belki de sizin varlığınız bizim başaramadığımız şeyleri başarabilir."

Ortamdaki rahatsızlığı hisseden ikizler kıkırdamayı bırakıp küflü taş duvarları ve odaları incelemeye başladılar.

Grup hangarın alt katına girdiğinde Cilghal, Leia, Han ve ikizleri asansöre doğru götürdü.

"Jacen, Jaina yürüyün." dedi Han ve tekrar ellerini tuttu. "Belki siz Luke dayınızın iyileşmesine yardım edebilirsiniz."

"Biz ne yapabiliriz ki?" diye sordu Jaina, kahverengi gözleri kocaman ve umut doluydu.

"Ben de bilmiyorum güzelim," dedi Han, "eğer aklınıza bir şey gelirse bana da söyleyin."

Kapısı kapanan asansör, tapınağın üst katına doğru çıkmaya başladı. Huzursuz olan ikizler birbirlerine iyice yapışmışlardı. İmparatorluk şehrinin perişan haldeki en alt seviyelerinde yaşadıkları kötü asansör deneyiminin ardından henüz asansör korkularını yenememişlerdi. Fakat yolculuk kısa sürdü ve Büyük Tapınak'ın toplantı salonuna ulaştılar. Diğer ucunda yüksek bir kürsünün yer aldığı geniş ve parlak taşlardan oluşan yol, güneş ışıklarıyla yıkanıyordu.

Leia, Death Star'ın yok edilmesinin ardından, bu kürsüde Han, Chewbacca, Luke ve Yavin Savaşı'nın diğer kahramanlarına madalya taktığı zamanı hatırladı. Şimdiyse yutkunmakta bile zorlanıyordu. Han hemen yanı başında onun şimdiye kadar hiç duymadığı bir ton ve şekilde iç çekiyordu.

Odanın diğer ucundaki bir kaideye Luke'un bedeni uzanıyordu; tıpkı boş ve yankılı bir odada uzanan bir ceset gibi.

Kalbi endişeyle çarpıyordu. Onu bu şekilde görmeyi hiç istemediğinden çıkıp gitmek istiyordu ama ilerlemeye devam etti. Hızlı yürüyüşü yolun sonuna geldiğinde koşuya dönmüştü. Her bir kolunda ikizlerden biri olan Han da onu takip etti. Gözyaşlarını tutmak için mücadele ettiği gözleri kıpkırmızı olmuştu. Leia ise çoktan gözyaşlarına boğulmuştu.

Luke, Jedi cübbesine sarılmış vaziyette hareketsizce yatıyordu. Saçları taranmıştı, elleri göğsünün üzerinde duruyordu. Derisi gri renkte ve plastik gibiydi.

“Luke.” diye fısıldadı Leia.

“Keşke Jabba'nın Sarayı'ndan beni kurtarıp erittiğin gibi onu da kurtarabilseydin.” dedi Han.

Leia uzanıp Luke'a dokundu. Güç'ü kullanarak daha derinlere erişmeye ve ruhuna dokunmaya çalıştı; fakat sadece soğuk bir boşluk hissetmişti, sanki Luke'un varlığı oradan çekilip alınmıştı. Ölü değildi. Eğer kardeşi ölmüş olsa bunu rahatlıkla hissedebilirdi.

“Uyuyor mu?” diye sordu Jacen.

“Evet... Bir şekilde.” diye cevap verdi ne diyeceğini bilemeden.

“Ne zaman uyanacak?” diye sordu Jaina.

“Bilmiyoruz,” dedi Leia, “nasıl uyandıracağımızı da bilmiyoruz.”

“Belki öpersem uyanır.” Jaina tırmanıp dayısını hareketsiz dudaklarından öptü. Bir an için de olsa çocuğun sihrinin işe yarayacağını düşünen Leia nefesini tuttu. Ama Luke kıpırdamadı.

“O soğuk.” diye mırıldandı Jaina. Dayısının uyanmadığını gören küçük kızın omuzları hayal kırıklığıyla çöktü.

Han, Leia'nın belini canını acıtacak kadar kuvvetle kavradı ama Leia kocasının kendisini bırakmasını istemediğinden ses çıkarmadı.

“Günlerdir bu halde.” dedi Cilghal arkalarından. “Işın kılıcını da beraberinde getirdik. Onu çatıda, yanında bulduk.”

Bir an tereddüt eden Cilghal sonra gelip Luke'a baktı. “Üstat Luke bana Güç'ü kullanarak iyileştirme yeteneğine sahip olduğumu söylemişti. Yeteneklerimi nasıl geliştireceğimi öğretmeye daha yeni başlamıştı; bildiğim her şeyi denedim. Hasta değil. Fiziksel hiçbir sorunu yok. Sanki zamanın içerisinde donmuş gibi. Sanki ruhu ayrılıp gitmiş ve bedeni de onun dönmesini bekliyor.”

“Ya da,” dedi Leia, “dönmesine yardımcı olmamız için bir yol bulmamızı bekliyor.”

“Nasıl olacağını bilmiyorum.” dedi Cilghal kısık bir sesle. “Şimdilik hiçbirimiz bilmiyoruz. Ama

birlikte çalışırsak belki de bir yol bulabiliriz.”

“Neler olduğuna dair bir fikrin var mı?” diye sordu Leia. “Bir ipucu bulabildin mi?”

Han’daki ani duygu değişimini hissedebilmişti. Cilghal koca Calamari gözleriyle uzaklara bakarken, Han acı ve kesin bir şekilde konuştu: “Kyp’ti. Bunu Kyp yaptı.”

“Ne?” dedi Leia. Şaşkınlıkla ona döndü.

Han hemen cevap verdi. “Luke’u son gördüğümde bana Kyp’in durumundan endişe ettiğini söylemişti.” Güçlkle yutkunup devam etti. “Kyp’in karanlık tarafa kaymaya başladığından bahsetti. Bu velet, Mara Jade’in gemisini çalıp kim bilir nereye gitmişti. Herhalde sonra gelip Luke’a meydan okudu.”

“Fakat neden?” diye sordu Leia. “Amacı ne?”

Cilghal başını salladı, sanki başı onun için çok ağırmış gibi. “Çalıntı gemiyi tapınağın önünde bulduk. Gemi hala burada o nedenle nasıl geri dönüp gittiğini bilmiyoruz... Eğer ormana kaçmadıysa tabi.”

“Olabilir mi?” diye sordu Leia.

Cilghal başını iki yana salladı. “Biz Jedi öğrencileri tüm yeteneğimizi kullanıp aradık. Onun varlığını Yavin 4’te tespit edemedik. Bir şekilde başka bir gemiyle gitmiş olmalı.”

“İyi de diğer gemiyi nereden bulacak?” diye sordu Leia, fakat aniden Yeni Cumhuriyet astronomlarının bildirdiği haberi hatırladı. Cauldron Nebulası’ndaki yıldızların tümü aynı anda süpernovaya dönüşmüştü.

“Kyp, Sun Crusher’ı Yavin’in çekirdeğinden çıkarmış olabilir mi?” diye fısıldadı Leia.

Han ona baktı. “Bunu nasıl yapabilir ki?”

Cilghal başını öne eğdi. “Eğer Kyp Durrone bunu yapmayı başardıysa sahip olduğu güç bizim korktuğumuzun bile ötesinde demektir. Öyleyse Üstat Skywalker’ı yenmiş olmasına şaşmamak gerekir.”

Han omuz silkti, doğru olduğunu bildiği şeyi kabul etmekten korkuyor gibiydi. Leia onun içinde ne fırtınalar koptuğunu hissedebiliyordu. “Eğer Kyp, Sun Crusher’la birikte ortalıkta dolaşıyorsa,” dedi, “o zaman gidip onu durdurmam gerekecek.”

Leia ona bakmak için kendi etrafında döndü, Han’ın tehlikeye atılmaya ne kadar meraklı olduğunu biliyordu. “Yine kahramanlık hayallerine mi kapıldın? Her şeye önce sen mi koşmak zorundasın?”

“Ben onun dinleyebileceği tek kişiyim.” dedi Han, aşağıya Luke’un hareketsiz bedenine baktı. Leia dudaklarının titrediğini görebiliyordu.

“Bak, eğer Kyp beni dinlemezse zaten kimseyi dinlemez ve onu ebediyen kaybederiz. Eğer sahip olduğu güç Cilghal’ın zannettiği kadar büyükse Yeni Cumhuriyet bu kadar büyük bir düşmanı görmezden gelemaz.” Her zamanki haliyle sırıttı. “Üstelik ona uçmanın tüm inceliklerini ben öğrettim. Bana bir şey yapabilmesi pek mümkün değıl.”

Jedi öğrencileriyle yenen kasvetli bir akşam yemeğıydi.

Han, Falcon’un yiyecek birleştiricisini kullanarak ağır Corellia yemeklerinden bir öğün hazırlamıştı. Leia, Kirana Ti’nin ormanda avladığı woolamanderin baharatlı ve kızarmış etinden yemeyi tercih etmişti. İkizler meyve yemekle meşguldüler. Dorsk 81 tatsız tuzsuz yiyecek küplerini yemekle meşguldü.

Zorunluluk haricinde hiç kimse konuşmuyordu. Hepsi de gerçekte zihinlerini meşgul eden şey hakkında konuşmaktan çekiniyorlardı; gür sesiyle Kam Solusar’ın konuşmaya başlaması ise her şeyi değıştirdi. “Bizlere haberler getirdiğimizi umut ediyoruz, Bakan Organa Solo. Burada ne yapmamız gerektiğine dair bize yol gösterin. Bizler hocaları olmayan Jedi öğrencileriyiz. Şu ana kadar öğrendiklerimiz kendi başımıza eğitimimize devam edebilmemiz için yeterli değıl.”

Tionne de söz aldı. “Anlamadığımız şeyleri öğrenmeye çalışıp çalışmamamız gerektiğinden emin değılim. Gantoris’e olanları unutmayın! Dikkatsizliğı yüzünden denk geldiğı kötü bir şey tarafından ortadan kaldırıldı. Ya Kyp Durrone? Ya bizlere ne olduğunu bilmeden karanlık tarafa geçerek?”

Yaşlı Streen ayağı kalktı ve başını iki yana salladı. “Hayır. Hayır. O burada. Sesleri duymuyor musunuz?”, herkes ona bakmak için döndüğünde Streen yerine oturdu, sanki Jedi cübbesinin altında saklanmak istermiş gibi omuzlarını kaldırdı. Burnunu çekti ve tekrar konuşmaya başlamadan önce boğazını temizledi. “Onu duyabilirim. Şu anda bana bir şeyler fısıldıyor. Benimle her zaman konuşur. Ondan kaçamam.”

Leia’nın içinde bir umut belirdi. “Luke mu? Luke’un seninle konuştuğunu mu duyuyorsun?”

“Hayır!” Streen bir anda ona döndü. “Karanlık adam. Karanlık bir adam, bir gölge. Gantoris’le de konuştu. Kyp Durrone’la da. Sen ışığı yakarsın ama gölge asla kaybolmaz, fısıldar, konuşur.” Streen ellerini kulaklarına koyup şakaklarına bastırdı.

“Bu çok tehlikeli,” dedi Kirana Ti kaşlarını kaldırarak, “Dathomir’de büyük bir grup karanlık tarafa geçince neler olduğunu gördüm. Gezegenimdeki kötü cadılar yüzyıllarca korkunç şeyler yaptılar; galaksinin kurtulmuş olmasının tek nedeni uzaya nasıl çıkacaklarını bilmemeleriydi. Eğer cadılar kötölüklerini sistemden sisteme yayabilseydi...”

“Evet, hepimiz Jedi egzersizlerimize son vermeliyiz,” dedi Dorsk 81 iri, sarı gözlerini kırparak “bu kötü bir fikirdi. Aslında hiç denememeliydik.”

Leia iki eliyle masaya vurdu. “Kesin şu saçmalığı!” dedi. “Luke öğrencilerinin dediklerini duysa çok utanırdı. Bu şekilde asla Jedi Şövalyesi olamazsınız.”

Çok öfkelenmişti. “Evet riskli. Her zaman riskli olmuştur. Dikkatli olmayanların başına neler

geldiğini gördünüz fakat bu sadece dikkatli olmanızı gerektirir o kadar. Karanlık tarafa geçmeyin. Gantoris'in fedakarlığı size örnek olsun. Kyp Durrone'un nasıl yoldan çıktığından ders alın. Sizleri korumak için kendisini feda eden hocanızdan da ders alın."

Ayağa kalktı ve teker teker herbirine baktı. Kimi ona bakarken kimisi de bakışlarını kaçırmıştı.

"Sizler Jedi Şövalyeleri'nin yeni kuşağısınız," diye devam etti, "bu büyük bir sorumluluktur ve siz bunu taşımak zorundasınız çünkü Yeni Cumhuriyet'in size ihtiyacı var. Eski Jedi'lar, Cumhuriyet'i bin kuşak boyunca korudular. Sizler daha ilk tehditte nasıl böyle kolay vazgeçersiniz?"

"Bir Jedi Üstadı'yla ya da değil, sizler Güç'ün kahramanlarısınız. Luke'un öğrendiği gibi öğrenin; adım adım. Birlikte çalışın, bilmediklerinizi keşfedin, zorda kaldığınızda savaşın. Yapmamanız gereken tek şey ise pes etmektir."

"Haklı," dedi Cilghal rahatsız edici derecede sakin sesiyle, "eğer pes edersek Yeni Cumhuriyet galakside kötülüğe karşı sürdürdüğü mücadelede bir dayanağını daha yitirmiş olacak. Bazılarımız başarısız olsa bile diğerleri sonunda başarmak zorunda."

"Yap ya da yapma," dedi Kirana Ti; ve Tionne, Üstat Skywalker'ın kendilerine öğrettiği bu cümleyi tamamladı, "denemek diye bir şey yoktur."

Kalbi küt küt atan ve midesi yanan Leia yavaşça yerine oturdu. İkizler hayretle annelerine bakıyor ve Han hayranlıkla onun elini sıkıyordu. Derin bir nefes alıp rahatlamaya çalıştı.

Aniden bir ölüm çığlığı onun ruhunu parçaladı. Sanki Güç'ün içerisinde bir çığ gibiydi. Binlerce canlının feryadı bir anda yok olup gitmişti. Masanın etrafındaki Güç'ü hissedebilen tüm öğrenciler göğüslerini ya da kulaklarını tutmuşlardı.

Streen acı acı bağırdı: "Çok fazla, çok fazla."

Leia damarlarındaki kanın yandığını hissetti. Sanki görünmez pençeler omuriliğini ve sinirlerini parçalıyor, tüm vücudu elektrik çarpmış gibi kasılıyordu. İkizler de ağlamaktaydı.

Şaşırان Han, Leia'yı omuzlarından tutup sarstı. "Leia ne oldu?" hiçbir şey hissetmediği belliydi. "Ne?"

Leia güçlükle konuştu. "Güç'te... Çok büyük... Bir düzensizlikti. Korkunç bir şey oldu."

Tüyleri diken diken olan Leia karanlık tarafa geçen Kyp Durrone ve elindeki Sun Crusher'ı düşündü.

"Korkunç bir şey," dedi tekrar, ama Han'ın sorularına cevap vermedi.

Güç her şeyin içerisinde mevcuttur, en küçük varlıktan en büyük yıldız kümesine kadar tüm kainatı görünmez bir halı gibi dokur. Sinerji, bütünü onu oluşturan parçaların toplamından çok daha büyük hale getirir.

Bu ilmeklerden herhangi biri zarar gördüğünde etkisi her yerde hissedilebilir. Etki ve tepki... Büyük şok dalgaları onları duyabilecek herkesi etkiler.

Carida'nın yokoluşu Güç'te bir çılgılık gibi yayılmış, diğer hassas zihinleri etkiledikçe de gücünü arttırmıştı, büyük bir uğultu haline dönüşerek...

Ve uyandı.

Luke'un algılama yeteneği bir fırtına gibi geri dönmüş ve onu içine hapsolmuş olduğu hiçlikten çekip çıkarmıştı. Son bağıışı hala kulaklarındaydı ama garip şekilde kendisini uyuşmuş hissediyordu.

Hatırladığı son şey Güç'ün yılan şekilli uzantılarının kendisini sarmaladığıydı. Luke'un yoldan çıkmış öğrencisi Kyp Durrone ve Exar Kun'un çağırdığı Sith gücünün yılanları azı dişlerini ona geçirmişti. Luke onların birleşik gücüne karşı koyamamıştı. Işın kılıcını kullanmayı denemiş ama başaramamıştı.

Luke, Maw Cluster'daki kara deliklerden bile daha derin dipsiz bir çukura düşmüştü. Ne kadar süredir güçsüz olduğunu bilmiyordu. Sadece boşluğu ve soğuğu hatırlıyordu... Bir şey onu çekip kurtarana kadar.

Şu anda aniden bir şeyler algılamaya başlamıştı ama bunları anlayabilecek kadar kendine gelmesi biraz zaman alacaktı. Büyük toplantı odasının duvarları, dörtgen şekilli taşlar, hipnotik görüntüde dizilmiş yarı saydam döşemeler, uzun bir yol ve zeminde donmuş dalgalar gibi sıralanmış olan boş sıralar, bir zamanlar Asilerin ilk Death Star'a karşı kazandıkları zaferi kutladıkları yer.

Luke'un kulakları uğulduyor ve başı dönüyordu. Aşağıya bakıp da bedenini orada kıpırdamadan yatıyor halde görünceye kadar da neden böyle hissettiğini anlamamıştı.

Şaşkınlık ve kuşku Luke'un görüşünü bulandırır da kendi niteliklerine odaklanmak için kendisini zorladı. Hoth gezegeninde wampa buz canavarı kendisine saldırdığında oluşan yaraların izlerini gördü. Bedeni Jedi cübbesiyle örtülüydü ve ellerini göğsü üzerinde kavuşturmuştu. Plasteel, kristal ve elektronik parçalardan oluşan ışın kılıcı da yanında sessiz uzanıyordu.

“Neler oluyor?” dedi Luke yüksek sesle. “Kimse yok mu?”

Beyninde, titreşen transmisyonlar gibi bir şeyler duysa da kayda değer seslere dönüşmüyorlardı.

Sonunda Luke kendisine baktı ve soyut bir görüntü gördü. Sanki bedeninin yansıması olan bir hayalet ya da hologram görüntüsünü andırıyordu.

Soyut kolları uçuşan bir Jedi cübbesiyle kaplıydı ama renkleri soluk ve belirsizdi. Hareket ettiğinde her şey parlak bir mavi ışıkla sanki yeni baştan şekil alıyordu.

Hayret ve şaşkınlık içerisindeki Luke bir anda ne olduğunu anladı. Pek çok kez Obi-Wan Kenobi, Yoda ve babası Anakin Skywalker'ın ruhlarına denk gelmişti.

O zaman ölmüş müydü? Pek mantıklı gelmiyordu çünkü ölmüş gibi hissetmiyordu ama kıyas yapmak anlamsızdı. Obi Wan, Yoda ve Anakin'in öldükleri zaman bedenlerinin yok olduğunu hatırladı: Obi Wan ve Yoda'dan geriye cübbeleri, Darth Vader'dan geriye de boş zırhı kalmıştı.

Öyleyse neden onun bedeni bir kaidenin üzerinde yatıyordu? Acaba tam bir Jedi Üstadı olmadığından mı böyle olmuştu yoksa gerçek anlamda ölü olmadığından mı?

Luke üst kata gelmekte olan asansörün sesini duydu. Duymak için kulaklarını değil de diğer yeteneklerini kullandığından ses ona garip geliyordu.

Asansörün kapısı açıldı. Artoo-Detoo, yavaşça, neredeyse saygıyla, hareket ederek dışarı çıktı ve parlak taşlardan oluşan yolda ilerlemeye başladı. Droid doğruca kaideye doğru gidiyordu.

Luke'un parıldayan görüntüsü, bedeninin hemen önünde duruyordu ve neşeyle droidinin ona doğru gelmesini bekledi.

“Artoo, seni gördüğüme çok sevindim!” dedi. Droidin de heyecanla biplemesini bekliyordu. Fakat Artoo'nun onu gördüğüne ya da tespit ettiğine dair en ufak bir belirti yoktu.

“Artoo?”

Artoo, Luke'un sarmalanmış bedeninin uzandığı kaideye doğru yaklaştı. Droid ne kadar kederli olduğunu belli eden sesler çıkardı – tabi droidler böyle şeyler hissedebiliyorsa. Mekanik arkadaşının kendi cesedine baktığını görmek Luke'u çok üzmüştü; optik reseptörü kırmızıdan maviye dönmüş sonra tekrar eski rengini almıştı.

Luke, droidin onun bedenini kontrol ederek bazı veriler topladığını fark etti. Luke'un ruhu serbest olduğuna göre acaba Artoo farklı şeyler tespit edebilecek mi diye merak etmişti; ama droidde bir belirti yoktu.

Luke, Artoo'nun parlak fiçı şeklindeki gövdesine dokunabilmek için ilerledi. Hayalet “bacaklarını” nasıl hareket ettireceğini öğrenmek çok zamanını almamıştı. Görüntüsü zeminde akan su gibi kayıyordu. Ama Artoo'nun yanına gelip elini uzattığında eli gövdesinin içinden geçip gitmişti.

Ne droidin gövdesini ne de üzerinde yürüdüğü zemini hissedebilmişti. Luke, droidin sensörlerini harekete geçirebileceği umuduyla tüm bedeniyle droidin üzerinden geçip gitti ama faydası olmamıştı.

Droid veda edermişçesine üzgün bir bipleme daha çıkardı ve dönüp asansöre doğru gitmeye başladı.

Luke bağırdı, “Artoo, bekle!” ama droidin duymasını beklemiyordu zaten.

Aklına bir fikir geldi. Hayalet kollarını kullanmak yerine Güç'ü kullanmaya karar verdi. Bespin'deki Tibannopolis Harabeleri'nde Gantoris'le birlikte küçük metal antenlerden gürültü çıkarmak için Güç'ü nasıl kullandıklarını hatırladı.

Luke, ortalıkta garip bir şeyler döndüğünü anlamasını sağlamak umuduyla Güç'ü kullanarak droidin gövdesine dokunmaya karar verdi. Tüm yeteneğini kullandı ama tüm başarabildiği droidin metal gövdesinden belli belirsiz bir ses gelmesini sağlamak oldu.

Artoo durdu ama Luke Güç'le diğer bir hamle yapabilmek için kendisini toplayana kadar tekrar hareket edip asansöre girdi. Asansörde Artoo optik sensörlerini sahibinin bedenine çevirip son bir kez baktı ve ardından kapı kapandı. Luke, Büyük Tapınak'ın zemin katına inen asansörün sesini duyabiliyordu.

Luke, yankılı toplantı salonunda bir başına kalmıştı; uyanmıştı ama saydam ve güçsüzdü. Bu durumu çözmek için başka bir yol bulmalıydı. Tapınağın çatı pencerelerinden ormanın karanlığına baktı ve kendisini nasıl kurtarabileceğini düşünmeye başladı.

Wookieelere özgü sabırsızlığın belirtisi bir homurdanmayla Chewbacca, son personel taşıyıcıya binmekte olan özel kuvvetler timinin kalan üyelerinin biraz daha hızlanmasını sağladı. Diğer taşıyıcılar Coruscant'ın yörüngesinde gün boyunca gidip gelmiş ve uzayda toplanmakta olan saldırı gücü için silah, mühimmat ve personel taşımışlardı.

Tam teçhizatlı muharebe grubu, bir refakat firkateyni ve dört Corellian korvetinden oluşuyordu; bu İmparatorluk'un beyin takımının merkezi Maw Installation'ı işgal edip bilim adamlarının oraya yerleştirdiği silahları etkisiz hale getirmeye yetecek seviyede bir güçtü.

Hafif zırh giymiş ve omuzlarına çantalarını asmış son üç asker de koşarak rampadan yukarı çıktı. Chewbacca önce tüm askerlerin koltuklarına yerleşmesini bekledi ardından da rampayı kaldırarak düğmeye bastı.

“Sabırsızlığının sana bir faydası olmaz, Chewbacca.” dedi See-Threepio. “Ortamdaki gerilim zaten yeterince yüksek ve sen bunu arttırmaktan başka bir şey yapmıyorsun. Bu görev zaten hiç içime sinmedi.”

Bu önerileri dikkate almayan Chewbacca homurdandı. Droidi alıp büyük bir gürültüyle boşta kalan son koltuğa oturttu – ne yazık ki bu koltuk Chewbacca'nın hemen yanındaydı.

“Öyle mi!” dedi Threepio mağrur bir şekilde yerine yerleşirken. “Elimden gelenin en iyisini yapıyorum. Bildiğin gibi bu benim uzmanlık alanım değil.”

Chewbacca onun boyutlarındaki bir canlının oturması için yapılmamış bir koltuğa güçlükle yerleşti. Büktüğü dizleri neredeyse göğsüne değiyordu. Han'la birlikte Millenium Falcon'da olsaydı keşke, ama Han ve Leia, Luke Skywalker'ı kurtarmaya gitmişti ve Chewbacca için Maw Installion'a gidip oradaki Wookiee esirleri kurtarmak son derece önemli bir görevdi.

Saldırı timinin geri kalanı koltuklarına yerleşmiş etraflarına bakıyor, teçhizat ve prosedür listelerini tekrar tekrar kontrol ediyorlardı. Page'in Komandoları, birinci sınıf saldırı birimleri, her zaman yanlarında olan Yeni Cumhuriyet'in ateş desteğiyle pek çok tehlikeli görevin üstesinden gelmişlerdi. Özel Harekât Komutanı General Crix Madine planlanan işgalin ayrıntılarını özel kuvvetlere brifingte açıklamıştı. Askerler yeterli eğitim ve donanımına sahipti.

Chewbacca'nın tek istediği pilotun bir an önce havalanmasıydı. Han'ı düşünerek derin bir ah çekti. Diğer taraftansa acı çeken Wookiee esirleri kurtarmak için uzun süredir eline bir fırsat geçmesini bekliyordu.

Amiral Daala, Maw Installation'da Han, Kyp Durrone ve onu yakaladığı zaman, Chewbacca diğer Wookiee esirlerle birlikte yıldız destroylerinde ve Installation'da çalışmaya zorlanmıştı. On yıldan uzun süredir esir olan Wookiee'ler en ağır şartlarda çalışmak zorunda kalmış ve mücadeleciler ruhlarını tümüyle yitirmişlerdi. Onların perişan hallerini düşünmek bile Chewbacca'nın kanını kaynatmaya yetiyordu.

Yakın zaman önce, Threepio'nun ne denli güvenilir olduğu bilinmez tercüme yeteneği vasıtasıyla Chewbacca, Yeni Cumhuriyet Konseyi'ne başvurmuştu. Onları bir an önce Installation'ı işgal edip Wookiee'leri kurtarmak ve yeni dizayn edilen silahların İmparatorluk'un eline geçmesini engellemek için harekete geçmeye çağırmıştı. Mon Mothma'nın da desteğiyle Konsey ona destek vermişti.

Taşıyıcının iniş takımları gürültülü şekilde gövde içine çekildi. İticiler üzerinde yükselen taşıyıcılar iniş platformundan uzaklaşıp altında ısıtılı İmparatorluk şehri uzanan gökyüzüne doğru yükselmeye başladı.

Threepio kendi kendine konuşmaya başlamıştı. Chewbacca, droidin elektronik beyninin nasıl olup da bu kadar çok şikayet edecek şey bulabildiğine hayret ederek onu izliyordu.

“Leydi Leia'nın nasıl olup da seninle gitmem gerektiğini emrettiğini bir türlü idrak edemiyorum. Yapım gereği her koşulda hizmet etmekten memnuniyet duyarım ama kendisi Yavin 4'e Üstat Luke'u ziyaret etmeye gitmişken, çocukların yanında kalıp onlara göz kulak olmaya devam etsem çok daha faydalı olurum diye düşünüyorum. İkizlerin bakımında son derece iyi olduğumu düşünüyorum. Değil mi?”

Chewbacca homurdanırken Threepio devam etti. “Soyu Tükenmiş Hayvanlar Bahçesi hologramında onları kaybettiğimiz doğru ama sadece bir sefer oldu ve sonunda da her şey yoluna girdi.”

Hız artarken Chewbacca gözlerini kapatıp susması için ona homurdandı. Threepio dikkate almadı. “Üstat Luke'un akademisinde Artoo-Detoo'yu yeniden görmek ne hoş olurdu. Dostumla uzun süredir konuşma imkanı bulamadım.”

Konudan konuya geçen Threepio, hızından hiçbir şey kaybetmiyordu. “Bu askeri görevde benden ne tür bir hizmet beklendiğine dair hiçbir fikrim yok. Hiçbir savaş deneyimim olmadığı malumdur. Çatışmayı sevmem. Aslında heyecanın hiçbir türünü sevmem ama bir türlü de kendimi heyecanlı durumlardan kurtaramam.”

Taşıyıcı Coruscant'ın yörüngesindeki savaş gemileri topluluğuna doğru hızını arttırırken Chewbacca eylemsizliğin etkisiyle küçük ve rahatsız koltuğuna yapıştı.

Threepio susmak bilmiyordu. “Maw Installation'daki bilgisayarlardan veri indirme konusunda teknik destek vermem için kullanılabileceğimin farkındayım tabii ki. Yabancı bilim adamlarının konuşmalarını da pekala çevirebilirim. Diğer taraftan bu iş için benden çok daha uygun pek çok droid olduğundan da eminim. General Antilles yanına istediği kadar bilgisayar korsanı droid alamaz mıydı? Page'in Komandoları da bu tür konularda uzmandır. Neden gidip her şeyi benim halletmem bekleniyor? Bu bana hiç de adil gelmedi.”

Chewbacca sert şekilde bağırdı. Threepio, öfkeyle parlayan sarı optik sensörlerini ona çevirdi. “Susmayacağım, Chewbacca. Sen değil misin Cloud City'de kafamı yerine ters takan?”

“Bu görev timinin hazırlanması esnasında zahmet edip Leydi Leia ile konuşarak benim kalmam gerektiğine onu ikna etmiş olmalıydın. Fakat sen benim bu görev için gerekli olduğumu düşündün ve şimdi de ne dersem dinleyeceksin.”

Derin bir nefes alan Chewbacca uzandı ve droidin ensesindeki güç düğmesini kapattı. Sözleri yarım kalan droid bir anda sustu ve öne doğru düştü.

Personel taşıyıcıdaki profesyonel, eğitilmiş ve her şeye hazırlıklı Page'in Komandoları bu hareketinden dolayı hep birlikte Chewbacca'yı alkışladılar.

Refakat firkateyni Yavaris'in kaptan köşkünde General Wedge Antilles uzay boşluğuna bakıyordu. Güneş ışığı, filosunun metal gövdelerinden yansımaktaydı. Bu görevin komutasını bizzat istemişti çünkü Qwi Xux'un yaşamının büyük bölümünü geçirdiği yere geri dönmek istemişti; kayıp hafızasındaki sırlar burada gizli olabilirdi.

Gövdesini oluşturan iki ana yapıyı birbirine bağlayan ince omurgası nedeniyle narinmiş gibi görünse de Yavaris son derece güçlü bir savaş gemisiydi. Firkateynin arkasında ışıktı ve hiperitici makineler, hem makinelere hem de on iki turbolazer bataryası ve on iki lazer topuna enerji sağlayan güç reaktörleri bulunuyordu. Omurganın diğer ucunda ise kaptan köşkü, mürettebat kamaraları, tarayıcılar ve iki X-kanat avcı filosunu taşıyan hangarların bulunduğu eğimli bir görünüme sahip komuta bölümü bulunuyordu.

Refakat firkateyninin dokuz yüz kişilik deneyimli mürettebatına karşın filodaki dört Corellian korvetinin her biri yüz mürettebat taşımaktaydı.

Wedge alnındaki saçlarını geriye atıp çenesini oynattı. Personel taşıyıcıların sonuncusu da firkateyne inmiş, özenle seçilmiş akıncıların tamamını getirmişti.

Han Solo, Maw Installation'ın artık, kara delik kümesinden çıkıp galakside terör estirmeye karar veren Amiral Daala ve yıldız destroyerlerince korunmadığını bildirmişti. Installation'ın içindeki silah bilgileri ve bilim adamları savunmasızdı, muhtemelen. Wedge bir sürprize karşı hazırlıklıydı, özellikle de İmparatorluk silah tasarımcılarından gelecek bir sürprize karşı.

Yavaris'in kaptan köşkünde Wedge interkomu açtı. "Yola çıkmaya hazır olun." Dört korvet firkateynin etrafında elmas düzeninde konumlarını aldılar. Güçlü motorların bir bir ateşlenmesiyle Wedge'in manzarası titreşen beyaz mavi ışıklarla kaplanmış oldu.

Korvetlerin motorları, mürettebatın kaldığı bölümlerden ve komuta bölümünden iki kat daha büyüktü. Uzun zaman önce Prenses Leia, kendisinden çalıntı Death Star'ın planlarını isteyen Vader'ın yıldız destroyeri tarafından yakalandığı zaman böyle bir korvete biniyordu.

Filo yörüngeden çıkarken Coruscant'ın gecenin yaşandığı kısmında kalan ufkunu çevreleyen ışığın kayboluşunu, metal uzay istasyonlarını ve yüksek irtifalardaki havayı güneş ışıklarını yansıtarak ısıtan parabolik aynaları izledi.

Keşke Qwi de onunla birlikte olup filonun ayrılışını izleseydi ama o odasında dosyaları inceliyor, çalışıyor ve çalışıyordu. Hafızası geri gelmediği için Qwi hafızasındaki boşluğu daha çok çalışarak kapamaya niyetliydi.

Üstelik bir gezegeni yörüngesinden izlemekten de hiç haz etmiyordu. Wedge bunun nedenini

öğrenmek için çok uğraşmış ve sonunda kendisine söyletmeyi başarmıştı. Gençliğinde Moff Tarkin'ın katı disiplini altında bir yörünge eğitim merkezinde zorla tutulmuştu. Qwi ne zaman başarısız olsa victory sınıfı yıldız destroyerleri kendi halkının yaşadığı yerlerden birini yok etmiş ve oda izlemeye zorlanmıştı.

Wedge, İmparatorluk'un bu narin ve güzel kadına yaptığı korkunç şeyleri her düşündüğünde öfkeyle dişlerini sıkıyordu. Kaptan köşkü mürettebatına döndü. "Hiperuzaya çıkmaya hazır mıyız?"

"Rota belirlendi, Efendim." diye cevapladı rota subayı. Wedge, Qwi'nin hayatına biraz neşe katabilmek için elinden geleni yapacağına yemin etmişti... Maw Installation'ı ele geçirdikleri zaman.

"Yola çıkın." dedi.

Yavaris'in alt güvertelerinden birindeki penceresiz kamarasında Qwi Xux eğitim ekranına baktı ve mavi gözlerini kırptı. Tüm dosyaları gözden geçiriyor ve bilgileri su damlalarını yutan bir Tatooine çöl süngeri gibi iştahla yutuyordu.

Çalışma masasının üzerinde bir kübün içerisinde Wedge'in holo resmi vardı. Sık sık ona bakarak kim olduğunu, neye benzediğini ve onun için ne denli önemli olduğunu unutmamaya çalışıyordu. Kyp Durrön'un zihnine yönelik saldırısının ardından artık hafızasındaki hiçbir bilgiden emin değildi.

Başta Wedge'i ve onunla geçirdiği zamanı unutmuştu. Wedge umutsuzca ona her şeyi anlatmış, resimlerini göstermiş, daha önce birlikte gittikleri Ithor gezegenindeki aynı yerlere onu tekrar götürmüştü. Vortex gezegeninde önceden ziyaret ettikleri Rüzgarlar Katedrali'nin yeniden inşa edildiği alanı ona hatırlatmıştı.

Bu girişimlerden bazıları zihninde belli belirsiz çağrışımları tetikleyip bir zamanlar buralarda bulunduğunu ona hatırlatsa da her şeyi olması gerektiği şekilde hatırlaması mümkün olmamıştı. Wedge'in ona anlattığı diğer şeyleri ise gözyaşlarına boğulmasına yetecek derecede hatırlayabilmişti. Bu her olduğunda Wedge onun yanında olmuş ve onu kollarına alıp teselli etmişti.

"Ne kadar sürerse sürsün," demişti Wedge, "hatırlamana yardım edeceğim. Eğer geçmişini geri getirmeyi başaramazsak seninle birlikte bu boşluğu dolduracak yeni bir gelecek inşa ederiz." Elini tuttu, o da başını salladı.

Qwi, Yeni Cumhuriyet Konseyi'nde yapmış olduğu konuşmanın kayıtlarını tekrar gözden geçirdi, bu konuşmada Sun Crusher'ı incelemekten vazgeçip derhal ortadan kaldırmaları gerektiğini savunmuştu.

Konsey üyeleri, projeyi bir gaz devinin çekirdeğine gömerek ortadan kaldırma konusunda hemfikir olmuştu. Anlaşılan bu güçlü olduğu kadar öfkeli ve kararlı da olan Kyp Durrön'u silahı ele geçirmekten alıkoyamamıştı.

Yapmış olduğu konuşmanın kayıtlarını incelerken kendi sesini duyuyor ama bunları söylediğini hatırlamıyordu. Zihnini toparlamaya çalıştı ama bunlar onun diğerleri tarafından görülen ve kaydedilen dış görüntüsüydü. Derin bir iç çekti ve diğer dosyaya geçti. Zor bir işti ama yapması gerekiyordu.

Sahip olduğu bilimsel bilginin çoğu hala aklındaydı ama belli bazı şeyleri unuttuğu açıktı; kazandığı sezgiler, geliştirdiğı yeni fikirler ve silah tasarımları. Anlaşılan Kyp Durrone zihninde kol gezmiş ve Sun Crusher’a dair ne varsa toplamış, şüpheli gördüğü her şeyi de ortadan kaldırmıştı.

Şimdi Qwi elinden geldiğince her şeyi eski yerine koymalıydı. Sun Crusher’la ilgili bilginin silinmesi onu rahatsız etmiyordu. Zaten çok önceden silahın nasıl çalıştığını kimseye söylemeyeceğine yemin etmişti; artık istese de böyle bir şeyi yapamazdı. Kimi icatların unutulması daha hayırlıydı...

Maw saldırı filosu yola çıkalı neredeyse bir gün olmuştu, Kessel Sistemi’ne doğru yol alıyordu. Qwi bütün zamanını çalışmaya ayırıyor sadece kaptan köşkündeki işlerinden fırsat bulup gelen Wedge’le konuşacağı zaman biraz ara veriyordu. Wedge kendisine yemek getiriyor, birlikte yiyorlar, biraz konuşup kalan vakitlerini birbirlerinin gözlerine bakarak geçiriyorlardı.

Qwi veri terminalinde otururken Wedge gelir ve gerginliğini atıncaya kadar küçük omuzlarına masaj yapardı. “Çok çalışıyorsun, Qwi.” demişti pek çok kez.

“Mecburum.” diye cevap vermişti.

Gençliğini hatırladı, fizik, mühendislik ve silah bilgilerinin Moff Tarkin tarafından aklına kazındığı, çaresizce çalıştığı zamanları.

Tek başına bu sıkı eğitimden geçip hayatta kalmıştı. Kyp’in zihnini talan etmesi, onu bu hazine çocukluk anılarıyla tekrar baş başa bırakmıştı, henüz unutmaya başlamış olduğu anılarla.

Veri kayıtları ve eğitim programlarından öğrenemeyeceğı şeyler de vardı. Maw Installation’a, yıllarını harcadığı laboratuvara dönmek zorundaydı. Ancak ondan sonra hafızasının ne kadarının geri geleceğine ve geçmişinden ne kadarını feda edeceğine karar verebilecekti.

İnterkom açıldı ve Wedge’nin sesi duyuldu. “Qwi, kaptan köşküne gelebilir misin? Görmeni istediğim bir şey var.”

Sesi duyan Qwi gülümseyerek onayladı. Firkateynin kaptan köşküne giden asansöre bindi ve üst kata gelince indi. Wedge onu karşılamak için döndü fakat Qwi’nin mavi gözleri Yavaris’in önünü kaplayan geniş pencerelere dikilmişti.

Maw Cluster’ı daha önce de görmüştü ama yine de hayretten ağzı açık kalmıştı. İonize gazların akıl almaz girdapları ve dipsiz kara deliklerin kenarlarından kaçan yüksek ısılı atıkların renk cümbüşü.

“Kessel Sistemi yakınlarında hiperuzaydan çıktık,” dedi Wedge, “şimdi de giriş vektörlerimizi belirliyoruz. Bunu izlemek istersin diye düşündüm.”

Qwi yutkundu ve yürüyerek elini tuttu. Kara delikler yerçekimi kuyularından labirentler ve sonu olmayan hiperuzay yolları oluşturuyordu; sadece birkaç “az tehlikeli” yol bu labirentten geçme imkanı sağlıyordu.

“Gideceğimiz rotayı Sun Crusher’dan yükledik.” dedi Wedge. “Umarım hiçbir şey değişmemiştir

yoksa yol üzerinde hiç beklemediğimiz şeylerle karşılaşabiliriz.”

Qwi başını salladı. “Güvenli olmalı.” dedi. “Rotayı iki kez kontrol ettim.”

Wedge sevgiyle ona baktı, sanki onun onaylaması tüm bilgisayar simülasyonlarının verdiği sonuçtan daha güven vericiydi.

Kara delik kümesi anlaşılmaz bir astronomik oluşumdu; binlerce yıldır astrofizikçiler kaynağını tespit etmeye çalışıyorlardı, ya kimi acayip galaktik bileşimler bu kara deliklerin doğmasına yol açmıştı ya da akıl almaz derecede güçlü kadim ve yabancı bir ırk kendi amacı için bu kümeyi bir araya getirmişti.

Maw ölümcül radyasyonlar yayıyor ve her geçen saniye Kessel Sistemi’ni kaçınılmaz sonuna doğru çekiyordu. Yine de İmparatorluk küme içerisinde güvenli bir yer bulup gizli laboratuvarını burada kurmayı başarmıştı.

“Gidelim öyleyse.” dedi Qwi, son derece yavaş şekilde titreşen parlak gazlara bakarak. Öğrenmesi gereken daha çok şey vardı – ve alması gereken bir intikam. “Hazırım.”

Maw saldırı filosunun gemileri dağılarak birer birer kara delik kümesinin merkezine doğru yol almaya başladılar.

Yeniden inşa edilen İmparatorluk Sara-yı'nın bir bölümü Amiral Ackbar tarafından getirilen deneyimli uzay gemisi teknisyeni ve su düşkünü Calamariler için uygun ve nemli bir ortama çevrilmişti.

Pürüzsüz plasteel ve sert metalden inşa edilen bölüm, sarayın içerisinde bir mercan resifini andırıyordu. Yuvarlak lumbozların bazılarında İmparatorluk şehrinin ışıltılı silüeti görülebilirken diğerleri de bir su tankına bağlanarak oda içerisinde su devinimi sağlanmıştı.

Buhar jeneratörlerinden püsküren buharın çıkardığı gürültü Terpfen'i daldığı derin düşüncelerinden uyandırmıştı. Koca gözlerini çevirerek etrafına bakmış ama tek gördüğü gölgeler ve pencerelerden suya yansıyan mavi ışıklar olmuştu. Gri yeşil bir balığın sudaki mikro-organizmaları avlayarak kanalın içinde gezinmesini izledi. Buhar jeneratörleri ve havalandırıcıların çıkardığından başka bir ses yoktu.

Terpfen zihninden gelen bir şey duymuyordu, Carida'daki efendilerinden emir gelmeyeli bir günden uzun bir süre olmuştu ve üzülsün mü sevin sin mi bilemiyordu. Furgan, sırf varlığını hatırlatmak için, düzenli olarak onunla dalga geçer ve rahatsız ederdi. Terpfen artık yalnızdı.

İmparatorluk Sarayı'nda söylentiler dolaşıyordu. Carida'dan yardım sinyalleri tespit edilmiş ardından da tüm temas kesilmişti. Yeni Cumhuriyet bölgede keşif yapması için keşif araçlarını göndermişti. Eğer Carida bir şekilde yok edilmişse belki de beyindeki İmparatorluk kontrolü artık sona ermişti. Terpfen sonunda özgür olacaktı!

Terpfen, su dünyası Calamari İmparatorluk tarafından işgal edildiği zaman esir alınmıştı. Diğerleri gibi o da çalışma kamplarına gönderilmiş, yıldız gemisi inşa tersanelerinde çalışmaya zorlanmıştı.

Hepsinden kötüsü Terpfen'in bir deneye kobay olarak seçilmiş olmasıydı. İmparatorluk'un askeri gezegeni Carida'ya götürülmüş, haftalarca süren işkence ve koşullanmanın ardından beyninin bir bölümü alınmış ve yerine Furgan'ın kendisini kukla gibi oynatmasını sağlayacak organik devreler yerleştirilmişti.

Serbest bırakıldığında şiş haldeki başındaki yarada bulunan özensiz dikiş izleri yaşadıklarının bir nişanesi gibiydi. Bu işgal sırasında pek çok Calamari daha işkence görmüştü ve hiç kimse Terpfen'in ihanet edeceğine ihtimal vermemişti.

Yıllarca İmparatorluk'a bağlı efendilerine karşı koymayı denemişti; ama beyninin yarısı ona ait değildi ve efendileri onu istedikleri gibi yönlendiriyorlardı.

Amiral Ackbar'ın özel B-kanat avcısını sabote ederek Vortex gezegenindeki kazaya neden olmuş, eşsiz Rüzgarlar Katedrali'nin tahrip olup amiralin gözden düşmesine yol açmıştı. Terpfen diğer bir B-kanata da izleme cihazı koyarak bebek Anakin Solo'nun kem gözlerden uzak huzur içinde yaşadığı yer olan gizli gezegen Anoth'un yerini öğrenmişti. Terpfen bu hayati bilgiyi Büyükelçi Furgan'a ulaştırmıştı; şu sıralar Caridalılar ikizleri kaçırmak için bir saldırı hazırlığı içinde olmalıydılar.

Terpfen odasındaki akvaryum penceresinin önünde durdu ve kendi işiyle meşgul olan balığı izledi. Tam o sırada diğer bir yırtıcı balık gelip onun izlediği balığa saldırmıştı... Tıpkı İmparatorluk güçlerinin savunmasız çocuk ve onun yalnız koruyucusu, Leia'nın en güvendiği kişi ve yakın dostu olan, Winter'a saldıracakları gibi.

“Hayır!” Terpfen yumruğunu kalın cama indirdi. Titreşimden ürken yırtıcı balık uzaklaşıp kendisine başka bir av aramaya başladı. Az önce olanlardan habersiz diğer balık ise kaldığı yerden mikroskobik yiyecekleri toplamaya devam etti.

Belki de Caridalı efendileri sadece geçici bir süre için başka işlerle meşguldüler... Eğer Terpfen bu gidişata bir dur demek istiyorsa bundan iyi fırsat olamazdı. Beynine ne olursa olsun vazgeçmeyeceğine dair kendi kendine söz verdi.

Ackbar hala inzivaya çekilmiş olduğu Calamari'de Amiral Daala'nın son saldırısında hasar gören yüzen şehirlerin tamirinde halkına yardımcı oluyordu. Ackbar artık Yeni Cumhuriyet politikasıyla ilgilenmeyeceğini söylemişti.

Genç Anakin'e bir saldırı düzenleneceğinden, Terpfen doğrudan Leia Organa Solo'ya gitmesi gerektiğini düşündü. Yeni Cumhuriyet güçlerini seferber edip İmparatorluk'u püskürtebilirdi. Ama o ve Han Solo, Yavin ayına gitmek için henüz yola çıkmıştı...

Terpfen bir gemi bulup oraya gitmek ve kendisiyle yüz yüze konuşmak zorundaydı. Her şeyi itiraf edip kendini onların merhametine teslim edecekti. Onu orada derhal idam etmeye hakları vardı ki bu bile neden olduğu zararlar için yeterli bir ceza değildi.

Aklını başına topladı – en azından kontrolü kendinde olduğu sürece - odasına son bir kez göz attı. Kendisine ardında bıraktığı vatanını hatırlatan akvaryum penceresinden uzaklaştı, kilometrelerce yükseklikte olan gökdelenlerin silüetlerine, ışıklara ve hiç durmayan mekiklere bir kez daha baktı.

Acaba Coruscant'ı tekrar görebilecek miydi?

Entrikayla uğraşacak zamanı yoktu.

Kendi güvenlik erişim kodunu kullanarak Terpfen avcı bakım servisine girdi ve kendinden emin şekilde yürüdü. Gergin olduğu için vücut kokusu yayılıyordu ama elini çabuk tutarsa diğerleri farkına varmadan işini halletmiş olacaktı.

Büyük çıkış kapıları geceleri kapatılırdı. İki Calamari avcı uçağı teknisyeni B-kanatlardan birinin etrafında duruyordu. Bir grup Ugnaught, rota bilgisayarı bilgilerinin aktarılması için birbirine bağlanmış bir çift X-kanadın hiperitici motorları altında çalışıyor ve kendi aralarında konuşuyorlardı.

Terpfen B-kanada doğru yürüdü. Calamarilerden biri yaklaştığını görünce onu selamladı. Diğer pilot bölmesinden çıkıp alet çantalarını aşağı indirdi. Terpfen kendi terminalinden avcının durumunu önceden kontrol etmişti ve uçmaya hazır olduğunu biliyordu. Soru sormak zorunda değildi ama böylece dikkatlerini dağıtabilirdi.

“Tamirleri zamanında yaptınız mı?”

“Evet, Efendim” dedi erkek Calamari. “Bu geç saatte burada ne yapıyorsunuz?”

“Kişisel bazı meseleler.” dedi ve elini uçuş takımının cebine soktu. Aniden bayıltmaya ayarlı bir tabanca çıkardı. Hemen ateş açarak iki Calamariyi de vurdu. Erkek olan hiç ses çıkarmadan yere yığılırken dişi olan merdivenden B-kanadın gövdesine çarparak yere düştü.

X-kanadın yanındaki Ugnoughtlar konuşmayı kesip hayretle doğruldular; ardından da hep birden bağırmaya başladılar. Üçü uçuş kapısının yanındaki alarm düğmesine koştı.

Terpfen tekrar nişan alıp tetiği çekti ve Ugnoughtları vurdu. Diğerleri ellerini kaldırıp teslim oldular. Terpfen esir almakla uğraşamazdı o yüzden hepsini bayılttı.

Hemen uçuş kapısının kontrollerine doğru koştı. Sol göğsü üzerindeki işlemeli bröveden, kaçmak zorunda kalırsa kullanması için, İmparatorluk görevlilerinin kendisine aylar önce verdiği bir ip çıkardı. Terpfen şimdi İmparatorluk teknolojisini Yeni Cumhuriyet’in çıkarları için kullanıyordu.

Terpfen küçük plakayı yerine soktu ve ard arda üç düğmeye bastı. Elektronik bir vınlamayla ipteki bilgi tarandı. ip, kontrolleri Terpfen’in Amiral Ackbar ve Mon Mothma’nın verdiği yetkiyle kullandığı kodlara sahip olduğuna ikna etmişti.

Ağır kapılar gürültüyle açıldı. Dışarıda uğuldayan gece rüzgarı kısa sürede serin havayı hangara da taşımıştı. Terpfen tamirdeki B-kanadın yanına gidip baygın erkek Calamirinin kolunun altına girerek onu diğer baygın Ugnoughtların yanına taşıdı.

Terpfen dişi Calamariyi taşıırken hafifçe mırıldandığını fark etti. Kolu farklı bir şekilde duruyordu, düşerken kırılmıştı. Terpfen suçluluk duygusuyla bir an durdu ama elinden gelen bir şey yoktu. Baktı tankında geçireceği birkaç saatten sonra bir şeyi kalmazdı.

O zamana kadar Terpfen oktan Yavin 4’e doğru yola çıkılmış olacaktı.

B-kanadın pilot koltuğuna oturdu ve aracı çalıştırdı. Tüm ışıklar yeşil yanmıştı. Kemerini bağıladı. B-kanadın motor gücüyle Yavin Sistemi’ne rekor sürede ulaşabilirdi. Ulaşmak zorundaydı.

Terpfen garip görünümlü aracı havalandırdı ve açık kapılara doğru yöneldi.

Kapalı kokpitinin içerisinde her yeri titreten alarm seslerini duydu. Terpfen neyin ters gittiğini anlamak için başını çevirdiğinde muhtemelen X-kanadın kokpiti içerisinde saklanmış olan diğer bir Ugnought gördü. Yalnız kalan Ugnought panik içerisinde koşmuş ve alarma basmıştı.

Küfürü basan Terpfen elini çabuk tutması gerektiğini biliyordu. En büyük dileği bir çatışmaya girmek zorunda kalmamaktı.

Motorları kökledi ve hangarın geniş ağzından dışarı fırladı. alıntı B-kanat Coruscant’ın gökdelenleri arasından ok gibi geçip yörüngeye yöneldi.

Yeni Cumhuriyet’in güvenlik monitörleriyle uğraşacak zamanı yoktu. Terpfen’in avcı uçağı çalan

bir İmparatorluk sabotajcısı olduğu düşünülecekti. Eğer onu yakalarlarsa sorguya çekilecek ve genç Anakin Skywalker'ın kurtarılması için de geç kalınmış olacaktı. Terpfen kendi iradesi dışında pek çok korkunç şey yapmıştı ama şu an İmparatorluk'un kontrolünde değildi ve yapacağı her şey onun kendi hatası olacaktı. Suçlayacak kimsesi yoktu.

Coruscant'ın güvenlik güçlerinin kendisini engellemek için nasıl bu kadar çabuk seferber olduğuna hem hayret etmiş hem de üzülmüştü. Dört X-kanat alçak irtifadan doğrudan kendisine doğru geliyordu.

Terpfen'in telsizi öttü. Konuşan, takip eden avcılardan birinin pilotuydu, "B-kanat, saraydan izinsiz bir kalkış yaptınız. Derhal geri dönün yoksa ateş açılacak."

Terpfen'in tek yaptığı geminin kalkanlarının gücünü arttırmak oldu. B-kanat Ackbar'ın Asilere önemli katkılarından biriydi ve eski model X-kanatlardan her yönüyle üstündü. Terpfen onlardan kaçabilir, kalkanı da birkaç tam isabete direnebilirdi ama dört X-kanadın ateş gücüne karşı ne yapabiliyordu bilmiyordu.

"B-kanat, bu son şansın." dedi X-kanadın pilotu ve Terpfen'in kalkanına düşük enerjili bir atış gönderdi. İkaz atışı B-kanatı sarsmış ama hasar vermemişti. Motorlara tam güç veren Terpfen art yakıcıları da ateşleyince alt yörüngede hızla yol almaya başlamış ve rota sistemi de kırmızı tehlike çizgileriyle dolmuştu.

Bir yıl önce Coruscant'ı geri kazanmak ve birbiriyle savaş halindeki İmparatorluk fraksiyonlarını alaşağı etmek için yapılan savaş kazanılsa da büyük yıkıma neden olmuştu. Hala alt yörüngede bulunan pek çok savaş gemisi enkazı orayı tam bir çöplüğe çevirmişti. Tamir edilebilecekler ediliyor, diğerleri ise atmosferde inerken yanmaları için aşağıya gönderiliyordu ama Yeni Cumhuriyet'in içinde bulunduğu bu kriz döneminde bu pek de öncelikli bir iş değildi ve yörünge hala büyük bir hurdalıktan farksızdı.

Fakat Terpfen önceden bölgeyi incelemiş ve kendi rotasını çizmişti. Bu labirentin içinde son derece tehlikeli ve en ufak bir hatayı bile affetmeyecek bir yol bulmayı başarmıştı. Tüm Coruscant'ın alarma geçtiğinden ve kısa zaman içerisinde avcı filolarının tepesine çullanacağından emindi.

Terpfen savaşmak ve daha fazla ölüme ve hasara yol açmak istemiyordu. Olabildiğince çabuk ve acısız şekilde kaçmak istiyordu o kadar.

Atmosferi ardında bırakırken peşinde olan X-kanatlar da ateş etmeye başlamıştı. Terpfen karşılık vermiyordu ama bu avcılardan birkaçını etkisiz hale getirirse kaçması daha kolay olacaktı. Fakat vicdanı masum pilotları öldürmeye elvermiyordu. Zaten yeterince ölümün sorumluluğunu taşımaktaydı.

Uzayın karanlığında parlak metal parçaları, reaktör podları ve infilak etmiş yük gemilerinin gövde kaplamaları arasından geçerek yoluna devam etti. Bir hurda kümesini ve tahrip olmuş bir TIE avcısının güneş panelini sıyrarak geçti.

Önünde büyük bir geminin delinmiş gövdesi yer alıyordu – bir Loronar saldırı kruvazörü. Tam

isabet alan hiperitici makineleri infilak ettikten sonra geriye gövdesinin iskeletinden başka fazla bir şey kalmamıştı.

Terpfen enkaza doğru uçtu, gövdesindeki deliğin bir B-kanadın geçeceği kadar büyük olduğunu biliyordu. Bu yolu önceden incelemiş ve onu takip edenlerin geri çekilerek kendisine hiperuzaya atlaması için gereken zamanı kazandıracaklarını ummuştu.

Terpfen hiç hız kesmeden saldırı kruvazörünün gövdesindeki deliğe daldı. İki X-kanat geri çekilirken üçüncüsü peşinden gelmeye devam etti. Dördüncüsü ise ufak bir hata yapmış ve kanatlarını gövdenin kenarına çarpmıştı. Takla atan X-kanat enkaza çarptı ve yakıt silindirleri infilak etti.

Terpfen kalbinin sızladığını hissetti. Hiç kimsenin ölmesini istememişti.

Son X-kanat peşinden ayrılmamış, ölen arkadaşının intikamını almak için durmaksızın ateş ediyordu.

Kalkanlarını kontrol eden Terpfen artık uzun süre dayanmayacaklarını gördü. Diğer pilotu suçlamıyordu ama elinden başka bir şey gelmezdi. Kontrol paneline göz attı. Rota bilgisayarı Yavin Sistemi için en uygun rotayı çizmişti.

Kalkanları delinmeden önce Terpfen kısa bir yol seçip doğruca yörüngedeki hurdalığın dışına çıktı. X-kanat tüm gücüyle ateş ederek gelmeye devam ediyordu. Açık alana çıkan Terpfen hiperiticileri ateşledi.

Bir anda B-kanat ileri atıldı, X-kanat artık ona erişemezdi. Mızrağı andıran beyaz yıldız çizgilerinin eşliğinde Terpfen sessizce hiperuzayda kayboldu.

Millenium Falcon'un önünde duran Han Solo, Leia'ya uzun uzun sarıldı. Ormanın bunaltan rutubeti üzerlerini bir battaniye gibi örtmüştü. Leia'yı tekrar kucaklayan Han, kokusunu içine çekti ve gülümsedi. Titrediğini hissedebiliyordu – belki de titreyen kendi elleriydi.

“Gerçekten gitmek zorundayım, Leia.” dedi. “Kyp'i bulmak zorundayım. Belki de başka yıldız sistemlerini yok edip daha fazla insan öldürmesini engelleyebilirim.”

“Biliyorum,” dedi, “tek istediğim atıldığımız maceralar sırasında daha çok birlikte olabilmektir.”

Han beceriksizce ünlü umursamaz bakışlarından birini attı. “Elimden geleni yaparım.” dedi; sonra da onu uzun uzun öptü. “Bir daha ki sefere.”

Eğilip ikizleri kollarına aldı. Jacen ve Jaina geri dönüp tapınağın içerisinde oynamak istiyordu.

Çocuklar tapınağın kullanılmayan bir bölümünde küçük bir grup tüylü woolamanderin yuvalarını bulmuşlardı ve Jacen bu canlılarla nasıl konuşacağını bildiğini iddia ediyordu. Han, bu tüylü ve gürültücü yaratıkların çocuklara cevap olarak ne söylediğini merak etmişti.

İniş rampasına yöneldi. “Burada güven içerisinde çocuklarla kalman gerektiğini biliyorsun değil mi?” dedi, “Ve Luke'la.”

Leia başını salladı. Bunları daha önce de yaşamışlardı. “Başımın çaresine bakabilirim. Durma git. Eğer Kyp'i durdurmak için bir fırsatın varsa boşa zaman harcamaman gerek.”

Leia'yı tekrar öptü, çocuklara el salladı ve gemiye bindi.

İmparatorluk şehrindeki dönen bir kokteyl salonunda Lando Calrissian içkisindeki meyve çubuğunu bardağın dibinde kök salmasına fırsat vermeden çıkarıp attı. İçkisini yudumladı ve masanın karşısındaki Mara Jade'e gülümsedi.

“Bir içki daha istemediğinden emin misin?” diye sordu. Mara egzotik saçı, elmacık kemikleri, dolgun dudakları ve mücevher rengi gözleriyle fazlasıyla güzel görünüyordu. Henüz ilk içkisine bile dokunmamış olsa da Lando yine de kendisine olan güvenini sergilemek istemişti.

“Hayır Calrissian. Tartışmamız gereken önemli meseleler var.” Gözlem salonunun pencerelerinden İmparatorluk şehrinin göz kamaştıran ışıkları, gökyüzüne uzanan ve kristali andıran kuleleri ve gökdelenleri görülebiliyordu. Binanın üzerinde uçan araçlarda farklı dillerde duyurular ışıklı yazılarla duyuruluyor, güneşin batışını izlemek isteyen turistler taşınyordu. Hareketin bir an durmadığı şehrin aydınlığına gökyüzündeki iki ayın ışıkları da katılıyordu.

Vantuzlu, mor-siyah bir yaratığın kullandığı klavyelerden yükselen müzik odayı doldurdu. Çok sayıda uzvuyla bu canlı aynı anda pek çok notayı çalabiliyordu. Kafasında göz yerine irili ufaklı çok sayıda ince deri bulunuyor ve bunlar sayesinde sesleri çok uzaklardan duyabiliyordu. Üstteki tuşlara uzanan vantuzlarıyla çaldığı notalarsa insan kulağının algılaması için çok alçak ya da yüksek

frekanstaydı.

Lando bir yudum daha içti ve içini çekerek yüzünde bir gülümsemeyle sandalyesinde geriye yaslandı. Sırtındaki pelerini oturduğu sandalyeyi örtmüştü. Mara Jade sadece dar bir uçuş takımı giyiyordu; kıvrımları, karmaşık bir gezegen sistemine giden tehlikeli bir yolu andırıyordu.

Lando ona şöyle bir baktı. “Demek Kaçakçılar İttifakı’nın Kessel’deki gliiterstim baharatının dağıtımıyla ilgileneceğini düşünüyorsun?”

Mara başını salladı. “Bunu garanti edebilirim. Moruth Doole yüzünden baharat madenleri alt üst oldu. İmparatorluk ıslah tesisinden yapılan karaborsa kaçakçılık kendi ayakları üzerinde durmaya çalışan tüm girişimciler için ciddi bir sorun olmaya başladı. Ancak Jaba gibi suç lordlarının sahip olduğu imkanlarla kar etmek mümkün olabiliyor.”

“Ben de karlı hale getirebilirim.” dedi Lando ellerini masanın üzerinde kavuşturarak. “Dargul Düşesi’nden bir milyon kredilik ödül aldım ve bu parayı sistemleri daha uygun bir seviyeye getirmek için yatırabilirim.”

“Tam olarak ne planlıyorsun?” diye sordu Mara ona doğru eğilerek.

Lando da eğildi ve büyük kahverengi gözlerini onunkilere yaklaştırdı. Kalp atışı hızlanmıştı. Mara toparlandı ve yine eskisi gibi oturdu, hala cevabını bekliyordu. Şaşıran Lando söyleyeceği kelimeleri seçmekte zorlandı. “Doole’ın operasyonlarını yürüttüğü hapishanenin pek de meraklısı değilim. Ama başlangıç için uygun bir yermiş gibi görünüyor. İslah tesisinin çoğunu yıkar ama binaları yeni üs için kullanırım.”

“Üstelik köle kullanmaya da niyetim yok. Niyetim işçi droidler kullanmak. Nklon’da bazı gelişmiş madencilik sistemlerini inceleme imkanı buldum ve eğer süpersoğutuculu cihazlar kullanırsam cihazların yaydığı infraruj azalacak ve önceden büyük bir sorun kaynağı olan enerji örümceklerini de çekmeyeceklerdir.”

“Droidler her işi yapamaz,” dedi Mara, “Orada çalışacak birilerine ihtiyacın olacak. Böyle berbat bir işi kimlerin üzerine yıkmayı düşünüyorsun?”

“İnsanlar için belki.” dedi Lando, ellerini ensesinde kavuşturdu ve dik oturdu. “Ama diğer ırklar için değil. Aklımda bu işe uygun eski bir dost var. Endor Savaşı’nda Falcon’da benim yardımcı pilotum olan Nien Nunb. Kendisi bir Sullustalıdır, yanardağlarla kaplı bir dünyada tüneller içerisinde yaşayan küçük bir canlı. Baharat madeni onun için lüks otel gibidir.” Mara’nın şüpheyile baktığı Lando omuz silkti. “Hey, onunla daha önce de çalıştım ve ona güvenirim.”

“Cevapların çoğunu biliyorsun gibi görünüyor Calrissian,” dedi Mara, “Fakat şimdiye kadar yaptığımız hep konuşmaktan ibaret. Kessel’e gidip ne zaman işe gireceksin?”

“Aslında orada gemimi kaybettim. Kessel’e geri dönüp Lady Luck’ı almam ve öyle işime başlamam gerekiyor.” Kaşlarını kaldırdı. “Bana bir iyilik yapıp beni o sisteme bırakamazsın değil mi?”

“Hayır,” dedi Mara Jade ayağa kalkarak, “Bırakamam.”

“Tamam öyleyse. Kessel’de bir standart hafta sonra buluşalım mı? O zamana kadar yapacağımız iş de benim iyice içime sinmiş olur. Uzun süreli bir ilişkinin temellerini atabiliriz.” Tekrar gülümsedi.

“İş ilişkisi.” dedi Mara ama her zamankinden daha yumuşak bir şekilde.

“Benimle akşam yemeği yemek istemediğinden emin misin?” diye sordu.

“Ben çoktan yedim.” dedi Mara ve gitmek için döndü. “Bir standart hafta. Kessel’de görüşürüz.” Döndü ve gitti.

Lando ona bir öpücük gönderdi ama Mara bunu görmedi, ki bu muhtemelen onun için daha iyiydi.

Klavyenin başındaki vantuzlu müzisyen ise o sırada kestirilemeyen duygusal bir rezonansta hüzünlü bir parça çalmaktaydı.

Bunaltıcı Konsey Salonu’nda Han Solo, bir araya gelmiş olan senatörler, generaller ve Mon Mothma’yla konuşmadan önce yemeğinden büyük bir lokma daha yuttu.

“Ben genelde böylesi – Leia’nın politikacıların önünde kullandığı ağdalı kelimeleri seçmeye özen gösteriyordu - seçkin kişilerle görüşmek fırsatı bulamıyorum ama hemen gerekli bilgiyi edinmem lazım.”

Mon Mothma iyi görünmüyordu. Hemen yanındaki medikal droidi devlet başkanına bağlı yaşam destek sistemleri ve monitörlerle ilgilenmekteydi. Derisi solgundu, sanki çoktan ölmüş de yere yığılmayı bekliyor gibiydi. Bir noktadan sonra artık durumunun ne kadar kötü olduğunu gizlemeye çalışmaktan da vazgeçmişti.

Leia’ya göre Mon Mothma’nın bu garip ve bilinmez hastalıkla ancak birkaç haftalık ömrü kalmıştı. Ama şu anki halini gören Han bu kadar bile zamanı kalmadığını düşünüyordu.

“Tam olarak ne,” diye söz aldı Mon Mothma – ardından derin bir nefes çekmek için durdu - “bilmek istiyorsunuz, General Solo?”

Han yutkundu. İtiraf etmeyi ne kadar istemese de gerçeği gizleyemezdi. “Kyp Durrone benim dostumdu ama bir şekilde yoldan çıktı. Luke Skywalker’a saldırdı. Sun Crusher’ı ele geçirdi ve Amiral Daala’yı öldürmek için Cauldron Nebulası’nı yok etti. Leia ve Yavin’deki tüm Jedi öğrenciler kısa süre önce güçte büyük bir düzensizlik hissettiler ve Leia, Kyp’in yine benzer bir şey yaptığını düşünüyor.”

General Rieekan kaba sesiyle konuşmaya başladı, yorgun gözlerle Han’a bakıyordu. Rieekan, Hoth’daki Echo Base’in komutanıydı ve pek çok güçlüğü üstesinden gelmeyi bilmiş biriydi. “Keşif araçlarımız henüz geri döndü General Solo. Dostunuz Sun Crusher’ı yeniden kullanmış. İmparatorluk Askeri Akademisi’nin bulunduğu Carida Yıldız Sistemi’ni yok etmiş.”

Han boğazının kuruduğunu hissetti ama Kyp’in İmparatorluk’tan ne kadar nefret ettiği dikkate alınırsa hiç de şaşırtıcı bir haber değildi.

“Bu kıyımlara bir son verilmeli. İmparator’un kendisi bile bu kadar zalim değildi,” dedi yaşlı taktisyen General Dodonna, “Yeni Cumhuriyet böylesi vahşi yöntemlere başvuramaz.”

“Fakat o yaptı.” diye sözünü kesti Garm Bel-Iblis. “İki önemli İmparatorluk hedefini ortadan kaldırdı. Her ne kadar yöntemlerini onaylamasak da başarı oranı hayret verici derecede yüksek.”

Mon Mothma sert konuşacak derecede kendini toparlayarak söze girdi. “Bu genç adamın bir savaş kahramanı olarak görülmesine izin veremem.” Nefes almak için durdu ama hala söyleyeceği şeyler olduğunu göstermek için de elini kaldırdı. “Bu kişisel hareketi son bulmalı. General Solo, Kyp Durrön’u durdurabilir misiniz?”

“Önce onu bulmam gerekir. Keşif araçlarınızın Cauldron Nebulası ve Carida’da tespit ettiği keşif bilgilerini bana verin. Belki ben onu takip edebilirim. Eğer onunla yüz yüze konuşabilirsem onu mantıklı bir karar vermeye ikna edebileceğime inanıyorum.”

“General Solo ne isterseniz almakta serbestsiniz,” dedi Mon Mothma, masadan destek almak için elini masanın üzerine koydu. “Askeri refakate... İhtiyacınız var mı?”

“Hayır,” dedi, “bu onu kaçırabilir. Falcon’a binip tek başıma gideceğim. Eğer şanslıysam onu ve Sun Crusher’ı geri getirebilirim.” Han yavaşça tüm odadakilere baktı. “Bu sefer onu tümüyle ortadan kaldırdığımızdan da emin olalım.”

Han, Falcon’un son dakika hazırlıklarını tamamlamakla meşgulken arkasından gelen bir ses duydu. “Han, eski dostum! Yardıma ihtiyacın var mı?”

Omzunun üzerinden baktığında Lando Calrissian’ın bir X-kanatın kanatları altından eğilip geçerek kendisine doğru geldiğini gördü.

“Gitmek üzereyim, Lando.” dedi Han. “Ne kadar süre uzak kalırım bilemem.”

“Duydum.” dedi Lando. “Bırak ben de seninle geleyim. Chewbacca Maw’a gittiğine göre bir yardımcı pilota ihtiyacın olacak.”

Han tereddüt etti. “Bunu kendi başıma yapmam lazım. Kimseden benimle gelmesini isteyemem.”

“Han, Falcon’u tek başına uçurmaya niyetliysen sen kafayı yemişsin. Başına neler gelebileceğine dair hiçbir fikrin yok. Eğer silahları kullanmak zorunda kalırsan gemiyi kim uçuracak?” Lando pis pis sırıttı. “İtiraf et. Bana ihtiyacın var.”

Han iç çekti. “İlk tercihim Chewbacca olurdu, o kürk yumağını özledim. Hiç değilse o Falcon’u kumarda benden almaya çalışmadı.”

“Bak sen, artık böyle laf sokmayacaktık, Han.” dedi Lando. “Söz vermiştik. Bilmem hatırladın mı?”

“Nasıl unutabilirim?” diye homurdandı Han. Lando onu sabacc oyununun son elinde yenerek Falcon’u kazanmış ardından da sırf Mara Jade’i etkileyebilmek için gemiyi Han’a geri vermişti. “Peki senin bu işten çıkarın ne eski korsan?” diye sordu Han kaşlarını kaldırarak. “Neden gelmeyi bu

kadar çok istiyorsun?”

Lando ayağını iniş rampasının parlak yüzeyi üzerinde sürüdü. Hangarın diğer ucunda bir motor ateşlendi ve durdu, ardından da bir teknisyen grubu sökülmiş haldeki A-kanadın üzerine kümелendi.

“Dürüst olmak gerekirse bir hafta içerisinde Kessel’e gitmem gerek.”

“Ama ben Kessel’e gitmiyorum.” dedi Han.

“Şu an nereye gideceğini bilmiyorsun. Sen Kyp’i arıyorsun.”

“Derdin anlaşıldı. Kessel’de ne var?” diye sordu Han. “Son seferinde olanlardan sonra oraya bu kadar kısa süre içerisinde dönmeyi düşünceğini hiç zannetmezdim.”

“Mara Jade’le bir hafta içerisinde orada buluşmam gerekiyor. Yeni baharat operasyonunu ortak olarak yöneteceğiz.” Büyük bir keyifle pelerinini arkasına attı.

Han gülüşündeki alaycılığı gizlemeye çalıştı. “Peki Mara’nın bu ortaklıktan haberi var mı yoksa her şey sadece senin planın mı?”

Lando rahatsız olmuştu. “Tabi ki biliyor... Bir şekilde. Ayrıca beni Kessel’e götürürsen Lady Luck’ı tekrar bulabilirim yolculuk etmek için kimseye ihtiyacım kalmaz. Bu durum can sıkmaya başladı.”

“Ne demezsin.” dedi Han. “Tamamdır, Kessel yakınlarına gidersek seni oraya bırakırım ama önceliğim Kyp’i takip etmek.”

“Tabii ki Han. Ona şüphe yok,” dedi Lando, sonra da mırıldandı, “Kessel’e bir hafta içinde gittiğim sürece sorun yok.”

Bedensiz bir ruh halindeki Luke Skywalker büyük toplantı salonunu dolduran Leia ve öğrencileri izlemekten öte bir şey yapamıyordu. Artoo-Detoo bir muhafız gibi önlerinden ilerlemiş ve gelip onun üzerinde durduğu platformun önünde durmuştu.

Diğer öğrenciler de hareketsiz bedeninin önünde sıra halinde dizilmişlerdi. Sanki bir cenazedeymiş gibi bu hareketsiz bedene saygı içerisinde bakıyorlardı. Luke onlardaki yoğun duyguları sezebiliyordu: Acı, karmaşa, umutsuzluk ve endişe.

“Leia.” diye seslendi yankılı ve bu dünyaya ait olmayan ses. “Leia.” diye bağırdı son gücüyle onu çevreleyen diğer boyutsal duvarları aşma isteğiyle.

Leia hiç de duymuş gibi görünmüyordu. Gelip soğuk bedeninin koluna dokundu. Luke fısıldadığını duyabiliyordu. “Beni duyup duyamadığını bilmiyorum Luke ama ölü olmadığını biliyorum. Hala burada olduğunu hissedebiliyorum. Sana yardım etmenin bir yolunu bulacağız. Denemeye devam edeceğiz.”

Elini sıktı ve bir anda arkasını döndü. Gözlerine dolan yaşları silmek için gözlerini kırptırdı.

“Leia...” diye iç çekti. Diğer Jedi öğrencilerin de onunla birlikte asansöre gidişini izledi. Bir kez daha felçli bedeniyle baş başa Massassi Tapınağı’nın yankılı duvarlarına bakarken bulmuştu kendisini.

“Tamam.” dedi, başka bir çözüm arayacaktı. Eğer Artoo onu tespit edemiyor ve Leia ve diğer öğrenciler varlığını sezemiyorsa belki de Luke kendisiyle aynı boyutta olan bir başkasıyla iletişime geçebilirdi. Çok uzun zaman konuştuğu başka bir Jedi ruhuyla.

“Ben!” diye seslendi Luke. “Obi-Wan Kenobi beni duyabiliyor musun?”

Sesi esir boyunca yankılandı. Ruhunun derinliklerinden toplayabildiği tüm duygusal ateş gücüyle sessizliğe doğru haykırdı. “Ben!”

Cevap gelmeyince endişeye kapılarak diğerlerine de seslenmeye başladı. “Yoda! Baba-Anakin Skywalker.”

Bekledi ama cevap yoktu.

... Ta ki yanı başında eriyen bir buz varmış gibi bir serinlik hissedinceye kadar. Sesler duvarlara çarpmaya başladı. “Seni duyamazlar Skywalker ama ben duyabilirim.”

Luke arkasını döndü ve taş duvarda çatlağı andıran bir şekil gördü. Gittikçe koyulaştı ve zifti andıran bir silüet yavaşça kukuletalı bir adam şekline bürünmeye başladı. Şekli iyice belirginleşip Luke’un ruh boyutunda görebileceği bir hale geldi. Uzun siyah saçlı, koyu derili ve alnında kara güneş dövmesi olan bir adamdı. Gözleri tıpkı obsidiyen parçaları gibi keskindi. Yüzünün ifadesi ihanete uğramış ve bunun üzerinde uzun süre düşünmeye vakit bulmuş bir adamınki gibi karartıcıydı.

“Exar Kun.” dedi Luke ve kara ruh sözlerini gayet net anladı.

“Ruhunun bedeninden uzak olması hoşuna gitti mi, Skywalker?” dedi Kun alaycı bir tonda. “Benim bu duruma alışmam tam dört bin yılımı aldı. İlk bir iki yüzyıl en kötüsüdür.”

Luke ona baktı. “Öğrencilerimi yoldan çıkardın, Exar Kun. Gantoris’in ölümüne neden oldun. Kyp Durrön’u bana düşman ettin.”

Kun güldü. “Belki de öğretmen olarak bu senin eksikliğindir. Ya da onların kifayetsizlikleri.”

“Bu şekilde dört bin yıl kalacağımı nereden biliyorsun?” diye sordu Luke.

“Senin fiziki bedenini yok ettiğimde,” diye cevapladı Kun, “başka şansın kalmayacak. Son yıkım geldiğinde kendi bedenimi bu tapınaklar içerisine hapsedmek hayatta kalabilmem için son şansımdı. Müttefik Jedi Şövalyeleri Yavin 4’ün yüzeyini yerle bir ettiler. Hayatta kalmalarını sağladığım az sayıdaki Massassi’yi öldürdüler ve bedenimi de yakıp kül ettiler.”

“Ruhum, sen Jedi öğrencilerini, yani beni duyup nasıl dinleyeceklerini öğrenebilecek kişileri buraya getirene kadar bekledi.”

Luke’un zihnini büyük bir korku kaplasa da sükunetini ve cesaretini muhafaza etmeye çalıştı. “Bedenime zarar veremezsin Kun. Fiziki hiçbir şeye dokunamazsın. Bunu ben de denedim.”

“Ama ben mücadele etmenin farklı yollarını biliyorum.” dedi Kun’un ruhu. “Pratik yapacak binlerce yılım vardı. Hiç şüphe etme Skywalker, seni yok edeceğim.”

Sözünü bitirir bitirmez Kun bir duman gibi duvardaki çatlaktan Büyük Tapınak’ın temeline gitmeye başladı. Ardında Luke’u yalnız ama bu durumdan kurtulmak için her zamankinden daha kararlı olarak bırakmıştı.

Bir yol bulmalıydı. Jedi’lar her zaman bir yol bulurdu.

İkizler beşiklerinde aniden ağlamaya başlayınca Leia korkuyla uyandı.

“Luke dayı.” dedi Jaina.

“Zarar görecek.” dedi Jacen.

Doğrulan Leia bedeninde farklı bir titreşim hissediyordu, o zamana kadar hissettiği her şeyden farklıydı. Sanki tapınağın içerisinde Luke’un bedeninin yattığı büyük salonda fırtına bulutları toplanmıştı.

Beyaz cübbesini alıp giyindi ve hemen koridora çıktı. Bu rahatsızlığı hisseden Jedi öğrencilerden bazıları da kapılarının önüne çıkmıştı.

Leia yataklarından çıkan ikizlere seslendi “İkiniz burada kalın.”, ama duracaklarından şüpheliydi. “Artoo onlara göz kulak ol.” diye bağırdı koridorda şaşkınlıkla aşağı yukarı giden droide.

“Hemen büyük salona.” diye bağırdı Leia öğrencilere. “Çabuk!”

Artoo koridorda geri döndü ve çocukların odasına geldi; Leia yoluna devam ederken droidin biplemeleri hala arkasından duyuluyordu. Asansörle üst kata çıktı. Asansör durup da kapı açıldığında büyük salonda şiddetli rüzgarlar uğulduyordu. Leia doğrudan bir siklonun içerisine girmişti. Yüksek duvarların üzerindeki pencereleri buz gibi bir hava kuşatmıştı. Her yönden gelen rüzgar odanın önünde birleşerek gücüne güç katıyor ve karşı konulmaz bir kuvvet haline geliyordu.

Streen!

Yaşlı Bepinli münzevi bayrak gibi dalgalanan kahverengi Jedi cübbesiyle fırtınanın tam kenarında duruyordu. Dağınık gri saçları elektriğe tutulmuş gibi tüm kafasını kaplamıştı. Dudakları anlaşılamayan bir şeyler mırıldanıyordu, gözleri kabus görüyormuş gibi sıkıca kapalıydı.

Leia, güçlü Jedi’ların bile hava gibi güçlü olguları etkileyemediğini biliyordu; fakat nesneleri hareket ettirebilirlerdi ve anladığı kadarıyla Streen’in de yapmaya çalıştığı buydu. Havayı değiştirmeye değil sadece taşımaya ve her kenardan merkeze doğru çekerek Luke’un bedenini yok edecek bir tornado yaratmaya çalışıyordu.

“Hayır!” diye bağırdı Leia rüzgarın içerisinde. “Streen!”

Siklon Luke’un bedenine vurup onu havaya kaldırdı. Leia felçli kardeşine doğru koştu, şiddetli rüzgar nedeniyle ayakları neredeyse yere değmiyordu. Fırtına dengesini bozdu ve bir böcek gibi onu duvara doğru fırlattı. Etrafında dönerken Güç’ü kullanabilmek için kendisini sakinleştirdi. Bu sayede duvara çarpmak yerine sakince yere indi.

Fırtınaya tutulmuş olan Luke’un bedeni yükselmeye devam ediyordu. Rüzgar onu bir yük gemisinden uzaya bırakılan ceset gibi çevirirken Jedi cübbesi de bedenine dolanmıştı.

Streen ne yaptığını biliyormuş gibi görünmüyordu.

Leia yere sağlam olarak bastı ve sıçradı. Bu sefer dönen hava akımlarına binmeyi başarak siklonun içerisinde kardeşine doğru gitmeye başladı. Tam uzanıp cübbesinin ucundan tutmuştu ki elinden kaçıp gitti ve Leia yere düştü.

Tornadonun merkezine doğru yükselen Luke çatı pencerelerine doğru gidiyordu.

“Luke!” diye bağırdı. “Lütfen bana yardım et.” Onu duyabileceğine ya da herhangi bir şey yapabileceğine dair en ufak bir fikri yoktu. Bacaklarındaki tüm gücü toplayarak tekrar zıpladı. Jedi yeteneklerini kullanarak kısa süre de olsa havada asılı kalabilirdi: Luke bunu birkaç kez yapmıştı, ama kendisi bu konularda henüz ustalaşmamıştı. Fakat şu an bunu yapmaya her zamankinden çok ihtiyacı vardı.

Leia yükselirken bir anda rüzgara yakalandı ve Luke’u tutabilecek kadar yükseldi. Kollarını ve bacaklarını Luke’un bedenine dolayarak onu sımsıkı tuttu, ağırlığının onu aşağı çekeceğini umuyordu.

Onlar aşağı doğru inerlerken rüzgar da şiddetini ve uğultusunu arttırmıştı. Dondurucu soğuktan

Leia'nın derisi kaskatı olmuştı. İkisi birlikte buz sarkıtlarının birer bıçak gibi sarktığı çatıdaki büyük pencereye doğru savruldular.

Leia birden Streen'in onlara ne yapmaya çalıştığının farkına vardı, bilerek ya da bilmeyerek. Büyük Tapınak'tan dışarı havaya doğru fırlatılacaklar, ardından da yüzlerce metre yukarıdan düşüp ormana çakılacaklardı.

Asansörün kapısı açıldı. Kirana Ti peşinde Tionne ve Kam Solusar olduğu halde içeri daldı.

“Streen'i durdurun.” diye bağırdı Leia.

Kirena Ti hemen harekete geçti. Dathomir'deki sürüngenlerin pullu derisinden yapılmış ince ve esnek kırmızı bir zırh giyiyordu. Kendi vatanında bir avcıydı ve eğitimsiz de olsa Güç'ü kullanarak savaşırdı ama fiziksel mücadelede de gayet iyiydi.

Kirana güçlü bacaklarını kullanarak tüm gücüyle Streen'i çevreleyen siklonik rüzgara doğru sıçradı. Yaşlı münzevi trans halindeydi, kollarını iki yana sarkıtmış, bir şeyler yakalamak istermiş gibi parmakları açık yavaşça kendi etrafında dönüyordu.

Rüzgarın darbesini yiyen Kirana Ti sarsıldı ama başını yana eğip bacaklarını açarak güç alabilmek için çıplak ayaklarını yere gömdü. Rüzgara doğru ilerleyerek sonunda fırtınanın içerisindeki ölü bölgeye varmayı başardı. Streen'i yere yapııştırıp kollarını arkasından tuttu.

Acıyla bağırarak Streen'in bir anda gözleri açıldı. Hayretle etrafına baktı. Rüzgar bir anda kesilmiş her şey normale dönmüştü. Büyük salonun tavanındaki Leia ve Luke düşmeye başladı. Luke oyuncak bir bebek gibi düştü, Leia havada duruş yeteneğini nasıl kullanacağını hatırlamaya çalıştı ama fazlasıyla şaşkın durumdaydı.

Tionne ve Kam Solusar koşup kollarını açtılar, onlara öğretilen şeyi kullanmışlardı. Yere çakılmalarına bir metre kala Leia yanındaki Luke'un bedeniyle birlikte havada yavaşladığını fark etti. Nazıkçe yere indiler. Leia kardeşine sarıldı ama ondan bir tepki yoktu.

Streen oturdu ve Kam Solusar onu tutan Kirana Ti'ye yardım etmek için koştu. Yaşlı münzevi ağlamaya başlamıştı. Kam Solusar öfkeyle dişlerini sıkıyordu, yaşlı münzeviyi oracıkta öldürmek ister gibiydi. Kirana Ti ona engel oldu.

“Ona dokunma.” dedi. “Ne yaptığını bilmiyor.”

“Bir kabus,” dedi Streen, “karanlık adam benimle konuştu. Bana fısıldadı. Bizi rahat bırakmayacak. Rüyamda onunla savaşıyordum.” Streen sempati ve cesaretle etrafına baktı.

“Onu öldürüp hepimizi kurtaracaktım ama beni uyandırdınız.” Sonunda Streen nerede olduğunu anlamıştı. Etrafına bakınırken Luke'u tutan Leia'yı gördü.

“Seni kandırmış Streen.” dedi Kirana Ti sert bir tonda. “Karanlık Adam'la savaşıyordun. Seni kullanıyordu. Eğer seni durdurmasaydık Üstat Luke'u öldürecektin.”

Streen hıçkırarak ağlamaya başladı.

Tiana, Leia'ya Luke'u önceden yattığı kaideye yerleştirmesi için yardım etti. "Yaralanmışa benzemiyor." dedi Leia.

"Sadece şans." dedi Tionne. "Kadim Jedi Şövalyeleri bu tür tehlikelerle mi uğraşırlardı sürekli?"

"Eğer öyleyse," dedi Leia "umarım eski hikayeleri bulmayı başarırırsın. Jedi'ların düşmanlarını yenmek için neler yaptığını öğrenmemiz gerekecek."

Kirana Ti ve Kam Solusar'ın bıraktığı Streen ayağa kalktı. Yaşlı adamın yüzü öfkeyle doluydu. "Karanlık Adam'ı yok etmeliyiz," dedi Streen, "o hepimizi yok etmeden önce."

Streen'in söylediklerinde haklı olduğunu bilen Leia'nın kalbi bir anda buz gibi olmuştu.

Maw Installation'ın yöneticisi olmak normal zamanlarda bile son derece stresli bir işti ama Tol Sivron bu görevi İmparatorluk'un desteği olmadan yürütmek zorunda kalacağını hiç düşünmemişti. Boş konferans odasında duran Sivron hassas Twi'lek baş kuyruğunu sıvazlayıp pencereden gizli tesisi çevreleyen karanlık uzaya baktı.

Amiral Daala ve baskıcı yönetiminden hiçbir zaman hoşlanmamıştı. Maw'da geçirdikleri yıllar boyunca Sivron onun Grand Moff Tarkin için kitle imha silahları üretmenin ne kadar önemli olduğunu bir türlü anlamadığını düşünmüştü; ki ikisi de ona çok şey borçluydular.

Daala'nın dört yıldız destroyeri, Sivron ve onun değerli bilim adamlarını korumak için tahsis edilmişti ama Daala bu türden pAsif bir görevi yerine getirmeyi reddetmişti. Onun yüzünden birkaç Asi mahkum Sun Crusher'ı çaldığı gibi en iyi silah tasarımcısı Qwi Xux'u da kaçırmışlardı. Yetmiyormuş gibi Daala casusları takip etmek için görev yerini terk etmiş onu yalnız ve korumasız şekilde bırakmıştı. Sivron konferans salonunda volta atarken hem gurur hem de hayal kırıklığı hissediyordu. Başını salladı ve iki tane solucanı andıran baş kuyruğu gömleğinin üzerinden hafifçe dokunarak geçti. Ardından baş kuyruklarından birini tutup sıkıca boynunun etrafına doladı.

Daala'nın geride bıraktığı bir avuç stormtrooper pek bir işe yaramıyordu. Tol Sivron'un elinde 123 tane asker vardı. Resmi raporlar doldurmuş, servis kayıtları tutmuş, ileride işe yarayabilecek tüm bilgiyi toplamıştı. Bu bilginin nasıl işe yarayacağını da bilmiyordu aslında ama Sivron'un kariyerinin temeli bilgi toplama ve dosyalama konusundaki yeteneğine dayalıydı. Elbet bir gün, birilerinin işine yarayacaklardı.

Stormtrooperlar emirlerine itaat ediyorlardı – onların görevi de buydu - ama o bir komutan değildi. Eğer Asiler Maw Installation'a saldırırsa bu askerleri nasıl komuta edeceğine dair bir fikri yoktu.

Geçen ay Maw'daki bilim adamlarını daha iyi ve kullanışlı savunma sistemleri tasarlamaları, ihtimal hesapları yapıp acil durum prosedürleri hazırlamaları ve olabilecek her duruma uygun senaryolar yazmaları için iyice zorlamıştı. Hazırlıklı olmak bizim en güçlü silahımızdır, diye düşünüyordu. Tol Sivron asla gafil avlanmazdı.

Araştırmacılarından sürekli olarak durum raporu istiyor, her şeyden her an haberdar edilmesi gerektiğini söylüyordu. Ofisine bitişik olan depo ağzına kadar raporlar ve farklı tasarımlarla ilgili modellerle doluydu.

Ayak seslerinin yaklaştığını duydu, gelenler stormtrooperların eşliğinde dört grup lideriydi. Tol Sivron onlara bakmak için dönmedi, büyük bir gururla kaya kümelerinin üzerinde yükselen ve bir ayın iskeletini andıran büyük Death Star prototipine bakıyordu. Death Star, Maw'ın en büyük başarısıydı. Grand Moff Tarkin zamanında bu prototipe bakmış ve ona, tasarımcı Bevel Lemelisk'e ve baş Asistanı Qwi Xux'a birer madalya takmıştı.

Dört grup lideri briefing masasındaki yerlerine oturdular, hepsinin elinde yiyecek ve içecek vardı. Ayrıca herbiri de toplantı için gerekli dosyaları da getirmişlerdi.

Sivron toplantıyı kısa tutmaya karar vermişti – iki en fazla üç saat. Zaten tartışacak fazla bir şey de yoktu. Death Star’ın prototipi tepelerinde dönmeye devam ederken o yüzünü dört yöneticisine çevirdi.

Doxin eni boyundan geniş biriydi, koyu ve sık kaşları hariç kafası dazlaklı ve kısık gözlerinin üzerindeki kaşları alnına saplanmış teller gibi görünüyordu. Dudakları güldüğü zaman üzerlerinde bir stileyi dengede tutacak kadar kalındı. Kendisi yüksek enerji tasarımları ve uygulamalarından sorumluydu.

Yanında Golanda oturuyordu. Uzun boylu şahini andıran sivri yüz ve çeneliydi. Gagayı andıran burnuyla bir yıldız destroyerine benziyordu. Kendisi bir gundark kadar güzel denebilirdi. Golanda topçu tasarımları ve taktik konuşlanmadan sorumluydu. On yıl boyunca bir kara delik kümesinin ortasında sürekli değişen ve dolayısıyla yapılan her testi geçersiz kılan yerçekimi ortamında topçu tasarımlarıyla uğraşmanın ne kadar aptalca olduğunu söyleyip durmuştu.

Üçüncü grup lideri, Yemm, doğru şeyi doğru zamanda söylemesiyle bilinen bir Devaronluydu. Dosyalama ve yasal yükümlülüklerden sorumluydu.

Sonuncusu masanın en ucunda oturan uzun ve kaslı bir tip olan Wermyn’di. Pembe-yeşil renkli derisi türünü anlamayı zorlaştırıyordu. Kendisi Maw Installation’ın bakım ve idaresinden sorumluydu.

“Herkes güneydin.” dedi Tol Sivron, masanın başındaki koltuğuna kuruldu ve pençesindeki parmaklarıyla masaya vurmaya başladı. “Herkesin kendi ajandasını da beraberinde getirdiğini görüyorum. Mükemmel.” Kapının dışında dikilen dört stormtroopera baktı. “Yüzbaşı, lütfen dışarı çıkıp kapıyı da kapatın. Bu üst seviyede gizlilik içeren bir toplantı.”

Stormtrooper hiç cevap vermeden diğerlerini hemen dışarı çıkardı ve kapı da tıslayan gaz sesiyle kapandı. “Buyrun.” dedi Tol Sivron önündeki kağıtları karıştırarak. “Hepinizin kendi grubunuzdaki gelişmelerle ilgili rapor vermesini istiyorum. Muhtemel yeni uygulamaları tartıştıktan sonra stratejiler üzerine düşünmeye başlayabiliriz. Yenilenen acil durum planımızın tesisimizdeki herkese dağıtıldığını zannediyorum.” Sivron bu işlerden sorumlu olan Yemm’e baktı.

Devaronlu gülümsedi ve başını salladı. Başındaki boynuzlar aşağı yukarı sallanıyordu. “Evet, Müdür Bey. Talimatların açıkça yazılmış olduğu 365 sayfalık talimatname herkese dağıtıldı.”

“Güzel.” dedi Sivron, gündemindeki ilk madde tamamlanmıştı. “Yeni işlere toplantının sonunda değineceğiz. Şimdi devam etmek istiyorum. Wermyn sen başlamak ister misin?”

Tek kollu fabrika bakım ve idare bölümü sorumlusu ikmal, enerji tüketimi ve güç reaktörlerindeki yakıt hücrelerinin tahmini ömrü üzerine raporunu vermeye başladı. Wermyn’in tek endişesi yedek parça sayısındaki düşüşü ve dışarıdan ihtiyaç duydukları malzemenin geleceğinden de şüpheliydi.

Tol Sivron bunu veri pedine kaydetti.

Ardından içeceğini dikleyen Doxin, bilim adamlarının test etmekte oldukları yeni silahla ilgili

rapor vermeye başladı. “Metal kristal bir faz dönüştürücü,” dedi Doxin, “kısacası MCPS.”

“Hmmm.” dedi Tol Sivron pençesiyle çenesini sıvazlayarak. “Bunu İmparatorluk’a sunmadan önce daha dikkat çekici bir isim bulmalıyız.”

“Bu sadece bir kısaltma.” dedi rahatsız olan Doxin. “Çalışan bir model yaptık ama sonuçlarımız henüz tutarsız. Yaptığımız testler bize daha büyük ölçekli bir model inşa etmemiz için umut verdi.”

“Bu tam olarak ne işe yarar?” diye sordu Tol Sivron.

Doxin ona baktı. “Müdür Bey haftalardır size bu konuda sayısız rapor gönderdim. Hiçbirini okumadınız mı?”

Sivron içgüdüsel olarak kafa kuyruklarını çekti. “Ben meşgul bir adamım. Okuduğum her şeyi hatırlayamam.” dedi. “Özellikle böyle sıkıcı bir adı olan bir projeyi. Hafızamı tazeleyin lütfen.”

Doxin konuştuğu el kol hareketleri artmaya başladı. “MCPS alanı metallerin kristal yapısını değiştirir – örneğin uzay gemilerinin gövdelerini. MCPS kalkanları geçip gemilerin gövdelerini toza çevrebilir. Gerçek çalışma prensibi çok daha karışık tabii ki. Ben sadece bir özet verdim.”

“Tabii, tabii.” dedi Tol Sivron. “Kulağa hoş geliyor. Karşılaştığınız sorunlar nelerdir?”

“MCPS test levhamızın sadece yüzde birinin üzerindeki bir alanda etkili oldu.”

“Yani pek de kullanışlı olmayabilir.” dedi Tol Sivron.

Doxin’in masanın üzerine sürttüğü parmaklarından cırtlak bir ses çıktı. “Aslında öyle değil, Müdür Bey. Yüzde birlik oran geniş bir alana dağılıp yüzeyin tamamını zayıflatıyor. Böyle bir bütünlük kaybı bir uzay gemisini yok etmek için yeterlidir.”

Sivron sırtıttı. “Çok güzel. Çalışmaya ve o mükemmel raporları hazırlamaya devam edin.”

Golanda, topçu tasarımları ve taktik konuşlanmadan sorumlu balta kafalı kadın, bir ölçüde Sun Crusher’daki teorik çalışmalara dayanan küme rezonanslı torpidolardan bahsetti.

Yemm, Golanda’nın sözünü ayağa kalkıp bağırarak kesti. Sivron ters ters ona baktı. “İş çıkarmanın zamanı değil, Yemm.”

“Fakat Müdür Bey...” dedi Yemm pencereyi işaret ederek. Hepsi birden ayağa fırladı.

Tol Sivron nihayet dönmüş Maw’ı çevreleyen silüetleri görebilmişti. Twi’lek baş kuyrukları çözülmüş ve sırtından aşağı sarkmıştı.

Asi savaş gemilerinden oluşan bir filo Maw’ın içerisine girmişti. Uzun zamandır korkuyla bekledikleri işgal birliği nihayet gelmişti.

İki Corellian korveti önde ikisi de kanatlarında olan General Wedge Antilles, refakat firkateyni

Yavaris’le Maw Installation’ını oluşturan düzensiz kaya kümesine doğru ilerliyordu.

Gözetleme köprüsünde hemen yanında Qwi Xux tüm güzelliğıyle duruyordu, eski iş yerinde kayıp hafızasına dair izler bulabileceğı için hem umutlu hem de endişeliydi.

“Maw Installation.” dedi Wedge iletişim kanalından. “Ben Yeni Cumhuriyet işgal filosu komutanı General Wedge Antilles. Lütfen teslim koşullarınızı bildirin.”

Bunu söylerken kendini kibirli hissetmişti ama bu filoya karşı koymalarının mümkün olmadığını biliyordu. Kara deliklerin ortasında, kendisini savunan Amiral Daala’nın yıldız destroyerleri olmadan Installation’ın sahip olduğı savunma ateş gücü değil sadece zor ulaşılabilirlikti.

Gemileri kaya kümesine yaklaşmakta olan Wedge cevap alamamıştı. Fakat Death Star’ın planetoidin yörüngesinde dönmekte olan metal iskeletini gördüğünde bir anda büyük bir korku yaşadı.

“Kalkanlar yukarı.” diye bağırdı içgüdüsel olarak.

Fakat Death Star ateş açmamış yörüngede dönerek gözden uzaklaşmıştı.

Filo yaklaşmaya devam ederken şekilsiz atreoidin üzerindeki yerleşim modülleri ve küçük binalardan lazer ateşleri yağmaya başladı. Bu atışların çok azı hedefini vurabilmiş, onlar da kalkanlar üzerinde yok olup gitmişti.

“Pekala.” dedi Wedge. “İki korvet. Sadece nokta saldırısı. Savunmaları yok edin ama Installation’a zarar vermeyin.” Qwi’ye baktı. “Burada kaybetmeyi göze alamayacağımız kadar önemli veriler var.”

Wedge, öndeki iki korvet hedeflerine ateş yağdırırken onların devasa egsozlarının alevlerini izledi. Parlak kırmızı lazerler kayaları tuzla buz ediyordu.

“Bu çok basit bir iş.” dedi Wedge.

Korvet kaptanlarının birinden umutsuz bir çağrı geldi. Acil durum kanalında titrek görüntüsüyle belirmişti. “Gövdeye bir şeyler oluyor. Kalkanlar işe yaramıyor. Yeni bir tür silah. Gövdemiz zayıflıyor. Nerede olduğunu...”

Korvetin patlayıp ateş topuna dönmesiyle iletişim kesildi.

“Geri çekilin!” diye bağırdı Wedge açık iletişim kanalından fakat ileri atılmış olan iki korvetten diğeri çift namlulu turbolazerlerini kullanmak yerine özellikle işgal görevleri için tasarlanmış olan proton torpidolarını kullanmayı tercih etmişti. “Kaptan Ortola! Geri çekil!”

İkinci korvetin kaptanı en yakın planetoide ateş açtı. Proton torpidoları serbest kalan enerjiyle fırladı. Turbolazer ateşi, yanıcı gaz ve maddeleri tutuşturmuş ve küçük planetoidi kor haline getirmişti.

“Artık bir sorun olmayacak, Komutanım,” dedi Kaptan Ortola, “saldırı gücünü istediğiniz gibi kullanabilirsiniz.”

Maw Installation'ı cınlatan alarm sesleri o denli rahatsız ediciydi ki Tol Sivron yapacağı konuşmayı güçlükle planlayabilmişti.

“Dikkatinize,” dedi interkomdan, “acil durum prosedürüne uymayı ihmal etmeyin.”

Dışarıda beyaz taş kaplı koridorda stormtrooperlar aşağı yukarı koşturuyorlar ve stormtrooperların komutanı, askerlerine önemli yerlerde savunma noktaları oluşturmaları için emirler yağdırıyordu. Hiç kimse Tol Sivron ve yöneticilerinin titizlikle hazırladığı senaryoları dikkate almamıştı.

Sivron sivri dişlerini sıkarak interkomdan sesini yükseltti. “Eğer acil durum prosedürünün diğer bir kopyasına ihtiya ınız varsa ya da bulmakta zorluk çekiyorsanız derhal ilgili bölüm sorumlusuyla temasa geçin. Herkesin bir tane alıp almadığını kontrol edeceğiz.”

Maw Installation'ın tepesindeki Asi gemileri ürkütücü araçlardı ve Installation'ın savunma sistemlerini böcek gibi ezmişlerdi.

Doxin, laboratuvarlararası haberleşme istasyonunun yakınında oturmuştu ve Asi gemisinin parçalanıp bir metal bulutu haline gelmesini büyük bir keyifle izledi.

“İşe yaradı.” dedi Doxin. “MCPS işe yaradı!” kulaklığı kulağına taktı, dinledi ve koca dudaklarını büktü. Doxin kel kafasındaki kaşlarını çattığında kırışıklıklar, tacı andıran p r zli kafasının tepesine kadar uzanıyordu.

“Maalesef bir atış daha yapamayacağız, Efendim. MCPS arıza yaptı.” dedi Doxin.

“Fakat gerçek bir hedef karşısında sağlanan bir başarı, projenin geliştirilmeye layık olduğunu göstermektedir.”

“Gerçekten de.” dedi Tol Sivron, hayretle korvetten geriye kalan enkaz bulutuna baktı. “Hemen bir toplantı daha yapmalısınız.”

“Sistem şu anda kullanım dışı.” dedi Doxin.

İkinci Asi korveti tüm gücüyle ateş açarak geldi ve asteroidlerdeki ofisler ve yüksek enerji araştırma laboratuvarları yanıp kül oldu.

“Kullanım dışı olduğu şüphe götürmez.” dedi Sivron.

Doxin büyük hayal kırıklığına uğramıştı. “Artık atış sonrası analizi yapmamız mümkün değil.” dedi i  çekerek. “Gerçek veriler olmadan tam bir rapor hazırlamak g   olacak.”

Tüm tesisi titreten bir vınlama duyuldu. Sivron ve diğer yöneticiler ne olduğunu görmek için koridora koştu. Tüm koridorları beyaz-gri bir duman kaplamış ve havalandırma sistemlerini tıkamıştı.

Konferans odasındaki bilgisayar ekranları karardı. Sivron neler olduğunu soracakken ışıklar söndü ve hemen soluk yeşil acil durum ışıkları yerlerini aldı.

Stormtrooper yüzbaşı, zemini titreten botlarıyla koşarak geldi.

“Neler oluyor, Yüzbaşı?” dedi Tol Sivron. “Rapor verin.”

“Ana bilgisayarı başarıyla yok ettik efendim.”

“Ne yaptınız?” dedi Sivron.

Yüzbaşı konuşmaya devam etti. “Yedek dosyalara ulaşmak için sizin kişisel şifrenize ihtiyacımız var, Müdür Bey. Gizli bilgileri silmek için onları işına tutacağız.”

“Bu acil durum prosedüründe mi?” Tol Sivron bir cevap alma umuduyla etrafındaki bölüm sorumlularına baktı. Acil durum prosedürünün bir kopyası da onda mevcuttu. “Yüzbaşı, bunu hangi sayfada gördünüz?”

“Efendim, hayati verilerin Asilerin eline geçmesine izin veremeyiz. Bilgisayar verileri Asiler, tesisin kontrolünü ele almadan önce yok edilmeli.”

“Prosedürü hazırlarken böyle bir şey yazdığımızı hatırlamıyorum.” dedi Golanda bir yandan sayfaları karıştırırken.

“Belki Ekler bölümüne koyabiliriz.” diye öneride bulundu Yemm.

Ayakta duran Wermyn tek eliyle sayfaları karıştırdı. “Müdür Bey, burada Bölüm 5.4, “Asi işgali sırasında, Paragraf C. Eğer böyle bir işgalin başarıya ulaşacağı görülürse ben takımımın birlikte güç reaktörü asteroidine gidecek ve soğutma kulelerini havaya uçuracağım. Böylece sistem aşırı ısınıp hem üssü hem de işgalcileri yok edecek.”

“Güzel, güzel!” dedi Tol Sivron, doğru sayfayı bulup bir kez de kendi okudu. “Derhal uygulayın.”

Wermyn ayağa kalktı. Yeşil-mor derisi daha koyu bir hal almıştı. “Tün prosedür onaylandı, Müdür Bey, ama ikinci adımı uygulamayacağım. Takımım nasıl kendisini kurtaracak? Ayrıca ben zincirleme reaksiyonu başlatırsam diğerleri kendisini nasıl kurtaracak?”

Bir stormtrooperın interkomdan gelen sesi alarm sesini bastırdı. “Asiler üsse girdi! Asiler üsse gir-” konuşması bir silah sesiyle kesildi.

“Derhal tahliye emri verin.” dedi Sivron keyifsizce.

Kısık, boncuk gibi gözleriyle pencereden dışarı baktı. Asi gemileri Installation’ı yerle bir ediyordu. Aniden küçük bir ay büyüklüğündeki metal bir yapı görüntüye girdi.

“Git ve reaktörlerin icabına bak, Wermyn.” dedi Tol Sivron. “Geri çekilecek ve Death Star prototipine kaçacağız. Gelip sizi alacak ve ardından da gideceğiz. Asileri kendi sonlarıyla baş başa bırakıp elimizdeki hayati bilgiyi İmparatorluk’a ulaştıracamız.”

Yeni Cumhuriyet saldırı timini taşıyan üç taşıyıcı, lazer toplarıyla hangar kapılarını havaya

uçurarak, Installation’ın merkez asteroidine indi. Taşıyıcıların kapılarının açılmasıyla askerler hemen dışarı çıkıp savunma düzenine geçtiler. Lazere dayanıklı zırhlarıyla mevzilenip ellerinde tüfekleri beklediler.

Chewbacca rampadan inerken bir Wookiee narası attı, bowcasterı elindeydi. Arbaleti andıran silahını kavrayıp nişan aldı. Tüyleri diken diken olmuştu. Burnuna duman, yağ ve soğutucu sıvıların kokusu geliyordu. Chewbacca elini kaldırıp tim üyelerine ilerlemeleri için işaret verdi.

Birden pusudaki dört stormtrooper üzerlerine ateş yağdırmaya başladı. Saldırı timinin üyelerinden biri vuruldu, ardından kırk silah birden İmparatorluk askerlerine ateş etmeye başladı.

Chewbacca, Maw Installation’da tutsak olarak bulunduğu ve Amiral Daala’nın gemilerinde bakım görevinde çalışmak zorunda kaldığı zamanları hatırladı. Onların gamma sınıfı saldırı mekiklerinden birini sabote etmeye niyetlenmiş ama bunun onlara önemsiz bir hasar verip sonunda öldürölmesinden başka bir işe yaramayacağını düşünerek vazgeçmişti.

Şu anda Chewbacca diğer Wookiee köleleri düşünüyordu. Eğik başları, paçavraya dönmüş kürkleri ve sıska bedenlerini hatırladı. Yıllarca süren ağır çalışma ve umutsuzluk gözlerindeki ışığı söndürmüştü.

Belli belirsiz bir iç çekmeyle Wookieelerin “Gardiyan”ı olarak görev yapan ve tüm kölelerden sorumlu olan kişiyi hatırladı. Parlak gözleri, gıcık sesi ve Wookieeleri çalışmaya zorlamak için kullandığı ölüm cezası.

İnterkomda alarm hiç susmuyor, Chewbacca’nın adrenalinini ve öfkesini körüklüyordu. Time acele etmesi gerektiğini bildirdi. See-Threepio’nun hala sancak gemisi Yavaris’in güvertesinde olduğunu hatırladı ve protokol droidinin bu çatışmaya dahil olmadığına memnun oldu. Chewbacca bir kez daha Threepio’nun parçalarını toplamakla uğraşmak istemiyordu.

Kaya duvarlı bir çalışma odasına yaklaştı, burada hiç durmadan en ağır işlerde çalıştığını hatırlamıştı. Kapı, Chewbacca’nın bileği kalınlığındaki perçinlerle tutturulmuştu ve patlamaya dayanıklı kalkanlarla korunuyordu.

Kapıyı yumrukladı. Ardında Page’in Komandoları çantalarını karıştırmaya başladılar. İki komando ellerinde termal detonatörlerle koşarak geldiler. Patlayıcıları kapıdaki kritik ek yerlerine yerleştirip üzerindeki saati ayarladılar. Yanıp sönen ışıklarla geri sayım başladı.

“Geri çekilin.” diye bağırdı birisi.

Chewbacca, hemen köşenin arkasına saklanan tim üyeleriyle birlikte koştu ve ardından patlamanın sesini duydular. Bunu çok daha büyük bir patlama takip etti ve patlamaya dayanıklı kapı yere yıkıldı.

“İleri.” dedi tim komutanı.

Chewbacca dumana aldırmadan kapıdan içeri daldı. Tıslama sesleri duyuyordu, sanki öfkeli söylentilerle şimsek çakmaları birbirine karışıyordu. Bu korkunç şartlarda yaşamak zorunda kalan esir Wookiee’ler kendi dillerini unutmuşlardı.

Duman dağılınca çatışmanın sona erdiğini gören Chewbacca hayal kırıklığına uğradı. Fakat alarmı duyup durumun kendi lehlerine döndüğünü gören Wookiee'lerin direnişe geçtiğini görünce de gurur duydu.

Dokuz Wookiee, sırtını sökülmüş haldeki lambda sınıfı bir mekiğe dayanmış olan, Gardiyan'a saldırmıştı. Varil şekilli Gardiyan'ın yağlı derisi korkudan attığı terle iyice nemlenmişti. Dudakları küstahlıkla gerilmiş hala elindeki güç kırbacını savuruyordu. Kükreyen Wookieeler onu pençeleriyle parçalamak için yaklaştırmaya çalıştılar.

Chewbacca da kükreyerek onlara katıldı. Wookieelerden bazıları kendilerini kurtarmaya gelenlere baktı ama diğerleri Gardiyan'ı ele geçirme umuduyla kendilerinden geçmişlerdi.

“Silahını bırak.” dedi komando komutanı Gardiyan'a. Tüm silahlar ona çevrilmişti. Bu zalim adamın, Yeni Cumhuriyet askerlerine sanki kurtarıcılar gibi rahatlatarak bakması Chewbacca'yı şaşırtmıştı.

Wookieeler homurdanmaya devam etti. Birkaç ay öncekinden çok daha kötü görünüyorlardı. Amiral Daala'nın koruması olmadığından Gardiyan'ın bir an önce yeni savunma sistemlerinin inşası için köleleri daha fazla çalıştırdığına şüphe yoktu.

“Silahını bırak dedim.” diye tekrarladı tim komutanı.

Gardiyan, Wookieelerden oluşan kalabalığı uzak tutmak için güç kırbacını bir kez daha savurdu. Chewbacca, en öndeki üç erkeğin kürklerinin eski kırbaç izleri, yanıklar ve yara izleriyle kaplı olduğunu gördü. Gri kürklü en yaşlı Wookiee, Chewbacca adını Nawruun olarak hatırlıyordu, mekiğin yanına çökmüş, geminin katlanmış kanatlarının keskin panelleri altına saklanmıştı. Yaşlı Wookieenin kemikleri yıllarca süren çalışma yüzünden çarpıklaşmıştı ama öfkeli gözleri bir yıldızdan bile parlaktı.

Gardiyan güç kırbacını kaldırdı, önce Wookieelere ardından da Page'in Komandoları'na baktı. Tim komutanı duvardan seken bir uyarı ateşi açtı. Gardiyan teslim olmak için bir elini kaldırdı, diğerindeki kırbacı da yere bıraktı. Kırbaç pürüzsüz yüzeye düştü.

“Tamam, şimdi herkes geri çekilsin.” dedi tim komutanı.

Chewbacca da kendi dilinde bir şeyler söyledi. Şaşkın tutsaklar bir an için durdu. Gardiyan korkudan yere çökmek üzereydi ki aniden Nawruun atlayıp yerdeki güç kırbacını kaptı ve düğmesini açtı.

Gardiyan korkuyla duvara yapıştı, saklanacak bir yer arıyordu. Chewbacca Wookieelere durmasını söyledi fakat onu duymadıkları gibi hepsi birden ileri fırladılar. Pençeleri Gardiyan'ı parça parça etmeye hazırdı.

Nawruun varile benzeyen adama yöneldi. Her ne kadar yaşlı ve çökmüş olsa da güç kırbacını sopa gibi kullanarak Gardiyan'ı yere yıktı. Adam çığlıklar atıyordu.

Diğer Wookieeler de üzerine çullandı. Nawruun, güç kırbacının sapını Gardiyan'ın yüzüne dayayıp silahı son gücüne getirdi.

Silahtan fırlayan enerji Gardiyan'ın kafasını delip parça parça etti. Gözlerinden kıvılcımlar fışkırmış kafatası paramparça olana kadar Wookieeler durmamıştı.

Bir anda her yer sessizleşti.

Chewbacca dikkatle hayatta kalan Wookieelere doğru yürüdü. Herhangi bir sorun çıkarmadan cesedin yanından uzaklaştılar. Yaşlı Nawruun başını eğip elindeki güç kırbacına baktı ve yere bıraktı.

Tok bir sesle yere çarptı kırbaç ve Nawruun da yanına çöktü. Bedeni titriyor ve güçlkle nefes alıyordu.

Tol Sivron, Death Star'ın pilot kompartımanında arkasına yaslanıp rahatlayacağı bir yer aradı ama prototip konfor için dizayn edilmemişti. Bir sürü ekipman, çıplak kablolar ve kaynak elektrotları her yeri kaplamıştı. Kirişler ve takviyeli gövde, çatışmanın sürdüğü Installation'ı görmesini büyük ölçüde engelliyordu ama yine de Asilerin tesisi ele geçirdiğini görebilmişti.

Planetoidler kümesinin dış çemberinde soğutma kuleleri ve radyasyon vanaları aniden parladı ve çökmeye başladı.

Wermyn'in boğuk sesi telsizden duyuldu. “Müdür Sivron, patlayıcılarımız soğutucu sistemleri tahrip etti. Güç reaktörleri yakında aşırı ısınacak. Saldırganların bunu durdurabileceğini sanmıyorum. Maw Installation'ın sonu geldi.”

“Çok güzel, Wermyn.” dedi Sivron, yine de tesisi kaybetmekten dolayı üzgündü; ama elinden ne gelirdi ki? İmparatorluk korumaları onu terk etmişti. O ve diğer bölüm liderleri çatışmaya girmeyerek önemli bir şey yapmışlardı. Hem tam teçhizatlı bir saldırı gücüne karşı ellerinden ne gelirdi ki? Zaten prosedüre uygun hareket etmişlerdi. Kimse onları suçlayamazdı.

Sivron, stormtrooper komutanına ve diğer bölüm liderlerine baktı. Maw bilim adamlarının ve stormtrooperların geri kalanı da prototipe sığınmış, ikmal ve kontrol odalarına yerleşmişlerdi.

“Bu savaş istasyonu prototipinin teknik detaylarıyla ilgili raporları okuma fırsatım olmamıştı.” Tol Sivron etrafına bakındı. “Bu aracın nasıl uçurulduğunu bilen var mı?”

Golanda, Doxin ve Yemm'e baktı. Stormtrooper komutanı söz aldı, “Saldırı araçlarını uçurmak konusunda biraz deneyimim vardır, Efendim. Belki kontrolleri kullanabilirim.”

“Çok güzel, Yüzbaşı.” dedi Tol Sivron. “Hmmm,” komuta koltuğunda doğruldu, “buraya oturmak ister misiniz?”

“Gerek yok, Efendim. Pilot istasyonundan halledebilirim.”

Kaptan kontrol yığınının oluşan panele eğildi.

“Wermyn’in patlamalarını tespit etmiş olmalılar.” dedi Doxin, reaktör planetoidin etrafında dolanan Asi gemilerine baktı. Tım, güç istasyonuna inerken iki mekik daha ulaşmıştı. Birleşik Asi ateş gücü tüm kurtarma çalışmalarını engelleyecekti.

“Şimdi Wermyn’e nasıl ulaşacağız?” dedi Sivron.

Yemm yeniden “Acil Durum Prosedürü” kitabına bakmaya başladı. “Bu durumla ilgili de bir şey koymamışız.”

Tol Sivron’un baş kuyrukları endişeyle titredi. “Bu hiç de iyi değil, değil mi?” etrafına bakındı, bu duruma da nasıl uyum sağlayacağını düşünüyordu. Twi’lekler uyum sağlamakta ustaydılar. Vatani Ryloth gezegeninden ayrıldığında uyum sağlamıştı; Moff Tarkin onu beyin takımının başı olarak atadığında uyum sağlamıştı. Şimdi de her an daha da kötüye giden bu duruma uyum sağlayacaktı.

“Tamam, demek ki Wermyn’i kurtarmak için zamanımız yok. Planımızı değiştirelim. Biz İmparatorluk’a bağlıyız. Death Star prototipiyle birlikte derhal çekilmeliyiz.”

Wermyn de reaktör planetoidini geri almaya gelen Asi saldırı timini görmüştü ve derhal Tol Sivron’la temasa geçti. “Müdür Bey, size yardım için ne yapabilirim? Bizi nasıl kurtarmayı planlıyorsunuz?”

Tol Sivron kanalı açıp en içten ve dokunaklı ses tonuyla konuştu, “Wermyn, şunu bilmeni isterim ki dört yıllık hizmetin boyunca sana karşı hep saygı ve hayranlık duydum. Üzgünüm ama emekliliğin umduğum gibi uzun ve mutlu olmayacak. Bir kez daha takdirlerimi sunarım. Teşekkürler.”

İletişimi kapattı ve stormtrooper komutanına döndü. “Buradan derhal gitmemiz gerekiyor.”

Çatışmanın şiddeti azalmaya başlayınca Qwi Xux, Wedge Antilles’le birlikte Installation’a indi. Qwi, planetoidin yaklaştıkça büyüdüğünü gördü. Hayatının büyük bölümünü burada harcamıştı ama ona dair çok az şey hatırlıyordu.

İlk korvetin imha olması hariç Yeni Cumhuriyet’in kayıpları çok hafifti. Maw bilim adamları Wedge’in korktuğundan çok daha az direniş göstermişti. Qwi bir an önce eski laboratuvarına gitmek istiyordu, kendi dosyalarını bulup bazı sorularını cevaplamak umuduyla... Ama cevapları öğrenmekten de korkuyordu.

Wedge uzanıp elini tuttu. “Her şey yoluna girecek. Çok yardımcı olacaksın. Bekle ve gör.”

İri gözleriyle ona baktı. “Elimden geleni yapacağım.” Fakat bir şey dikkatini çekti ve işaret etti. “Wedge, şuna bak!. Onu durdurmalıyız.”

Death Star prototipi Maw Installation’dan kendi gücüyle havalanmıştı, gaz bulutlarının yansıyan ışığıyla parıldıyordu.

“Bendeki kayıtlara göre Maw Installation’da çalışır durumda bir prototip vardı.” dedi Qwi. “Eğer Death Star’ı Yeni Cumhuriyet’e ait bölgeye...”

Cümlesini tamamlayamadan Death Star'ın devasa küresi kara delik kümesinin kıyısına doğru ilerledi ve süpersıcak gaz bulutlarının maskesi altında kayboldu.

Terpfen Yavin'deki Büyük Tapınak'ın gölgesinde dururken, yükselen sabah güneşiyle ısınan ormanın sisleri de yavaşça dağılıyordu.

Önünde yükselen kadim zigguratın görüntüsünden ürken Terpfen, bakışlarını iniş pistindeki çalıntı B-kanadına çevirdi, otlar arasında yavaşça soğurken her tarafından ayrı ses geliyordu. Coruscant'ta kendisine ateş açan X-kanatların gövdesini vurduğu yerleri şu an açıkça görebiliyordu.

Yukarı bakınca tapınağın tepesinde birkaç Jedi gördü. Ormanlık ay, gaz devinin yörüngesinde dönerken sistemin konfigürasyonu garip bir olgu olarak kendisini göstermiş ve burayı gizli bir üs olarak seçen Asileri hayrete düşürmüştü. Yavin atmosferinin üst katmanlarına vuran güneş ışıkları farklı renklerde yansıyarak ayın yüzeyine düşer ve yükselen sis sayesinde her şafakta dakikalarca süren çok sayıda gökkuşağı oluşurdu. Bu gökkuşaklarını izlemek için toplanan Jedi öğrenciler de geminin indiğini görmüşler ve onu karşılamaya geliyorlardı.

Uçuş takımında herhangi bir rütbe ya da nişan yoktu. Terpfen kalbinin hızla çaptığını ve başının döndüğünü hissetti. Yaptıklarını itiraf etmekten çok korkuyordu ama bununla yüzleşmek zorundaydı. Söyleyeceklerini prova etmeye çalıştı ama faydası yoktu. Bu haberleri aktarabilmenin iyi bir yolunu bulmak mümkün değildi.

Bunalan ve gözleri kararan Terpfen'e tapınağın serin havası iyi gelmişti. Carida'nın bir şekilde ona tekrar erişmesinden ve Furgan'ın beynindeki organik komponentlerin idaresini yeniden ele almasından korkuyordu.

Hayır! Şu an aklı başındaydı. İmparatorluk'un üzerindeki hakimiyetini günlerdir hissetmiyordu. Özgürce düşünebilmenin rahatlığını çoktan unutmuştu ve yeniden yaşamaya başladığı bu özgürlüğü artan bir istekle denemeye devam ediyordu. İmparatorluk'u yıkmak ve Büyükelçi Furgan'ı boğazlamak onun en büyük hayaliydi.

Ve tüm bu düşüncüleri sırasında araya giren hiçbir karanlık müdahale yoktu. Özgürdü.

Korkusundan kaynaklanan baş dönmesi hafifledi ve Terpfen yaklaşan ayak seslerini duyunca doğruldu.

Parlak günışığına çıkan ilk kişi Devlet Bakanı Leia Organa Solo'nun kendisiydi. B-kanadın Coruscant'tan acil haberler getirdiği düşüncesiyle koşarak gelmişti. Saçları darmadağınktı ve ışık gözlerini alıyordu. Sanki daha yeni büyük bir sıkıntı atlatmış gibi yüzü gergindi.

Terpfen içindeki umutsuzluğun arttığını hissetti. İmparatorluk'un, oğlu Anakin'in saklandığı yeri bildiğini öğrendikten sonra daha da öfkelenenecekti.

Leia durdu ve onu tepeden tırnağa süzdü. Kaşları düşünceyle çatılmıştı ve ardından da onun adını söyledi. "Seni tanıyorum. Terpfen değil mi? Buraya neden geldin?"

Terpfen, yara izleriyle kaplı koca kafası sayesinde insanlar tarafından bile her zaman kolayca

tanındığını biliyordu. Leia'nın ardından Terpfen'in tanımadığı birkaç Jedi öğrencisi daha geldi, ardından da Büyükelçi Cilghal'i gördü. Dişi Calamarinin büyük ve yuvarlak gözleri sanki ruhuna işlemiştir.

“Bakan Organa Solo...” dedi Terpfen titrek bir sesle. Ardından da hem utancından hem de artık ayakta duramadığından dizleri üzerine çöktü. “Oğlunuz Anakin büyük tehlikede.”

İzlerle kaplı başını eğdi. Leia bıçak gibi sorularını yöneltmeden o her şeyi itiraf etti.

Leia, Terpfen'in izlerle kaplı kafasına baktı ve bir an nefesinin kesildiğini hissetti. Luke ve Ackbar'ın Anakin'i kormak için tesis ettikleri titiz güvenlik ağı delinmişti. Oğlunun nerede olduğu artık İmparatorluk tarafından biliniyordu.

Leia saklandıkları dünyada bir savunma olmadığını biliyordu. Dostu ve yardımcısı Winter oğlu Anakin'in tek savunmasıydı.

“Lütfen Bakan Organa Solo, bir an önce Anoth'a gitmeliyiz.” dedi Terpfen. “Onlara bir mesaj gönderip İmparatorluk saldırı timi varmadan oradan ayrılmalarını sağlamalıyız. Furgan'ın kontrolündeyken Anoth'un koordinatlarını Carida'ya gönderdim ama başka örneği yok. Bilgiyi imha ettim. Hemen oraya gitmeliyiz. Elimden gelen her şeyi yaparım yeter ki acele edelim.”

Leia harekete geçmeye ve oğlunu kurtarmak için her şeyi yapmaya hazırdı. Ama acı bir gerçekle bir an durdu. “Anoth'la temasa geçemem. Hatta gezegenin nerede olduğunu bile bilmiyorum.”

Terpfen ona baktı ama Leia bu farklı yüzdeki ifadeyi anlayamamıştı, devam etti. “Benden bile gizli tutulmuştu. Bilenler sadece Winter – ki şu anda Anoth'da - Ackbar, Calamari de inzivada ve Luke, ki şu an komada. Oraya nasıl gideriz bilmiyorum!”

Leia kendini zorlayarak gençlik günlerinde olduğu gibi hızlı karar almaya çalıştı. İlk Death Star'da Han ve Luke'un kötü planlanmış kurtarma girişiminde idareyi o ele almıştı. O zaman ne yapacağını bilmiş ve hiç durmadan harekete geçmişti.

Fakat şu an ilgilenmesi gereken üç çocuğu ve bir tek konuya odaklanmasını engelleyen çok sayıda görevi vardı. Han çoktan Kyp Durrone ve Sun Crusher'ı bulmak için yola çıkmıştı. Kendisi burada ikizlerin güvenliği için onların yanında kalmıştı ve öyle istediği gibi bırakıp gidemezdi.

Büyükelçi Cilghal onun ne düşündüğünü sezmiş gibiydi. “Gitmelisin. Git ve oğlunu kurtar. İkizlerin burada güvende olur. Jedi öğrenciler onları korur.”

Sanki onu tutan bağlardan bir anda kurtulmuş gibi Leia bir anda planların aklında belirdiğini hissetti. Rahatlamıştı, kararlı ve soğukkanlıydı. “Pekala Terpfen, sen benimle geliyorsun. Derhal Calamari'ye gidip Acbar'ı bulacak ve onunla birlikte Winter ve Anakin'e gideceğiz.” Haine öfkeyle umudun, acıyla acımanın karıştığı bir bakış attı.

Terpfen döndü. “Hayır. Ya İmparatorluk beni yeniden kullanmaya başlarsa? Ya yeniden sabotaj yapmaya zorlanırsam?”

“Farkındayım,” dedi sert bir şekilde, “ama gelip Acbar’ı görmeni istiyorum.” Leia, amiralin yaşadığı utancı ve gözlerden uzaklaşmak için dönüp kendi gezegeninde saklanmasını düşündü. “Vortex’teki kazanın, onun suçu olmadığını ona sen anlatacaksın.”

Terpfen başını öne eğdi. Ağırlığını bir o bir diğer bacağına verdi ve sonunda durdu. “Bakan Organa Solo,” dedi, sesi sanki nahoş bir şeyi yutuyormuş gibi çıkıyordu, “çok –çok üzgünüm.”

Leia ona baktı, vücudunda adrenalinin pompalandığını hissediyordu, ki bu onun harekete geçmesi için gerekli bir şeydi. Tereddüt her şeyin sonu olabilirdi.

“Her şey sona erdiğinde özür dile.” dedi. “Şimdi yardım et yeter.”

Millenium Falcon yok edilen Carida Yıldız Sistemi'nin koordinatlarında hiperuzaydan çıktı.

Han Solo penceleri polarize ederek bir zamanlar bir grup gezegen ve bir yıldız olan yığına baktı; şimdiyse sadece parlak gazları ve yaydığı radyasyonla bir süpernova görölüyordu. Yıkımın boyutları bir zamanlar Alderaan'ın başına gelenlerden çok daha büyüktü – Leia'yla daha tanışmadığı, Asilere katılmadığı ve hatta Güç diye bir şeye inanmadığı zamanlarda.

Carida'nın patlayan güneşinden, metallerden oluşan ve etrafında yoğun enerjiyle parlayıp yanan gazların kümелendiği bir kuşak oluşmuştu. Patlamanın oluşturduğu şok dalgası uzayda binlerce yıl yol almaya devam edecekti.

Han yüksek çözünürlüklü tarayıcılarıyla sistemin dış gezegenlerinden geriye kalan paramparça olmuş artıkları tespit etti. Şu an ateşteki köz gibi parlamaktaydılar.

Lando Calrissian hemen yanında oturuyordu, ağzı şaşkınlıktan açık kalmıştı. “Şu çocuk yok etmenin anlamını iyi biliyor.”

Han başını salladı. Boğazı kupkuru olmuştu. Yardımcı pilot koltuğunda Chewbacca'nın olmamasına hala alışamamıştı. “Umarım Wookiee dostumun görevi benimkinden daha kolay gidiyordur.” diye düşünüyordu.

Falcon'un tarayıcı bankaları Carida'nın enkazından yansıyan yoğun enerjiyle güçlkle başa çıkabiliyordu. X ve gamma ışınları kalkanın üzerine yağıyordu ve Kyp'ten eser yoktu.

“Han bu statığın içerisinde ne bulmayı umuyorsun? Eğer çok zeki ve şanslıysan Sun Crusher'ın ışıktı motorlarından kalan bir iyon izi tespit edebilirdin ama bir süpernovanın ortasında bu mümkün değil. İhtimal –“

Han elini kaldırıp sözünü kesti. “Bana ihtimallerden bahsetme. Sen benden daha iyi bilirsin.”

Lando somurttu. “Anladık, tamam. Ne yapacağız? Bu sisteme ne diye geldik?”

Cevap bulmaya çalışan Han dudaklarını sıktı. Kyp'in izini takip edebilmek için bu sisteme gelmesi gerektiğini düşünmüştü. “Onun ne gördüğünü bilmek istiyorum,” dedi, “böylece onun gibi düşünüp aklından ne geçtiğini anlayabilirim.”

“Onu benden daha iyi tanıyorsun. Eğer Amiral Daala'yı yok etmek için Cauldron Nebulası'nı ateşlemiş ve İmparatorluk Eğitim Merkezi'ni yok etmişse şimdi sırada neresi vardır? İyi düşün. Senin sonraki hedefin neresi olurdu?”

Han bir zamanlar Carida'nın güneşi olan cehenneme baktı. “Eğer amacım İmparatorluk'a olabildiğince çok zarar vermek olsaydı... Gideceğim yer...” birden Lando'ya döndü.

Lando gözlerini dört açmıştı. “Çok tehlikeli. Oraya gitmez!”

“Tehlikeden pek korkuyormuş gibi gelmedi bana.” dedi Han.

“Anlaşıldı. Şimdi de Merkez Sistemler’de onu arayalım diyeceksin.”

“Aferin sana, eski dostum.” Han rota bilgisayarına koordinatları girerken Lando da kendi kendine mırıldanıyordu.

“Kessel’e zamanında gitmek hayal oldu.”

Onlar yollarına devam ederlerken Carida’nın patlayan güneşinden çıkan gazlar etraflarında tünel şeklini alıyordu. Falcon hiperuzaya atladı, İmparatorluk’tan arta kalan güçlerin merkezine, düşman hatlarının gerisine gidiyordu.

Galaksinin parlak merkezinin yakınında, yıldızların bilinmeyen konfigürasyonlarda birbirlerine yakın durdukları yerde İmparatorluk son direnişini sergilemek için bir araya gelmişti. Fakat Palpatine’in ölümünün ardından tüm İmparatorluk komutanları gücü ele geçirmek için kendi aralarında savaşılmaya başlamışlardı. Arda kalanları bir araya getirebilecek Büyük Amiral Thrawn gibi bir deha olmadığından İmparatorluk askeri gücü iyi savunulan Merkez Sistemler’e çekilmişti. Komutanlar, muzaffer Yeni Cumhuriyet’i yaralarını sarması için bırakmış ve kendi aralarında mücadeleye girişmişlerdi.

Fakat aralarından bir askeri lider tek başına öne çıkmayı başarırca tabii ki ilk yapacağı şey Yeni Cumhuriyet’e saldırmak olacaktı. Tabii önce Kyp Durron onları yok etmezse.

Han ve Lando, Merkez’in kıyısında patlamış bir kırmızı cüce yıldızına denk geldi. Küçük, parlak yıldız önemsizdi ve Falcon’un gezegenler atlasına göre canlıların yaşadığı gezegenlere de sahip değildi. Fakat keşif araçları kırmızı cüce sistemindeki canlı bulunmayan gezegenlerde bir savaş gemisi tersanesi, cephanelikler ve arşiv depolarının inşa edildiğini tespit etmişti.

Pencereden bakan Han, küçük yıldızın patlamasının Carida’daki kadar ihtişamlı olmadığını gördü, çünkü kütlesi zincirleme bir reaksiyon başlatmaya yeterli değildi. Fakat şok dalgaları hala yörüngedeki gezegenleri yakıp öğretmekle meşguldü.

“Yine yaptı yapacağını.” dedi Han. “Bıraktığı izleri görmemek mümkün değil.”

Lando tarayıcılara baktı. “Sistemden çıkan on bir victory sınıfı yıldız destroyeri tespit ettim.”

“Bir onlar eksikti.” dedi Han. Kyp ve Sun Crusher yeterince soruna yol açıyordu; bir de İmparatorluk gemileriyle uğraşamazdı. “Bizi tespit ettiler mi?”

“Zannetmem. Ortamda hala patlamadan kalan fazlasıyla radyasyon var. Bana kalırsa son sürat kaçıyorlar.”

Han’ın morali düzeldi. “Sence bu yeni mi oldu? Bu yıldız da mı Kyp patlatmıştır?”

“Kim bilir.”

“Anlaşıldı. Tarayıcıları kul-”

“Buldum, Han. Sun Crusher ekliptiğin hemen üzerinde duruyor... Sanki olanları izliyor.”

“Rotayı çiz.” dedi Han doğrularak. “Tam yol peşine düşeceğiz.”

Motorları kökledi ve Falcon’un ışıktaltı motorları bembeyaz parıltıydı. Ani hızla birlikte Han ve Lando koltuklarına yapışırken gemi de yörüngesel düzlemin üzerine yönelip tarayıcıda bipleyen noktaya doğru yol almaya başladı. Falcon yaklaşırken Sun Crusher da hareket etmeye başladı.

“Bizi gördü, peşini bırakma!” dedi Han. “Işık hızına geçerse kaçıırırız.”

Falcon ok gibi atıldı. Han, yolları üzerindeki hareketli parlak noktaya baktı.

“Lazerlere güç vereyim mi, Han?” diye sordu Lando. “Ona ateş etmeyeceğiz herhalde ama durmazsa ne yapacağız?”

“Ateş etmek bir işe yaramaz, quantum zırha işlemez.” Han iletişim kanalını açtı. “Kyp benim, Han Solo. Evlat dur da konuşalım.”

Cevap olarak Sun Crusher rotasını değiştirip hızını arttırdı.

“Son sürat.” dedi Han. “Gidelim.”

“Motorları fazla zorluyoruz.” dedi Lando.

“Bu gemiye bir şey olmaz korkma,” dedi Han sonra da telsize eğildi, “Kyp, beni dinle.”

Sun Crusher geri döndü ve görüntüsü pencerede bir anda büyümeye başladı.

“Han!” dedi Lando. “Doğruca üzerimize geliyor.”

Han sevinmişti, Kyp dönmüş onunla konuşmaya geliyordu.

“Bence bize bindirecek.” dedi Lando.

Han hayal kırıklığına uğramıştı. Telsize eğildi. “Kyp yapma. Kyp, benim Han.”

Sun Crusher son anda yönünü değiştirip onları geçip giderken gövdesindeki savunma lazerleriyle ateş açtı. Han, Falcon’a çarpan lazerlerin uğultusunu duydu ama hasar yoktu.

“İkaz ateşiymiş demek ki.” dedi Lando.

“Aynen öyle,” dedi Han, “Kyp, neden...”

Genç adamın ince sesi nihayet duyuldu. “Han, beni rahat bırak. Çek git. Daha yapacak çok işim var.”

“Kyp, aslında ben de seninle bu konuda konuşmak istiyordum.” dedi Han bir anda ne diyeceğini bilememişti.

Sun Crusher bir kez daha yanlarından geçip gitti. Küçük araç geçip giderken Han da Millenium Falcon’un çekici ışınıyla onu tutmaya çalışıyordu. “Hey yakaladım.” dedi şaşırarak.

Sun Crusher’ın hızı Falcon’u etrafında döndürecek kadar yüksekti ama yine de ışından kurtulamamıştı. Han çekici ışına tam güç verdi. Nihayet iki gemi patlamış kırmızı cüce yıldızın yörünge düzleminin üzerinde durdu.

“Pekala, Han,” dedi Kyp, “eğer böyle oynamak isityorsan.. Beni durdurmana izin veremem.” Telsiz sustu.

“Bu hiç hoşuma gitmedi.” dedi Lando.

Kyp’in sesi yeniden duyuldu. “Bu rezonans torpidolarından biri bir yıldızı patlatmak için yeterli. Falcon gibi bir hurda yığınının da üstesinden gelir herhalde.”

Han kristal şekilli Sun Crusher’a baktı. Toroidal projektör mavi ve yeşil parladı ve mermilerinden birine güç verdi.

“İçimde çok kötü bir his var.” dedi Han.

Sabah güneşinin altın renkli ışıkları, tapınağın büyük toplantı salonunun açık çatı pencerelerinden içeri girip parlak parke taşlarından yansıyıp taş duvarları aydınlatıyordu.

Hareketsiz bedeninin ardındaki yüksek platformdan Luke Skywalker'ın ruhu Cilghal'le birlikte tekrar ziyarete gelen ikizleri izliyordu. Cilghal, ikizleri ellerinden tutmuş geliyordu. Bu sabah Jedi cübbesinin yerine mavi büyükelçi üniformasını giymişti. Calamarili büyükelçinin ardından hala suçluluk hisseden Streen ve yapılı Kirana Ti gelmekteydi.

Artoo-Detoo Luke'un bedeninin yanına geldi, bir muhafız gibi ileri geri gidip geliyordu. Yıkıcı fırtınanın ardından droid Jedi Üstadı'nı korumayı kendine görev bilmişti. Luke, küçük droidin sadakatinden fazlasıyla etkilense de buna hiç şaşırmamıştı.

Han ve Leia'nın ikiz çocukları Luke'a baktılar, ve ruhu da uzun uzun onları izledi. İletişim kuramadığı için kendini kapana kısılmış hissetti. Böyle bir durumda acaba Obi-Wan ne yapardı? Eğer bakacağı yeri bilirse Güç'ün kendisine doğru yolu göstereceğine inanıyordu.

“Gördünüz mü çocuklar? Dayınız güvende. Annenizin de yardımıyla onu dün gece koruduk. Hepimiz yardım ettik. Hala onu uyandırmanın bir yolunu bulmaya çalışıyoruz.”

“Ben uyanığım!” diye bağırdı Luke boş ruh aleminde. “Sizinle iletişim kurmanın bir yolunu bulmalıyım.”

İkizler hareketsiz bedene baktılar. “Uyanık,” dedi Jacen, “burada.” Küçük çocuk gözlerini Luke'un ruhuna çevirdi.

Luke büyük bir heyecanla Jacen'a baktı. “Jacen, beni görebiliyor musun? Anlayabiliyor musun?”

Jaina da Jacen de başlarını salladılar.

Cilghal ellerini ikisinin omuzlarına koyup onları çevirdi. “Tabii ki öyle çocuklar.”

Şaşırان ve umutlanan Luke onların peşinden gitmeye başlamıştı ki Streen platformun yanına gelip diz çöktü, öyle üzgündü ki ondan yayılan karmaşıklığın dalgaları Luke'a fiziki bir darbe gibi çarpmıştı.

“Üstat Skywalker, çok üzgünüm!” dedi Streen. “Kafamdaki yanlış sesleri dinledim. Karanlık Adam beni kandırdı. Bir daha asla yapamayacak.” Streen başını kaldırdı, gözleri odaksızdı, Luke'a baktığı gibi etrafa da bakıyordu.

“Sen de beni görebiliyor musun Streen? Beni duyabiliyor musun?” Luke yeteneklerinin değişip değişmediğini düşünüyordu.

“Karanlık Adam bana geldi.” dedi Streen. “Fakat ben sizin de burada olduğunuzu hissettim Üstat Skywalker. Sizden asla şüphe etmedim.”

Kirana Ti, Streen'in omzunu tuttu. Luke'un zihni karmakarışıkta. Exar Kun, diğerleriyle ancak dolaylı yollardan iletişim kurabiliyordu ve Luke artık bunu kendisinin de yapabileceğini biliyordu. Daha şimdiden ikizlerle konuşabilmişti. Heyecandan yerinde duramıyordu.

Diğer Jedi öğrencileri odaya dolarken Luke da plan yapmaya başladı. Artık kendisini kurtarabileceğine inanmıştı, hatta yeni kuşak Jedi Şövalyeleri olan Jedi öğrencilerinin de yardımıyla.

Taş duvarların ardından o dünyaya ait olmayan bir ses duydu. "Ne kadar dokunaklı. Senin ahmak öğrencilerin hala seni kurtarabileceklerini düşünüyor ama ben onların bildiğinden fazlasını biliyorum. Benim eğitimim seninki gibi korkaklıkla sınırlı değil."

Exar Kun kapkaraydı ve dalgalanıyordu. "Gantoris benimdi ve öldü. Kyp Durrön hala benim etkim altında. Streen'i çoktan ele geçirdim. Diğerleri de benim sesimi duymaya başladı." Saydam kolunu kaldırdı. "Hepsi elime düşecek."

"Sith Kardeşliği'ni yeniden dirilteceğim ve senin Jedi öğrencilerin de yenilmez ve Güç'le donanmış ordumun nüvesini teşkil edecek."

Luke etrafında döndü, hala bu soyut düşmanla nasıl mücadele edeceğini bilmiyordu. Exar Kun sanki aklına bir şey gelmiş gibi güldü. "Sana ilk kez rüyada ölü baban Skywalker'ın kılığında gelmiştim... Belki de onlara senin kılığında görünebilirim. Sith öğretilerini senin ağzından duyarlarsa itaat edeceklerine şüphe yok."

"Hayır!" dedi Luke. Soyut bedeniyle atılıp Sith Lordu'nun silüetini tutmak istedi. Fakat bedeni bu gölgenin içerisinden geçip gitti, Exar Kun bir an için de olsa dağılmış gibi göründü.

Luke, Kun'a dokunduğunda buzdan bir mızrak kendisine saplanmış gibi hissetti ama Kara Lord taş duvara doğru gerileyip oradaki çatlaktan kaçmaya çalışırken o bir şey olmamış gibi davrandı.

"Daha önce de karanlık taraf beni kandırmaya çalıştı." dedi Luke. "Daha da güç kazanarak karşı koydum. Zayıfsın çünkü sadece kötü öğretileri biliyorsun. Senin anlayışın benim öğrencileriminkinden fazla değil."

"Kimin daha güçlü olduğunu göreceğiz." dedi Exar Kun kaybolmadan önce.

Yavin'in devasa küresi ardında güneş battı. Henüz ay doğmadığından gökyüzünü sadece gaz devinin turuncu ışığı aydınlatıyor ve ormanı kendi rengine bürüyordu.

Hiç susmayan woolamander kolonileri geceyi geçirmek için yüksek dallardaki yuvalarına yerleşmişlerdi. Ağaçların altında avlar ve avcılar hayatta kalma mücadelesine devam ederlerken safir-mavi piranha böcekleri nehirlerin üzerinde uçup kendilerine av arıyorlardı. Diğer böceklerse çiftleşme şarkılarını söylemekteydiler.

Ormanın derinliklerinde gece yaratıkları karanlık mağaralarından çıkmış, çentikli kanatlarını cırparak içgüdüsel olarak doğruca Büyük Tapınak'a gitmeye başlamıştı...

Bu yaratıkların kanatlarının çıkardığı ses taşa vurulan ıslak bir bezin çıkardığı sese benziyordu.

Kara kalpleri çarptıkça mor damarları şişiyor ve uzun yolculuklar için ihtiyaç duydukları enerjiyi onlara veriyordu.

Her bir güçlü bedene eğri ve uzun birer boyunla iki baş bağlıydı. Uçlarındaki zehir kristalleri nedeniyle parıldayan kanca gibi bir iğnenin olduğu bir de kuyrukları vardı. Değişken renkli derileri, akşam ışığında bakır rengi, kor ateşle aydınlatılmış gibi parılıyordu. Sarı sürüngen gözlerini dört açmış hedeflerini arıyorlardı.

Simya canlıları Exar Kun'un Yavin 4'te hüküm sürdüğü dönemlerde yaratılmış ve kuşaklar boyunca uzak dağların karanlık ve nemli mağaralarında yaşamışlardı. Üçü şimdi uyandırılmış ve Luke Skywalker'ın bedenini yok etmeye gönderilmişti.

Uçan yaratıklar zigguratın açık çatı pencerelerine gelip içeri girdiler. Metal pençeleriyle dar pencereleri çevreleyen taş duvarları tırmalayarak indiler. Her yaratığın çift başı aşağı yukarı hareket ediyor, heyecanla tıslayıp ağızlarını açıp kapıyorlardı.

Yarasayı andıran kanatlarını birbirleri üzerine katlayıp pencerelerden salona indiler. Uzun pençeleri dışarıda hep birden Luke'un savunmasız bedenine doğru gitmeye başladılar...

Luke'un görüntüsü parılıyordu ama ikizlerin yattığı loş odalara bu ışığın bir etkisi yoktu. Kapı açıktı. Cilghal koridorun öbür ucundaki odasında oturmuş çalışıyordu ama henüz Luke'un sesini duymaya hazır değildi. Jacen belki duyabilirdi - ve Luke'un zamanı yoktu.

"Jacen." dedi insanın kendi içinden konuşmasına benzer bir sesle. Çocuk uyandı. Yanında Jaina iç çekti ve dönüp uyumaya devam etti. "Jacen!" dedi Luke tekrar. "Jaina, yardımınıza ihtiyacım var. Bana ancak siz yardım edebilirsiniz."

Çocuk uyandı, koyu gözlerini kırptı. Odaya baktı, esnedi ve gözlerini Luke'un görüntüsüne dikti. "Luke dayı?" dedi, "Yardım mı? Tamam."

"Kızkardeşini de uyandır ve beni takip edin. Ona söyle alarmı çalıp tüm Jedi'ları da getirsin. Fakat sen bana şimdi yardım etmelisin! Belki sen onları yeterince oyalayabilirsin."

Jacen soru sormadı. Zaten yarı uyanık olan kızkardeşini sarsıp uyandırdı. O da Luke'u görmüştü ve çocuğun durumu açıklaması için birkaç cümle yeterli olmuştu.

Önde sürekli olarak ona daha hızlı koşmasını söyleyen Luke olduğu halde, Jacen küçük bacaklarıyla koridordan asansöre doğru koşmaya başlamıştı.

Jaina, Cilghal'ın odasına koşup çığlığı bastı, "Yardım edin, Luke dayımın yardıma ihtiyacı var." Jedi öğrenciler odalarından fırladılar.

Birden alarm çalmaya başladı. Luke hala büyük salonda koruma görevini yapmakta olan Artoo'nun marifeti olsa gerek diye düşündü. Diğer taraftan droidin Exar Kun tarafından çağrılan kanatlı canavarlara karşı ne yapabileceğinden pek emin değildi.

Luke kendisine asansörün içinde hangi düğmelere basacağını gösterirken, Jacen bir an için durdu.

“Acele et, Jacen!” dedi Luke. Asansör üst kata geldi ve hemen dışarı çıktılar. Salonun diğer ucunda Artoo tiz sesler çıkarıp aşağı yukarı gidiyordu. Uzattığı kolundan mavi kıvılcımlar saçılıyordu ama canavarlar muhtemelen Artoo’yu ciddi bir tehdit olarak görmemişlerdi ve etrafında kanat çırpıyorlardı.

Asansörün kapısının açıldığını duyan yaratıklardan ikisi platformun üzerinden havalandı. Ötüp tısladılar ve kendilerine meydan okumaya gelen küçük çocuğa tükürdüler.

Artoo yardım gelmesine sevinmiş gibi ciyakladı. Alarm sesi tapınağı titretmeye devam ediyordu.

Üçüncü yaratık Luke’un bedenine yattığı kaidenin kenarına kondu. Öne uzattığı iki başı da birbirinden rahatsız edici sesler çıkarıyordu. Başlardan biri eğilip Luke’un üzerindeki kıyafetten bir parça kopardı. İkinci kafa ise dudaklarını içeri çekti ve parlak azı dişlerini gösterdi.

“Kızgınlar.” dedi Jacen sanki yaratıklarla empati kurmuş gibi. “Onlar... Hatalılar.”

“Onları bedenimden uzak tut, Jacen.” dedi Luke, gözü kuyruklarındaki zehirli iğnelerinde, keskin pençe ve dişlerindeydi. “Git Artoo’ya yardım et. Diğerleri de gelmek üzeredir.”

Jacen vahşi bir savaşçı gibi korkmadan bağırarak ve kollarını açarak yaratıkların üzerine gitti.

Yaratıklardan ikisi öterek hemen havalandı ve ona dalışa geçmek için kanatlarını çırpıldılar. Artoo ikaz çığlığını attı.

Jacen son anda eğildi. Yaratıkların metalik pençeleri taş zemine sürterek ve kıvılcımlar çıkararak geçti. Çocuk durmamıştı. İştahla Luke’un kapalı ve yumuşak gözlerine bakmakta olan üçüncü yaratığa doğru koştu.

Jacen platforma ulaştı. Üçüncü yaratık hemen yükseldi, bir yandan kuyruğunu savuruyor diğer yandan da her iki başı da dişlerini tıkrıdatıyordu.

Kendisini savunmaktan aciz olan Luke ise platforma çıkmaya çalışan Jacen’le aynı hizaya geldi. Kararlı ve öfkeli çocuk, dayısının bedeninin üzerinde muhafız gibi durdu. Artoo da Jacen’in yanına geldi, kolları hala tıkrıdatıyordu.

Luke bir şekilde yeteneklerini kullanarak neler yapabileceğini düşünmeye başladı. Bedeninin yanında güç düğmeleriyle kaplı kara bir silindir yatıyordu.

“Jacen,” dedi Luke, “ışın kılıcımı al.”

Üç yaratık da salonda daireler çiziyor, sanki Exar Kun’dan talimat almış gibi birbirlerine ötüyorlardı.

Çocuk hiç durmadan kılıcı aldı. Kılıcın kabzası ön kolu uzunluğundaydı.

“Ne yapacağımı bilmiyorum.” dedi Jacen Luke’a.

“Ben sana gösteririm.” dedi Luke. “Seni yönlendirmeme... Seninle savaşmama izin ver.”

Pençeler açıldı, üç yaratık kana susamış gözleriyle çılgılık atarak çocuğa doğru dalışa geçti.

Jacen kılıcın kabzasını önünde tuttu ve düğmesine bastı. Güçlü bir sesle kılıcın parlak ve ölümcül ucu meydana çıktı. Küçük çocuk iki bacağını açarak yerden destek aldı ve parlayan kılıcı kaldırdı, Jedi Üstadı Luke Skywalker’ı savunmaya hazırdı.

Cilghal, Jaina’yı kollarına almış koridorda koşarken yanına gelen Dorsk 81 ve Tionne ile birlikte asansöre bindi. Hocaları için savaşmaya hazır halde, fırtına hadisesinde olduğu gibi, üst kata çıktılar. Fakat büyük toplantı salonuna girdiklerinde karşılaştıkları manzara Cilghal’in hayal edebileceğinden bile çok daha şaşırtıcıydı.

Küçük Jacen, bir kılıç ustasının edası ve kendine güveniyle ışıın kılıcını kavramıştı. Üç uçan yaratık kuyruk, pençe ve dişlerini kullanarak ona saldırıyordu. Fakat Jacen parmakları ucunda dönüyor ve kılıcı sanki kolunun devamıymış gibi kullanıyordu. Kılıç uğulduyor ve havayı yararak geçiyordu.

Öfkeli Artoo-Detoo, yaratıkları Üstat Skywalker’ın bedeninden uzak tutabilmek için elinden gelen her şeyi yaparken Jacen de savaşmaya devam etti.

Yaratıklardan biri gıcırdattığı çenesini ileri doğru savurdu fakat Jacen tek hamlede kafasını bedeninden ayırdı. Geriye sadece tüten boş bir ense kalırken diğer kafa da acıyla debelenmeye başladı. Yaratık yere çakıldı ve deri kanatlarıyla boylu boyunca uzandı.

Geri kalan iki yaratık da zehirli kuyruklarını savurdu. Küçük çocuk kılıcı savurdu ve kuyruğun ucundan kopan iğne yerde yuvarlanırken kesilen kuyruğun ucundan da kara zehir püskürmeye başladı. Zehir kadim Massassi Tapınağı’nın taş zeminini asit gibi eritirken yerden gri ve mor bir duman yükselmeye başladı.

Acıdan çıldıran yaratık can havliyle havaya fırladı, diğer yaratık tarafından yakalanana kadar yükseldi. Diğer yaratık pençelerini ve iki başındaki dişlerini yaralı olana geçirdi. Kendi kesik kuyruğunu savurdu ama diğeri de aynısını yapmakta gecikmedi; saldırganın bedeninde yanan bir delik oluşmuştu ve zehir yayıldıkça delik de büyümeye devam ediyordu. Yaratık dişlerini diğerinin boğazına geçirdi. Kurbanı mücadeleyi bırakınca diğeri pençelerini çekip yükseldi ve öbürünün leşi de yere çakıldı. Artoo hemen gelip yaratığın öldüğünden emin olmak için leşe elektrik verdi.

Gördüklerine inanamayan Cilghal, Tionne ve Dorsk 81 asansörün eşiğinde donakalmışlardı. “Ona yardım etmemiz gerek.” dedi Dorsk 81.

“Nasıl?” diye sordu Tionne. “Silahımız yok ki.”

Cilghal sürmekte olan çatışmayı değerlendirdi. “Belki de Jacen’in yardımımıza ihtiyacı yoktur.”

Jaina, Cilghal’in elini bırakıp salon boyunca ileri doğru koşmaya başladı, diğerleri de bir anlık tereddütün ardından onu takip etti.

Kendi türünün saldırısıyla iyice çılgına dönen son yaratık, iki başıyla birden çılgılık atarak saldırdı

ve önlenemez bir hızla dalışa geçti. Jacen onu karşılamak için geri adım attı, ışın kılıcını omuzu hizasında tutmuş doğru zamanı bekliyordu.

Ağzını açıp pençelerini uzatmış yaratık ona doğru gelirken hiç paniğe kapılmayan Jacen, büyük bir maharetle ve reflekslerini en iyi şekilde kullanarak döndü. Kılıcın ışık saçan ucu iki boynu birden tek hamlede gövdesinden ayırdı. Hızla gelen yaratığın bedeni Jacen'e çarptı ve onu yerde sürükledi.

Artoo ona yardım etmek için bipleyerek atıldı.

“O iyi,” dedi Jaina, kaidenin yanına gelerek, “Jacen!”

“Jaina.” diye bağırdı Cilghal ve koşup onu yakaladı. Tüten ve yanan yaratığın bedeninden ışın kılıcının ucunun belirmesinin ardından silahı kullanan Jacen de görüldü, altında kaldığı kanatları keserek çıkıyordu. Cilghal ona yardım etti.

Jaina hayretle ilk yara alan yaratığın hala kalan tek başıyla Luke'u öldürebilmek için umutsuzca çırpındığını gördü. Kesik diğer başından hala kanlar fişkırıyordu, taş masanın kenarına geldi ve kendini yukarı çekti, zehirli kuyruğunu dikmiş saldırmaya hazırlanıyordu. Luke'un bedenini parçalamaya hazırlandığı masanın üzerinde dengesini sağlayabilmek için kanatlarını açtı.

Yaratık son bir gayretle, kendisini kontrol eden kötü ruhun desteğiyle, Luke'un savunmasız boğazına doğru hamle yaptı.

Fakat Jaina ondan önce davranmıştı. Küçük kız sıçrayıp kanatlarından tuttu ve tüm ağırlığını vererek geriye doğru asıldı. Debelenen yaratık deriden kanatlarını tutan elleri ısırmaya çalışıyordu.

Jaina'dan birkaç saniye sonra Cilghal güçlü Calamari elleriyle yaratığı boğazından yakaladı, Jaina da kanatlarına asılmaya devam ediyordu. Cilghal tüm gücüyle boğazını sıktı ve omurlarını kuru dallarmış gibi birer birer kırdı.

Yaratık masanın üzerine boylu boyunca serildi, nihayet ölmüştü.

Nefes nefese kalmış olan Jaina yere çömeldi. Jacen ayağa kalkmış, şaşkınlıkla etrafına bakıyordu. Uykulu gözlerini ovuşturdu ve ışın kılıcını ustalıkla kapattı. Kılıcın vınlaması yerini büyük salonun sessizliğine bırakmıştı.

Asansörün kapısı açıldı ve diğer Jedi öğrenciler içeri girdi, hayretle etraftaki leşlere baktılar.

Tionne kaidenin yanına geldi, gümüş saçları bir kuyruklu yıldız andırıyordu. Tiksinerek Luke'un bedenine doğru eğilip son öldürülen ve hala kanları saçılan yaratığın leşini alıp Jedi Üstadı'ndan uzaklaştırdı.

Cilghal, Jacen'in yanına koşarken, o sakın bir şekilde ışın kılıcını Luke'un yanındaki yerine yerleştiriyordu. Onu tutup sarıldı, sonra da hayranlıkla bu küçük çocuğa baktı. Bu üç yaşındaki çocuk, birkaç dakika önce efsanevi bir ışın kılıcı silahşörü gibi dövüşüyordu.

Dorsk 81 ve diğer öğrenciler de yaklaştı. “Bir üstat gibi savaştı!” dedi Dorsk 81. “Bana

Gantoris’le Üstat Skywalker arasındaki düelloyu hatırlattı.”

“Luke dayı benimleydi.” dedi Jacen. “Bana o gösterdi. O burada.”

Cilghal koca gözlerini kırptı.

“Ne demek istiyorsun?” diye sordu Tionne.

“Onu şimdi görebiliyor musun?” diye sordu Dorsk 81.

“Evet, tam şurada.” dedi Jacen boşluğu göstererek. “Bizimle gurur duyduğunu söylüyor.” İkizler kıkırdamaya başladı, ama Jacen yorgunluktan tükenmiş görünüyordu. Cilghal’in kucağına düşüp yığıldı.

Jedi öğrenciler önce birbirlerine sonra da Luke’un yatan bedeni üzerindeki havaya baktılar. Artoo şaşkınlıkla vınladı.

“Başka ne söyledi sana?” dedi Cilghal.

Jacen ve Jaina bir süre bir şey söylemeden oturdu, sanki dinliyorlardı. “Exar Kun, bütün sorunların kaynağı o.” dedi Jacen.

Cümleyi Jaina tamamladı, “Exar Kun’u durdurun. Sonra Luke dayı geri dönecek.”

Yavin 4'ten okyanus dünyası Calamari'ye uzanan yolculukları boyunca Leia ve Terpfen sınır bozucu bir sessizlik içerisinde oturmuştu. Sesi soluğu çıkmayan Terpfen sanki omuzlarında taşıyamadığı bir yük varmışçasına kontrollere doğru eğilmişti. Küçük gemi, bulutlarla kaplı atmosferden safir dünya üzerindeki ve Ackbar'ın kurtarma operasyonlarını idare etmekle meşgul olduğu, tahrip olmuş yüzen şehirlerden birine doğru alçalmaya başladı. Gemi güneş ışıklarıyla parıldayan sulara yaklaştığında Leia dalgaların arasında altın rengi yakamozların parıldadığını gördü.

Cilghal'la birlikte buraya gelip sürgündeki Ackbar'ı aradıkları zamanı hatırladı. Leia bu sefer hazırlıklıydı, isteksiz Calamari hainle birlikte Ackbar'ın suçsuzluğunu ispatlamaya geliyordu... Daha da önemlisi amiralden oğlunu kurtarabilmek için yardım isteyecekti.

“Reef Home Kurtarma Timi, bu -” Terpfen duraksadı. “Bu Devlet Bakanı Leia Organa Solo'nun gemisi. Ackbar'la konuşmamız gerekiyor. İniş yapmamıza uygun bir yer var mı?”

Az sonra Ackbar'ın sesi duyuldu. “Leia beni görmeye mi geldin? Hoşgeldiniz.” Ackbar sordu, “Terpfen, sen misin?”

“Evet, Amiralim.”

“Sesini tanıdım. İkinizi de görmekten çok mutlu olacağım.”

“Pek emin değilim, Efendim.” dedi Terpfen.

“Ne demek istiyorsun? Terslik mi var?” diye cevap verdi Ackbar.

Calamari izlerle kaplı başını eğdi, verecek cevap bulmaya çalışıyordu. Leia mikrofona doğru eğildi. “Yüz yüze görüşsek daha iyi olacak, Ackbar,” dedi yumuşak ama kararlı bir tonda. Ona rütbesiyle hitap etmemesi hayli ilginçti.

Terpfen başını sallayarak Leia'ya teşekkür etti. Okyanus yüzeyine dik bir dalış yaparak alçaldı, ardından aracı düzelterip bir küme yüzen aracın ve koyu gri suların bulunduğu noktaya kadar dalgaları yalayarak uçtu.

Organiği andıran mavnaların vinç aparatları suyun dibine doğru uzanmıştı. Devasa körüklermiş gibi şişirilmiş gemiler, Amiral Daala'nın son saldırısında hasar gören, yüzen devasa Calamari şehirlerinden biri olan Reef Home'un suyun içerisindeki gövdesine hava pompalayacak fanları çalıştırırken eksozlarından alevler püskürüyordu.

Daala'nın yıldız destroyerleri saldırdığı zaman Leia'da amirali görevine dönmeye ikna etmek için geldiği Calamari'de bulunuyordu. TIE bombardıman filoları Reef Home'u batırmayı ve diğer birkaç şehre de hasar vermeyi başarmışlardı. Ackbar inzivadan vazgeçmiş ve Calamari güçlerinin komutasını ele alarak zafere ulaşmıştı.

Leia, şehrin kütlesi yavaşça su üzerine yükselirken çıkan beyaz köpükleri izliyordu. Reef Home'un

çıkıntılı küre şeklindeki bedeni onlarla kaplanmıştı.

Metal gövdenin üzerinde yürüyen kişiler vinç kulelerinin kablolarını, etraflarını kuşatmış olan mavnaların gövdeleri üzerindeki kancalara takıyordu. Körükler Reef Home'un kitli bölmelerine hava püskürtmeye devam ettikçe, oraları işgal etmiş olan sular da yavaş yavaş tahliye oluyordu.

Suda bazı kara silüetler – dokunaç yüzlü Quarren'ler - tahliye edilmiş olan şehrin çevresinde çalışıyor, açık dalga kapaklarını söküyor. Gövdedeki delikleri yamıyor ve okyanus tabanını tarayarak kayıp eşyaları buluyorlardı. Terpfen, ana vinç mavnasının üzerindeki açıklığa inerken harap haldeki şehir de okyanus üzerine çıkmaya başlamıştı.

Leia, küçük araçtan çıkınca yavaşça sallanan güvertenin üzerinde dengesini sağlamak için bir süre durdu. Soğuk tuzlu su zerreleri yüzüne vurmuş, ona keskin rüzgar ve deniz yosunlarının iyotlu lezzetini hatırlatmıştı. Sudaki kişilerden biri sırt jeti kullanarak enkazdan havalandı, ardından da vinç mavnasının kenarındaki yüksek merdivene tırmanmaya başladı.

Leia, büyük bir heyecanla mavnaya gelmekte olan Ackbar'ı tanımıştı. Ackbar yaklaştı ve karşılarında dikildi. Yüzündeki saydam zarı çıkardı ve temiz havayı ciğerlerine çekti.

“Leia, hoş geldin.” dedi perdeli elini kaldırarak. “Reef Home'un yenilenmesinde büyük ilerleme kaydettik. Ekibim birkaç ay içerisinde onu tekrar yerleşime açık hale getirecek.”

“Ve Terpfen!” dedi yürek burkan bir coşkuyla ve eski gemi teknisyenine sarılmak için ilerledi. Tek kelime edemeyen Terpfen dondu kaldı.

Leia formaliteleri geçerek doğrudan söze girdi. “Ackbar,” dedi, “İmparatorluk Anoth'un yerini öğrendi. Winter ve Anakin şu anda büyük tehlikede. Bizi derhal onlara götürmen gerekiyor. Yerini bilen tek kişi sensin.”

Ackbar hayrete düşmüştü ve bunu fırsat bulan Terpfen amiralden uzaklaştı. “Size ihanet ettim, Amiralim.” dedi. “Hepimize ihanet ettim.”

Hala işe yarar ve önemli olduğunu ispat etmek için tüm gayretiyle çalışan Büyükelçi Furgan, Dretnot Vendetta'nın kaptan köşkünde durdu. Hiperuzaydan çıkıp Anoth gezegenine doğru yol alırlarken o da ileri adım attı. “Kalkanlar yukarı.” dedi.

“Çoktan yapıldı, Efendim.” diye cevapladı komuta istasyonundan Albay Ardax. Ardax, yepyeni yeşil-gri İmparatorluk donanma üniformasını giymiş, şapkasını kısa kesilmiş saçlarının üzerine itinayla yerleştirmişti. Omuzlarını genişletmek için derin bir nefes çekti.

Anoth'a yapılan yolculuk boyunca albayın hiçbir tavsiye almaya gerek görmeden kendi kararlarını vermesi Furgan'ı rahatsız etmeye başlamıştı. Ardax, Furgan'ın ilkeleri açısından fazlasıyla bağımsız davranışlar sergiliyordu. Furgan'ın yalnızca Carida Askeri Akademisi'nin idarecisi olduğu doğrudu –eski askeri akademi, çünkü Asi terörist Kyp Durrone tarafından yok edilmişti - ama o hala bu gemideki en önemli kişiydi; fikri sorulması gerekirdi.

Hala Carida'nın yıldızının patlayışını, düşük seviyeli bireylerin yankılanan çığlıklarını ve geride

bırakmak zorunda kaldığı değerli ekipmanlarını düşünüyordu. Furgan'ın İmparatorluk'u yeniden kurma yönündeki görkemli emelleri artık tek bir şeye bağlıydı. Eğer bu bebek Jedi'ı ele geçirebilirse galaksi için hala umut var demektir.

Vendetta, Anoth'un yörüngesindeki dağınık bir asteroid kuşağını geçip gitti. Gezegenin kendisi üç parçaya ayrılmıştı: birbiriyle temas halindeki iki büyük kütle, devamlı sürtündükleri için aralarında muazzam büyüklükte statik elektrik meydana geliyordu; daha uzakta ve dışta ise daha küçük ve alçak bölgelerinde solunabilir bir atmosferi olan eğri büğrü bir kaya parçası. Bir iki yüzyıl içerisinde bu iki büyük parça sürtünerek birbirini toza çevirip yok edecekti ama şimdilik Anoth gizli ve güvenli bir cennetti.

Şu ana kadar.

“Çocuk yetiştirmek için biraz... Uygunsuz bir yer.” dedi Albay Ardax.

“Bu onu güçlü kılar,” dedi Furgan, “eğer yeni imparatorumuz olacaksa geçmek zorunda olduğu sert eğitim için uygun bir başlangıç.”

“Büyükelçi Furgan,” dedi Ardax kaşlarını kaldırarak, “söz konusu sığınağı bulmak için öncelikle nereye bakmamız gerektiği yönünde herhangi bir fikriniz var mı?”

Furgan pembe renkli alt dudaklarını büktü. Casus Terpfen'in söyledikleri, gezegenin koordinatlarından ibaretti. “Her şeyi benim halletmemi bekleyemezsiniz, Albay.” diye çıkıştı. “Dretnotun tarayıcılarını kullanın.”

“Emredersiniz.” Albay analiz ve tarayıcı panelindeki teknisyene işaret etti.

“Onu bulacağız, Komutanım.” dedi onbaşı, Anoth sistemini oluşturan üç parçanın basitleştirilmiş bilgisayar diyagramının bulunduğu ekrana baktı. “Aşağıda fazla bir şey yok. Dolayısıyla bulmak zor olmayacak.”

Furgan, kaptan köşkünün gersindeki asansöre doğru yürüdü. “Albay, MT-AT araçlarını tetkik etmek için aşağıya iniyorum. Ben olmadan her şeyi idare edebileceğinize güvenebilir miyim?”

“Evet, Efendim.” dedi Ardax biraz fazla vurgulayarak.

Asansöre binerken dretnot kaptanının bir yorumunu duyar gibi oldu ama metal kapının kapanmasıyla bir anda kesildi...

Vendetta'nın hangarı ve toplanma bölgesinde, Furgan yoğun bir stormtrooper koşuşturmacasının içine girmişti. Beyaz zırhlı askerler yanaşık düzende metal zemin üzerinde koşuyor ve MT-AT'lerin kargo bölümlerine silah, kuşatma araçları ve güç kaynakları yüklüyorlardı.

Furgan, dağlık arazi saldırı aracının (MT-AT) dizayn ve geliştirme aşamasını Carida'da yakından takip etmişti ve gerçek bir çatışmada bu araçların kullanılmasını dört gözle bekliyordu. Eğitimli birliklerin asıl direnişi ortadan kaldırmasını bekleyerek saldırıya sonradan o da katılacaktı, aslında endişelenecek bir şey de yoktu; bir kayada saklanan bir kadınla çocuk ne tehlike arz edebilirdi ki?

Furgan küt parmaklarını MT-AT walkerın cilalı diz eklemlerinin üzerine koydu. Uzak dağ hisarlarındaki yer saldırıları için dizayn edilmiş olan MT-AT'ler, esnek eklemleri ve özel yapım ayak tabanları sayesinde neredeyse dik kayalara dahi tırmanabilecek kadar kullanışlı araçlardı. Aracın diz eklemlerine, yarım metrelik zırhlı kapıları delebilecek güçte lazerler monte edilmişti. Düşük profilli pilot kabininin her iki yanına yerleştirilmiş olan iki küçük top da avcı uçaklarına karşı koruma sağlamak için geliştirilmişti.

Furgan bu mükemmel yapımın düzgün hatlarına ve gösterişli zırhına bakarak MT-AT'in inanılmaz yeteneklerine bir kez daha hayran oldu. "Muhteşem bir makine." dedi.

Kendi işleriyle meşgul olan stormtrooperlar Furgan'ı dikkate almamışlardı.

İnterkomdan Albay Ardax'ın sesi yükseldi. "Dikkatinize lütfen! Bu sistemde mevcut iyonlaşma ve elektrik yüklenmesi nedeniyle yaşadığımız güçlüklerle rağmen gizli üssün yerini bulmayı başardık. Saldırı birliği derhal göreve çıkmaya hazırlansın. İşimizi fazla uzatmadan bitirelim. Hepsi bu." Ardax iletişimi kesti.

"Albayı duydunuz." dedi Furgan stormtrooper takımları MT-AT'lere binmeye başlarken. Yörüngeye bırakılacaklar ve atmosferden ısıya dayanıklı ve yere indiklerinde araçtan ayrılacak bir koza içerisinde geçeceklerdi.

Bir asker kokpite binmiş; silah, sorgulama ve istihbarat ekipmanlarını yüklüyordu.

"Sen!" dedi Furgan. "Onları kargo bölümüne götür. Ben de seninle geliyorum."

Stormtrooper sessizce bir süre ona baktı, parlak göz vizörü boş boş bakıyordu.

"Bir sorun mu var, Çavuş?" diye sordu Furgan.

"Hayır, Efendim." miğfer mikrofonundan cızırtılı bir cevap gelmişti. Stormtrooper tüm ekipmanı kaldırıp diğer bölüme yerleştirdi.

Furgan ikinci koltuğa yerleşti ve kemerlerini bağladı. Yere indiğinde yaralanmamayı garantiye almak için çarpışma ağını kendisine iki kat sardı. Asi sığınağına muzaffer bir şekilde değil de topallayarak girmek istemiyordu. Sabırsızlıkla tüm stormtrooperların hazırlanmasını ve araçlara binip yerlerini almasını bekledi.

Uçuş kapısı hemen altlarında sanki bir kapanmış gibi aniden açılınca, Furgan sandalyesinin kollarına yapışıp çılgınlığı bastı. Taşıyıcılar atmosfere doğru bir top mermisi gibi ilerlemeye başladılar. Kalın kozasının içerisinde olduğu halde MT-AT sanki top ateşine tutulmuş gibi sarsılıp titriyordu. Korkudan bağırmasına engel olmaya ne kadar çalışsa da boşunaydı.

Yanıdaki stormtrooper pilot ise hiçbir şey söylemiyordu.

Anoth'daki sığınakta, Leia'nın yardımcısı Winter kronometreye, sonra da mırıldanan koyu saçlı bebeğe baktı. Anakin'in uyku vakti gelmişti.

Anoth'un üç gezegeninin kendine has gün, gece ve şafak vakitleri olsa da Winter kronometresini Coruscant standart zamanında tutma konusunda kararlıydı. Dışarıda gökyüzü genelde atmosferdeki elektrik boşalmaları nedeniyle sarı ışıkların parıldadığı koyu mor renkteydi.

Planetoid fırtınalı bir yerdi. Yüzeyi, Anoth'un düşük yerçekiminin sınırlarına kadar yükselen ve devasa katedralleri andıran taş sütunlarla kaplıydı. Yüzlerce yıl boyunca gezegendeki atmosfer koşullarının şekillendirmesiyle oluşan, mağaralarla dolu kaya kütleleri çok uygun saklanma alanlarıydı.

Winter tesisin iç bölümüne gitmek için bebeği kucağına aldı. Anakin'in korumalı bebek odası aydınlıktı ve huzur verici pastel renklerle dekore edilmişti. Rüzgar ve su sesini andıran dinlendirici bir müzik çalıyordu.

Dikdörtgen şeklindeki GNK güç droidi odada istasyondan istasyona gidiyor ve Anakin'in oyuncaklarını şarj ediyordu. "Teşekkürler." dedi Winter alışkanlık gereği ama droidin interaktif programı son derece kısıtlıydı. Droid bir cevap mırıldandı ve akordiyon bacaklarıyla yürüyerek odadan çıktı.

"İyi akşamlar, Efendi Anakin." dedi bakıcı droid Anakin'in odasında. TDL droidi gelişmiş bir protokol droidiydi ve bebeklere bakmak için geliştirilmişti. TDL modelleri, tüm galakside, çocukları olup onlara bakacak zamanları olmayan sürekli meşgul politikacılar, askeri personel ve hatta kaçakçılar tarafından dadı olarak kullanılırdı.

TDL droidinin gümüşü bir yüzeyi vardı ve sert kenarları ve köşeleri yoktu. Dadıların ve annelerin daha fazla ele ihtiyacı olacağı düşüncesiyle TDL dadı droidlerine tam kapasiteli ve tamamı sıcak sentetik deriyle kaplı dört el eklenmişti; kollarında tuttukları bebeğin yabancılık hissetmemesi için droidin gövdesi de aynı şekilde kaplanmıştı.

Anakin, droidi gördüğüne sevinmiş onun ismine benzer bir şeyler söylemişti. Winter çocuğun sırtını okşayıp ona iyi akşamlar diledi.

"Sahip olduğum geniş ninni ve müzik koleksiyonundan seçmek istediğiniz herhangi bir tane var mı, Bayan Winter?" diye sordu droid.

"Rasgele bir tane seç." diye cevapladı Winter. "Operasyon odasına dönmek istiyorum. Bu gece... İçimde kötü bir his var."

"Nasıl isterseniz, Bayan Winter." dedi dadı droid Anakin'i kollarında tutarken. "İyi akşamlar de." Anakin'in elini tuttu ve iyi akşamlar diyerek salladı.

Winter operasyon odasına girmişti ki bir anda alarmlar çalmaya başladı. Derhal kontrol merkezine koştu ve büyük ekrandan dışarıda neler olup bittiğini anlamaya çalıştı.

Büyük nesneler kümeler halinde inerken atmosferden sonik patlamalar yükseliyordu. Winter, bu gruplardan sonuncusunun en yakındaki kaya kütesinin temeline indiğini gördü.

Winter derhal otomatik savunma sistemini çalıştırdı ve hangar bölümünün zırhlı kapılarını derhal

kapattı. Devasa kapılar kapanırken içlerinde oldukları kayanın titreyişini hissedebiliyordu.

Kameralarının görüşünün hemen dışında, altlarında bir hareket olduğunu sezmişti. Ardından büyük metal bir bacak esnek eklemleri üzerinde yükseldi; pençeli devasa bir ayak kaya yüzeyini parçalayarak ilerliyordu. Ardından devasa makine bir kaya çıkıntısının arkasında gözden kayboldu.

Winter ses algılayıcılara güç verdi, yüzeydeki motor gürültüleri, titreşimler ve metal ayak seslerini dinliyordu.

Aceleyle başka bir tepeye monte edilmiş diğer görüntü alıcıları devreye soktu. Gördükleri karşısında büyük bir hayrete ve korkuya kapılmıştı – onun gibi, normalde duygusuz ve tepkisiz bir kişi için bu son derece büyük bir tepkiydi.

Devasa gövdeler ve koruyucu podlar tüm yüzeyi kaplamıştı. Metal kabuklar tıpkı haşarat yumurtaları gibi açılmış ve içlerindeki metal canavarları dışarı salmıştı – sekiz bacaklı örümceğe benzeyen makineler.

Araçların eklemleri her bir bacağı farklı bir şekil alabiliyor ve bu sayede elips şekilli bedenleri engebeli arazide rahatlıkla hareket edebiliyordu. Anakin ve Winter'ın bulunduğu yere doğru tırmanarak geliyorlardı.

Taştan kulenin etrafını sekiz İmparatorluk spider walkerı kuşatmıştı, sığınığın kalın duvarlarına ateş yağdırarak kendilerine girecek bir yer aradılar.

Jedi öğrenciler, Büyük Tapınak'ın tozlu ve terk edilmiş savaş odasında toplandılar. Exar Kun'a karşı girişecekleri savaşı planlamak için en uygun yer olduğunu düşünmüşlerdi. Antik zigguratın üçüncü katındaki savaş odası, bir zamanlar Asi İttifakı tarafından gizli üslerinin kontrol merkezi olarak kullanılmıştı. Burada, dahi taktisyen General Jan Dodonna ilk Death Star'a yapılacak saldırıyı planlamıştı.

Cilghal ve diğerleri Asiler ayrıldıktan sonraki yıllar içinde harabe haline gelmiş olan odaya büyük ölçüde çeki düzen vermişlerdi. Kontrol paneli üzerindeki az sayıda çalışır haldeki tarayıcı ağının farklı renklerdeki ışıkları yanıp sönüyordu; leş gibi izleme ekranları ve çatlak saydamçelik ekran, sinyallerin yansıyıp parlamasına neden oluyordu. Tepelerindeki taktik haritanın üzeri ise yıllardır oralarda gezinen sürüngenlerin ve onları kovalayan yırtıcıların ayak izleriyle kaplıydı.

Kalın taş duvarlarla çevrili odaya dışarıdan hiç ışık gelmiyordu. Köşelerdeki yeni restore edilmiş ışıklar odayı fazlasıyla aydınlattığı gibi gölgeleri de o oranda belirginleştiriyordu.

Cilghal, Jedi öğrencilerine baktı. En iyilerden bir düzine... Fakat şu anda hepsi karşı karşıya oldukları imtihana hazırlıksız olmanın neden olduğu kararsızlığın ve korkunun pençesindeydi.

Bazıları - Kirana Ti, Kam Solusar ve şaşırtıcı şekilde Streen - ölü Sith Lordu'na karşı çok öfkeli bir reaksiyon sergilemişlerdi. Diğerleri, özellikle Dorsk 81, anlamsız bir korkuya kapılmış ve Üstat Skywalker ve diğer öğrencileri yutmaya yetecek güçteki karanlığa karşı direnecek cesareti kendinde bulamamıştı. Cilghal de savaşmaya pek istekli değildi ama karşılarındaki düşmana karşı elinden gelen her şeyi yapacağına yemin etmişti.

“Exar Kun planlarımızı duyuyorsa ne olacak?” dedi Dorsk 81, koca gözleri pırıl pırıldı. “Burada bile bizi dinliyor olabilir!” sesi yükselmiş, sarı-yeşil derisi panikle titremişti.

“Karanlık Adam her yerde olabilir.” dedi Streen, darmadağınık masanın üzerine eğilerek. Kıvırcık saçları hala rüzgarla oynuyormuş gibi görünüyordu. Odanın etrafına bakarken kıpır kıpırdı, sanki birisinin izlemesinden şüpheleniyordu.

“Gidebileceğimiz başka bir yer yok.” dedi Cilghal. “Eğer Exar Kun bizi burada bulabiliyorsa gidebileceğimiz her yerde bulabilir demektir. Onunla hala savaşabileceğimiz varsayımı üzerinden hareket etmeliyiz.” Jedi adaylarına baktı. Calamari'de diplomat olmak için konuşma yeteneklerini geliştirmek uğruna büyük sıkıntı çekmişti. Geçmişte sesini ve zekasını kullanarak büyük başarılarla imza atmıştı ve şimdi de bu yeteneğinden faydalanmaya devam ediyordu. “Zaten yeterince gerçek sorunumuz var. Kendi hayal gücümüzün ürünü olan daha büyük sorunlarla uğraşmamıza hiç gerek yok.”

Diğerleri hemfikir olarak mırıldandı.

“Tionne,” dedi Cilghal, “planlarımız büyük ölçüde senin antik Jedi irfanı üzerine olan bilgine dayanmaktadır. Bizlere Exar Kun hakkında bildiklerini anlat.”

Tionne harap haldeki taktik istasyonlarından birinin yanındaki şekilsiz ve rahatsız sandalyelerden birine oturmuştu. Kucağında dinlemek isteyenlere eski baladları çaldığı bir müzik aleti vardı.

Tionne'nin Jedi potansiyeli çok düşüktü.

Üstat Skywalker bunu kendisine açıkça söylemişti ama o bir Jedi Şövalyesi olma kararından asla vazgeçmemişti. Jedi efsanelerine hayrandı, sistemden sisteme dolaşmış, antik yazma ve halk öykülerini ve de Karanlık Zamanlar'dan önceki binlerce yıllara ait tüm Jedi hikayelerini derlemişti.

Jedi Holokronu gizli bir hazineydi ve Tionne onu incelemek için çok çalışmış, unutulmuş efsaneleri yenilemiş ve detayları gün ışığına çıkarmıştı. Fakat Holokron, Üstat Skywalker, simülasyon geçit koruyucusu kadim Jedi Üstadı Vodo-Siosk Baas'tan, Sith Kardeşliği'ni yeniden kurmuş olan, öğrencisi Exar Kun'la konuşmasını istediği zaman yok olmuştu...

Tionne gümüş rengi saçlarını omuzları üzerine attı ve ürkütücü inci gözleriyle diğer öğrencilere baktı. Dudakları kuru ve soluktu, gerginlikten kanı çekilmişti.

“Büyük Sith Savaşı'ndan kalma doğruluğu kanıtlanabilir efsaneler bulabilmek çok güç. Dört bin yıl önceydi ve son derece yıkıcıydı – anlaşılan eski Jedi Şövalyeleri galaksiyi korumadaki başarısızlıklarından dolayı utanç duymuşlardı.”

“Pek çok kayıt ya tahrif edilmiş ya da ortadan kaldırılmış, fakat sanırım yeterince bilgiyi bir araya getirebildim.”

Yutkundu ve ardından devam etti.

“Kun, ilk karargahını bu ormanlık ayda kurmuş gibi görünüyor. Massassi ırkını kölesi yapmış ve onları gücünün odak noktası olan bu tapınakları inşa etmek için kullanmış.”

Etrafına bakınarak Jedi öğrencilerini süzdü. “Aslında bu toplantı bana Deneba gezegenindeki, eski Jedi Şövalyeleri'nin biraraya gelip galakside güçlenen karanlığı tartıştıkları, Büyük Konsey'i hatırlattı. Üstat Vodo-Siosk Baas – Exar Kun'u eğitmiş olan kişi - öğrencisini tekrar aydınlık tarafa çekmeye çalışırken hayatını kaybetmişti. Üstat Vodo başarısız olunca diğer Jedi'lar bir araya gelerek o tarihe kadar görülmemiş muazzam bir güç oluşturdular.”

“Kun, her ne kadar çok güçlü olsa da anlaşılıyor ki anahtar,” – Tionne müzik aletinin kenarına parlak tırnağıyla tıkladı - “anahtar diğer Jedi'ların güçlerini bir araya getirmesiydi. Birlikte her biri diğerini tamamlayan ve Güç'ten destek alan bir makine gibi savaştılar. “

“Sadece parçalı bilgiler bulabildim ama görülüyor ki son savaşta birlik olan Jedi'lar Yavin 4'ün ormanının büyük bölümünü silip süpürerek Exar Kun'u ortadan kaldırmak için gerekli gördükleri her şeyi yok etmişler. Kun, son bir çare olarak Massassi kölelerinin yaşam gücünü emmeye kalkmış. Kadim Jedi'lar onun inşa ettirdiği şeylerin büyük bölümünü ve Kun'un bedenini yok etmeyi başarmışlar ama o bir şekilde ruhunu bu tapınaklar içerisinde korumayı başarmış. Tüm bu geçen zaman boyunca.”

“Öyleyse yarım kalan işi biz bitirmeliyiz.” dedi Kirana Ti ayağa kalkarak. Artık sürekli olarak

sürüngeu derisinden vücut zırhını giyiyordu çünkü ne zaman savaşıa girmesi gerektiğini bilmiyor ve Jedi cübbesinin ayağına dolaşmasını istemiyordu.

“Aynı fikirdeyim.” dedi Kam Solusar. Sıska yüzünde uzun yıllar önce gülmeyi unutmuş bir adamın ifadesi vardı.

“Fakat nasıl?” dedi Streen. “Binlerce Jedi, Karanlık Adamı ortadan kaldıramamış. Bizse sadece on iki kişiyiz.”

“Evet,” dedi, Kirana Ti, “ama şimdi Exar Kun kendilerinden beslenebileceğı köle bir halka sahip değil. Kendinden başka kaynağı yok. Ayrıca Kun’un bir kez yenildiğini hepimiz biliyoruz.”

“Ve,” diye söze girdi Cilghal masanın etrafına göz gezdirerek, “hepimiz en başından beri birlikte eğitim alıyoruz. Üstat Skywalker bizleri bir takım haline getirdi. Leia bizlere Güç’ün kahramanları dedi ve işte bu, hak etmemiz gereken bir ünvandır.”

Büyük Tapınak’ın tepesinde Luke Skywalker’ın parlak bedeni turuncu gaz devinin gölgesi, ormanları kaplarken ortaya çıkan serin sabah rüzgarını hissetmeden yatıyordu.

Luke ağaçların tepelerinde böcek arayan yarasaya benzeyen canlıları izledi.

Exar Kun’un, Anakin Skywalker kılığına girip onu karanlık tarafa çekmeye çalıştığı kabusunu hatırladı. Luke ölene kadar çalışarak bu büyük tapınakları diken Massassi halkını görmüştü. Bu kabustan uyanmayı başarmış ama anlamını yakın zamana kadar idrak edememişti.

Şimdi ormanın üzerinde duran Kun’un kukuletalı ve kara görüntüsünü görebiliyordu ama bu görüntü artık kendisini eskisi gibi korkutmuyordu. “Bana sürekli görünmen cesaretinin gittikçe arttığı anlamına geliyor. Özellikle de bedenimi yok etme girişimlerin başarısız olduğu zaman.”

Uçan canavarların saldırmasının ardından, Luke, Cilghal’in Jedi Akademisi’nde ilk günden beri hissettiğı özen ve empati ile onun bedenindeki küçük yaraları pansuman edişini ve temizleyişini izledi. Cilghal doğuştan bir Jedi şifacıydı.

Göremese de yüksek sesle Luke’un ruhuyla konuşuyordu. “Elimizden geleni yapacağız, Üstat Skywalker. Lütfen bizden umudunuzu kesmeyin.”

Luke gerçekten de umutluydu. Sith Lordu ve Kyp Durrön’un kendisini yendiğı tapınağın tepesinde bir kaz daha Exar Kun’la karşı karşıya gelirken heyecanlandı.

“Seninle oyun oynuyorum.” dedi Kun silüet elini sallayarak. “Benim planlarımı hiçbir şey değiştiremez. Öğrencilerinden bazılarını çoktan ele geçirdim. Diğerlerine de sıra gelecek.”

“Hiç sanmam.” dedi Luke beklenmeyen bir kesinlikle. “Onları çok iyi eğittim. Onlara kazanmaya giden kolay yollar göstersen de sonunda ödeyecekleri bedel büyük olacaktır. Onlara çalışmayı, kendilerine ve yeteneklerine güvenmeyi öğrettim. Senin teklif ettiğın ise, Exar Kun, göz boyamaktan ibaret. Onlara Güç’ün gerçek anlamını ve kapasitesini öğrettim.”

“Bana karşı komik planlar yaptıklarını bilmediğimi mi zannediyorsun?” dedi Kun. Kara Lord’un ruhu tehditkarlıkla daha da bir parlamış görünüyordu. Belki de güveni sarsılmıştı.

“Hiç fark etmez.” diye cevapladı Luke. “Seni bir şekilde yenecekler. Senin en büyük zayıflığının kendini güçlü zannetmen, Exar Kun.”

“Senin zayıflığının da arkadaşlarına duyduğun güven!” diye çıkıştı Kun.

Luke, gücünün ve iradesinin arttığını hissederek kahkahayı bastı. “Böyle konuşmaları çok duydum. O zaman da boştu, şimdi de boş.”

Exar Kun’un kara silüeti görünmez bir rüzgarla titredi. Gölge kaybolurken son sözü şöyle oldu. “Hep birlikte göreceğiz!”

Konuşma bitti. Han Solo Millenium Falcon’un kokpitinden dışarı bakarken alnından soğuk terlerin aktığını hissetti. Hemen karşısında, Sun Crusher süpernova torpido fırlatıcılarına güç vermişti.

Han yumruğunu önündeki konsola vurdu. “Ağır ol, evlat!” diye bağırdı. “Ağır ol. Arkadaşız sanmışım.”

“Eğer arkadaşım olsaydın,” diyen Kyp’in sesi duyuldu hoparlörden, “beni durdurmaya çalışmazdın. İmparatorluk’un hayatımı nasıl mahvettiğini biliyorsun. İmparatorluk bana son kez yalan söyledi – ve artık kardeşim de hayatta değil.”

Yardımcı pilot koltuğunda Lando kontrolleri kurcalıyordu. Her tarafı kolaçan eden iri gözleri Han’a döndü, deli gibi ellerini sallayarak ona sesli görüşmeyi kapatmasını anlatmaya çalışıyordu.

“Han,” diye fısıldadı, “sen ve Kyp’in Sun Crusher’ı Maw Installation’dan aldığınız zamanı hatırladın mı? Ben ve Luke, orada sizi bekliyorduk.”

Han başını salladı. Lando’nun ne anlatmaya çalıştığını pek anlamamıştı. “Tabii ki.”

“O zaman Falcon rota bilgisayarı çalışmadığı için gemileri birbirine bağlamıştık.” kaşlarını kaldırdı ve yavaşça konuşmaya devam etti. “Dinle... Sun Crusher’ın kontrol şifreleri hala elimizde.”

Han sonunda anlamıştı. “Kullanabilir misin ki? Sun Crusher’ın sistemleriyle ilgili hiçbir fikrin yok.”

“Başka şansımız da yok ama değil mi?”

“Tamam.” dedi Han gereksiz yere de olsa alçak bir sesle, çünkü ses bağlantısı kesilmişti. “Ben onu meşgul ederken sen de Sun Crusher’ı etkisiz hale getirmeye çalış.” Lando şüpheli ama kararlı bir bakışın ardından çalışmaya devam etti.

Han telsizi tekrar açtı. “Kyp, Coruscant’ın kutbunda kayak yapmaya gittiğimiz zamanı hatırlamıyor musun? Beni çok tehlikeli bir yola soktuğun halde ben peşinden gelmeye devam ettim çünkü yüzüstü çakılacağını zannetmişim. Hatırladın mı?”

Kyp cevap vermedi ama Han doğru yolda olduğunu biliyordu.

“Evlat, seni Kessel’deki baharat madenlerinden kim çıkardı?” dedi. “Gorgon’daki hücreden seni kim kurtardı? Maw’dan kaçarken yanında kim vardı? Yıllarca çektiğin acılardan sonra hayatını yaşamaya değer hale getireceğine kim söz verdi?”

Kyp kısa bir cümleyle cevap verdi. “İşe yaramadı.”

“Neden evlat, ters giden ne? Yavin 4’te ne oldu? Luke ve senin pek iyi anla-”

“Bunun Luke Skywalker’la bir ilgisi yok.” diyerek Kyp öyle sert çıkmıştı ki Han bunun doğru

olmadığını anladı.

“Tapınaklarda Üstat Skywalker’ın asla öğretmeyeceği şeyler öğrendim. Nasıl güçlü olacağımı öğrendim. İmparatorluk’la nasıl savaşağımı ve öfkemi nasıl bir silah haline getirebileceğimi öğrendim.”

“Bak, evlat,” dedi Han, “Güç hakkında bir şey bildiğimi iddia edemem. Hatta bir zamanlar bir sürü ıvır zıvır dolu uyduruk bir din demiştim. Fakat şu senin söylediğin şeylerin tehlikeli şekilde karanlık tarafa yakın olduğunu biliyorum.”

Bir süre duran Kyp konuşmaya devam etti, “Han... Ben-”

“Başardım.” diye fısıldadı Lando.

Han başını salladı ve Lando kontrol sekansını başlattı. Ele geçirme komutu diğer gemiye aktarılırken işlemin sürmekte olduğunu gösteren ışıklarda kontrol panelinin üzerinde hızla hareket ediyordu. Uzayın karanlığında sadece patlamış kızıl cüceden arda kalan soluk ışıklar görülüyordu ve Sun Crusher bir anda karardı; kokpitindeki ışıklar, lazer toplarının nişan ışıkları ve toroidal torpido jeneratörünün dibindeki plazma sönmüştü.

“Evet!” diye bağırdı Lando. Han da başarmış olmanın sevinciyle narayı bastı ve ikisi birden ellerini çaktılar.

“Onunla konuşmalıyım,” dedi Han. “telsizini kullanacağı kadar gücü var mıdır?”

“Telsiz açık,” dedi Lando, “fakat pek de mutlu olduğunu san-”

“Beni kandırdın!” diye bağırarak Kyp’in sesi mikrofondan yükseldi. “Arkadaşım olduğunu iddia ettin ve bana ihanet ettin. Tıpkı Exar Kun’un dediği gibi. Arkadaşlar sana ihanet eder. Bir Jedi’ın arkadaşlığa zamanı olmaz. Hepiniz ölmelisiniz.”

Lando’nun tüm çabalarına rağmen Sun Crusher’ın gücü tekrar geri gelmişti. Işıkları yine eskisi gibi parıldamaya başladı.

“Benim hatam değil.” diye bağırdı Lando, komutları değiştirebilmek için elinden geleni yapıyordu. “Sistemi nasıl bu kadar çabuk aştığını bilmiyorum.”

“Kyp, Güç’ü kullanarak senin ve benim anlayamayacağımız şeyler yapabilir.” dedi Han.

Enerji torpido atıcısı yoğun bir plazma ateşiyle aydınlandı, her zamankinden parlak ve Falcon’u vurmaya hazırды.

Bu sefer Kyp tereddüt etmemişti.

Streen soğuk zemin üzerinde Üstat Skywalker'ın hemen önünde bağdaş kurarak oturdu. Ellerini dizlerinin üzerine koydu, Bespin'de gaz inspektörü olduğu günlerden kalma bol cepli tulumu üzerinde olduğundan rahattı. Alt katmanlardaki zehir gibi kükürt kokan gazları daha fazla solumaya tahammülü kalmamıştı.

Şimdi Streen'in çok daha önemli bir görevi vardı – Üstat Skywalker'ı korumak.

Dışarıdan gelen düşük açılı ışık büyük toplantı salonundaki gölgelerin uzamasına neden olmuştu. Her biri bir öğrenci tarafından yerleştirilmiş on iki mum Luke'un bedeni etrafında titreyerek yanıyor durgun havaya soluk ama koruyucu bir aydınlık katıyordu. Her yeri karanlık sararken küçük parlak noktalar ışıldamaya devam ediyordu.

Streen kendi kendine mırıldandı. Hayır, Karanlık Adamın sözlerini dinlemeyecekti. Hayır, Exar Kun'un amaçlarına hizmet etmeyecekti. Hayır, Üstat Skywalker'a zarar verecek hiçbir şey yapmayacaktı. Hayır!

Kucağında nasırlı elleriyle Luke'un ışın kılıcını tutuyordu.

Bu kez savaşabilecekti. Bu kez Karanlık Adam kazanamayacaktı. Jedi öğrencilerden bazıları Streen'in Üstat Skywalker'ın yakınlarında olmasından, hele bir de ışın kılıcıyla, duydukları rahatsızlığı dile getirmişlerdi. Streen hatalarını telafi edebilme fırsatı için yalvarmış, Kiana Ti de ona destek olmuştu.

Diğerleri ona göz kulak olacaktı. Üstat Skywalker tehlikede olabilirdi ama bu riski göze almak zorundalardı. Streen zihninin uykuya dalmasına izin verdi ve mırıldanan başı öne düştü. Fısıltılar zihnine bir esinti gibi geliyor kibar kelimelere ve hoş cümlelere ve... soğuk vaatlere dönüşüyordu.

Kelimeler ona uyanmasını söylüyordu ama Streen direndi çünkü bunun arkadaşlarının mı yoksa kötülüğün isteği mi olduğunu bilmiyordu. Streen yeterince beklediğine karar verdikten sonra kendisine uyanması için izin verdi.

O gözlerini kırparken sözler de susmuştu. Diğer bir ses, bu sefer ki dışarıdan, sessizliği bozdu. “Uyan öğrencim. Rüzgarlar esiyor.”

Streen taht odasının ortasındaki Exar Kun'un kara şekline baktı. Mumların titreyen ışıkları ve batan günün loş parlaklığı arasında, Streen akik silüet üzerindeki keskin hatları, daha önce gördüğü Karanlık Adam gölgesinden çok daha detaylı bir şekilde görebiliyordu.

Exar Kun belirgin yüzünü ona döndü, volkan taşından yapılmış gibi kapkaraydı; çıkık elmacık kemikleri, kibirli gözler, ince ve öfkeli bir ağız. Karbona benzeyen uzun siyah saçları omzundan aşağı sarkıyordu ve ucunda kalın bir atkuyruğu vardı. Bedenini takviyeli zırh kaplıyordu ve alnındaki kara güneş dövmesi alev alevdi.

Streen yavaşça ayağa kalktı. Sakin ve güçlü hissediyordu, Karanlık Adam'ın onun zayıf noktasını

bulup kendi çıkarları için kullanmasına izin verdiğinden dolayı öfkeliydi. “İsteklerini yapmayacağım, Karanlık Adam.” dedi.

Exar Kun güldü. “Peki, nasıl karşı koymayı düşünüyorsun? Seni çoktan ele geçirdim.”

“Eğer buna inandıysan,” dedi Streen ve derin bir nefes alarak sesini yükseltti, “ilk hatanı yaptın demektir.” Luke’un kılıcını çekti ve açtı.

Exar Kun’un gölgesinin geri adım atması Streen’i şaşırtmış ve memnun etmişti.

“Güzel,” dedi Kun sahte bir cesaret gösterisiyle, “şimdi o silahla Skywalker’ı ikiye böl. Şu işi bitirelim.”

Streen yeşil ışın kılıcını önünde tutarak Exar Kun’a doğru bir adım attı. “Bu kılıç senin için Karanlık Adam.”

“Bu silahın beni etkileyeceğini düşünüyorsan,” dedi Kun, “belki de önce arkadaşın Gantoris’e sorman yerinde olur – bana meydan okuduğunda onun başına neler geldiğini unuttun mu?”

Streen’in zihninde bir anda bir görüntü belirdi: Gantoris’in cesedi içeriden dışarıya doğru yanmış, bedeni karanlık tarafın karşı konulmaz aleviyle küle dönmüştü. Kun, Streen’i umutsuzluğa sevk etmek için bunu hatırlatmış olmalıydı; Gantoris onun arkadaşıydı; o ve Gantoris, Üstat Skywalker’ın Jedi araştırmasında bulduğu ilk iki adaydı.

Fakat bu anı Streen’i zayıflatacağına daha da güçlendirmişti. İleri atılıp gölge adama baktı. “Burada yerin yok, Exar Kun.” dedi. Kadim Sith Lordu’nun geri çekilmesi onu daha da şaşırtmıştı.

“Eğer sen güçlük çıkarırsan kendime başka kuklalar da bulabilirim, Streen. Bir kez daha seni ele geçirirsem bu sefer sana acımayacağım. Sith kardeşlerim, bu tapınak ağı içerisinde mevcut olan gücü kullanacaklar. Bana karşı gelersen hayal bile edemeyeceğin yeni acı çektirme yolları bulabilirim – ve sen tüm bunları yaşamak zorunda kalırsın.”

Kun’un gölgesi biraz daha geriledi... Ve uzun boylu birisi sol taş merdivenden çıkarak salona girdi; parlak sürüngen derisinden zırhı, mum ışığında parlayan kasları ve esnek olduğu kadar da ölümcül görünen hatlarıyla Kirana Ti.

“Kaçıyor musun, Exar Kun?” dedi Kirana Ti. “Bu kadar çabuk mu korktun?”

Streen elinde kılıç hala konumunu koruyordu.

“Gözü kara bir öğrenci daha.” dedi Kun ve yüzünü Kirana’ya döndü. “Ben de size gelecektim. Dathomir cadılarından Sith Kardeşliği’ne layık adaylar çıkar.”

“Onlara sorma şansın hiçbir zaman olmayacak, Exar Kun. Burada kısıldın kaldın. Bu odadan ayrılamazsın.” Kirana iyice yıldırım için ona doğru ilerledi. Kun’un gölgesi rahatsız olsa da yerini korudu. “Beni tehdit edemezsin.” Kun onlara doğru ilerledi.

Streen bu hareketle büyük korkuya kapılmıştı ama Kirana Ti hemen savaşçı duruşuna geçti. Elini beline atıp oradaki aletlerden birini çıkardı.

Diğer bir uğultu duyuldu ve artık onun da elinde bir ışın kılıcı vardı. Mor ve beyaz renkli kılıç öfkeli bir böcek gibi vızıldıyordu. Kılıcını her iki tarafa da savurdu.

“O silahı nereden buldun?” diye sordu Kun.

“Bu Gantoris’indi.” dedi Kirana. “O seninle savaşmaya çalıştı ve başarısız oldu.” Kılıçla bir hamle yaptı ve Kun, Streen’e doğru geri çekildi. “Ama ben başaracağım.”

Kirana Ti, Luke’un bedeninin yattığı ve Streen’in elinde kılıç, savunmada beklediği kaideye doğru ilerledi. Kun ikisi arasında kalmıştı. Sağdaki merdivenlerden bir öğrenci daha geldi – asık yüzlü ve dayanıklı Kam Solusar. “Ve eğer o başarısız olursa,” dedi, “kılıcı ben alır ve seninle savaşmaya devam ederim.” Hemen koşup diğerlerinin yanına geldi.

Bu seferde karşıdaki merdivenden Tionne geldi ve o da Exar Kun’a meydan okudu. “Ben de seninle savaşırım.”

Cilghal da kollarında tuttuğu ikizlerle çıkageldi. “Biz de seninle savaşırız. Hepimiz seninle savaşacağız, Exar Kun.”

Diğer Jedi öğrenciler de salona gelip Kara Sith Lordu’nu çembere alan bir grup oluşturdular. Kun, ani bir hareketle kolunu kaldırdı. Bir anda beliren rüzgar, Üstat Skywalker’ın etrafını çevreleyen tüm mumları söndürdü ve oda karanlığa gömüldü.

“Bizler karanlıktan korkmuyoruz.” dedi Tionne kararlı bir sesle. “Kendi ışığımızı yaratabiliriz.”

Gözleri karanlığa alışmaya başlayan Streen on iki Jedi adayının da gittikçe parlaklığı artan mavi bir ışıkla çevrelendiğini gördü.

“Birlikte olsanız da benimle savaşamayacak kadar zayıfsınız!” dedi gölge adam.

Streen bir anda nefesinin kesildiğini hissetti. Kara silüet dönüp kendisine direnenlere baktı. Jedi öğrencilerin tamamı boğazlarını tutmuş nefes alabilmek için çırpınıyordu.

Kun’un gölgesi büyüdü, karardı ve daha güçlü hale geldi. Gelip Streen’in tepesine dikildi. “Streen, kılıcını al ve bu zavallıların işini bitir. Ben de yaşamana izin vereyim.”

Streen, oksijensiz kaldığından kulaklarında kanın sesini duymaya başlamıştı. Bu ses ona rüzgarları ve fırtınaları hatırlatıyordu. Rüzgar. Hava. Jedi güçleriyle rüzgarı kavradı ve havayı hareket ettirip Kun’un görünmez engelini aşarak ciğerlerine gelmesini sağladı.

Soğuk ve hafif oksijeni içine çeken Streen kendine gelmişti. Gücünü kullanarak aynısını tüm Jedi öğrenciler için yaptı, ciğerlerine hava göndererek hepsinin nefes almasını sağladı.

“Bizler senden daha güçlüyüz.” dedi Dorsk 81 meydan okuma ve hayret karışımı bir ses tonuyla.

“Benden nasıl da nefret ediyorsunuz.” dedi Exar Kun. Sesinin tonundan umutsuzluğu anlaşılabilirdi. “Öfkenizi hissedebiliyorum.”

Cilghal geliştirmek için yıllarını harcadığı ikna edici ses tonunu kullandı. “Öfke yok.” dedi. “Senden nefret etmiyoruz, Exar Kun. Sen bizim için bir ders konusun. Sen bize gerçek bir Jedi olabilmek için neler yapılması gerektiği yönünde çok şey öğrettin. Seni gözleyerek karanlık tarafın kendisinin gücünün çok zayıf olduğunu gördük. Bizim sahip olmadığımız hiçbir güce sen de sahip değilsin. Sen sadece bizim zayıflıklarımızı bize karşı kullandın.”

“Seni yeterince gördük,” dedi Kam Solusar grubun sonundan sert bir ifadeyle, “kaybolup gitmenin zamanı geldi.”

Jedi adaylar birbirine daha da yaklaşıp gölgeyi iyice kısıp aldılar. Streen ışın kılıcını kaldırmıştı, karşısında Kirana Ti de kendisininkini hamle yapacak şekilde kaldırmıştı. Yeni Jedi Şövalyeleri’nin etrafındaki parlaklık iyice artmış ışıltıya bürünen bir sis gibi tüm gurubu çevrelemişti. İçlerindeki Güç’ün sayesinde tamamı ışıktan bir halkayla çevrelenmişlerdi.

“Hepinizin kusurlarını biliyorum.” dedi Kun tiz bir sesle. “Hepinizin zayıflıkları var. Sen-” Gölge, Dorsk 81’e doğru atıldı. Klon Jedi adayı sarsılacak da diğerlerinin desteğiyle direndi.

“Sen: Dorsk 81, bir hatasın!” diye homurdandı. “Genetik yapının sekiz örneği kusursuzdu, birbirinin aynıydı ama sen dengesizsin. Dışlanmışsın. Bir kusursun.”

Fakat yeşil derili adam buna fırsat vermedi. “Farklılıklarımız bizi güçlü kılar,” dedi, “bunu öğrendim.”

“Ve sen,” – Exar Kun, Tionne’ye döndü - “Jedi güçlerin yok. Gülünçsün. Başkaları büyük işler başarırken sen ancak onlarla ilgili şarkılar söylersin.”

Tionne güldü. İnci gibi gözleri ışıltı ışıltı parlıyordu. “Bir gün şarkılar Exar Kun’a karşı kazandığımız zaferi anlatacak – ve o şarkıları ben söyleyeceğim.”

Öğrenciler arasındaki sinerji arttıkça ışık da artarak zayıflıklarını örtüp güçlerini daha da arttırdı.

Streen, Jedi adaylarına ne zaman yeni bir görüntünün katıldığından tam emin değildi. Fiziki bedeni olmayan yeni bir yapı görüyordu; kısa, kambur ve soluk ellerini önünde kavuşturmuş birisi. Şekilsiz, huni gibi dokungaçlarla ve küçük gözlerle kaplı bir yüz. Streen kendisiyle Holokron’dan konuşan Jedi Üstadı Vodo-Siosk Baas’ı tanımıştı.

Kun’un görüntüsü de Jedi Ustası’nı görmüş hayretten neredeyse taş kesilmişti.

“Jedi’lar birlikte zayıflıklarının üstesinden gelebilirler.” dedi Üstat Vodo şırıltılı bir sesle. “Exar Kun, öğrencim – nihayet yenildin.”

“Hayır!” diye çığlık attı gölge ve etrafını çevreleyen ışıktan kaçabileceği bir yer aradı.

“Evet.” diyen daha güçlü bir ses duyuldu. Üstat Vodo’nun karşısında soluk Jedi cübbeli bir görüntü

belirdi. Üstat Skywalker.

“Bir gölgeyi yok etmenin yolu,” dedi Cilghal sakin ve kararlı bir sesle, “ışığı açmaktır.”

Kirana Ti, Gantoris’in yapmış olduğu ışın kılıcıyla ileri atıldı. Streen de Luke’un kılıcıyla ona katıldı. Her ikisi de birbirinin gözlerine bakıp işaretleştirdi ve aynı anda kılıçlarını savurdular.

Kılıçları Exar Kun’un tam bedeninin ortasında çakıştı – çakışan iki saf ışığın ürünü yıldırım gibiydi. Meydana gelen patlama bir yıldızın patlaması kadar parlaktı.

Exar Kun’un gölgesinden karanlık akıp gitti. Koyuluk dağılıp parçacıkları etrafa saçıldı, saklanacak yer arar gibilerdi.

Streen ve Kirana Ti kılıçlarını çapraz şekilde tuttular, enerji cızırdamaya devam etti.

Streen, Güç’ü kullanarak tekrar rüzgarlara erişti. Toplantı salonundaki rüzgar hızlanarak tornadoya dönüştü. Siklon gölgenin etrafında güçlenip onu içine hapsetti ve çatıdaki açıklıktan dışarı taşıyarak boşluğun içerisine fırlattı.

Kısa ve tiz bir çığlık atan Exar Kun kayboldu.

Jedi öğrencileri son bir kez daha bir arada durup paylaştıkları Güç’ü serbest bıraktılar. Ardından da kazanmanın ve rahatlamanın yorgunluğuyla birbirlerinden ayrıldılar. Etraflarını çevreleyen ışık kayboldu.

Üstat Vodo-Siosk Baas’ın görüntüsü, öğrencisini son bir kez görmek istermiş gibi, tavana doğru baktı ve ardından kayboldu.

Uzun süredir ciğerleri temiz havadan mahrum olan Luke Skywalker öksürerek doğruldu ve taş kaidenin kenarına oturdu.

“Başardınız!” dedi Luke, çektiği her nefeste biraz daha kendine geliyordu. Yeni Jedi Şövalyeleri etrafını çevirdi. “Beni tutan bağları kopardınız.”

Jacen ve Jaina çığlıklar atarak dayılarına doğru koştular. Luke kollarını açtı, onlar da gülerek koşup sarıldılar.

Duyduğu gurur yüzünden belli olan Luke Skywalker öğrencilerine baktı.

“Birlikte,” dedi, “yenilmez bir ekip haline geldiniz! Belki de artık karanlıktan korkmamıza gerek kalmadı.”

Sun Crusher'ın pilot koltuğunda Kyp Durrön kontroller üzerine eğilmişti. Millenium Falcon'a kendisinin üzerine sıçramaya hazır bir şeytanmış gibi baktı. Tırnaklarını bir bedeni parçalamaya çalışan pençeler gibi rota konsolunun metal yüzeyine sürdü.

Zihni Han'la yaşadığı mutlu zamanlardaki acı tatlı hatıralarla doluydu. Buzulların üzerinde yaptıkları kayak yarışı, baharat madenlerinin karanlık dehlizlerinde arkadaş oluşları; Kyp, Jedi Akademisi'ne gitmek için ayrılırken Han'ın ne kadar üzüldüğünü gizlemeye çalışması. Her ne kadar Millenium Falcon'u yok etmek istese de bir parçası Han'ı öldürme fikrini düşündükçe hala dehşete düşüyordu.

Önemli bir tehdit değildi ve yapacak daha önemli işleri vardı. Ama istek zihninin derinliklerindeki gölgeden geliyordu. Fısıldayan sesler düşüncelerini etkiliyor, onu hiç rahat bırakmıyordu. Bu Yavin 4'teki eğitimi sırasında duyduğu sestti. En koyu gecede ormanın derinliklerindeki obsidiyen piramidin tepesinde Kyp'in Sun Crusher'ı Yavin'in çekirdeğinden çağırdığı yerde.

Bu sestten bunalan Kyp bir gemi çalmış ve Endor'un ormanlık ayında Darth Vader'in küllerinin yanında meditasyon yapmak için oraya gitmişti. Uzaklaştıkça Kun'un etkisinden kurtulacağını düşünmüştü ama artık bunun mümkün olmadığını anlamıştı.

Kyp, Merkez Sistemler'e gitmişti ama hala kendisini Kara Lord'a bağlayan zincirleri ve Sith öğretilerinin gerektirdiği zorunlulukları hissedebiliyordu. Eğer direnip kendi başına hareket etmeye kalkarsa öfkeli kınamalar, hakaretler, baskılar ve tehditler tüm gücüyle üzerine çöküyordu.

Ama Han Solo'nun sözleri de onu etkilemişti; sözleri onun kalbini ısıtmış ve öfkesinin buzlarını eritmişti. Şu anda Exar Kun'un sözleri uzak ve anlamsız geliyordu, sanki bir şeyle meşgul gibiydi.

Kyp, Han'ın sözlerini dinlerken Jedi öğretileri hakkında çok az şey bilen arkadaşının önemli bir noktaya parmak bastığını fark etti. O karanlığı takip ediyordu. Kyp'in o ana kadar yaptığı her şeyi meşru göstermek için öne sürdüğü mazeretler ve intikam artık eskisi kadar önemli görünmüyordu.

“Han... Ben-”

Tam Han'la dostça konuşup gelip kendisiyle yüz yüze konuşmasını isteyecekken bir anda geminin kontrolleri güç kaybetti. Falcon'un bilgisayarından gelen kontrol sinyali Sun Crusher'ın silah sistemlerini, rota bilgisayarını ve yaşam desteğini kapatmıştı.

Öfkeden kara bir ağ sanki üzerine çöküp bütün iyi niyetini silip süpürdü. Öfkeden kuduran Kyp, düşüncelerini yoğunlaştırarak Sun Crusher'ın bilgisayarına ihtiyacı olan gücü gönderdi. Tüm programı silip bir anda yeniden yazmıştı. Tüm fonksiyonları yeniden düzenleyerek Sun Crusher'ı tekrar eski haline getirdi. Sistemler uğuldayarak tekrar eski hallerine geldiler.

Exar Kun da sözde dostu Kumandan Ulic Qel-Droma'nın ihanetine uğramıştı. Şimdi de Han, Kyp'e ihanet ediyordu. Üstat Skywalker da ona ihtiyaç duyduğu dersleri öğretmeyerek ihanet etmişti... Exar Kun'a karşı kendini nasıl savunacağını.

Zihninde Sith Lordu’nun sesi yankılanıyor, ona Han’ı öldürmesini, düşmanın ortadan kaldırmasını emrediyordu. Öfkene teslim ol ve güçlen.

Kyp’i tümüyle ele geçirmişti. Kara gözlerini sıkıca kapattı, elleri torpidoları ateşleyecek düğmelerin üzerindeydi. Sistemi harekete geçirdi. Ekranda ikaz sinyalleri belirdi ama umrunda değildi.

Bir şeyleri yok etmesi gerekiyordu. Kendisine ihanet edenleri öldürmek zorundaydı. Başparmakları ateşleme düğmesi üzerinde ve hazırды...

Düğmeye basarken...

Exar Kun’un hiç susmayan sesi zihninde bir anda yükseldi ve bir çığlığa dönüştü. Sanki bu evrenden sürölüp bir daha Kyp Durrón’u rahatsız edemeyeceğı bir yere gönderilmişti.

Kyp, görölmez bir şey tarafından çekilmiş gibi bir anda pilot koltuğına yapıştı. Zihninde ve bedeninde özgürlüğün serin rüzgarları esiyordu. Gözlerini kırttı ve az önce yapmak üzere olduğı şey aklına gelince titredi.

Millenium Falcon, çekici ışınıyla Sun Crusher’ı tutmaya devam ediyordu. Kyp, Han’ın çok sevdiği eski gemiyi görünce büyük bir üzüntüye kapıldı. Enerji torpidolarının kontrollerine uzanıp ateşini iptal etti. Plazma jeneratörleri titredi ve enerjinin kesilmesiyle kapandı.

Exar Kun’un etkisinden kurtulan Kyp boşlukta gibi hissediyordu – ama özgüdü.

Telsizi açtı ama bir süre ne diyeceğini bilemedi. Boğazı kupkuruydu. Sanki dört bin yıldır bir şey yiyip içmemişti.

“Han,” dedi sesini yükselterek, “Han, ben Kyp! Ben...” durdu devamında ne diyeceğini bilmiyordu – ne diyebilirdi ki.

Başını öne eğdi, sonunda bitmişti. “Teslim oluyorum.”

Maw'ı işgal eden Asi birliğinden kaçır-ken kara deliklerin arasındaki yerçekimine maruz kalan Twi'lek Tol Sivron'un hala kulakları çınlıyordu.

Uzun baş kuyrukları heyecanla titredi, Daala'nın gizli dosyalarından uzun süre önce çalmış olduğu bilginin doğru olduğunu görmek hoşuna gitmişti – kara delik kümesinin arasından geçen güvenli yolların rotaları.

Eğer rota haritalarında en ufak bir hata olsa o ve mürettebatı şu an yaşıyor olamazlardı.

Death Star prototipi kümeden çıkarken sarsıldı ve tam da kavisli ve parlak gazlardan uzaklaşacaktı ki itici sistemleri arıza yapıp durdu.

Stormtrooper yüzbaşı, motoru kapatıp sistemleri yeniden yüklemeye çalışırken her yerden kıvılcımlar yağıyordu. Yemm, yakındaki konsola yaklaşan alevlere karşı yangın söndürme cihazını kullanmaya kalktı ama tek başardığı interkom sistemini kısa devre etmek oldu.

Golanda ve Doxin, tamir talimatları ve dizayn şemaları arasında deliye dönmüşlerdi.

“Müdür Bey,” dedi Stormtrooper yüzbaşı, “Maw'dan uzaklaşmayı başardık fakat gerilim büyük ölçüde hasara neden oldu.”

Doxin asık suratla başını kaldırdı. “Size bunun henüz güçlendirilmemiş bir prototip olduğunu ve kullanıma hazır olmadığını hatırlatırım.”

“Evet, Efendim,” dedi stormtrooper duygusuz bir ifadeyle. “Söylemek istediğim şey arızayı birkaç gün içerisinde gidermenin mümkün olacağıdır. Devreleri bypass ederek bilgisayarları yeniden başlatmak zor bir iş değil. Bu sarsılmanın ardından prototipin savaşa daha da hazır olacağına inanıyorum.”

Tol Sivron ellerini ovuşturdu ve gülümsedi. “Güzel, güzel.” Pilot koltuğunda arkasına yaslandı. “Böylece ilk hedefimizi seçmek için de zamanımız olacak.”

Golanda bir rota haritası seçti ve ekranda görüntüledi. “Müdür Bey, bildiğiniz gibi Kessel Sistemi bize çok yakın. Belki de biz-”

“İlerisi için plan yapmadan önce itici üniteleri çalışır hale getirsek daha iyi olacak.” diye kesti sözünü Doxin. “Stratejimizi sahip olduğumuz imkanlar belirler.”

Yemm iletişim panelinin kapağını çıkardı, burnuna gelen yanık kokusunun ardından eğilip kararmış kabloları göz attı.

Golanda kendi istasyonunda çalışmaya devam ediyor, prototipin dış sensörlerinden gelen verileri topluyordu. “Müdür Bey, şaşırtıcı bir şey buldum. Kara delik kümesini çevreleyen gaz türbülansına bakınca görülüyor ki kısa süre önce diğer bir büyük gemi de Maw'a girmiş. Anlaşılan Amiral

Daala'nın çizdiği güvenli yollardan bir diğerini takip etmiş.” Ona baktı ve Tol Sivron, onun nahos yüzünden başını çevirdi. “Onları kaçırmışız.”

Sivron onun neden bahsettiğini ya da neden böyle endişeli olduğunu bilmiyordu. Tüm bu sorunlar başının etrafında durmadan dönen sinekler gibi rahatsız ediciydi.

“Şu an bu konuda yapacağımız bir şey yok.” dedi. “Tesisimize saldırmaya gelen diğer bir Asi gemisi olsa gerek.” İç çekti. “Death Star’ı çalışır hale getirir getirmez onlarla ilgileneceğiz.”

Pilot koltuğunda öne eğilip gözlerini kapattı, bir an olsun huzur istiyordu. Anavatanı olan, Twi’lek halkının dağların altındaki ve yakıcı sıcak ve dondurucu soğuk arasındaki alacakaranlık bölgesindeki katakomblarda yaşadığı, Ryloth gezegeninden hiç ayrılmamış olmayı diledi.

Ağır havayı dişlerindeki deliklerden soluyan Tol Sivron daha huzurlu günlerin hayalini kurmuştu. Ryoth’taki ısı fırtınaları alacakaranlık bölgesine yeterince sıcaklık taşıyarak gezegeni yaşanabilir hale getirmişti.

Twi’lekler toplumu beş idareci “baş klan” tarafından yönetilirdi ve bunlar içlerinden biri ölene kadar iktidarda kalırdı. Ardından Twi’lekler geride kalan üyeleri bozkıra – muhtemelen ölüme - sürer ve yeni bir idareci grubu seçerledi.

Tol Sivron “baş klan”ın bir üyesiydi, iktidarın sağladığı imkan ve lüksü sonuna kadar kullanmıştı. Tüm klan üyeleri genç ve güçlüydü ve Sivron bu durumun daha uzun yıllar süreceğini zannediordu – lüks odalar, tüm galaksice bilinen Twi’lek dansçı kızlar, sivri dişleriyle afiyetle yiyeceği çiğ et ve güzel içecekler...

Ama bu güzel yaşam yaklaşık bir standart yıl kadar sürmüştü. Aptal üyelerden birisi bir inşaatı denetlerken iskelede dengesini kaybetmiş, on bin yıllık bir dikitin üzerine düşüp saplanmıştı.

Geleneklerine göre Twi’lek halkı Tol Sivron ve “baş klan”ın diğer üç üyesini ısı fırtınaları ve yakıcı rüzgarlarla kavrulan çöle sürmüştü.

Hepsi ölümü kabullendiği halde Tol Sivron diğer üçünü eğer birlikte çalışırlarsa, örneğin dağın içindeki bilinmeyen mağaralardan birinde, hayatta kalabileceklerine ikna etmişti.

Diğer üçü de ikna olmuş ve ümitlenmişti. O gece hepsi birden uykuya daldı ve Tol Sivron üçünü de öldürerek kendi hayatta kalma şansını arttırmak için neleri varsa aldı. Tüm bedenini arkadaşlarının üzerinden aldığı elbiselerin kumaşlarıyla kapladı, nereye gittiğini bilmeden kavrulan bir arazide dolaştı durdu...

Tol Sivron bir kampa ulaşana kadar gördüğü parlak gemilerin serap olduğunu zannetmişti. Burası İmparatorluk donanmasının zorlu bir eğitim kampı ve yakıt ikmal deposuydu, kaçakçılar tarafından kullanılıyor ama İmparatorluk tarafından destekleniyordu.

Tol Sivron orada Tarkin adında bir adamla tanıştı. Tarkin hırslı ve genç bir komutandı ve sahip olduğu birkaç gemiyle Outer Rim’deki önemli bir yakıt ikmal deposu olan Ryloth’u küçük bir üs haline getirmeye çalışıyordu.

Tol Sivron yıllarca Tarkin için çalıştı ve onun – ileride Grand Moff olacaktı - karmaşık işlerini yürüterek mükemmel bir idareci olduğunu kanıtladı.

Sivron'un kariyerinin zirvesi – Asi işgali nedeniyle kaçmak zorunda kaldığı – Maw Installation'ın yöneticisi seçilmesiydi. Eğer Tarkin sağ olsaydı bu kaçışın Tol Sivron'un ününe büyük leke düşüreceği muhakkaktı.

Bunu telafi etmek için de hemen bir şeyler yapması gerekirdi.

“Müdür Bey,” dedi Yemm düşüncelerini bölerek, “haberleşme sistemi sanırım çalışır hale geldi. Modifikasyonları bakım kayıtlarına aktarır aktarmaz çalışır hale gelecek.”

Sivron dik oturdu. “Nihayet bir şey çalışır hale geldi.”

Yemm bilgisayar istasyonlarından birine rakamları girdi ve boynuzlu başıyla Tol Sivron'a işaret ederek onayladı. “Hazır, Müdür Bey.”

“Aç,” dedi, “mürettebata sesleneceğim.” Son cümlesi hoparlörden yankılanarak onu da ürkütmüştü. Boğazını temizledi ve pilot koltuğundaki mikrofona doğru eğildi.

“Herkesin dikkatine! Tamir işlemlerini hızlandırın.” diye haykırdı interkomdan. Sesi kullarına seslenen bir tanrının sesini andırıyor ve her seviyeden duyuluyordu. “En kısa zamanda bir şeyleri yok etmek istiyorum.” Mikrofonu kapattı.

Stormtrooper yüzbaşı ona döndü. “Elimizden geleni yapıyoruz, Efendim. Birkaç saat içerisinde tamirin ne zaman sona ereceğiyle ilgili bilgi vereceğim.”

“Güzel, güzel.” Uzay boşluğuna baktı ve muhtemel hedefleri düşündü.

Tol Sivron'un elinde galaksinin en yıkıcı silahlarından biri vardı. Fakat test edilmemişti. Şimdilik.

İkinci zaman ayarlı patlama tam da Wedge Antilles ve saldırı timi, Maw Installation'un güç reaktörüne girdiği sırada meydana gelmişti. Sabotaj timinin reaktörün soğutucu kulelerinin temeline yerleştirdiği patlayıcılar tesise, laboratuvarlara, ana bilgisayarlara ve yaşam destek sistemlerine güç sağlayan jeneratörü devre dışı bırakmıştı.

Kahverengi gri kamuflajlı vücut zırhı giymiş olan Wedge, saldırı timine güç asteroidine giden konektör tüp yoluna girmelerini emretti. Tim yola girmesinin ardından tüneller büyük bir gürültüyle çökmüş ortalık toza dumana karışmıştı.

Wedge kulaklarındaki uğultudan kurtulmak için başını salladı. Önce dizlerinin üzerinde doğruldu, sonra da ayağa kalktı. "Hasar raporu istiyorum." diye bağırdı. "Derhal!"

Öndeki üç asker koridordan aşağı doğru koştu, gördükleri tek şey enkazdan kaçışan Maw personeli olmuştu. Sabotajcıların komutanı tek kollu, mor-yeşil derili, suratsız, iri yarı bir adamdı.

Wedge'in takımı derhal silahlarını çekip sabotajcılara çevirdi. Tek kollu adam durup öfkeyle etrafına bakındı. Ekibin geri kalanı ise gözlerini dikip Yeni Cumhuriyet askerlerine baktılar.

"Silahlarınızı bırakın." dedi Wedge.

İri yarı adam tek elini kaldırdı, silah taşımadığını göstermek için avucu dışa doğruydu. Wedge diğerlerinin de silahsız olduğunu görünce şaşırmıştı.

"Bir şeyler yapmak için artık çok geç." dedi tek kollu adam. "Adım Wermyn, Fabrika Operasyonu Bölüm Lideriyim. Teslim oluyorum. Her şey havaya uçmadan önce bizleri bu kayadan çıkarırsanız ben ve ekibim size minnettar kalacaktır."

Wedge, askerlerinden dördüne işaret etti. "Hepsini kelepçeleysin. Güç reaktörünü tekrar çalışır hale getirmek zorundayız. Başaramazsak tahliye ederiz."

Maw sabotajcıları, tim onları göz altına alırken hiç direnmedi, ama Wedge'in adamları Wermyn'in tek koluna kelepçe takma konusunda hayli bocalamışlardı.

Wedge ve teknisyenleri dikkatle reaktörün kontrol odasına ilerlediler. Sıcaklık Tatooinee'in sıcak mevsimindeki kum fırtınasını andırır seviyedeydi. Havada ağır bir yağ, erimiş metal ve patlayıcı kokusu vardı.

Kırmızı ikaz sinyalleri her yerde yanıp sönüyor; renkleri, püsküren buharların üzerinden yansıyor onları kan damlalarına benzetiyordu. Durmadan çalışan makine ve pompalar yüzünden Wedge'in kafası şişmişti. Büyük bir reaktör komponenti erimiş, geriye bir metal yığını kalmıştı. Teknisyenler ileri atılıp yanlarındaki dedektörlerle radyasyon kontrolü yaparken Wedge de etrafı gözden geçirdi. Birisi Wedge'e döndü. "Hem asıl hem de yedek soğutma pompası tahrip edilmiş. Wermyn haklıymış. Reaktörde erime başlamış ve bunu geri çevirebilmek için elimizden gelen hiçbir şey yok. Bunları tamir edemeyiz."

“Reaktörü kapatabilir miyiz?” dedi Wedge.

“Kilitlenmiş ve kontroller tahrip edilmiş.” diye cevap verdi teknisyen. “Geçici sistemleri bir ya da iki saat içerisinde devreye sokmak gibi bir şansımız var fakat eğer reaktörü kapatırsak Installation’ın gücünü ve yaşam destek sistemini de kapatmış oluruz.”

Midesi yanmaya başlayan Wedge etrafındaki enkaza baktı. Ayağındaki botuyla kırık bir saydam çelik parçasını tekmeledi. Zeminde bir süre tıngırdarak gittikten sonra sesi diğer gürültülerin arasına karışıp kayboldu.

“Bu saldırı timiyle buraya, tüm Installation’un yok oluşunu izlemek ve tüm bilim adamları ve Death Star’ı elimden kaçırmak için gelmedim.” Derin bir nefes aldı ve parmaklarını, Qwi’nin yaptığı gibi, birbirine vurarak konsantre olmaya çalıştı, işe yarayacağından da pek emin değildi zaten.

Ardından kalçasındaki telsizini aldı ve sancak gemisi Yavaris’le bağlantı kurdu. “Kaptan,” dedi, “bana derhal birkaç mühendis gönder. Ana güç reaktörü için acil durum soğutma pompalarını devreye sokmak zorundayız.”

“Fazla ekipmanımız olmadığını biliyorum ama bizim hiperitici sistemlerimiz reaktörün kullandıklarından çok da farklı olmasa gerek. Korvetlerden birini devre dışı bırak ve makine pompalarını sök. Değerli her şeyi alana kadar bize zaman kazandıracak bir şeyleri burada çalışır hale getirmemiz şart.”

İki teknisyen Wedge’e baktı ve gülümsedi. “Bu işe yarayabilir, Efendim.”

Wedge diğerleriyle birlikte esirlerin tutulduğu yere döndü, İmparatorluk’un bu kadar kolay kazanmasına izin vermemeye kararlıydı.

Qwi Xux kendi evinde bir yabancıymış gibi hissediyordu. Eski laboratuvarı olan odasına girdi, sanki birden bir şey üzerine atlayacak ya da hafızası bir anda geri gelecek gibi hissediyordu.

Işıkların yanmasıyla dizayn aparatlarının, bilgisayar terminalinin ve mobilyalarının üzerine soğuk bir aydınlık düştü. Burası bir zamanlar onun yuvası, on yıldan daha uzun bir süre hayatının merkeziydi. Ama şimdi kendisine yabancı bir yer gibi geliyordu. Şaşkınlıkla baktı ve iç geçirdi.

See-Threepio söylenerek peşinden geldi. “Hala neden burada olduğumu bilmiyorum, Dr. Xux. Size geri kalan verileri toplamanızda yardımcı olabilirim ama ben bir protokol droidiyim, bilgisayar korsanı değilim. Dostum Artoo-Detoo’yu getirmiş olsaydınız daha iyi olmaz mıydı? Bu tip işlerde benden çok daha yeteneklidir. İyi bir modeldir ama bir droid için fazla dikkafalıdır.”

Qwi, ona aldırış etmeden odanın içine doğru ilerledi, parmak uçlarında yürüyordu. Tüyleri diken diken olmuştu. Ortam boş ve havasızdı. Elini soğuk, sentetik taştan yapılma kalın destek sütunlarının üzerine koyduğunda titredi. Birden zihninde bir anı canlandı – Amiral Daala’nın “derinlemesine sorgusunun” ardından perişan haldeki Han Solo bu sütuna bağlanmıştı...

Qwi masaya yöneldi ve spektral analiz tarayıcısını ve parlak ışıklar altında parıldayan holografik 3-D dizayn projektörünü aldı.

“Burasi alışma için her şeye sahip bir yer gibi görünüyor, Dr Xux.” dedi Threepio. “Geniş ve temiz. Burada pek çok şey başardığınızdan eminim. İnanın Coruscant’ta pek çok dağınık laboratuvar gördüm.”

“Threepio neden burada gördüğün ekipmanların bir dökümünü yapmıyorsun?” dedi Qwi, bu şekilde bir süre de olsa droidi susturabileceğini umut etmişti. “Sunum modellerine özellikle dikkat et. Bu önemli olabilir.”

Qwi kağıtların altında kalmış ve ancak bir kısmı görünen bir müzik klavyesi gördü. Klavyenin hemen yanında kapalı durumdaki bilgisayar terminali bulunuyordu. Qwi klavyeyi tuttu ve kucakladı. Enstrüman tanıdık gelse de yine de ona başkasınınmış gibi geliyordu. Birkaç tuşuna dokundu ve yükselen yumuşak notaları dinledi. Rüzgarlar Kathedrali’nin enkazının üzerinde durduğı zamanı hatırladı, yerdeki borulardan birini alarak onunla yavaş bir ağıt çalmıştı. Kanatlı Vorlar, flt ondan almış ve katedral tekrar inşa edilene kadar orada müzik alınmaması konusunda ısrar etmişlerdi...

Fakat bu klavyeyle o kendi müziğini yapmıştı. Bir zamanlar onu kullandığını belli belirsiz hatırlasa da belirgin bir şey aklına gelmemişti. Titreyen bir görüntü zihninde belirdi, sanki kaygan ve ıslak bir meyveyi parmaklarıyla tutmaya çalışıyor ama o her seferinde kayıyordu – klavyeyi aşağı indirdi belki de bir daha hiç geri gelemeyeceğinden şüphelenmeye başladı... Derin bir nefes aldı ve parmaklarını birbirine vurarak düşünmeye çalıştı.

Han Solo! Evet, Han’ı kurtarıp Sun Crusher’la kaçmaya çalışırlarken her şeyi olduğı gibi bırakmıştı.

Uzun mavi parmakları klavyenin üzerinde gezmeye başladı. Zihninde bir şey belirmese de bedeni ne yapacağını biliyordu. Elleri alışkanlık gereğı belli bir melodiyi çalmaya başlamıştı. Gülümsedi – ona fazlasıyla tanıdık gelmişti.

almayı bitirdiğinde bilgisayarın ekranı açıldı, “şİFRE KABUL EDİLDİ”. Gözleri faltaşı gibi açık hayretle donakalmıştı.

“HATA” diye devam etti bilgisayar, “ANA VERİTABANI MEVCUT DEĞİL... YEDEK SİSTEMLER ARANIYOR. DOSYALAR HASARLI.”

Qwi, Tol Sivron’un Death Star’ın prototipiyle kaçmadan önce bilgisayar merkezini yok etmiş olabileceğini düşündü. Ama kendi terminalindeki geçici hafızada da bir şeyler kalmış olmalıydı.

“KURTARILAN DOSYALAR AşAĞIDADIR” sesi geldi ekrandan.

Qwi bir pencereden kendi günlüğü ve kişisel notlarına baktı. Bir zamanlar kendisinin yazdığı notlara bakarken yreğı heyecanla çarpıyordu – fakat o eski o değildi. O artık farklı bir Qwi Xux’tu. Geçmişteki Qwi İmparatorluk tarafından beyni yıkanmış ve çocukluğundan beri kapasitesinin ötesinde çalışmaya zorlanmış birisiydi.

Artan bir sabırsızlıkla günlük notlarını okudu; yaptığı deneyler ve bilgisayar simülasyonları,

katıldığı toplantılar ve Müdür Sivron için hazırladığı sayısız durum raporları. Bunların hiçbirini hatırlamasa da bu gördükleri önceden çalışmaktan başka hiçbir şey yapmadığını anlamasını sağlamıştı. Tek eğlencesi sona eren deneylerdi – yaşadığı tek heyecan ise yapılan testin sonucunda dizaynın güvenilir oluşuydu.

“Tüm hayatım bundan mı ibaretmiş?” diye sordu kendi kendine. Tuttuğu notlar gün be gün neredeyse birbirinin aynıydı. “Bomboş bir hayat.” diye mırıldandı.

“Afedersiniz?” dedi Threepio. “Yardım mı istediniz?”

“Hayır, Threepio.” dedi, başını iki yana salladı ve ağlamaya başladı.

Koridordan gelen ayak sesleri duyup döndüğünde Wedge’in odaya girdiğini gördü. Yüzü ve üniforması leş gibiydi. Terli ve yorgun görünüyordu ama hemen yanına gelip ona sarıldı. Tüm gücüyle omuzlarını sıktı ve yumuşak saçlarını okşadı.

“Durum kötü mü?” diye sordu Wedge. “Laboratuvara girerken yanında olamadığım için üzgünüm. Acil bir durum vardı.”

Qwi başını iki yana salladı. “Hayır, nasılsa kendi başıma yüzleşmek zorundaydım.”

“İşe yarar bir şey buldun mu?” geri adım atıp tekrar bir general gibi konuşmaya başladı. “Installation’da kaç bilim adamı olduğunu öğrenmemiz gerekiyor. Çoğu Death Star’la kaçtı ama bulabileceğin herhangi bir bilgi...”

Qwi kendini toparlayıp arkasındaki bilgisayar terminaline baktı. “Sana yardımım olur mu bilemem.” Sesi farklı ve bozuk çıkıyordu. “Günlük yaşantıma bir göz attım. Diğer bilim adamlarını tanıdığımı pek zannetmiyorum. Hiç arkadaşım yokmuş.” gözlerini açarak ona baktı.

“Hayatımın on yıldan uzun bir bölümünde kimseyle tanışmamışım. Çalıştım. Kendimi adadığımı zannederdim. Evrensel zorlukların üstesinden gelmek benim için her şeyden önemliydi – ama bunun ne anlama geldiğini bile bilmiyordum. Tek derdim bir sonraki çözümü bulmakmış. Nasıl bu kadar aptal olabildim?”

Wedge onu cesaretlendirmek için tekrar sarıldı. Ona karşı çok şefkatli ve yakın hissediyordu. “Hepsi bitti, Qwi. Bir daha asla olmayacak. Kafesinden kurtuldun ve evrenin geri kalanını sana göstermek için ben hep yanında olacağım – tabii benimle gelersen.”

“Evet, Wedge.” Yüzünde bir gülümsemeyle ona baktı. “Tabii ki seninle gelirim.”

Wedge’in kemerindeki telsizi öttü ve bir of çekerek kemerinden telsizi çıkardı. “Evet, ne var?” dedi.

“General Antilles, reaktöre bazı geçici ekipmanlar getirdik. Sizin söylediğiniz gibi korvetlerden birinden aldığımız kritik komponentleri modifiye ettik. Onları yerine yerleştirdik ve düşük güçte çalışır hale geldi. Reaktörün çekirdek ısısı düşmeye başladı ve birkaç saat içerisinde kırmızı çizginin altına düşmesini bekliyoruz.”

“Güzel, anlaşılan zamanımız kısıtlı, değil mi?” dedi Wedge.

“Aslında...” diye cevap verdi teknisyen, “reaktörler hala hasarlı ama şimdilik güvenilirler.”

“Bravo,” dedi Wedge, “ekibinize tebriklerimi iletin.”

“Emredersiniz, Komutanım.”

Wedge telsizi kapattı ve Qwi’ye gülümsedi. “Gördün mü? Her şey bir şekilde yoluna giriyor.” dedi. Başını salladı ve duvardaki ince uzun pencereden dışarı baktı. Maw’ın kara deliklerini sıcak gaz kümeleri çevrelemişti.

Burada galaksideki çatışmanın dışında güvendeymiş gibi görünüyorlardı. Qwi en büyük kişisel savaşını yapmıştı ve artık biraz rahatlamak için kendisine izin vermenin zamanı gelmişti.

Tam dönecekken çok renkli nebulada beliren bir gölge gördü – büyük bir üçgen, gaz kütesini delip geçerek onlara doğru gelen bir mızrak.

Qwi panikle haykırdı.

Wedge ondan ayrılıp dönüp arkasına baktı.

“Olamaz.” dedi Threepio.

Harap olmuş ve kararmış bir İmparatorluk yıldız destroyeri tüm silahları ateşe hazır halde Maw’a giriyordu. Bir zamanlar beyaz olan gövdesi yanık izleriyle kaplıydı ve zırh levhaları yıkıcı bir cehennem yüzünden hasar görmüştü.

Amiral Daala’nın sancak gemisi Gorgon, Maw Installation’a geri dönüyordu.

İmparatorluk spider walkerları, dik ve de-lik deşik yüzeyli taş kuleye tırmandı. Uzun metal bacakları, pençeleri onları yukarı Winter ve bebek Anakin'i koruyan sağlam kapılara doğru çekerken farklı açılarda şekil alıyordu.

Winter operasyon odasında dişleri sıkılmış, gözleri kısık bir şekilde dışarıda olup biteni izliyordu. İlk savunma hattına ulaşmışlardı.

Anoth'daki sığınak kurulurken Amiral Ackbar ve Luke Skywalker, sadece bölgenin gizliliğine güvenmeyi istememişti. Dolayısıyla her türlü muhtemel saldırı senaryosuna göre plan yapmışlardı. Winter, bu acil durum planlarını uygulamak zorunda kalmamayı ummuştu ama şimdi kendi ve çocuğun yaşamı için savaşmak zorundaydı.

Winter durum paneline baktı: Yabancı Savunma Organizması (FIDO) otomatik saldırı için tasarlanmıştı ve hazırды. Winter FIDO'nun en azından iki spider walkerın hakkında geleceğini düşünüyordu. Konsolun kenarına tutunarak izlemeye devam etti.

Üzerinde ilerledikleri kayaları un ufak eden spider walkerlar mağaralar zincirine ulaştı, taşın içerisindeki çıkmazlarla dolu labirente uzanan bir açıklık.

Winter, MT-AT'ler karanlık açıklığı fark etmeden üzerinden geçerlerken bir hayli gerilmişti. En yukarıdaki saldırı aracı durdu ve iki ön lazeriyle kapılara ateş etmeye başladı. Tesisin içi, kapıdan gelen gürültülerle çınılıyordu.

İkinci spider walker da ateşe hazırlanırken, kırbacı andıran ve her birinin ucunda keskin kısıkaçlar olan vantuzlar gizli mağaraların içerisinde bir anda dışarı fırladı. Vantuzlar spider walkerı gafil avlamıştı.

FIDO'nun kıvranan kollarından ikisi walkerı kavradı ve makinenin pnömomatik kollarını kullanmasına fırsat vermeden onu uçuşunun kenarına fırlattı.

MT-AT, çırpınan bacakları üzerinde yuvarlanıp aşağı doğru giderek aşağıda diğer bir saldırı taşıyıcısına çarptı; birbirine giren iki araç aşağı uçup yerde büyük bir infilakla havaya uçtu.

İkinci spider walker lazer toplarıyla karanlık mağaralara ateş açtı. FIDO'nun vantuzlarından biri, kararmış ve dumanlar çıkararak, hemen geri çekilip mağaranın derinliklerinde kayboldu; fakat başka bir taraftan fırlayan diğer vantuzlar bir anda walkerın etrafını sardı. Umutsuzlukla tekrar ateş açan lazerler kaya kütlelerini yerle bir etti. FIDO tüm gücüyle sıktı ve aracın ayaklarını menteşeleri çıkıp perçinleri fırlayana kadar ezdi.

Uçlarında tarayıcılar olan vantuzlar MT-AT'nin kokpitinin neresi olduğunu tespit edebilecek seviyedeydiler. FIDO'nun güçlü plasteel pençeleri aracın zırhlı kanopisini delip geçti ve tavanını teneke kutu gibi açtı, oradaki iki stormtrooper yemek sonrası atılan kemik parçaları gibi yerlerinden fırladılar. Pilotsuz kalan araç, uçuşundan aşağı doğru giderken geri kalan beş araç kendilerine çarpmaması için hemen yolundan çekildi.

Winter yumruklarını sıkmış heyecanını kontrol altına almaya çalışıyordu. Savunmadaki yarı organik droid, üç makineyi yok etmeyi başarmıştı fakat geri kalan beşinin FIDO'yu yok etmesi kaçınılmazdı.

Ackbar, gardiyan droidin Calamari'deki ünlü deniz canavarı krakanaya benzer şekilde dizayn edilmesini istemişti. Calamarili bilim adamları dayanıklı, kısmen sezgili ve krakananın en korkulan niteliklerini taklit edebilecek bir makine dizayn ettiler. Vantuzlarında durasteel kablolar, pençelerinde de jilet keskinliğinde alaşımlar kullanılmıştı. FIDO'nun asıl yapılış amacı üssü korumaktı. Droidin vantuzları mağaralardan fırlayıp kendisine av aramaya devam etti.

Geri kalan araçlardan üçü yukarı çıkıp yerlerini aldılar ve sürekli olarak mağaradan içeri ateş etmeye başladılar. Beklenmedik şekilde, yandaki boş bir delikten, diğer bir güçlü vantuz fırlayıp spider walkerlardan birini daha yakaladı ve onu mağara ağızlarının bulunduğu yere doğru çekmeye başladı.

Winter bu taktiğe hayran olmuştu. FIDO bir aracı daha savaş dışı etmekle kalmamış ayrıca onu kalkan olarak da kullanmayı planlamıştı. Fakat diğer walkerlar ateşi kesmedi. Stormtrooperlar görevi yerine getirebilmek için kendilerinin harcanabilir olduğunu düşünüyorlardı.

Yakalanan spider walkerdakiler de ateşe devam etti. FIDO, MT-AT'yi kendine çekti ve kalın kabuklu bir meyve gibi kayalara yapıştırdı.

Yakın mesafeden stormtrooper pilot blaster toplarına güç verdi ve mağaranın içerisine ateş etti. Muazzam bir patlamayla birlikte mağaradan dışarıya taş ve toprak yağmaya başladı. Alevler, toz, duman, kaya parçaları, uçucu gazlar Anoth'un eflatun rengi gökyüzüne doğru yükseldi. Havaya uçan FIDO kendisiyle birlikte yakaladığı spider walkerı da yok etmişti.

Operasyon odasında FIDO'nun teşhis ekranı karardı. Winter, parmaklarını ekranın pürüzsüz yüzeyine sürdü. İlk savunma hattı, saldırı taşıyıcılarının yarısını yok etmeyi başarmıştı. "Bravo FIDO." diye mırıldandı. "Teşekkürler."

Çok bacaklı saldırı taşıyıcıları tüm güçleriyle kapıya yüklendi. Yer gök kapıya yağmur gibi yağın lazerlerin sesleriyle inliyordu.

Winter ne yapması gerektiğini biliyordu. Operasyon odasından kaçmadan diğer savunma sistemini devreye soktu. Aceleyle, kısa süre önce Amiral Ackbar'ın kendisini şahsi B-kanadıyla ziyarete geldiği mağaraya doğru koşmaya başladı. Winter, Calamarili amiralin yanında olmasını diledi. Ona her zaman güvenebileceğini biliyordu ama şimdilik kendi işini kendisi halletmek zorundaydı.

Elinden geldiğince korkusunu bastırıp ne yapılması gerekiyorsa onu yapmaya yoğunlaştı. Paniğe zamanı yoktu. Tünel boyunca koştu ve stormtrooperlar onu gördüğünde kaçabilmek için metal kapıları açık bıraktı. İniş mağarasına vardığı zaman kapıdan gelen patlama sesleri onu sağır edecek seviyedeydi.

Patlamaya dayanıklı kapı içeri çökmüş, eğilmiş ve yoğun ısıdan dolayı kızarmıştı ve onun gözleri önünde kapı ortadan yarılmaya başladı.

Bu yarıktan içeri girmeye çalışan pençeler kendisini gösterdi. Kapının sol kanadı iyice bükülene kadar lazer ateşi devam etti. Sağ kanadı yamulsa da hala yerinde duruyordu.

Rüzgarların ıslık çalmaya başladığı iniş mağarasında, Winter saldırıyı karşılamaya hazır halde bekledi.

Kükreyen bir motor sesiyle deneyimli stormtrooperları taşıyan tam teçhizatlı spider walkerlardan biri mağaraya daldı.

Dretnot Vendetta yörüngedeki konumunu koruyordu. Albay Ardax, parmaklarını kulağındaki kulaklığa dokundurdu ve aşağıdaki planetoidde bulunan saldırı birliğinden gelen raporları dinledi.

“Zırhlı kapıyı geçmeyi başardık, Albayım.” dedi stormtrooper komutanı telsizden.

“Kayıplarımız ağır. Asi savunması beklediğimizden çok daha güçlü. İhtiyatla ilerliyoruz ama yine de kısa süre içerisinde bebek Jedi’ı ele geçirmeyi umuyoruz.”

“Beni bilgilendirmeye devam edin.” dedi Ardax. “Görev tamamlandığında beni bilgilendirin ve tahliye için hazırlıkları yapalım.” Durdu. “Büyükelçi Furgan da kayıplar arasında mı?”

“Hayır, Efendim.” dedi stormtrooper. “Kendisi en gerideki araçtaydı ve doğrudan tehditle karşılaşmaktan kaçındı.”

Albay Ardax bağlantıyı kesti. “Ne yazık.”

Ardax birbirine bağlı üç planetoidde bakarken birden Vendetta’nın kaptan köşkünde alarmlar ötmeye başladı. “Bu da ne?”

Sensör istasyonundaki teğmen başını kaldırdı ve yüzünün rengi gitti. “Komutanım, bir Asi savaş gemisi şu anda hiperuzaydan çıktı. Silah gücü yönünden bizden kesin olarak üstün.”

“Kaçınma manevrası için hazır olun.” dedi Albay Ardax. “Anlaşılan ihanete uğradık.” Dişleri arasından derin ve soğuk bir nefes çekti. Furgan, Asi casuslara bir şekilde planlarını iletmış olmalıydı.

Gri parazitlerle kaplı büyük iletişim ekranında bir anda bir Calamarinin görüntüsü belirdi.

“Ben Ackbar, yıldız kruvazörü Galactic Voyager benim komutamdadır. Teslim olun ve güvertenize gelmemiz için hazırlık yapın. Elinizde eğer Yeni Cumhuriyet’e bağlı rehine varsa zarar vermeden derhal teslim edin.”

“Cevabınız, Albay,” dedi iletişim subayı.

“Sessizliğimizden güzel cevap olamaz.” dedi Ardax. “Şu an öncelikli görevimiz hayatta kalmaktır. Yüzeydeki birimleri terk edeceğiz. Rotayı Anoth’un iki yakın parçası arasından geçecek şekilde çizin. Elektrik yükü tarayıcıların bizi görmesini engelleyecektir ve böylece hiperuzaya kaçabileceğiz. Kalkanlar tam güç.”

“Emredersiniz, Komutanım.” dedi taktik subayı. Rotacı yeni bir rota çizdi.

“Hazır olduğunuzda tam yol ileri.” dedi Albay Ardax. Kaptan köşkünde gezinmeye başladı.

Vendetta, son hız şekilsiz gezegene doğru ilerledi. Asi savaş gemisi de onlara ateş açtı. Dretnot kalkanındaki büyük patlamalarla titredi.

“Bizden güçlüler, Komutanım, ama bizi yok etmek için değil devre dışı bırakmak için ateş ediyorlar.”

Albay Ardax kaşlarını kaldırdı. “Tabii ki çocuğu yakaladığımızı düşünüyorlar. Onları öyle düşündürmeye devam edelim.”

Vendetta şekilsiz gezegenin gıcırdayan dişlerine doğru hız kesmeden yoluna devam etti.

Galactic Voyager’ın komutan koltuğunda oturan Leia heyecandan tırnaklarını koltuğun derisine geçirmişti. Eski Dretnot dönmüş ve yeni bir rotaya girmişti. “Blöfünüzü görüyorlar, Amiralim.”

“Cevap vermiyorlar.” diye onayladı Ackbar.

“Vermeyecekler.” dedi Terpfen asık bir suratla destek istasyonundan. “Kaçacaklar. Eğer bebek ellerindeyse burada durmaları için bir neden yok. Kendilerinden güçlü bir gemiye karşı savaşma riskine girmezler.”

Terpfen’in haklı olduğunu bilen Leia yutkundu. Keşke Han şimdi yanında olsaydı.

“O zaman kaçmalarına izin vermeyelim.” dedi Ackbar. Yolculuk boyunca Terpfen’i hep yakınında tutmuştu. Kurtarma gücünü oluştururken Ackbar, Reef Home enkazında çalışan en güvenilir adamlarını bir araya getirmişti; diğerlerini de yörüngedeki savaş gemisi tersanesinden almıştı. Tüm bu süre boyunca Terpfen’in ihaneti üzerine tek laf etmemişti.

Ackbar’la Terpfen’in arasında bir tür sessiz mücadele sürüyordu. Ackbar, başkalarının nasıl kullanılacağını anladığını iddia ediyordu. Kendisi de İmparatorluk’un eline düşmüştü ve bir casus ya da sabotajcı olarak programlanmak yerine Moff Tarkin’e iletişim subayı olarak hizmet etmek zorunda kalmıştı. Ne kadar zor zamanlar olsa da Ackbar bu acımasız stratejistle olan yakınlığını Amiral Daala’nın Calamari saldırısı sırasında bir avantaja çevirmeyi başarmıştı. Şimdi de Terpfen’in tüm bu yaşadıklarını İmparatorluk’a karşı kullanmasının zamanı geldiğini söylüyordu.

Galactic Voyager’ın kaptan köşkünden izleyen Leia’nın gözleri önünde dretnot ışıkalı motorlarını ateşledi. Gözlerini kapattı, Ackbar’ın koltuğunu sıkıca tuttu ve Güç’ü kullanarak bebek Anakin’in nerede olduğunu bulmaya çalıştı.

Bebeği uzayda hissedebiliyor ama tam yerini kestiremiyordu, tek yapabildiği Güç’te varlığını hissetmekti. Onu ne görebiliyor ne de temasa geçebiliyordu. Anakin hala Anoth’da olabileceği gibi dretnotta esir tutuluyor da olabilirdi.

“Etkisiz hale getirmek için saldırın. Tüm ön bataryalar ateş.” dedi Ackbar şaşırtıcı derecede sakin

bir sesle. “Sadece hiperuzaya girmelerini engelleyecek kadar hasar verin.”

Yüksek güçlü enerji ışınları Vendetta’nın kalkanına yağmaya başladı. İsabetlerin ardından kendisini gösteren parlak radyasyon geminin hasar aldığıнын göstergesiydi ama dretnot hızlanmaya devam etti.

“Planetoidlerin arasından geçecek.” dedi Leia. Terpfen merakla öne eğildi, gözlerini çevirerek dikkatini topladı. “Statik elektriği kamuflaj olarak kullanacak.” dedi. “Bu derece iyonlaşma sonucunda tarayıcılarımız işe yaramaz hale gelir ve onu tekrar bulana kadar istediği yöne kaçabilir.”

Leia heyecanını bastırmak için derin bir nefes aldı. Çok yaklaşımlardı eğer Anakin onların elinde değilse dretnotun kaçmaya çalışmasının bir anlamı yoktu. Yeniden bebeğin yerini hissetmeye çalıştı.

Anoth’un en büyük parçasının atmosferi, dretnotun önünde belirmişti ve iki parçanın arasında geçebilecekleri sadece küçük bir kanal vardı. Yörüngedeki parçacıkların yarattığı statik elektrik her iki kütlenin atmosferleri arasında sonu gelmez yıldırımların oluşmasına neden oluyordu.

“Hızı arttırın.” dedi Ackbar. “Statik içinde kaybolmadan onları durdurun.”

Dretnot kaptanı hala cevap vermeyi reddediyordu.

“Tekrar ateş açın.” dedi Ackbar. “Gücü arttırın.”

Turbolazerler Vendetta’yı sancak tarafından vurdu, isabetin şiddetiyle gemi belli ölçüde diğer tarafa doğru kaydı. Kalkanı iflas etmişti; dretnotun ışıkalı motorlarının bir bölümü devre dışı oldu. Fakat kaptan uçuşa devam etti. Motorlardan çıkan mavi beyaz ışığın artması geminin hiperuzaya atlamaya hazırlandığının göstergesiydi.

“Hayır!” diye bağırdı Leia. “Anakin’i götürmelerine izin vermeyin.” Sözüünü bitirmesiyle dretnotun yarık gezegenin arasındaki dar geçide girmesi bir oldu.

Kör edici parlaklıktaki statik elektrik Vendetta’nın kalkanını bir battaniye gibi örttü. Önünde koni şeklinde parlayan iyonlaşma sanki atmosfere gelecek fırtınaların tohumlarını ekiyordu.

Leia gözlerini kapatmış elinden geldiğince konsantre olmaya çalışıyordu. Anakin’le arasında bir iletişim kurabilirse dretnot hiperuzaya atlamadan önce çok zayıf da olsa yerini bulma ihtimali olabilirdi. İmparatorluk savaş gemisinin güvertesindeki insanları hissedebiliyordu – ama ne oğlundan ne de Winter’dan bir iz vardı. Vendetta atmosferi yararak ilerlerken Leia’da araştırmaya devam etti.

Devasa savaş gemisi şarj edilmiş iki batarya arasındaki metal bir levha gibiydi. Dretnot iki elektrik yüklü atmosfer arasında kısa devreye neden oldu.

Devasa bir yıldırım atmosferi yarıp geçti, gemiyi bir ateş topuna çevirdi. Her iki taraftan Vendetta’nın üzerine akan muazzam enerjinin ardından geriye sadece kararmış bir kütle kaldı.

Soluğu kesilen Ackbar başını öne eğdi. Terpfen koltuğuna yığıldı, fakat Leia yokoluşu sadece zihninin bir bölümünde görmüştü. Aramaya devam etti; ve sonunda boşluğun içerisinde parlak bir nokta tespit etti, oğlu Anakin.

Terpfen sanki zincilerinden kurtulmuş gibi ayağı fırladı. “Bakan Solo kendimi-”

Leia başını iki yana salladı. “Ceza yok, Terpfen. Anakin hala yaşıyor. Gezegende. Fakat hala tehlikede. Acele etmemiz gerek.”

Winter iniş mağarasının dışındaki metal kapının yanına çöktü. Bir elinde tabancası vardı ve beyaz saçları ve parlak kıyafetiyle karanlıkta bile kolayca görüleceğini biliyordu.

Dört devasa mekanik saldırı taşıyıcısı zırhlı kapının hurdaya dönmüş olan sol kanadını geçerek içeri girmeye başladı. Araçların saydamçelik kanopileri stormtrooperların başını döndürecek şekilde uğulduyordu.

Gözleri etrafı tarayan Winter bir çırpıda gördüklerinin bir sayımını yaptı. Dört spider walkerdan her biri iki asker taşıyordu – sekiz hedef. Nişan aldı ve kendisine en yakındaki beyaz zırhlı askere ateş etti.

Winter ard arda üç kez ateş etti. Kaçının askere isabet ettiğini bilmiyordu ama asker parçalanan zırhıyla geriye doğru uçtu. Diğer askerler araçlardan çıkıp ona doğru ateş etmeye başladılar.

Bir el daha ateş etme fırsatı bulamayan Winter, olduğu yere mihlanıp kalmıştı. Son spider walker da açıldı ve bir stormtrooperla birlikte kalın kaşlı, kalın dudaklı, güdük bir adam aşağı indi.

Tüm askerler Winter'ın yerini gördüğü için bulunduğu noktaya aralıksız ateş yağdırıyorlardı. Winter açık pist kapısına doğru çekildi.

Winter'ın iki seçeneği vardı: Geriye çekilip Anakin'in yanına gidecek ve onu hayatı pahasına koruyacak ya da geri kalan sekiz askeri bebekten uzağa çekecek ve onları ortadan kaldırmak için elinden geleni yapacaktı.

Winter nişan almadan ateş açtı. Parlak lazerler mağaranın her tarafından sekiyordu. Güdük adam spider walkerın alçak profilli kokpitinin altına saklandı. “Yakalayın onu!” diye bağırdı.

Stormtrooperlardan biri hala MT-AT'nin kokpitindeydi, lazer toplarıyla Winter'a ateş açıp yanındaki duvarı tüten bir enkaza çevirdi.

Güdük adam, MT-AT'nin altında saklandığı yerden bağırdı, “Onu öldürmeyin. Çocuğu bulana kadar bayıltıcı kullanın. Sen” – spider walkerdan kendisiyle birlikte çıkan stormtroopera işaret etti. “Benimle gel, biraz keşif yapalım. Geri kalanlar – yakalayın şu kadını.”

Bu tam da Winter'ın beklediği şeydi. Saldırı birliğinin kendisini takip edeceğini bildiğinden koridordan aşağı koştu. Aşağı doğru giden tünelde gittikçe hızlanmış, alçak kapı eşiklerinden eğilerek geçmiş ve tesisin derinliklerine doğru inerken geçtiği kapıların tümünü kilitlemişti.

Takip eden stormtrooperlar tüm kapıları termal detonatörle uçurarak yollarına devam ettiler. Winter onları bebek Anakin'den uzaklaştırabilmek için labirenti andıran yollarda elinden geldiğince uzaklaştı. Stormtrooperlar şaşırılmıştı, nerede olduklarına dair bir fikirleri yoktu.

Askerler her fırsatta ona ateş açtılar ama Winter hepsinden bir şekilde kurtulmayı başardı. Askerleri yer altı jeneratörü ve ana bilgisayarın olduğu yere kadar çekmeyi başarınca da derin bir

nefes aldı.

Oda her yeri kaplayan ekipmanlar, soğutucu tüpler, metal borular ve çalışmaya devam eden yaşam destek sistemleriyle doluydu. Ana bilgisayar bir şelaleyi andırır sırayla yanıp sönen yeşil ışıklarla kaplıydı. Pompalama istasyonları ve jenaratörlerle birlikte burada yer alan bilgisayar nedeniyle, metal ve plastik ekipmanlarla saydam çelik teşhis ekranları ve veri giriş çıkışı terminalleri bir arada sürreal bir tabloyu gözler önüne seriyordu – o kadar çeşitliydi gerçek işlevlerini anlayabilmek gücü.

Winter, bu ekipmanların ana amacının odanın gerçek işlevini gizlemek olduğunu biliyordu. Bu karmaşayı gören askerler bir tuzak olabileceği endişesiyle durdu. Winter nişan aldı ve askerlere yedi el ateş etti. Stormtrooperlar derhal mevzilendi ve Winter ateşi kesince onun ardından odaya daldılar.

Winter saklanmaya çalışmadı. Ana bilgisayarın aydınlık sütununa doğru koştu, ardından da odanın diğer tarafındaki yarı karanlık devreler, tüpler ve yanıp sönen ışıklarla dolu bölüme geçti. Stormtrooperlar ateş ederek peşi sıra geldiler.

Winter sırf onları çekmek ve odada kalmalarını sağlamak için birkaç el daha ateş etti. Ateşlediği lazerlerden biri duvardan sekti ve askerlerden birinin sağ kolundaki beyaz zırhı eritti.

Winter odanın en sağında köşeye sıkışmıştı, askerlerden beşi ona doğru ilerlerken kolundan yaralanan asker geride kaldı.

Askerler yarı yola gelmişti ki birden duvarlar titreyerek açılmaya başladı.

Borular, devreler, hantal kontrol masaları, küre şeklindeki veri panelleri hareket ederek bir araya gelmiş ve tek bir parçaya dönüşmüştü. Winter parçaların birbirine kenetlendiğinin işareti olan sesleri duyabiliyordu.

Makinelerle kaplı odalar etraftaki gereksiz görünen eşyaların bir araya gelmesiyle oluşan suikast droidlerine dönüştüler. Droidler silahlarını çekip stormtrooperları yok etmek için harekete geçtiler.

Winter’ın emir vermesi gerekmiyordu. Suikast droidleri ne yapmaları gerektiğini biliyorlardı. Ona ve çocuğa zarar vermeyecek şekilde programlanmışlardı ve kime saldıracaklarını gayet iyi biliyorlardı.

Suikast droidleri beş askere her yönden ateş açtılar. Çapraz ateş arasında kalan İmparatorluk askerleri birkaç saniye içerisinde tüten et ve metal yığınları haline geldiler. Askerlerden hiçbiri ateş etmeye dahi fırsat bulamamıştı.

Askerlerden sonuncusunun da son nefesini vermesinin ardından oda sessizliğe gömüldü.

Rahat bir nefes alan Winter cesetlerin yanına geldi ve İmparatorluk askerlerinin ifadesiz kara vizörlerine baktı. “Düşmanınızı asla hafife almayın.” dedi.

Stormtrooper, kaya duvarlarla çevrili koridordan ilerlerken Büyükelçi Furgan da çömelerek peşi sıra geliyordu.

Furgan'ın savaş eğitimi ya da deneyimi yoktu ama elinden geldiğince diğer askerin hareketlerini taklit etmeye çalışıyordu. Tüfeğini elinde tutmuş arada bir bakıp çalışır halde olup olmadığını kontrol ediyordu.

Tüneller loş ve gölgeliydi, tavana yerleştirilmiş ışık tüpleriyle aydınlatılıyorlardı. Stormtrooper sırtını duvara yasladı ve silahının ucunu, ateş edilip edilmeyeceğini görmek için kenardan dışarı uzattı, ardından da diğer bir duvar kenarına doğru koştu.

Sayısız kapıdan geçerek ilerlediler, amaçları savunmasız çocuğu bulup derhal MT-AT'ye dönmekti. Furgan ve stormtrooper yiyeceklerle dolu kileri ve boş masasıyla yemek odasını bulmuştu ama çocuktan eser yoktu.

Furgan altlarından gelen silah ve patlama seslerini duyabiliyordu. Silah seslerine doğru yöneldi. “Onlara ateş etmemelerini söylemiştim. Beni neden dinlemiyorlar?” Stormtroopera döndü. “ocuğu kendi başımıza bulmak zorundayız.”

“Evet, Efendim.” dedi stormtrooper sakin şekilde.

Diğer metal kapı kapalı ve kilitliydi. Stormtrooper beyaz eldiveniyle kapıya vurmuş ama karşıdan ses gelmemişti. Kemerinden küçük bir alet çantası çıkardı, yüksek güçlü bir kesme lazeri aldı ve kapının kontrol panelini kesti. Kalın eldivenlerine rağmen ellerini ustaca kullanarak kabloların yerlerini değiştirdi.

Kapı açıldı ve karşılarında bir anda oyuncaklarla dolu, pastel renklerle bezenmiş bir oda buldular... Odanın kenarında bir dadı droidi dört koluyla bir çocuğu kucaklamış şekilde duruyordu.

“Nihayet bulduk.” dedi Furgan. Tuzak olup olmadığını kontrol ederek içeri girdiler. Asker hemen yanından geçip elindeki silahla mevzi aldı. TDL droidinden başka bir savunma görünmüyordu.

“Lütfen gidin.” dedi droid ana bir sesle. “Bebeği korkutuyorsunuz.”

Furgan kakhahayı bastı. “Bıraktıkları tek savunma bir dadı droidi miymiş?” diye söylendi. “Tam teçhizatlı bir saldırı birliğini bir bebeği dadısından almak için mi gönderdik?”

TDL droidi yerde oturan bebeğin tam önünde duruyordu. Droid alttaki iki koluyla zırhlı bir levhayı bebeğin önüne tutarak onu lazer ateşinden korumak istemişti.

“Bu çocuğu alamazsınız.” dedi droid. “Sizi ikaz etmeliyim, bu çocuğu her ne pahasına olursa olsun korumaya programlandım.”

“Ne kadar dokunaklı. Ben de her ne pahasına olursa olsun bebeği alacağım.” dedi Furgan ve yüzünde sırıtmayla askere işaret etti. “Bebeği al.”

Stormtrooper bir adım attı. Droid dört elini de ileride tutup durmasını işaret etti. “Üzgünüm ama buna izin veremem.” dedi dadı droidi sakin bir sesle. “Gözlerini kapat, Anakin.”

“Ne bekliyorsun?” diye çıkıştı Furgan askere. “Alt tarafı bir dadı droidi.”

Birden vınlamalarla ve tıkırtılar eşliğinde droidin dört kolu da açıldı ve bileklerindeki gizli silahlar ortaya çıktı. “Ben gelişmiş bir dadı droidiyim,” dedi vurgulayarak, “ve siz bu çocuğa zarar veremeyeceksiniz.” Kollarından çıkan dört namludan aynı anda ateş kismaya başladı.

Asker daha silahını bile doğrultmaya fırsat bulamadan delik deşik oldu. Arkasındaki duvara uçarken vücudundaki tüten yaralardan beyaz zırh parçaları fırlamıştı.

Furgan korku ve şaşkınlıktan çılgılığı bastı. Silahını doğrultup nişan almadan tetiği çekti. Bütün oda bir anda duvarlardan seken lazer ışınlarına boğuldu.

Furgan ateş etmeye devam ederek yere çöktü. Dadı droidi şimdi ona yönelmişti ama Furgan yetenekten ziyade şansa droidi baş ve gövdesinden vurmayı başardı. Kıvılcımlar ve metal parçaları her yanı kapladı.

Zırhlı levhanın altında bebek ağlamaya başlamıştı. Furgan yüzünde pis bir sırıtışla ölü askerin ve dadı droidinden geri kalan hurdanın üzerinden geçerek bebeğin yanına geldi. Çocuğu kolundan tutmak için uzandı ve onu pijamasından tutup yukarı kaldırdı. Furgan’ın bir bebeği, özellikle böyle sürekli debelenen bir bebeği, nasıl tutacağına dair bir fikri yoktu.

“Gel bakalım ufaklık.” dedi. “Tüm galaksiyi ilgilendiren yeni bir hayata başlayacaksınız.”

Han Solo, Coruscant'taki Konsey Salo-nu'nda genç dostu Kyp Durrone'a destek vermek için yanına gitmeye çalışmış ama Yeni Cumhuriyet muhafızları ona kimsenin yaklaşmasına izin vermemişti.

Kyp çok ağır yürüyordu, yalın ayakla cam kırıklarının üzerinde gider gibiydi. Yüzünde yeni çizgiler belirmişti, sanki Exar Kun'un karanlık ruhunun sürdüğü dört bin yıllık yaşamın tüm ağırlığı onun omuzlarına çökmüştü.

Sun Crusher bir kez daha Yeni Cumhuriyet'in elindeydi ve Mon Mothma, bulunduğu yere girişleri kesin olarak yasaklamıştı. Süpersilahla ilgili araştırmalara kesinlikle devam edilmeyecekti. Kyp'in intikam süreci bu silahın ne denli yıkıcı olduğunu herkese ispat etmişti.

Konsey Salonu'nda herkesin gergin ve, havalandırmanın da zayıf olması nedeniyle, ağır ve boğucu bir hava vardı. Taşlar nedeniyle buna bir de küf kokusu ekleniyordu. Han kendisini fazlasıyla huzursuz hissetmişti.

Konsey üyeleri zırhı andıran resmi üniformalarını giymişti, kadim koruyucular gibi yargılayan bakışlarla etrafa göz gezdiriyorlardı. Bazıları hiç dinlenmemiş gibi görünüyordu. Han, Leia yanında olmadan böyle bir ortama girmekten hiç haz etmemişti. Yavin 4'ten yanında Terpfen'le birlikte, muhtemelen Ackbar'la görüşmek için, ayrılmıştı ama sonrasına dair bir fikri yoktu. Zaten Leia başının çaresine bakmayı bilirdi, Kyp'i burada bu yırtıcılarla yalnız başına bırakamazdı.

Mon Mothma kendisini hiç yalnız bırakmayan medikal droidlerle çevriliydi ve neler olduğunun tam olarak da farkında değildi. Toplantılara katılmayı sürdürdüğü müddetçe hiçbir Konsey üyesi onun görevden alınmasını teklif etmemişti, ama Mon Mothma'nın artık bir etkisi olduğu söylenemezdi. Han, devlet başkanının birkaç gün içerisinde nasıl bu hale geldiğini hayretle izledi.

Kemerli kapının altındaki görevlilerden biri uzun bir çana vurarak katılımcıları düzene davet etti.

Han protokolden pek anlamazdı ama Kyp bürokratlarca didiklenirken geri durup seyredecek değildi. Daha hiçbir üyenin söz almasına fırsat vermeden Han öne çıktı. "Hey, dostum Kyp Durrone'la ilgili iki çift laf etmeme izin verecek misiniz?"

Yaşlı General Jan Dodonna ayağa kalktı, eski ve hırpalanmıştı ama bu sakallı adam enerji dolu görünüyordu. Parlak gözleriyle Han'a baktı. "Tutuklu kendi adına konuşabilir, General Solo. Kendi başına davranma konusunda hiç de çekingen olmadığını hepimiz biliyoruz. Bırak da soruları kendisi cevaplasın."

Fırçayı yiyen Han boynu eğik geri adım attı. Dodonna kürsüde olduğu için Kyp'i görebilmek için öne doğru uzandı. Genç adam başını kaldırıp masumca eski taktisyene baktı.

"Kyp Durrone," dedi Dodonna, "Sun Crusher'ı çaldın. Jedi Üstadı Luke Skywalker'a saldırıp onun geçici olarak bitkisel hayata girmesine neden oldun. Cauldron Nebulası'nı ve canlıların yaşadığı iki diğer sistemi yok ettin. Eylemlerinin taktik boyutunu tartışacak değilim – fakat bizler kafasına göre hareket edip canının istediğini yok eden gözü dönmüslere müsamaha gösterecek değiliz."

Diğer Konsey üyeleri de aynı fikirdeydi. General Rieekan'ın kalın sesi salonun duvarlarında yankılandı. “Konsey, zaten daha önce Sun Crusher’ın asla kullanılmaması kararı almıştı. Onu güvenli ve korunan bir bölgeye gönderdik ama sen bilerek bu karara aykırı hareket ettin.”

Rieekan'ın sözlerinin ardından tüm Konsey üyeleri sustu. Hepsi kendi görüşlerini de dile getirmek için istekliydiler ama pek anlamı olmayacağının da farkındaydılar.

Kısa süren sessizliğin ardından Kyp söz aldı. Sesi öyle ince ve cılızdı ki Han da dahil herkese onun gerçekte küçük bir çocuk olduğunu hatırlatmıştı. “Yaptıklarımın bir mazereti yoktur. Vereceğiniz karara razıyım.”

“Bunun sonucu ölüm cezası olsa da mı?” dedi obez Senatör Hrekin Thorm. “Neden olduğun zararın ölümden başka bir cezası olamaz.”

“Durun bakalım!” dedi Han. Tüm Konsey üyeleri ona baktı ama o umursamadı. “Anladık, anladık ama bir dinleyin. Kyp kendisinde değildi. Artık yenilmiş olan Bir Sith Lordu’nun karanlık ruhunun kontrolündeydi. Ayrıca iyi şeyler de yaptı. Daala’nın filosunu yok etti. Bunu yaparak ne kadar hayat kurtardı düşünün. Savaştaız, unutmayın!”

Mon Mothma’nın çatlak dudaklarından dökülen sözler duyuldu. Sesi bir fısıltıdan güçlü çıkmıyordu. O konuşmaya başlayınca tüm Konsey çıt çıkarmadan dinlemeye başlamıştı. “Kyp Durrön,” dedi, “milyonlarca ve belki de milyarlarca canlının kanına girdin. Bizler yargı değil yürütme makamıyız. Senin hakkında hüküm veremeyiz. Senin-” tüm enerjisini kullanarak ciğerlerini doldurmaya çalışırmış gibi derin bir soluk aldı. “Jedi Üstadı tarafından yargılanman gerekir. Bizler bu tür suçları yargılama konusunda ehil değiliz.”

Elini Han’a doğru uzattı. “Onu Yavin’e götür. Kaderini Luke Skywalker tayin etsin.”

Leia, Ackbar ve Terpfen de Şu anda Anoth'un eflatun gökyüzünde yol almakta olan kurtarma timiyle birlikteydi. Ackbar kendi B-kanadıyla en önde gidiyordu. Silahları, dretnottan ayrılarak yere inmiş yeri saldırı birimlerine karşı hazırıldı.

Avcılar engebeli arazininin üzerinden kükreyerek geçerek Ackbar ve Luke'un üs olarak seçmiş olduğu taş tarete yöneldiler. Leia'nın gördüğü çatışma izleri ve enkaz kanını dondurmuŐtu. "Çok geç kaldık." diye mırıldandı.

Taş kulenin bir bölümü havaya uçmuş ve her yeri molozlar kaplamıştı. Altlarında hala yanmakta olan ürkütücü mekanik örümcekleri görebiliyorlardı.

Telsizden Ackbar'ın sesi duyuldu. "Winter bayağı iyi savaŐmıŐ anlaşılan. Yerleştirdiğimiz savunma sistemleri görevini iyi becermiŐ."

Leia, kuru boğazını temizlemek için yutkundu. "Umalım da durum göründüğünden iyi olsun, General."

Avcılar erimiş zırlı kapıların bulunduğu tarafa yöneldi. Kapının kanatlarından biri hala yerinde duruyordu. Kurtarma gemileri iniş pistine kümelenmiŐ dört walkerın etrafından manevra yaparak indiler. Kokpitlerinden fırlayan Ackbar, Leia ve Terpfen'i diğeri Calamari avcı pilotları takip etti.

"Terpfen, Bakan Leia ve pilotların yarısıyla birlikte doğruca çocuğun odasına gidip orada olup olmadığına bakın. Ben kalanlarla birlikte Winter'ı bulmak için alt katlara ineceğim. Uyguladığı taktiğı tahmin edebiliyorum."

Tek laf etmeyen Leia silahını çekti. Sert bir ifadeyle en önde çocuğunun odasına doğru koşmaya başladı. Tim koridorlardan oluşan labirentte hiç durmadan devam etti. Leia bir yandan da etrafı kontrol ediyordu ama hiç hasar görememişti. Hızına yetişebilmek için son hız koşan Calamarilerin silahları da zırhlarına çarparak tangırdıyordu.

Anakin'in odasına giden son köŐeyi döndüklerinde Leia hiçbir Şeyi umursamadan görevine devam eden güç droidinin üzerine basmaktan kendini son anda alıkoydu. Bu yürüyen bataryaya olan anlık ilgisi ise çocuk odasının kapısının ardına kadar açık olduğunu görmesiyle uçup gitmişti.

"Hayır." diye bağırarak durmasıyla Büyükelçi Furgan'ın kucağında çığlık atan Anakin'le dışarı çıkması bir oldu.

Leia ve Furgan bir an hayretle birbirlerine baktılar. Furgan'ın kaşları dövüŐe hazırlanan kuŐları andırır Şekilde seğirdi.

Calamarili pilotlar silahlarını Furgan'a çevirdiler. Bebeğı kalkan olarak önünde tuttu.

"Anakin'i bana ver." dedi Leia, sesinin tonunun içerdigi tehdit bir yıldız destroyeri filosunun sahip olduğuna yakındı.

“Üzgünüm ama hayır.” dedi Furgan ve kalın eliyle Anakin’in narin boynunu kavradı. Deli gibi bakan gözleri sürekli etrafını tarıyordu. “Silahlarınızı indirin ya da boynunu kırarım. Bebek Jedi’ı yakalamak için bunca zahmete girmişken bu kadar kolay pes etmem. O benim rehinem ve hayatta kalmasının tek yolu gitmeme izin vermeniz.”

Tünelin ağzına geldi. Sırtını pürüzlü duvara yaslamıştı. Gözlerini, kendisine doğrultulan silahlara dikmişti ve bebeği boğazından ve onlara doğru tutmaya devam ediyordu. “Beni bayıltsanız bile boynunu kırabilirim. Silahlarınızı bırakın.”

“Geri çekilin.” diye emir verdi Leia geri adım atarak.

Calamarili pilotlar kenara çekilerek Furgan’a yol açtı – Terpfen dışında. Ellerini hemen önünde keskin pençelermiş gibi tutmaya devam ediyordu.

Furgan, yara izleriyle kaplı bu iri Calamari kafasını gördü – ve bir anda tanıdı. “Benim küçük balığım. Demek bunca şeyden sonra bana ihanet etmeye karar verdin. Böyle bir iradeye sahip olduğunu bilmezdim.”

“Gereken iradeyi buldum.” dedi Terpfen. Furgan’a doğru yürüdü. Anakin, Furgan’ın kollarında çırpınmaya devam ediyordu.

“Dur!” dedi Furgan. “Vicdan azabı çekecek yeterince iş yaptın, küçük balık. Onlara bir de bu küçük bebeğin ölümünü eklemek istemezsin herhalde?”

Terpfen, Calamarilere özgü bir homurdanma sesi çıkardı. Furgan, bir yandan kendini kuşatanlara bakarken diğer taraftan da göz ucuyla oradan tek kaçış imkanı olan spider walkerı kontrol etti.

Kolunda tuttuğu bebek Anakin’in koyu kahverengi gözleri sanki bir şey düşünüyormuş gibi parladı.

Furgan aniden sinsice arkasından gelen güç droidine takıldı ve çığlık attı. Güç droidi Furgan’a elektirik verip ona çarpmıştı.

Tökezleyen büyükelçi bebek hala kolunda olduğu halde yere düştü. Tiz bir çığlık atan güç droidi hemen olay yerinden uzaklaştı.

Calamarili pilotlar hemen silahlarını alırken Terpfen de bebeği kurtarmak için atıldı.

Calamariler Furgan’a ateş açtı ama güdük adam zeminde yuvarlanıp dizleri üzerine kalktı ve atlayarak tünelin köşesini döndü, Leia’nın hayal bile edemeyeceği kadar hızlı hareket ediyordu.

“Kaçırmayın!” diye bağırdı Terpfen. Anakin’i Leia’ya teslim etti ve Furgan’ın peşine düştü.

Gözyaşlarına boğulan Leia küçük oğluna sarıldı, bir yandan da onu rahatlatacak sözleri bulmaya çalışıyordu ama aklına hiçbir şey gelmeyince sadece yatıştırıcı sesler çıkardı. Zemine çöktü ve onu ileri geri sallamaya başladı.

Ackbar’ın geniş ayakları tünellerin derinlerine doğru varmak için koşarken zemine tokat gibi

çarpıyordu. Kuru hava ciğerlerini yakmıştı ama hızından henüz bir şey kaybetmemişti. Hala hepsinin önündeydi. Şimdiye kadar Winter harfiyen onun yazdığı savunma talimatına göre hareket etmişti. Dışarıda gördüğü enkazlar Yabancı Savunma Organizması'nın görevini yerine getirdiğinin kanıtıydı, daha zırhlı kapıya varmalarına fırsat vermeden spider walkerların yarısını savaş dışı etmişti – ama bunlar yeterli olmuş muydu acaba? Winter, kamuflajlı suikast droidlerini aktif hale getirmek için buraya kaçmış olmalıydı.

Diğer tim üyeleri de peşi sıra geliyordu. Kuru havadaki toz ve makine yağı kokusunu alabiliyordu ki bunlara daha sonra keskin bakır, duman ve kan kokuları da eklendi.

Winter'ın cübbeli silüeti köşeden belirdi, elinde ateşe hazır bir tabanca vardı. Birden dondu kaldı. Bir anda yüzüne bir gülümseme yayıldı. “Ackbar! Geleceğini biliyordum.”

Ackbar ona doğru koştu ve elini kolunun üzerine koydu. “Elimden geldiğince hızlı geldim. İyi misin?”

“Şimdilik.” dedi. “Yaptığım sayıma göre savunma yabancıların ikisi hariç hepsini yok etti.”

“Emin misin?” dedi.

“Ben asla unutmam.” dedi Winter ve Ackbar bunun doğru olduğunu biliyordu.

“Leia ve timin kalan kısmının Anakin'i bulmuş olmaları gerekir,” dedi ve konuşmaya devam etti, “yardıma ihtiyacın olabilir diye iki gruba ayrıldık.”

Winter başını salladı. Yüzündeki ifade yumuşamıştı. “Bebeğin güvende olduğunu görene kadar içim rahat etmez.”

“Gidelim.” dedi hala nefes nefese olan Ackbar. Birlikte tünellerden yukarı doğru koşmaya başladılar.

Terpfen koridordan yukarı tüm gücüyle koşuyordu, pürüzlü zeminde koşmaktan ayakları kanasa da durmamıştı. Ölse de umrunda değildi. Kaçmadan önce Furgan'ı yakalamak zorundaydı.

Furgan, Terpfen'i kontrol ederek Yeni Cumhuriyet'in sırlarını ele geçirmiş, Ackbar'ın B-kanadını sabote ettirerek Rüzgarlar Katedrali'ne çarpmasına neden olmuş ve onun sayesinde bebek Jedi'ın yerini öğrenmişti.

Terpfen bir şekilde borcunu ödemeliydi – tabii Furgan'ın da ödemesi gerekenler vardı.

Damarlarında akan kararlılıkla, Terpfen diğer tüm Calamarileri geçti. Loş ışıktaki Furgan'ın bir krabbex gibi kaçtığını görebiliyordu.

“Takip edin!” dedi diğerlerini geçip giderken.

Terpfen stormtrooperların havaya uçurduğu metal kapının parçaları üzerinden zıplayarak geçti. İniş mağarasına vardığında Furgan'ın MT-AT'lerden birine bindiğini gördü.

“Kaçamazsın, Furgan!” diye bağırdı Terpfen. Yamulmuş kapıya dayanarak nefesinin yerine gelmesi için bir an durdu.

Furgan, önce bir bacağını spider walkerın kokpitinden içeri soktu, sonra da içeri yerleşti. Yüzü sanki birisi içeride onu tutmuş gibi buruştu.

“Yörüngedeki dretnotunu yok ettik.” dedi Terpfen. Gücünü toplayarak walkera doğru devam etti. Ardından gelen diğerlerini duyabiliyordu.

Furgan önce şaşırdı ama sonra yalan olduğunu düşünerek rahatladı. “Sana güvenilmeyeceğini iyi bilirim küçük balık. Senin bütün hayatın yalan.”

Furgan saydamçelik kanopiyi kapattı. Motorlar çalıştı. Dışarıdaki zırhlı kapılardan biri tamamen yok olmuşken diğerinin yarısı hala duruyordu. Açıklıktan rüzgar esiyordu. Anoth’un eflatun gökyüzünde iki büyük parça, yıldırım alışverişi yapan taş bulutlar gibi duruyordu.

Somurtan Terpfen diğer spider walkera koştu. Kendisi başteknisyendi. İmparatorluk’un savaş araçları ve yıldız destroyerlerinde çalışmıştı. Her türlü aracı kullanabilirdi – muhtemelen de Furgan’dan çok daha iyi.

Panik içerisindeki Furgan, walkerın sekiz bacağını kontrol etmekte büyük sıkıntı yaşıyordu ama sonunda dönmeyi başardı ve yolunu kapatan B-kanatlardan birini lazer toplarıyla yok etti.

Terpfen, spider walkerı çalıştırıp kanopiye yerleşti. Aracın kontrolleri zayıf, tepkisi yavaştı, Mon Calamari yıldız kruvazörlerinin hafif kontrolleriyle ilgisi yoktu.

Furgan’ın aracı uçuşunun kenarındaki büyük açıklığa yaklaştı. Terpfen, dizaynından bu aracın dik kayalıklardan aşağı inebileceğini kestirmişti. Furgan’ın aşağı inince nasıl kaçmayı planladığını bilmiyordu; büyükelçinin bunu çok önceden planladığını düşünmeye başladı.

Terpfen ateş kontrollerini buldu ve ateş açıp walkerın bacaklarından birini eklem yerinden vurdu. Bacağın altta kalan kısmı kopup büyük bir gürültüyle zemine düştü.

Dengesi bozulan araç önce yalpalasa da tekrar dengesini sağlayıp çıkışa doğru yoluna devam etti.

Terpfen’in, kokpitin altındaki güçlü toplar dikkatini çekti – eğer bu mağaranın içinde ikisini de ateşlerse Furgan’ın aracını yok edebilirdi... Ama patlama onu, kendi walkerını ve B-kanatların çoğunu da imha ederdi.

Terpfen kurtarma timinin diğer üyelerinin de mağaraya geldiğini gördü. Amiral Ackbar da farklı bir yönden gelmiş ve yanında Leia’nın arkadaşı olarak tanıdığı beyaz kıyafetli Winter ve diğer tim üyeleriyle birlikte durmuştu.

Artık toplarla ateş etme imkanı kalmamıştı. Furgan’ın kaçmasına izin vermeyecekti. Kontrolleri çabucak çözerek uçuşunun kenarına doğru giden Furgan’ın peşine düştü.

Ackbar vardığında iki spider walker arasında başlayan çatışmaya şahit oldu. Terpfen ateş açıp

büyükelçinin MT-AT'sini vurdu. Furgan'ın kesin planı yokmuş sadece kaçmaya çalışır gibi görünüyordu. Terpfen'in walkerı ilerledi. Pençeli ayakları yüzünden metal zeminden kıvılcımlar fırlıyordu.

Terpfen lazerleriyle aralıksız ateş etti. Furgan da karşılık verdi, ama ıska geçen atışları mağaranın duvarlarında kara lekeler bıraktı.

Terpfen'in MT-AT'si ileri fırladı, pençeli pençeli iki ön bacağını uzatıp Furgan'ın aracının metal bacaklarından tuttu, bir bölümü zeminden yukarı kalkmıştı.

Terpfen, doğruca saydamçelik kanopiye ateş açsa da lazerler zırhı delmeyi başaramadı. Spider walkerı, Furgan'ınkiyle birbirine takılmıştı, dört bacağını yere sağlam şekilde saplamış diğer dört bacağıyla motorların tüm gücünü kullanarak itiyordu.

Pençelerin altında kayalar un ufak oldu ve kulak tırmalayan bir metal sesiyle Furgan'ın aracı mağara ağzına kadar geriledi.

Terpfen'in MT-AT'si itmeye devam etti. Furgan aracın kokpiti içerisinde çaresizce kontrolü ele almaya çalışıyorsa da ne yapması gerektiğini bilmiyordu.

Terpfen lazerleriyle ateş etmeyi sürdürdü. Furgan'ın walkerını parçalanmış zırhlı kapıdan tamamen dışarı sürdü ve araç açık alana gelince durdu.

Terpfen diğer aracı serbest bıraktı.

Büyükelçinin çok ayaklı aracı engebeli arazide aşağıya doğru inerken bacakları amaçsızca savruluyordu. Yere çapırmasına fırsat vermeyen Terpfen iki güçlü topuyla ateş etti. İsabet alan Furgan'ın MT-AT'si sivri kayaların hemen üzerinde havada infilak etti.

Daha sonra Terpfen'in aracının da intihar etmek istermiş gibi uçurumun kenarına doğru gittiği görüldü.

Ackbar derhal Terpfen'in ne yapmak istediğini anlamıştı. Duyamayacağını bildiği için bağırarakla zaman harcamadı, hemen kapıların kontrollerine koştu.

Metal bacaklar tam uçurumun kenarından kaybolurken Ackbar düğmelere bastı, kapının sağlam kalan tek kanadının hala işe yarayacağını umuyordu. Ağır metal levha Terpfen'in spider walkerının son bacağının üzerine düşüp onu olduğu yere çiviledi ve düşmesini önledi.

“Ona yardım edin!” diye bağırdı Ackbar.

Diğer Calamariler de hemen amiralle birlikte koştu. B-kanatlardan birinin çekici kablo suyla uçurumdan aşağı Terpfen'in walkerının açık kanopisine indiler. Terpfen şoktan yarı bilinçsiz halde içerideydi. Hemen onu bağladılar ve yukarı mağaraya çektiler.

Ackbar haşin bir ifadeyle ona doğru eğildi. Terpfen kendine gelene kadar ona adıyla seslendi. “Ölmeme izin vermeliydiniz.” dedi. “Ölmeyi hak ettim.”

“Hayır, Terpfen,” dedi Ackbar, “kendi cezamızı kendimiz seçemeyiz. Her şeyden vazgeçmeden önce hala Yeni Cumhuriyet için yapabileceğin çok şey var.”

Ackbar doğruldu, bu sözlerin onun için olduğu kadar, Calamari gezegeninde inzivaya çekildiği için, kendisi için de geçerli olduğunu biliyordu.

“Senin cezan, Terpfen,” dedi, “hayatta kalmak olacak.”

Han, Falcon’la Yavin 4’ün gür ağaçları- nın üzerinden geçerek Büyük Tapınak’ın önüne indi. Araçtan çıkıp iniş pistine atladı. Onu bekleyen Leia ve ikizler ona doğru koştular. Jacen ve Jaina “baba” diye bağırarak üzerine atladı. Anoth’tan dönmüş olan Leia bir yaşındaki bebeği kucağında olduğu halde Han’a sarıldı. Anakin saçlarıyla oynamakla meşgulken ona uzun bir öpücük verdi. Han’ın bacaklarına yapışmış olan ikizler hak ettikleri ilgiyi görmek için zıplayıp duruyorlardı.

“N’aber ufaklık!” dedi Han Anakin’e bakıp, sonra da Leia’nın gözlerine baktı. “İyi misin? Bana anlatacak çok şeyin var. Gönderdiğin mesaj pek detaylı değildi.”

“Öyle.” dedi. “Biraz baş başa kalabilirsek bütün hikayeyi anlatırım. Tüm çocuklarımızın bir arada olmasından dolayı çok mutluyum. Artık onları kendimiz koruyacağız.”

“Fena fikre benzemiyor.” dedi Han sonra da başını salladı. “Yanlış mı hatırlıyorum, birisi bana maceralara atılmamam gerektiğini söylememiş miydi?”

Han, Falcon’dan uzaklaşırken Luke Skywalker’ın kendisine doğru geldiğini gördü.

Sahibinin yanından bir daha ayrılmaya hiç de niyeti olmayan Artoo-Detoo sızlanarak peşi sıra geliyordu.

“Luke!” diye bağırdı Han. Koşup Luke’a sıkı sıkı sarıldı. “Seni tekrar ayakta gördüğüme çok sevindim. Uyanmanın vakti gelmişti.”

Luke sırtına vurdu ve güldü, gözleri her zamankinden daha fazla parıltıyordu. Aştığı her engelle birlikte Luke’un Jedi güçleri bir kat daha artıyordu – fakat, tıpkı Obi Wan Kenobi ve Yoda gibi, bir Jedi Ustası güçlerini değil zekasını kullanmalı, gereksiz gösteriştan kaçınmalıydı.

Massassi Tapınağı’nı çevreleyen yoğun orman bir grup woolamanderin bir çift tüylü kanatlı yaratığa bulaşmasıyla bir anda karışmıştı; kanatlı yaratıklar çılgık çılgığa kaçarken woolamanderler de onlara çürük meyva atıyordu.

Han neler olup bittiğine bakarken Luke da gözlerini Falcon’a dikmişti. Han bakmak için döndü ve durdu.

Halen daha Han’ın kendisine verdiği siyah pelerin üzerinde olan Kyp Durrone iniş rampasından aşağı iniyordu. İki Jedi sanki kilitlenmiş gibi birbirlerine bakakaldılar.

Han, Luke’dan uzaklaştı ve Jedi öğretmen yavaşça yürümeye başladı. Kyp rampanın sonuna gelmişti, bir kez daha Yavin 4’ün toprağına ayak basıyor ve çok pişman görünüyordu.

Han, Kyp’in duruşundan ve çenesinin şeklinden Jedi Üstadı’yla karşılaşmaktan dehşete düşmüş olduğunu anlayabiliyordu. Han iyi hissetmiyordu, yakın dostu olarak gördüğü iki kişi arasında kalmak hoş değildi.

Leia bebeği tek koluna almış, karşılaşmayı merakla izliyordu. Bakışları Kyp’le kardeşi arasında gidip gelirken hissettiği endişe de artıyordu.

Luke, zemin üzerinde süzölürmüşçesine öğrencisine doğru yürüdü. “Geri geleceğini biliyordum, Kyp.”

Han dikkatle izledi, Luke’da kızgınlık belirtisi ya da intikam isteği görölmüyordu.

“Exar Kun yok edildi mi?” diye sordu Kyp ama cevabı zaten biliyordu.

“Exar Kun’un gelecekte eğitimin üzerinde bir etkisi olmayacak, Kyp. Mesele sahip olduğun yeteneklerle senin ne yapmak istediğin.”

Kyp hayretle gözlerini açarak baktı. “Benim eğitime devam etmemi mi istiyorsunuz?”

Luke’un ifadesi daha da yumuşadı. “Ben ilk hocamın ölümüne şahit oldum. Ayrıca babam olan Darth Vader’la da yüzleşmek zorunda kaldım. Pek çok diğer zor görevi de yerine getirdim.”

“Bunların hiçbirini planlamamıştım ama her birinden başarıyla çıktığımda daha da güçlü bir Jedi haline geldiğimi gördüm. Sen, Kyp, sen de büyük bir sınavdan geçtin. Yoldan mı çıktın yoksa daha büyük bir Jedi mı oldun buna karar vermek zorundayım. Karanlık tarafı bırakabilecek misin?”

“Ben...” Kyp cümlesini düşündü. “Denerim.”

“Hayır!” diye bağırdı Luke, Han ilk kez sesinde öfke sezmişti. “Denemek yoktur. Yapacağına inanmazsan başaramazsın.”

Orman tekrar sustu. Kyp başını eğmişti, burun delikleri derin nefes aldıkça kızarıyordu. Genç adamın kara gözleri Luke’un yüzüne bakarken parladı.

“Ben Jedi olmak istiyorum.” dedi.

Lando Calrissian milyon kredilik ödülün hesabında boş yere yattığını düşünüyordu. Hemen bir yerlere yatırım yapmalıydı.

Onun için bu kadar fazla paraya sahip olup da yapacak bir şey bulamamak yeni bir duyguydu. Bir sabacc oyununda Bepin'deki Tibanna gaz madenlerinin kontrolünü kazanmış ve yıllarca Cloud City'nin Baron Yöneticisi olarak görev yapmıştı. Süpersıcak gezegen Nklon'daki metal madenlerini işletmişti ve şimdi de Umgul'daki blob yarışlarından kazandığı para ile Kessel madenlerinin idaresini ele almak istiyordu.

“Beni de yanına almana çok memnun oldum, Han,” dedi Lando. Millenium Falcon'un kokpitinde otururlarken elini arkadaşının omzuna koydu. Han'ın Leia ve çocuklardan bu kadar erken ayrılmaktan nasıl rahatsız olduğunu biliyordu, onu Kessel'e bırakması sadece bir gün sürecek olsa da.

Han'ın Chewbacca ve Maw işgal kuvveti yüzünden de endişeli olduğunu düşünüyordu, çünkü kara delik kümelerine girmelerinin ardından onlardan haber alamamışlardı.

Maw, Kessel'e yakın olduğundan Han bir şekilde haber alabileceğini umuyordu.

“Eğer her fırsatta seni bir yerlere bırakmaktan kurtulacaksam bu her şeye değer.” dedi Han ters tarafa bakarak. Pencereden dışarı baktı. “Kessel'e gitmek istemeni hala anlamıyorum – hele orada kalmayı istemek.”

İleride güneşi etrafında dönen küçük bir gezegen görüldü. Şekilsiz yapısıyla Kessel kendi atmosferine sahip olamayacak kadar düşük bir yerçekimine sahipti, dolayısıyla kayalık arazisinden sürekli olarak uzaya doğru gaz püskürüyordu. Yabancı hapisane lordu Moruth Doole'un korsanlarının bulunduğu büyük ay Kessel'in ardından yüzünü göstermişti.

“Buraya son gelişimde Chewie de vardı.” dedi Han başını sallayarak, “Düşürüldük. Kendi kendime bir daha asla buraya gelmeyeceğime söz verdim – şimdi sadece birkaç ay sonra yine buradayım.”

“Bunun tek nedeni iyi bir dost olman, Han. Bunu takdir ediyorum. Mara Jade geç kalmamdan hiç memnun olmazdı.”

Han yüzünü ekşitti. “Gelmek aklına gelirse tabii.”

Lando parmaklarını ensesinde birleştirdi ve Falcon'un yöneldiği gezegenin parlak ayına baktı. “Gelecek,” dedi, “hatta sabırsızlıktan yerinde duramadığına eminim.”

“Chewie'nin yardımcı pilotum olduğu günleri özledim.” diye söylendi Han. “Hiç değilse o böyle saçma şeyler söylemezdi.”

Chewbacca'dan bahsetmelerinin ardından ikisi de farkında olmadan gözlerini parlak gazlarla çevrili Maw kümesine çevirdi. Oralarda bir yerde Chewbacca ve saldırı kuvveti Maw Installation'ı geri alabilmek için elinden geleni yapıyordu. Kara delikler yüzünden haberleşme imkansızdı,

dolayısıyla oralarda neler olup bittiğini bilmelerinin bir yolu yoktu.

“Umarım bir şeyi yoktur, Han.” dedi Lando sessizce.

Han iletişim sistemini açmak için öne eğildi. Durdu, yüzünün ifadesi değişti; vericinin üzerine vurdu, sonra da boğazını temizleyip konuşmaya başladı. “Ben Millenium Falcon’dan Han Solo, Kessel’e yaklaşıyoruz.”

Lando, Han’ın sol elinin hiperuzay kontrollerine uzandığını gördü. Yeni rota çoktan bilgisayar tarafından çizilmişti. Han, en ufak bir terslikte hemen kaçmaya hazırdı.

“Bizler Kaçakçılar İttifakı’nın temsilcisi Mara Jade ile görüşmek istiyoruz.” Han devam etti. “Garnizon ayına inmek için izin istiyoruz. Lütfen daha fazla yaklaşmadan derhal cevap verin.” Endişeden Han’ın yüzündeki kırılganlıklar derinleşti.

“Bu kadar gergin olma, Han.” dedi Lando. “Kessel’de işler değişti. Göreceksin.”

Han’ın sesi savunur bir ton almıştı. “Tüm olanlardan sonra işimi şansa bırakmak istemiyorum o kadar.”

Lando’nun cevap vermesine fırsat kalmadan Mara Jade’in telsizden gelen ciddi sesi duyuldu. Lando duyduklarıyla mest olmuştu. Onun yumuşak dudaklarını bu sözleri söylerken hayal etti.

“Yarım gün geciktin, Solo.” dedi.

“Lando kendisini güzelleştirmekle meşgul olduğu içindir,” dedi Han, “ne kadar sürdüğünü tahmin bile edemezsin.”

Mara, kısa ve keskin bir kahkaha attı ve Lando ters ters Han’a baktı. “Gelin o zaman.” dedi Mara. “Kaçakçılar İttifakı’ndan savunma amaçlı bir filo getirdim. Garnizon ayı güvencede. İş görüşmesini orada yapacağız. Sizi alması için bir eskort gönderiyorum – Calrissian’ın beğeneceğini umduğum bir şey.”

Lando keyifle güldü. “Benim için bir sürpriz bile hazırlamış! Cazibemin bir sonucu olsa gerek.”

“Bir bu eksikti.” diye iç geçirdi Han tekrar.

Han rota konsolundaki koordinatları tekrar kontrol etti ve Kessel’in ayındaki büyük istasyona yöneldi.

Kendilerini baharat madenleriyle ilgilenen yatırımcılar olarak tanıtan Lando Calrissian ve Luke Skywalker, kurbağaya benzeyen Moruth Doole tarafından bu aya getirilmişti. Doole, Lando’nun buraya yatırım yapmasını sağlayabilmek amacıyla tesisleri güzel göstermek için elinden geleni yapmıştı.

Lando, Luke’la birlikte Han’ın tamirdeki Falcon’unu çaldıktan sonra hangardaki tüm gemilerin nasıl da peşlerine düştüğünü hatırladı. Kessel korsan filosu Han Solo’nun peşinde Maw Cluster’a girince

Admiral Daala'nın yıldız destroyerleriyle burun buruna gelmişlerdi. İki filo birbirine girmiş ve her iki taraf da ağır kayıp vermişti. Han, Luke ve Lando savaşın sonucunu göremeden hiperuzaya atlayarak kaçmıştı...

Şimdi tek bir gemi Kessel'in sisli ufkunda belirmişti. "Ben Jade. Sizin eskortunuzum. Beni takip edin."

Uzay yatı yaklaştı ardından da dönüp aya yöneldi. Han da Falcon'un hızını arttırdı.

Lando gözleri faltaşı gibi açık, olduğu yerde dikildi. "Hey, bu benim gemim!" diye bağırdı. "Bu Lady Luck. Bu-"

"Neyse, hiç değilse bir de onu aramaktan kurtulduk." dedi Han.

Lando telsize yapıştı. "Mara gemimi bulmuşsun. Ne kadar teşekkür etsem azdır." Sesini azalttı. "Eğer senin için yapabileceğim bir şey varsa hiç çekinme, istersen en uçuk hayallerindeki bir şey olsun..."

"Sen böyle konuşmaya devam et Calrissian ben de gemiyi otopilotta güneşe doğru göndereyim."

Lando iç çekip yüzünde bir sırıtmayla arkasına yaslandı. Han'a bir bakış attı. "Ne kadar da şakacı."

Uzay yatı Lady Luck, altında asılı itici podlarıyla çok şık görünüyordu. Gövdesi parlıyordu, nasıl olduysa Kessel'deki büyük savaştan çizik bile almadan çıkmıştı.

Lando, Mara'yı yeniden görebilmek ve kendi gemisinin havasını soluyup konforlu pilot koltuğuna yayılabilmek için yanıp tutuşuyordu.

Ay garnizonunun mağara ağzına girdiler, kalın hangar kapılarını geçip büyük iniş pistine geldiler. Atmosfer sınırlama üniteleri arkalarından kapandı ve yaşanabilir alanın basıncı yeniden düzenlendi. Falcon, Lady Luck'ın hemen yanına, geniş parlak bir alana iniş yaptı.

Dar metalik uçuş takımı giymiş olan Mara Jade dışarı çıktı, sağ kolunda başlığı asılıydı. Koyu renkli, kıvılcı kahverengi saçlarını açmak için başını sallarken gözlerini kıstı. Lando, bu kadından yayılan zeka ve enerjiye ürpererek baktı. Cömert kıvrımlarına ve sert yapısına hayran olmuştu.

"Hey, Mara," dedi Han, "Lando'nun gemisini nerede buldun? Bulmak için günlerce yüzeyi tararız diye düşünmüştüm."

"Tam Lando'nun indiğini iddia ettiği yerde. Anlaşılan kimse gemiyle ve tanımlama işaretleriyle uğraşmamış."

Lando etrafına baktı ama gemilerin hiçbirisi ona tanıdık gelmemişti – hepsi özel yapımdı, Doole'un filosunu oluşturan hurdalarla alakaları yoktu. Hepsi kendine has şekilde süslenmişti ama her birinin kanadında ortak bir işaret vardı.

Onun bu tetkiki Mara'nın ilgisini çekti. "Bu Kaçakçılar İttfakı'nın yeni arması." dedi. "Çok dikkat

çekici değil ama bizim için yeterli.”

“Doole’un gemilerine ne oldu?” dedi Lando kuru havayı koklayarak, ufalanan kayalar ve dökülen hiperitici yakıtlarının kokusunun karışımı pek de hoş olmuyordu.

“Doole’un gemilerinin yüzde doksanı Daala’nın yıldız destroyerleri tarafından yok edildi. Sağ kalan pilotların çoğu hiperuzaya atlayıp kaçtı. Nerede olduklarını kimse bilmiyor – açıkçası pek de derdim değil.”

“Birkaç Yeni Cumhuriyet kurtarma gemisi gelip burada yaşayanları, İmparatorluk Islah Merkezi mahkumlarını ve Kessendra şehrindekilerin çoğunu tahliye etti. Başka seçeneği olmayanlar haricinde kimse burada yaşamak istemiyor.”

“Yani diyorsun ki,” dedi Lando ümitlenerek, “Kessel terk edildi ve kim alırsa onun mu olacak?”

“Evet.” dedi Mara. “Senin teklifini ittifakın bazı üyelerine ilettim ve bize mantıklı geldi. Hem iyi yatırımlarla bu konuda yeteneğini ispat ettin hem de Yeni Cumhuriyet’le ilişkilerin çok iyi ki bu da glitterstim için etkili dağıtım kanalları demektir. Hem de yeni alt yapı yatırımları için yeterli paraya sahipsin.” Omuz silkti. “İyi bir anlaşma gibi görünüyor.”

Lando sevindi. “Benimle ortaklık yapmanın faydalarının farkına varacağını biliyordum.”

Mara döndü ve onun sözlerini dikkate almadan devam etti. “Fakat derhal harekete geçmemiz gerekiyor. Bazı suç patronlarının madenlere yerleşmeye çalıştığı kulağımıza geldi. Baharat madenleri bomboş, kullanılmayı bekliyor. Açıkcası Calrissian biz seni, buraya kendi takımını getirip Kaçakçılar İttifakı’nı devre dışı bırakacak herhangi birine tercih ederiz. Bu yüzden bazı Hutt suç patronları müdahale edebilir diye düşünerek burayı elde tutmak için kendi güçlerimizi getirdik.”

“Mantıklı.” dedi Han.

Lando ellerini ovuşturup pistteki diğer gemilere baktı. Etrafta kaçakçılar dolanıyordu, insanlar ve yabancılar, iri yapılı erkek ve kadınlar ve Coruscant’ın karanlık alt seviyelerinde karşılaşmak istemeyeceğin tipte insanlar. “Aşağı inip mülkümüzü bir kontrol edelim mi?”

“Tabii.” dedi Mara. “Haydi, senin gemine binelim. Sen kullanırsın.”

Lando aracının kontrollerini yeniden hissetti, elini yumuşak ve parlak koltuğunun üzerinde gezdirdi. Bu onun uzay yatıydı ve onun için özel dizayn edilmişti. Şimdi kokpitinde yanında güzel ve zeki bir kadınla bir servet kazanmayı planladığı bir gezegene iniyordu. Her şeyin bu kadar iyi olacağını hayal bile etmemişti.

Haklıydı.

Kessel’in yapıp kavrulan yüzeyine yaklaşırken büyük atmosfer fabrikalarından birinin üzerinden geçtiler, zamanında bu fabrikalar düşük yerçekimi nedeniyle kaybedilen havayı dengelemek için sürekli oksijen üretirlerdi.

Binanın yarısı yıkılmıştı. Dış yüzeyi saldırıdan kalan kraterlerle kaplıydı. Kupkuru yüzeyinde birkaç inatçı bitkinin püsküllerinden başka hayat belirtisi yoktu – TIE bombardıman uçaklarından ve uzaydan gelen turbolazer ateşiyle yerle bir olmuştu.

“Atmosfer fabrikalarının yarısı çalışamaz durumda.” diye açıklama yaptı Mara. “Amiral Daala büyük hasara yol açtı. Anlaşılan burayı bir Asi üssü zannetmiş ve gördüğü her şeye ateş açmış.”

Lando’nun keyfi kaçmıştı. “Umduğumdan daha fazla çalışmam gerekecek.” dedi. Fakat yer altında yatan zenginlikleri, işçi droidleri ve Sullustalılar ve burada çalışmayı isteyecek diğer ırkları düşünerek kendisini teselli etti. Kara geçmesi biraz zaman alabilirdi ama saf glitterstime talep o kadar fazlaydı ki en azından kar etmeye başlayana kadar fiyatları dilediği kadar yükseltebilirdi.

“Ben hapishaneye gidiyorum.” dedi Lando. “O kale uzaydan gelen saldırıdan bence fazla etkilenmemiştir. Orayı operasyon karargâhım olarak kullanabilirim. Biraz uğraşmak gerekecek ama orayı yeni üretim kompleksimizin kontrol merkezi haline getirebilirim.”

Lady Luck büyük bir hızla mesafeleri geride bıraktı ve sonunda kurak arazi üzerinde yükselen trapezoid şekilli bir yer gördüler.

Eski İmparatorluk hapishanesi, düz, hoş olmayan kahverengi sentetik kayadan yapılmıştı. Eğimli ve pürüzsüz ön yüzeyi kristal pencerelerle kaplıydı. Açılı köşelerinde asansörler yer alıyordu. Etrafta her ne kadar yanık izleri varsa da bina hasarsız görünüyordu.

İçi rahatlayan Lando derin bir oh çekti. “Bina sağlam görünüyor.” dedi. “Bir şeylerin sağlam kalmış olması güzel bir değişiklik. Burası iyi bir başlangıç noktası olacak.” Mara’ya gülümsedi. “Haydi, yeni karargahımızın açılışını yapalım.”

Kaşlarını çatan Mara Jade ön pencereden bakmaya devam etti. “Ama... Bir sorun var gibi Calrissian.”

Lando ve Han dönüp ona baktı. Lady Luck yaklaşmaya devam ettikçe hapishane önlerinde yükseliyordu.

Mara devam etti. “Aslında Moruth Doole hapishane binasına yerleşti. Çok korkuyor ve ne yapacağını bilmiyor. Tüm adamları öldürüldü ya da kaçtı. Şimdi de hapishanenin gelişmiş savunma sistemini herkesi dışarıda tutmak için kullanıyor.”

Büyük bir taş kütesini andıran kale aşılmaz görülüyordu. Ne Lando ne de Han, Moruth Doole’u bir kez daha görmek istemiyordu.

“Bu küçük detayı daha önce belirtsen daha hoş olurdu.” dedi Lando suratı beş karış Lady Luck’la inişe hazırlanırken.

Eski İmparatorluk Sarayı'nın revirinin steril odasında Terpfen sakince ve sabırla bekliyordu. Mon Mothma'nın bakta tankındaki hasta bedenine şifa vermeye çalışan masaj baloncuklarını izledi.

Revirin odaları steril bir beyazlıkla ışıldıyordu. Zemindeki ve duvarlardaki kaplamalar asitle aşınmıştı; malzemeler ve cerrah aletleri gümüş ve krom rengindeydi. Duvar monitörleri istikrarlı bir ritimde yanıp sönerken Mon Mothma'nın sağlık durumuna dair bilgileri göstermekteydi.

Odanın hemen dışında bekleyen iki Yeni Cumhuriyet muhafızı onları kimsenin rahatsız etmemesini sağlıyordu.

Tavandaki ses yutucu paneller, büyük odadaki mekanik cihazların vızıltılarını yutuyordu. İki mermi kafalı medikal droid, tankın her iki yanında durmuş Terpfen'i hiç ciddiye almadan Mon Mothma ile ilgileniyorlardı.

Hemen yanında Ackbar tüm haşmetiyle dikilmişti. “Fazla sürmez.” dedi. Terpfen de başını salladı, Mon Mothma'yla konuşmaya pek de istekli değildi – ama buna zorunlu olduğunu biliyordu.

Bu odalarda bir zamanlar İmparator karanlık tarafla ilgili yaptığı çalışmaların vücuduna verdiği hasarı tamir ettirirdi. Belki aynı araçlar Mon Mothma'nın bedenindeki illeti de tedavi etmeyi başarabilirdi. Terpfen'in pek umudu yoktu çünkü hastalığa neyin neden olduğunu biliyordu...

Mon Mothma tankın içindeki solüsyondan bakarak yeşil gözlerini kırptı. Terpfen kendilerini görüyor mu yoksa sadece orada olduklarını mı biliyor emin değildi. Mon Mothma başını kımıldattı ve yoğun hava da onunla birlikte yer değiştirdi. Kabarcıklar tüm vücudunu sarmış, solüsyonu gözeneklerinden içeri doğru itiyordu.

Mon Mothma tankın içerisindeki dengeleyicileri tutup doğruldu. Droidler dışarı çıkmasına yardım ettiler. Üzerindeki çözelti iyice akıp gidene kadar bir süre bekledi. Üzerindeki incecik kıyafet bile onun için çok ağır bir yükmiş gibi görünüyordu. Kumral saçları bir takke şeklindeydi. Gözleri çökmüş, yüzü çektiği acı ve sıkıntının alameti olan derin kırışıklıklarla kaplanmıştı.

Derin bir nefes aldı ve medikal droidin yeşil omzuna tutunarak destek aldı. Güçlkle başını kaldırıp ziyaretçilerine baktı.

“Tedavi bana sadece bir saat kadar yetecek enerji veriyor ve bu süre de her geçen gün azalıyor.” dedi. “Yakın da hiçbir etkisi kalmayacak ve korkarım ki Devlet Başkanlığı görevimi yürütemez hale geleceğim. Asıl mesele Konsey beni görevden almadan istifa etmeli miyim yoksa...” Terpfen'e döndü. “Dert etme burada olduğunu biliyorum.”

Terpfen parlak gözlerini kırptı. “Ben -”

İtirazını engellemek için elini kaldırdı. “Ackbar bana her şeyi detaylı olarak anlattı. Senin durumunu iyice düşündü ve aldığı karara ben de katılıyorum. Sen özgür iradenle hareket etmedin, sen sadece bir kurbansın. Sen borcunu ödedin. Yeni Cumhuriyet savaşıma istekli savaşçıları böyle

kolay gözden çıkaramaz. Seninle ilgili bir afnameyi çoktan hazırladım.”

Arkasına doğru sendeledi. İki medikal droid sandalyesine yerleşmesi için ona yardımcı oldu. “Her şeyin bir an önce...”

Ackbar öksürerek boğazını temizledi. “Mon Mothma, ben de burada kalmaya karar verdiğimi söylemek için geldim. Rütbemin geri iade edilmesini istiyorum çünkü Vortex’teki kazanın önceden zannettiğim gibi benim hatam olmadığını öğrendim. Calamari halkı sabırlı ve güçlüdür – ama eğer Yeni Cumhuriyet de güçlü olmazsa benim vatanımda yaptığım çalışmaların bir anlamı kalmayacaktır, çünkü tümüyle korku ve gölgeyle çevrelenmiş bir galaksiyle karşı karşıya kalacağız.”

Mon Mothma yüzünde rahatlamış olduğunun belirtisi olan bir ifadeyle Ackbar’a gülümsedi. “Ackbar senin burada olman bana tüm bu tedavilerden daha fazla güç veriyor.” Sonra bir anda hüznüldü, çenesini elleri arasına koydu, öyle umutsuz görünüyordu ki onu Konsey’de asla bu şekilde görmemişlerdi. “Bu hastalık neden benim başıma geldi? Ben de herkes gibi ölümlüyüm.. Ama neden şimdi?”

Terpfen üzerinde yürüdüğü soğuk ve parlak yüzeyi hissederek ilerledi. Yara izleriyle kaplı başını eğdi. Kapıdaki iki muhafız bu tanınan hainin Mon Mothma’ya bu kadar yakın olmasından rahatsız olsa da Mon Mothma bir tepki vermedi. Terpfen ona baktı.

“Ben de bunu sizinle görüşmek istemiştim, Mon Mothma. Size ne olduğunu anlatmak zorundayım.”

Mon Mothma gözlerini açmış devam etmesini bekliyordu.

Terpfen doğru sözleri bulmaya çalıştı. Zihni o kadar boştu ki sanki beynindeki implantlar devre dışı kalmıştı. Carida’dan kendisine sürekli talimat gelmesinden nefret ederdi ama şu an kendi düşünceleriyle baş başaydı – beyninin içerisinde onunla dalga geçecek ya da emir verecek kimse yoktu.

“Siz hasta değilsiniz, Mon Mothma. Siz zehirlendiniz.”

Mon Mothma şokla sarsıldı ama sözünü kesmedi. “Bu yavaş, zayıflatıcı ve doğrudan genetik yapıyı hedef alan bir zehirdir.”

“Peki, ben bu zehiri nasıl aldım?” diyerek ona baktı, bir an önce cevabı istiyordu. “Sen mi yaptın, Terpfen? Sana verilen emirlerden biri de bu muydu?”

“Hayır!” diyerek geriledi. “Çok şey yaptım ama bu onlardan biri değil. Sizi pek çok kişinin gözü önünde Büyükelçi Furgan bizzat zehirledi. Skydome Botanik Bahçesi’ndeki diplomatik resepsiyonda. Furgan, sizin onu zehirleyebileceğinizi iddia ederek kendi içeceğini yanında getirmişti. Yanında, belinin iki yanına astığı iki şişe vardı. Birinde kendi içeceğini diğerinde ise sizin için özel olarak yapılmış zehri taşıyordu. Önce şerefe kadeh kaldırırmış gibi yapıp sonra da bardağındaki zehiri sizin suratınıza fırlattı. Sizin gözeneklerinizden içeri işledi ve o zamandan beri çoğalarak hücrelerinize saldırıyor.”

Ackbar ve Mon Mothma’nın hayretten ağzı açık kalmış ona bakıyorlardı.

“Tabii ya!” dedi. “Ama aylar geçti. Neden böyle yavaş bir metot seçti...”

Terpfen gözlerini kapattı ve cümleler sanki daha önce ezberlemiş gibi bir anda aklında belirdi. “Yeni Cumhuriyet’in moralini bozmak için sizin böyle zayıf düşerek yavaş yavaş ölmenizi istiyorlardı. Eğer hemen ölseydiniz bir kahraman olacaktınız. Ölümünüz tarafsız sistemlerin bile Yeni Cumhuriyet’e katılmasına neden olabilirdi. Ama bu türden bir zayıflık Asilerin çöküşü olarak görülebilirdi.”

“Anlıyorum.” dedi Mon Mothma.

“Çok kurnazca.” dedi Ackbar. “Peki, bu bilgi ne işimize yarayacak? Bu zehirle ilgili başka ne biliyorsun, Tepfen? Nasıl tedavi edilebilir?”

Terpfen’in zihnindeki sessizlik ona çılgılık gibi geliyordu. “Bu gerçek bir zehir değil. Bu kendi kendine çoğalan nano yıkıcılar sürüsü; mikroskobik, suni olarak yaratılmış ve Mon Mothma’nın hücrelerini birer birer yok eden virüsler.”

“Peki, ne yapmalıyız?” diye ısrarla sordu Ackbar.

Nihayet hissettiği acı ve çaresizliğe daha fazla dayanamayan Terpfen haykırdı.

“Hiçbir şey yapamayız!” diye bağırdı. “Ne olduğunu bilmemiz hiçbir işe yaramaz çünkü tedavisi yok!”

Hasarlı yıldız destroyeri Gorgon, Maw Cluster'ın yerçekimi girdaplarından güçlükle sıyrılıp geçmeyi başardı. Amiral Daala, eğer rotasından az da olsa sapsa kendisini yutmak için hazır bekleyen güçler tarafından beşik gibi sallanan yıldız destroyerinin kaptan köşkündeki koltuğunda kemerini bağlamış hazır bekliyordu. Daala, tüm mürettebata kendilerini güvenceye almalarını ve çetin bir yolculuk için gereken tüm hazırlıkları yapmalarını emretmişti. Maw Cluster'ın içinden geçen az sayıdaki bilinen yoldan Daala en kestirme olanı seçmişti, gemisi bu baskıya uzun süre dayanabilecek halde değildi.

Gorgon'un dengeleyicilerinin çoğu Cauldron Nebulası'ndaki süpernova patlamasından kaçarken tahrip olmuştu. Uzun müddet dayanan kalkanlar da sonunda iflas etmişti. Gorgon'un bir zamanlar fildişi renginde olan gövdesi şimdi perişan haldeydi. Daala bir kumar oynamış, zırhının dış katmanları erise de sonunda kurtulmayı başarmıştı.

Patlayan güneşlerden kaçarken şansı yaver gitmişti, çünkü birkaç saniye gerisinde olan BAsilisk süpernovanın şok dalgasıyla buhar olmuştu. Daala, şok dalgası kendisine varmadan saniyeler önce körlemesine hiperuzaya atlamalarını emretmişti. Bu umutsuz hamleyle evrenin bilinmeyen tehlikeleri içinden geçen bir yolculuğa çıkmışlardı. Eğer bir yıldızın ya da gezegenin çekirdeğinden geçen bir boyutlararası yola denk gelselerdi Gorgon yok olmuştu ama bir mucize eseri onlara hiçbir şey olmamıştı.

Gorgon, Outer Rim'deki canlı bulunmayan bir boşlukta hiperuzaydan çıkmıştı. Kalkanları tükenmiş, yaşam destek sistemlerinin yarısı kül olmuştu. Gövdesi birkaç noktadan yarılmış ve bu yarıklar kapatılarak içerideki havanın uzaya kaçması önlenmişti.

Kıl payı kaçmalarının da verdiği şevkle Daala'nın mürettebatı tamir alanında harikalar yaratmışlardı. Hiç bilinmeyen bir yere gitmelerine rağmen rotacıların bulundukları konumu tespit etmeleri bir günlerini almıştı. Özel elbiseler giyen stormtrooperlar Gorgon'un gövdesinin dışında dolaşarak harap haldeki ekipmanları kaldırmış, gövdedeki zayıf noktaları tespit etmiş ve ellerindeki az sayıda yedek parçayı kullanarak değişmesi gereken parçaları değiştirmişlerdi.

Yıldız destroyeri, yıldızlar arasında kalmış bir bölgedeydi. Motorlarından biri kalıcı olarak devre dışıydı, kış bataryalarından üçü de işe yaramaz haldeydi. Fakat Daala, Gorgon tekrar göreve hazır hale gelene kadar kimsenin dinlemesine izin vermemişti. Görevleri onları bekliyordu. Kendisi de hiç dinlenmemiş, bir oraya bir buraya koşturmuş, tamiratları teftiş etmiş, personel düzenlemelerini yapmış ve bakım görevlerini tahsis etmişti.

Daala on yıl boyunca stormtrooperlarını ve donanma personelini titizlikle eğitmişti. Fazla çalışmaya alışkındılar ve kriz zamanlarında hayran kalınacak işler çıkarabiliyorlardı.

Grand Moff Tarkin, kendisine tahsis ettiği dört yıldız destroyeriyle Maw Installation'ı koruma görevini ona vermişti. Fakat ilk gemisi Hydra'yı daha Maw Cluster'a ulaşmadan kaybetmişti. Manticore, Calamari'nin ayının arkasında imha edilmişti, Calamarili dahi bir taktisyen Daala'nın ne yapmaya çalıştığını sezince gemi kaçma fırsatını bulamamıştı. Kessel'de kaçakçılarla yapılan savaşta yaralanmış olan üçüncü gemisi BAsilisk ise süpernova patlamasından kaçmayı başaramamıştı.

Daala güçlerinin yavaş yavaş erimesini engellemeyi başaramamıştı. Asi başkenti Coruscant’a yönelik yıkıcı ve ihtişamlı bir saldırı planı yapmış ama saldırmaya fırsat bulamadan Kyp Durrone, Sun Crusher’ı onlara karşı kullanmıştı.

Günlerce süren tamirin ardından, Daala hata ettiğini kabul etti. Önceliklerini belirlerken yanlış yapmıştı. Varlığının tek nedeni Asilere karşı kişisel bir savaş sürdürmek değil Maw Installation’ı korumaktı. Asiler Installation’ın yerini öğrendiği zaman oradaki bilgileri çalmaya kalkışacaklardı. Önceliği Tarkin’in kendisine verdiği görevi yerine getirmekti.

Gorgon yaralıydı ve tam yol ilerleyemiyordu; yine de Daala, Maw’a doğru mümkün olan son hızla ilerledi. Installation’a dönecek ve ondan geriye ne kaldıysa tüm gücüyle savunacaktı. Teslim olmak söz konusu değildi. Üstü Tarkin’e yerine getirmek için söz verdiği bir görevi vardı.

Amiral Daala komuta koltuğuna çivilenmiş ve gözlerini yanan gazların neden olduğu cehenneme dikmişti. Gorgon, sarmal bir yol takip ederek kara delik engelinin içinde yoluna devam etti. Koca bir gezegeni ezip bir atom haline getirecek güçteki yerçekimi kuyularından geçerken Daala’nın yüreği ağzına geldi.

Pencereler parlıyordu ama Daala yine de gözlerini kapatmadı. Muhtemelen detaylı olarak yolu bilen tek kişiydi ama Kyp Durrone da yolunu bulabilmişti ve anlaşılan diğer Jedi Şövalyeleri de bunu başarabilirdi.

Daala’nın duyduğu alarm sesleri bazı kritik komponentlerin devre dışı kaldığını gösteriyordu. Sensör istasyonlarından kıvılcımlar çıkmaya başladı ve devreleri bypass etmek isteyen bir teğmen geminin hızına karşı koyarak görevini yerine getirmek için harekete geçti.

Koltuğundaki Komutan Kratas, sıkıldığı dişlerinin ardından konuştu. “Az kaldı.” dedi, sesi güçlükle duyuluyordu.

Kaptan köşkünde bir sıra otomatik ikaz sesi duyuldu – ve sanki birinin gözündeki bağ çözülmüş gibi ön pencerelerden görülen renkler ortadan kayboldu. Yıldız destroyeri Cluster’ın merkezindeki güvenli bölgeye erişmişti.

Daala, dağınık düzende birbirlerine bağlı olan planetoidleri hemen tanıdı. Yanıp sönen ışıklar tesisin hala çalışmaya devam ettiğini gösteriyordu. İlk dikkatini çeken şey ise Death Star’ın iskeletinin gitmiş olduğuydu – ve onun yerinde bir Asi fırkateyni ve üç Corellian korveti duruyordu.

“Amiralim!” dedi Kratas.

“Gördüm, Komutan.” diye cevap verdi Daala. Kemerini çözdü ve ayağa kalktı, refleks olarak üzerindeki yeşil-gri üniformasını düzeltti. Komuta platformuna gelirken ter damlalarını kendisini ısıran küçük böcekler gibi hissetti ve sanki birisi çağırmış gibi pencereye giderek dışarı baktı.

Eldivenli elleri korkuluğu sanki birisinin boğazını sıkarmış gibi kavradı. Eldiveninin siyah derisi korkuluğun metalini gıcırdayarak kavradı. Tıpkı korktuğu gibi Asiler gelmişti – ve Daala istilayı engellemek için çok geç kalmıştı!

Tüm gücüyle sıktığı dudakları beyazladı. Gorgon’un bir amaç uğruna sağlam kaldığına inanmıştı. Sanki Grand Moff Tarkin’in ruhu onun omuzlarındaydı ve kendisine yol gösteriyordu. Ne yapması gerektiğini biliyordu. İkinci kez başarısız olmayacaktı.

“Komutan, işler durumdaki tüm silahlara güç verin.” dedi Daala. “Kalkanları kaldırın. İstikamet Installation.”

Dönüp kalın kaşlı, küçük çeneli Komutan Kratas’a baktı.

“Yapacak işlerimiz var gibi görünüyor.” dedi.

Kyp Durrön'un dikenli bir alıılığın altına ömelmesiyle bir böcek-kuş sürüsünün gürültüyle havalanması bir oldu. Yüzünde ve kolunda bir anda çok sayıda ısırığın acısını hissetti. Tepesinde gökyüzünü örten dallar gürültüden kaçan irili ufaklı canlılarla kaynıyordu. Kyp'in koyu saçlarından ter damlıyor, boğucu hava nemli bir battaniye gibi ona nefes aldırılmıyordu.

Ormanda gizli patikaları kolayca bulup sıkıntı çekmeden yoluna devam eden Üstat Skywalker'a ayak uydurabilmek için elinden geleni yapıyordu. Kyp, daha önce alııların arasından geçen en kolay yolu bulmak için karanlık hilelere başvurmuştu ama şimdi bunun düşüncesi bile onu rahatsız etmeye yetiyordu.

Daha önce ormana Dorsk 81'le birlikte gittiklerinde Sith tekniklerini kullanarak kendi çevresinde bir enerji alanı oluşturmuş böylece haşaratların tümünden kendisini korumuştı. Şimdiyse Üstat Skywalker'ın liderliğinde Büyük Tapınak'tan uzaklaşırken tüm bunlara göğüs germesi gerekecekti.

Diğerk öğrencileri bağımsız şekilde eğitimlerine devam etmeleri için geride bırakmışlardı. Üstat Skywalker hepsiyle gurur duyuyordu. Öğrencilerinin onlara öğretebileceği tekniklerin sınırına geldiğini söylemişti. Yeni Jedi Şövalyeleri bundan böyle kendi seçtikleri yolda kendi kendilerini eğiteceklerdi.

Fakat Sun Crusher'ı kullanarak Han Solo'yu öldürmenin kıyısından dönen Kyp, başına neler geleceğinden korktuğu için güçlerini kullanmaktan çekiniyordu...

Üstat Skywalker, Kyp'le birlikte büyük piramitten ayrılıp ormana gidince, geri bırakılmaktan hiç haz etmeyen Artoo-Detoo uzunca bir süre söylenmişti.

Kyp, Jedi öğretmenininkendisinden ne istediğinden pek emin değildi. Her türden böcekle kaynayan bu nemli boğucu yağmur ormanında geçirdikleri saatler boyunca Üstat Skywalker kendisine kayda değer bir şey söylememişti.

Kyp, Exar Kun'un kötü güçlerini kullanarak yendiği adamla yeniden tek başına kaldığı için rahatsızdı. Üstat Skywalker, Kyp'in, Gantoris tarafından yapılan ışın kılıcını kullanması konusunda ısrar etmişti. Acaba Luke onu bir düelloya mı davet edecekti - ölümüne?

Eğer öyleyse Kyp savaşmayacaktı. Öfkesinin yeterince yıkıma yol açmasına izin vermişti. Üstat Skywalker, Sith'lerin ihanetinden zaten bir mucize eseri kurtulmuştu.

Exar Kun, kendisiyle konuşmaya başladığı zaman Kyp bunun karanlık taraf olduğunu anlamış ama kibirlenerek Anakin Skywalker'ın başarısız olduğu konuda başarılı olarak direnebileceğini zannetmişti. Ama karanlık tarafından yutulmuştu – şimdi Kyp tüm yeteneklerini sorguluyor ve bir daha aynı hatalara düşmemek için tüm Jedi yeteneklerinden kurtulmak istiyordu.

Uzun otların birbirine karıştığı bir açıklığa geldiklerinde Üstat Skywalker durdu. Kyp de yanına gelip durduğunda iki tane mor ve yeşil renkli derisi olan vahşi görünümlü yırtıcıları gördü. Kediyle sürüngenin karışımına benziyorlardı; omuzları kare şeklindeydi ve ön ayakları piston gibi güçlüydü.

Köşeli yüzlerinde, sarı ve kısık, üç gözleri vardı ve hiç kırpmadan doğruca yabancılarla bakıyorlardı.

Üstat Skywalker da sessizce onlara baktı. Hırıldayan yırtıcılar ağızlarını açarak hançer gibi dişlerini gösterdiler ve uluyarak dönüp ormanda kaybolup gittiler.

“Devam edelim.” dedi Üstat Skywalker ve açıklıktan geçerek yoluna devam etti.

“İyi de nereye gidiyoruz?” diye sordu Kyp.

“Yakında görürsün.”

Dışlanma ve yalnızlık duygularını daha fazla gizleyemeyen Kyp, Jedi hocasını konuşturmaya çalıştı. “Üstat Skywalker, ya karanlıkla aydınlık tarafı ayırmakta başarısız olursam? Sanki hangi gücümü kullanacak olsam beni yine bir yok etme makinesine dönüştüreceğinden korkuyorum.”

Tüylü kanatları olan bir kelebek önlerinde uçarak sarmaşıkların canlı renkteki çiçeklerinin nektarları peşine düştü. Kyp, kelebeğin uçuşunu izlerken dört farklı taraftan safir kanatlı piranha böceklerinin saldırıp kelebeğin kanatlarını parçaladığını gördü. Çırpınan kelebek yere bile düşmeye fırsat bulamadan böceklerce yutuldu. Böcekler Kyp’in o kadar yakınından geçmişti ki onların testere gibi dişlerini rahatlıkla görebilmişti; böcekler başka avlar bulmak için uzaklaşıp gittiler.

“Karanlık taraf kolaydır, çabuktur ve caziptir.” dedi Luke. “Ama onu kendi duygularıyla ayırt edebilirsin. Eğer onu başkalarına yardım etmek için kullanıyorsan o aydınlık taraf olabilir. Ama intikam ve öfkeyle kendi çıkarların için kullanıyorsan bir sorun var demektir. Kullanmamalısın. Sakinleşip huzur bulduğunda anlayacaksın.”

Kyp dinledi ve yaptığı her şeyin yanlış olduğunu bir kez daha anladı. Exar Kun ona yanlış bilgi vermişti. Jedi Üstadı ona döndü; taşıdığı sorumluluk yüzünden yüzü yorgun görünüyordu. “Anladın mı?” diye sordu Üstat Skywalker.

“Evet.” diye cevap verdi Kyp.

“Güzel.” dedi Üstat Skywalker ve açıklığın kıyısındaki bir grup dalı çekerek Kyp’in ileriye görmesini sağladı, Kyp hayretten olduğu yerde kalmıştı. Farklı bir yönden gelmişlerdi ama Kyp bu yeri asla unutmazdı. Eli ayağı bir anda buz gibi olmuştu.

“Üşüyorum.” dedi. “Oraya tekrar gitmek istemiyorum.”

Bitkilerin suları dingin bir gölün kenarında sona erdiği yere kadar yürüdüler. Küçük gölün suyu berrak ve renksizdi ve gökyüzünde bulutların yansımasıyla civayla doluymuş gibi görünüyordu.

Gölün ortasındaki volkanik kayalardan oluşmuş bir adada obsidiyenden yapılmış bir piramit yükseliyordu. Piramit ortasındaki heykeli desteklemesi için iki parçaya ayrılmıştı. Uçuşan saçları, şişkin üniforması ve uzun siyah pelerini olan bir adamın çok yüksek ve parlak siyah taştan yapılmış heykeli. Kyp bu kişiyi çok iyi biliyordu.

Exar Kun’un ta kendisiydi.

Tapınağın içerisinde Kyp, Dorsk 81 duvara yapışmış halde doğal olmayan bir koma halindeyken, Sith öğretilerine ilk girişini yapmıştı. Exar Kun, gücünün bir göstergesi olarak klon Jedi öğrencisini öldürmek istemiş ama Kyp onu durdurmuş ve onun yerine Sith Lordu'nun kendisine öğretebileceği her şeyi öğretmesini istemişti. Gördüğü şeyler, hala onun kabus görmesine neden oluyordu.

“Karanlık taraf burada çok güçlü.” dedi Kyp. “Oraya gidemem.”

“Korkunun içinde ihtiyat, o ihtiyatın içinde de erdem ve güç yatmakta.” dedi Üstat Skywalker. Kristali andıran gölün kenarındaki bir kayanın üzerine oturdu.

“Burada bekliyorum,” dedi Üstat Skywalker, “içeri girmek zorundasın.”

Kyp yutkundu, korku ve tiksinti duyguları dayanılmaz bir hal almıştı. Kara tapınak onun içinde bulunan, onu yoldan çıkaran ve Luke Skywalker ile dostu Han Solo'nun hayatına kastetmesine neden olan çürümüş her şeyin simgesiydi.

Bir kez daha titredi. Belki de hak ettiği ceza buydu.

“Orada ne bulacağım?” diye sordu Kyp.

“Artık soru sorma.” dedi Üstat Skywalker. “Sana cevap vermem. Silahını yanına alıp almamak sana kalmış.” Kyp'in belinde asılı duran ışın kılıcını işaret etti. “Sadece beraberinde götüreceğin şey seninle olacak.”

Kyp, açmaktan korkarak, kılıcın kabzasına dokundu. Üstat Skywalker, onu orada bırakmasını mı yoksa yanına almasını mı isterdi? Kyp tereddüt etti. Silahı yanına alıp kullanmamak ona ihtiyaç duyup da sahip olmamaktan daha iyi bir seçenektir.

Kyp titreyerek suyun kenarına geldi. Suyun hemen altında bulunan uzun taş sütunlara baktı, onlara basarak karşıya geçebilirdi.

Çekinerek bir ayağını ilk taşın üzerine koydu. Su ayağının etrafında halkalar çizdi. Derin bir nefes alarak başını dik tuttu ve zihninde yankılanan sese kulak vermemeye çalıştı. Bu her ne ise onunla karşılaşmak zorundaydı. Arkasında kalan Üstat Skywalker'a bakmadı.

Suyu geçti ve adanın likenlerle kaplı kayalıklarına tırmandı, tapınağın üçgen girişine giden dar patikadan yoluna devam etti.

Tepesinde yükselen Exar Kun'un heykelinin altındaki giriş Corusca mücevherleri gibi ışıldıyordu. Oyma rünler ve hiyeroglif, obsidiyenin pürüzsüz ışıltısını bozuyordu. Yazılara bakan Kyp, bazılarının manalarını hatırladığını fark etti ama başını sallayarak bu düşünceleri kafasından uzaklaştırdı.

Tapınağın içerisinde serin hava cereyanı vardı. Kyp içeride ne bulabileceğini bilmiyordu. Tüm bedeni meraktan kaskatı kesilmişti. Sesini çıkarmadan sürekli etrafını kolaçan etti. Kyp kapının eşiğinden içeri bir adım attı ve başını kaldırıp ölü Sith Lordu'nun asık suratına baktı. Ardından da tapınağa girdi.

Duvarlar volkan camının içine yerleştirilmiş iç ışıklarla aydınlatılmıştı. Duvarlarda aşağı ya da yukarı doğru yol almış buzlanmanın izleri görülebiliyordu. Uzak bir köşede soğuk suyla dolu bir sarnıçtan su damlalarının sesi geliyordu.

Bekledi.

Kyp bir anda midesinin kasıldığını hissetti. Tüyleri diken diken oldu ve gözleri kararmaya başladı. Sanki etrafındaki hava tane tane olmuş tapınağın içindeki ışık bile parçalara ayrılmıştı.

Dönmeye çalıştı ama sanki hava onu engelliyormuşçasına güçlükle hareket edebildi. Her şey sallanıyordu.

Hızlı hareket etmeye çalışarak ilerlemeyi denedi ama bedeni onun emirlerine kulak asmıyordu.

Kara duvarlardan insan şeklinde bir gölge yükseldi. Sanki Kyp'in sürekli artan korkusuyla beslenirmiş gibi gittikçe büyüdü. Büyümesini sürdüren şekil sanki zamanın ötesindeki bir karanlığın içinden geliyordu. Silüet her ne kadar hala şekilsiz de olsa Kyp'e tanıdık gelmeye başlamıştı.

“Sen öldün.” dedi Kyp, sesine öfkeli ve cesur bir ton katmaya çalışarak.

“Evet.” dedi tanıdık bir ses gölgelerin içerisinden. “Ama hala senin içinde yaşıyorum. Sadece sen, Kyp, benim hatıramı hayatta tutuyorsun.”

“Hayır, seni yok edeceğim.” dedi Kyp. Elinde Üstat Skywalker'ı vurduğu kara yıldırımın gücünün cızırdadığını duymaya başladı: Sith'lerin kara öğretisi, azı dişli yılanın gücü. Kendi gücünü Exar Kun'a karşı kullanmak ne komik olurdu! Enerji gittikçe arttı, serbest kalmak için kıvranıyordu, kendisini ona teslim etmesini ve bu şekilde kara gölgeden ebediyen kurtulmasını istiyordu.

Fakat Kyp kendisini zaptetti. Kalbi yerinden çıkacak gibi atıyor, kanının akışı kulaklarında ötüyor, öfkesi kontrolü almaya hazır bekliyordu – ve o bunun yanlış olduğunu biliyordu. Derin bir nefes alıp kendini sakinleştirdi. Böyle olmamalıydı.

Parmak uçlarındaki kara Sith gücü soldu. Gölge bekledi; fakat Kyp hala gücünü geri almaya zorlanıyor, öfkesi fırsat kolluyordu. Öfke, tam da Exar Kun'un isteyeceği şeydi. Ama Kyp ona istediğini vermeyecekti.

Onun yerine belinden ışın kılıcını çekti ve açtı. Saf ışıktan oluşan mor-beyaz kılıç saflığın sembolü misali parıltıydı.

Gölge sanki onunla savaşmayı beklermiş gibi bir hal aldı ama Kyp'in ilk hamleyi yapmasını bekliyordu. Kyp'in o tarihe kadar gördüğü her şeyden daha koyu olan kolunu kaldırdı. Kyp, Gantoris'in kılıcını kaldırarak vurmaya hazırlandı, yapmak üzere olduğu şeyden dolayı gurur duyuyordu. Bir Jedi silahı kullanıyordu – karanlığı vurmak için ışığın silahını kullanmak.

Hamle yapmaya hazırdı. Gölge donmuş gibi kıpırdamadan bekledi – ve Kyp tekrar durdu.

Işın kılıcıyla bile olsa saldırmayacaktı. Eğer Exar Kun'a saldırırsa hala onun istediği şeyi yapmış

yani şiddete başvurarak kolayı seçmiş olacaktı, kullandığı silahın bir önemi yoktu.

Kyp, buz gibi kabzasından tuttuğu ışın kılıcını kapattı ve tekrar beline astı. Tek başına, yüz yüze gölgenin karşısında durdu, şimdi insan boyutlarındaki bir silüet gibi görünüyordu.

“Seninle savaşmayacağım.” dedi Kyp.

“Memnun oldum.” dedi ses daha anlaşılır ve tanıdık bir şekilde. Bu Exar Kun değildi. Hiçbir zaman da olmamıştı.

Gölge ellerini uzatıp başlığını çıkardı ve ortaya çıkan yüz Kyp’in kardeşi Zeth’ti.

“Ben ölüyüm,” dedi Zeth’in görüntüsü, “ancak sadece sen benim hatıramı hayatta tutuyorsun. Beni özgür bıraktığın için sana teşekkür ederim, kardeşim.”

Zeth’in görüntüsü Kyp’i kısa bir süre kucakladı ve Kyp’in o ana kadar hissettiği tüm ürpertiye ortadan kaldırdı. Ardından ruh yok oldu ve Kyp yine kendisini, artık kendi üzerinde bir hükmü olmayan, küflü ve boş tapınağın içerisinde buldu.

Kyp tekrar gün ışığına çıktı, gölgeden kurtulmuştu. Karşı kıyıda Üstat Skywalker ayağa kalkmış, ona bakıyordu. Luke neşeliydi ve kollarını kutlar şekilde açmıştı.

“Gel ve aramıza katıl, Kyp.” diye seslendi Üstat Skywalker. Sesi suyun pürüzsüz yüzeyinde yankı yaptı. “Eve hoşgeldin, Jedi Şövalyesi.”

İmparatorluk Islah Tesisi'nin koca kapısı ne kımıldamış ne de Han kapıyı çaldığında biri tarafından açılmıştı. Doğal olarak.

Lando ve Mara Jade'le birlikte Kessel'in aşınmış yüzeyinde Lady Luck'ın deposundan aldıkları özel giysileri giymiş halde duruyordu. Mara, Han'a doğru eğildi, bağırışı ağzını kaplayan maske tarafından boğuldu.

“Aydan tam teçhizatlı bir saldırı birliği çağırabiliriz.” dedi. “Yeterli ateş gücüne sahibiz.”

“Hayır!” diye bağırdı Lando. Koyu renk gözleri endişe ve heyecanla parlamıştı. “Tesise zarar vermeden içeri girmenin bir yolu olmalı!”

Soğuk ve kuru hava gözlerini yakan Han, rüzgardan korunmak için arkasını döndü. Moruth Doole'un adamı Skynxnex, onu ve Chewbacca'yı kendilerine soluma aparatlarını vermeden baharat madenlerine sürüklediği zamanı hatırladı. Şu anda Han, Doole'u hapishaneden dışarı atmaktan başka bir şey istemiyordu. Böylece o koca kurbağa kılıklı şey de nefessiz kalmanın ne olduğunu anlamış olacaktı.

Islah tesisinin yöneticisi Doole, glitterstimin kara borsasını idare ediyor, Han ve kaçakçılarla anlaşarak değerli yükünü Jabba gibi gangsterlere ulaştırıyordu. Fakat Doole'un işine geldiğinde iş ortaklarını İmparatorluk'a teslim etmek gibi bir adeti vardı. Doole çok önceleri Han'a da döneklilik etmiş ve onu kargosunu atmak zorunda bırakmıştı - ki bu Jabba'yı çok kızdırmıştı...

Han, Kessel'e gelmeyi hiç istememişti. Karısının ve çocuklarının yanına dönmek istiyordu. Dostu Chewbacca'yı yeniden görmek istiyordu. Adam gibi bir tatile çıkmak istiyordu, bir kez olsun.

“Daha iyi bir fikrim var.” dedi Mara, Han'ın düşüncelerini bölerek. Başını kaldırıp bulutlu gökyüzüne baktı. “Bilgisayar korsanı Ghent'i de beraberimde getirmiştım. Şu anda garnizon ayında. Onu hatırlarsınız. Talon Karrde'nin gözde elemanlarından biriydi. Giremeyeceği bilgisayar yok.”

Han genç ve ukala korsanı hatırladı: Elektronik ve bilgisayar sistemlerini yalayıp yutmuş, heyecanlı bir gençti ama tam bir boşboğazdı. Han omuz silkti. Sosyal yeteneklerine ihtiyaç yoktu zaten. Şu an onlara savunma sistemlerine girecek birisi gerekiyordu.

“Tamam, Falcon'la onu buraya getir.” dedi Han. “Ayrıca gemide işimize yarayabilecek birkaç alet de var. Bu işi ne kadar çabuk halledersek buradan o kadar çabuk gideriz.”

Lando da aynı fikirdeydi. “Hasar vermeden girmemizi sağlayacak herhangi bir yol...”

Mara dudaklarını sıktı. “Ayrıca beraberimde bir de savaşçı timi getireceğim. Elimde dört Mistryl muhafızı ve yeni ittifaktan pek de hoşnut olmayan bir grup kaçakçı var. Uzun süredir doğru düzgün bir dövüş katılmamaktan şikayet ediyorlardı.”

Bir saat sonra özel giysileri içerisinde bile üşümüş ve rahatsız olan Han, Lady Luck'ın itici poduna

oturdu. Çok uzaktaki iki atmosfer fabrikasından yükselen buhar haricinde gezegende yaşama belirtisi yoktu. Fakat baharat madenlerinin derinliklerinde gördükleri her canlıya saldırmak için hazır bekleyen korkunç enerji örümceklerinin yaşadığını biliyordu.

Han, atmosferden gelen bir aracın ışıkalı motorunun sesiyle birbirine karışan sonik patlamaları duydu. Gökyüzünü gözleriyle taradı ve sonunda onlara doğru gelen Millenium Falcon'u gördü.

Gemi, Lady Luck'ın yanına beyaz ve düz bir alana indi. Rampa açıldı ve dört kaçakçı dışarı çıktı: İki uzun ve kaslı kadın – Mistryl muhafızları - kıllı, domuz suratlı bir Whiphid ve bir sürüngen Trandoshalı; her biri üzerinde Kaçakçılar İttifakı'nın arması olan bir üniforma giyiyordu. Tepeden tırnağa silahlıydılar; kemerlerinde bir savaşa yetecek kadar cephaneye de taşıyorlardı.

Rampadan son inen kişi hala maskesini yüzüne oturtmaya çalışan fırıl fırıl gözleri ve dağınık saçlarıyla Ghent'ten başkası değildi. Mara'ya dönüp başıyla işaret etti, sonra da dikkatle barikatlı kapıya bakmaya başladı. Omzunda içi aletler, dağıtıcılar ve devrelerle dolu bir çanta asılıydı. "Benim için çocuk oyuncağı." dedi.

Mara Jade ve Lando, Han'ın yanına oturup Ghent'in Kessel'in sefil ortamına aldırmadan tüm dikkatini vererek çalışmasını izlediler.

"Kessel Hapishanesi'ne girmek için bu kadar uğraşacağım kırk yıl düşünsem aklıma gelmezdi." dedi Han.

İmparatorluk Islah Tesisi'nin aşağı seviyelerinde kilitli bir kapının ardında gizlenmiş olan Moruth Doole, eski güzel günleri özlemle andı. Birkaç aydır sürekli paranoya halinde sürdürdüğü yaşamın ardından İmparatorluk'a hizmet etmek bile ona cennet gibi gelmeye başlamıştı.

Yıllar önce hapishanenin kontrolünü ele geçirmesinin ardından, Doole, müdürün ofisine taşınmış ve alkali çöllerin ıssız saflığını izlemişti. Taze uçan böceklerle besleniyordu. Canı istediği zaman da kişisel haremindeki esir dişi Rybetlerle çiftleşiyordu.

Ama Daala'nın saldırısının ardından korunma amacıyla yüksek güvenli hücrelerden birisine taşınmıştı. Kendince hazırlıklar yapmış ve savunma kurmuştu çünkü er ya da geç birinin peşine düşeceğini biliyordu.

Hücrelerin duvarları kalın ve zırhlıydı. Tepesindeki ışıklar zaten iyi olmayan görüşünde şekiller belirmesine yol açıyordu. Odaklanmasına yardım eden mekanik gözü açtı. Cihaz Kessel etrafında cereyan eden savaş sırasında kırılmıştı. Mekanik konularda usta olan Doole, dişli ve lensleri bir araya getirmişti; ama eskisi gibi düzgün çalışmıyor ve görüşü zaman zaman bozuluyordu.

Doole hücresinin soğuk zeminini arşınladı. Her şey kötüye gidiyordu. Kessel gezegeni terk edilmişti, yüzeyde sadece harabeler ve gökyüzünde de kara delik kümesine kadar uzanan bir alanda sayısız gemi enkazı vardı. Doole kaçmak için bile bir gemi bulamamıştı. Burada kalmak istemiyordu – ama başka şansı da yoktu.

Kör larvalar bile – Doole'un zifiri karanlık odalara kilitletiği zihin açıcı glitterstimlere dönüşecek

olan büyük gözlü yaratıklar - huzursuzlanıyordu. Onlarla ilgilenmiş, onlara yemek vermişti - ancak onları hayatta tutacak ama büyümelerini yavaşlatacak kadar - ama şimdi onlar da zorluk çıkarmaya başlamıştı.

Doole homurdandı, kalın dudaklarıyla bir viyaklama sesi çıkardı. Larvalar, henüz son metamorfozlarını geçirmemiş olan olgunlaşmamış Rybetler, onun nankör çocuklarıydı. Kördüler, solucan şeklindeydiler ve hemen hemen Doole kadar da büyüktüler. Larvalar, şeffaf kılıflara baharat liflerini ören mükemmel işçilerdi ve ışıkla bir anlık temas bile tüm ürünü mahvederdi. Çocukları karanlıkta mutlu bir şekilde çalışırlardı. Peki ya ona karşı hiç minnet göstermişler miydi?

Birkaç larva kaçmış, rasgele hapisane koridorlarında dolaşmaya başlayarak gölgeli hücrelere saklanmışlar ve eğer Doole onları aramaya gelirse diye pusuda beklemeye başlamışlardı. Fakat Doole'un onları aramak gibi bir niyeti yoktu. Yapacak daha önemli işleri vardı.

Daha da kötüsü en büyük erkek larva Doole'un özellikle seçtiği dişileri de serbest bırakmıştı. Dişiler hapishanenin labirentine kaçıp kaybolmuşlardı ve böylece bu en sıkıntılı günlerinde Doole, haremiyle vakit geçirip rahatlama fırsatından da mahrum kalmış oluyordu.

Kendisini ofisine kilitleyip, volta atmaktan ve kendi düşünceleriyle başbaşa kalmaktan başka çaresi kalmamıştı. Depolara gideceği zaman tam teçhizat yola çıkıyor, işini en kısa sürede halledip alabildiği kadar yiyecek alıp hemen geri geliyordu.

Bir kaçış tüneli de vardı tabii ki. Baharat madenleriyle hapisane arasında bir tünel açmıştı. Doole bu tünellerde çokça vakit geçirse de gezegenden çıkmanın yolunu bir türlü bulamamıştı. Ayrıca tüneller de artık her zamankinden daha tehlikeliydi.

Daala'nın saldırısının ardından madencilerin çoğu kaçmıştı. Muhafızlar ve gürültü çıkaran makineler olmayınca örümcekler yukarı çıkmış ve duvarlara glitterstimden ağlarını örmüşlerdi. Doole, kinetik enerji dedektörleriyle baktığı zaman gittikçe yüzeye yaklaşan yaratık sürülerini görebiliyordu.

Çaresiz Doole ranzasına oturdu, zindanının basık havasını içine çekti. Başka bir zaman olsa bu onun için konforlu bir ortam olabilirdi ama çenesini ellerinin üzerine koyup monitörlere bakmaktan başka bir şey yapmadı.

Dışarıya inen gemiyi hayretle izledi. Tüm insanlar onun gözünde birbirine benzese bile Doole, zırhlı kapının etrafında dolanan üç kişiden birini hemen tanımıştı: Han Solo, bu evrende en nefret ettiği ve tüm bunların başına gelmesine neden olan kişi.

Meymenetsiz hapisane kapısının hemen önünde Han, işine devam eden Ghent'i izliyordu. Elindeki her türlü aleti ve kombinasyonu kullanarak savunma sisteminin içerisindeki bir boşluğu bulmaya çalışıyordu.

Ghent zafer kazanmış edasıyla yumruğunu gökyüzüne kaldırdı. Izgara şeklindeki takviyeli savunma parmaklıkları görünmez raylar üzerinde hareket etti. Büyük bir gürültüyle yükleme boşaltma kapısı yanlara doğru açıldı ve kanatları duvarlara gömüldü. Yüksek basınçlı hava hapishaneden dışarı doğru

boşaldı.

Dört kaçakçı, silahlarını sırtlayıp çatışmaya hazır halde hapishaneye daldılar. İki Mistryl muhafızı en öndeydi, sırtlarını duvarlara dayayarak ilerliyorlardı. İri kıyım Whiphid ve pullu derili Trandoshalı hiç umursamadan yolun ortasından devam ettiler.

Karanlık yoldan bir saldırı gelmedi. “Haydi, gidip Moruth Doole’u bulalım.” dedi Han.

Fazla seçeneği olmayan Doole hemen karar vermek zorundaydı. Han Solo ve komando grubunun içeri girişini izlemişti – bir de Kessel Hapishanesi için en iyi korunan hapishane derlerdi, peh!

Doole binanın savunma sistemini, dış lazerleri ve ayrıştırıcı alanları nasıl kullanacağını bilmiyordu. Sağ kolu olan Skynxnex olmadan çaresizdi ama korkuluğa benzeyen sersem, baharat tünellerinde Han’ı kovalarken enerji örümcekleri tarafından öldürülmüştü.

Çaresiz kalan Doole, kendi çocukları olan, jelatin yumurtalarından çıktıkları günden beri hareminin üreme havuzunda tuttuğu kör larvalara güvenmesi gerektiğine karar verdi.

Doole hemen koşup hapishanenin cephaneliğinden silahları topladı. Koruyucu kapıları açtığı sırada omuzlarındaki çantanın da içi tabancalarla doluydu. Aniden ışığı gören larvalar tırtıllar gibi geriye doğru kaçtılar, kimin geldiğini anlamaya çalışırken kör gözleri dışarı doğru çıkıyordu.

“Benim, benim.” dedi Doole. Parlak ışık soluk derilerini aydınlatmıştı. Parmakları ve kolları kısa ve henüz şekil almamış olan nemli ve güdük eller uzandı. Larvalar kendilerine has sesler çıkarırken ağızlarının altında solucana benzeyen uzantıları titriyordu.

Doole, larvaların en büyük ve güçlülerini rampalar üzerinden aşağı katlara getirdi. Onları muhafız olarak kendi hücrelerine koyacaktı. Kör oldukları için silahla bir şey vurmalarını beklemiyordu ama hiç değilse emir verdiği zaman şevkle ateş edeceklerini umuyordu. Yeterli çapraz ateş açarlarsa özel bir kalkanın arkasında saklanacak olan Doole, Han ve diğerlerini öldürebilirdi.

Doole, onları hücrelerine doğru sürerken korkularının ve belirsizliklerinin mis gibi olan kokusunu alabiliyordu. Olgunlaşmamış Rybetler değişikliği sevmezdi ve yetişkin hale gelip kendi zeka ve bilinçlerine kavuşana kadar da tekdüze bir hayattan hoşlanırlardı.

Zihni başka ne tür savunma metotları bulabilirim sorusuyla meşgul halde ilerlerken birden diğer odalardan duyduğu tiz çığlıklarla sarsıldı. Özgür kalmış birkaç dişi Rybet bağırarak onlara keskin nesneler fırlatıyordu.

Kendisine doğru gelen kırık saydamçelik parçalar ve keskin bıçakları gören Doole hemen eğildi. Sırtındaki çantalardan bir silah çıkarmaya çalışırken koca bir bardak tam da kafasının yumuşak kısmına geldi. Çantalardan birini düşürdü ve can havliyle koridor boyunca kaçmaya başladı.

Larvaların çoğu onu takip ederken diğerleri de anneleriyle birlikte kaldı. Doole kaçtı, tek istediği güvenli hücrelerine dönmekti. Nihayet hücrelerine varıp kapıyı arkasından kilitledi. Çantayı yere koyup altı tane potansiyel savunmacının her birine bir tabanca verdi.

“Sadece duyduğunuz gürültüye doğrultun yeter.” dedi. “İçeri girdiklerinde ateş etmek size kalmış. İşte burası tetiği.”

Pürüzsüz derili hayvanlar titredi ve ağız uzantılarını silahın namlusu üzerine koydular.

“Sadece çevirin, o ateş edecek.” diyerek Doole tabancaları ellerine yerleştirip kapıya doğru çevirdi.

Mekanik gözündeki görüntü yine bulanıklaştı, Doole hiçbir şey göremiyordu. Korkuyla bağırdı. Kaçış tüneli fikri şu anda ona çok daha cazip gelmişti.

Artan korkusunun midesinde hissettiği baskısıyla Han, hapishane koridorlarında koşmaya devam etti. Koca bina bomboştu ve gölgelerden başka bir şey yoktu.

Telsizden Mara Jade’in sesi duyuldu, “Onu bulduk, Han Solo. Zindanlardan birine gizlenmiş. Gözetleme kamerasına girdik. Yanında birkaç garip yaratık var ve silahlılar.”

“Gidiyorum.” dedi Han.

Alt koridorlara vardığında Han, kilitli kapının desteklendiğini gördü. Mara, kameradan iki Mistryl muhafızın kapıya detonatör yerleştirmelerini izledi.

Lando gergin şekilde yürüyordu. “Zorda kalmadıkça zarar vermeyin.” dedi, “Zaten Kessel’de tamir gerektiren yeterince yer var.”

İki kadın ona dikkat etmeden hemen uzaklaştı. Hemen bir köşeye çöküp kulaklarını da tıkadılar ve detonatörler infilak etti.

Kapalı kapının ardından birden ateş edilmeye başlandı, lazer ışınları duvarlardan sekiyordu.

“Hayır, hayır, şimdi değil!” diye bir bağırış duyuldu ki Han sesin sahibinin Moruth Doole olduğunu anlamıştı.

Son detonatör de büyük bir gürültüyle patladı. Kılılı Whiphid ağır levhaları kenara çekmek için öne çıktı.

“Dikkat et.” diye bağırdı Mara.

Yumuşak larvalar her yöne ateş ederken Whiphid eğildi ve yerde yuvarlandı. Kocaman cam gözleri hiçbir şey göremese de fıldır fıldır dönüyordu.

“Haklayın onları!” diye haykırdı Doole. Larvalar hemen sesin geldiği yöne dönüp Doole’a doğru ateş etmeye başladılar fakat o çoktan zırhlı levhanın arkasında siper almıştı. “Bana değil!”

Sürünge Trandoshalı tıslayarak içeri ateş açtı ve kör larvalardan ikisini biçti. Odaya daldı ama diğer kaçakçılar daha gelmemişti ki bir patlama da tavanda oldu. Han, Mara ve Mistryl muhafızları bunu fırsat bilip sinerek ve ateş ederek ilerlediler. Tavandan yanan kalaslar düşerken Han bir larvayı

daha vurdu.

İntikam aşkıyla yanan dişi Rybetler sürüsü tavandan Doole'un özel hücreğine yağmaya başladı. Her biri taşıdığı silahla Doole'un arkasında saklandığı levhaya rengi kırmızıya dönene kadar ateş ettiler.

Kör larvalar yeni gürültüye yöneldi ama sanki aralarında bir anda gizli bir iletişim olmuş gibi durup tekrar Doole'a yönelip ateşe başladılar.

“Durun, durun!” diye bağırdı Doole.

Han sürünerek Lando'nun yanına geldi, bu iç savaşın ortasında ateşleri üzerine çekmek istemiyordu. Doole çığlık atıp aşırı ısınan kalkanını bıraktı. Mekanik gözü fırlayıp bin parçaya ayrıldı. Uzun parmakları can havliyle bir düğmeye bastı ve hemen altında bir kapak açıldı. Doole çığlık çığlığa açılan kapıdan soğuk ve karanlık madenlere giden kaçış tüneline düştü.

“Kaçmadan yakalayalım!” diye bağırdı Lando. “Onun baharat madenlerimde kol gezmesini istemem.”

Hayatta kalan larvalar da onun peşi sıra tünele dalmak istediler, takip mi edecekler yoksa yakalamak mı istiyorlardı belli değildi. Fakat amfibik dişiler onları tutarak tünellere girmelerini engellediler. Koca gözleriyle işgalci kaçakçılara endişeyle baktılar.

Han, tünele açılan kapının yanında diz çöktü ve eğilip karanlık tünele baktı. Perdeli ayaklarıyla koşan Doole'un ayak seslerinin uzaklaştıkça zayıfladığını duydu.

Larvalar tünelin içinden peşi sıra birkaç el ateş ettiler. Lazer ışınları tünel boyunca gidip duvarlara çarptı. Aktif hale gelen glitterstimlerden ışıklar yayıldı.

Han daha sonra kanını donduran başka bir ses duydu. Tiz bir sestti, sanki yüzlerce bacak aceleyle tünel zemininde hareket ediyordu. Han iyice zayıflasa da Doole'un ayak seslerini hala duyabiliyordu. Canlı bir bedenın ısıısının çektiği çok sayıda bacak sesi de o seslere eşlik ediyordu... Sonunda körlemesine çıkış yolu arayan Doole'un nefesi kesildi.

Tüm tünel, uzun süredir boş kalan tünellerde besin bulmuş olmanın coşkusıyla harekete geçen enerji örümceklerinin sesleriyle kaplanmıştı, Han'ın tüyleri diken diken oldu.

Yürekleri parçalayan bir feryadın ardından Doole'un ayak sesleri sustu. Ayak sesleriyle birlikte çığlığı da bir anda kesilmişti. Ani sessizlik şimdi çığlıktan bile daha ürkütücü görünüyordu. Han hemen geri çekildi ve tünel kapağını kapatarak enerji örümceklerinin başka av aramaya çıkmasını engelledi.

Geriye yaslandı, kalbi çarpıyordu. Kaçakçılar kazandıkları zaferden dolayı mutlu görünüyorlardı. Whipid kollarını kavuşturmuş ve duvara yaslanmıştı. “İyi iş.” dedi.

Trandoshalı sanki yiyecek bir şeyler arıyormuş gibi etrafına baktı. Dişi Rybetler vurulan larvaların yanına giderek yaralıyı tedavi etmeye başlarken ölenler için de yas tuttular.

Lando yanına çökerken Han da iç çekti. “İşte Lando,” dedi, “şimdi istediğin gibi yeniden dekore edebilirsin.”

Han, Lando ve Mara, Falcon’la tekrar garnizon ayına döndüler. Mara ve Lando birbirine biraz daha yakındı ve Lando artık ondan bir kelime ya da gülücük alabilmek için eskisi kadar zorlamıyordu. Hatta Mara, Lando’dan gözünü kaçırma ve konuşurken çenesini kaldırma huyunu bile bırakmıştı. Zamanının çoğunu Lando’yu, Lady Luck’ın hapishanenin güvenlik duvarının arkasında kalırsa daha güvende olacağına ikna etmeye çalışmakla geçirdi. Lando’nun pek içine sinmemiştir ama Mara Jade’le de ters düşmek istemiyordu.

“Bir sürü evrak işi bizi bekliyor.” dedi Mara. “Aydaki üste gerekli tüm belgeler hazır bekliyor. Aramızdaki formaliteleri halledebiliriz ama hala imzalanması ve gönderilmesi gereken bir sürü belge var.”

“Sen nasıl istersen.” dedi Lando. “Uzun ve mutlu bir ortaklık olmasını istiyorum. Sen ve ben Kessel’deki üretimi nasıl en verimli hale getirebiliriz diye düşünmeliyiz. Glitterstim üretimine bir an önce başlamamız ikimizin de yararınadır. Özellikle de bu kadar parayı buraya yatırdıktan sonra.”

Han onları dinliyordu ama akıllı ailesindeydi. “Sadece eve gitmek istiyorum, gereksiz seyahatlerden bıktım.”

Falcon, büyük aydan boşalan havanın oluşturduğu sisli küreyi aşarak uzaklaştı. Kessel’in türbülanslı atmosferinden ayrılır ayrılmaz da uzayda süzülerek yoluna devam etti.

Bir anda telsizi aydaki üstten gelen yardım çağrısıyla cınladı. “Dikkat! Kessel’e yaklaşan büyük bir gemi tespit ettik. Hem de çok büyük.”

Han hemen harekete geçti. “Lando, tarayıcıları kontrol et.”

Lando hemen dik oturarak yardımcı pilot paneline baktı, bir yandan da pencerelerden dışarıyı kontrol ediyordu. “Sadece büyük değil.” dedi.

Han pencereden küre şeklindeki şeyi görebiliyordu. Minyatür bir ay boyutunda ve küre şeklinde devasa bir metal iskelet.

“Bu Death Star.”

Tamirat Tol Sivron’un beklediğinden daha uzun sürmüştü ama prototip nihayet en yakın gezegene gidip saldırarak hale getirilmişti.

Sivron koltuğunda yayılarak keyifle stormtrooper komutanın etrafa emir yağdırmasını izledi. Sorumluluğu bölmek yöneticiliğin ilk koşuluydu. Diğerleri çalışırken bu koltukta oturmak çok hoşuna gidiyordu.

Güdük ve kel Doxin oturduğu koltuktan öne doğru eğildi. “Hedef görüşümüze girdi, Müdür Sivron.”

“Güzel.” dedi Sivron ve gezegeni çevreleyen çizgili atmosfere ve yörüngesindeki aya baktı.

“Bölgede dikkate değer bir gemi trafiği mevcut.” dedi Devaronlu Yemm. “Gelecekte işimize yarar düşüncesiyle izleyip kaydedeceğim. Prototipin performansı ile ilgili rapor hazırlamamız gerekirse tüm verilere ihtiyacımız olacaktır.”

“Burası bir Asi üssü.” dedi Tol Sivron. “Buna şüphe yok. Şu gemilere ve konumlarına bak. Burası tutsağımız Han Solo’nun geldiği yer olmalı.”

“Nasıl böyle eminsiniz?” dedi Golanda.

Sivron omuz silkti. “Death Star’ın test edilmesi gerekiyor değil mi? Elimizin altında da Asi üssü olması muhtemel bir hedef var.”

Stormtrooper komutan taktik istasyonda duruyordu. “Ay üssünden verilen alarmlarla ilgili sinyaller alıyoruz. Orada bir tür askeri tesis varmış gibi görünüyor.”

Aydaki geniş bir açıklıktan çok sayıda gemi havalandı ve Kessel’in etrafı bir anda hızlı ve ağır silahlı gemilerle doldu.

“Bizden kaçamazlar.” dedi Tol Sivron. “Gezegene nişan alın. Hazır olduğunuzda ateş edin.” Sivri dişlerini göstererek gülümsedi. “İçimde bununla ilgili çok iyi bir his var.”

Doxin sevinçten yerinde duramıyordu. “Bu silahı çalışırken görme fırsatım hiç olmayacak zannediyordum.”

“Gerekli ayarların yapılmadığı biliyorsunuz.” dedi Golanda keyifsizce.

“Bu gezegen yok edici bir süperlazer.” diye çıktı Doxin. “Koca bir dünyayı bir anda enkaza çevirebiliriz. Ayarlamaya ne gerek var?”

“Hedefe kilitleniyoruz.” dedi stormtrooper komutan.

Sadece karmaşık kontrol paneli üzerindeki titreşen ışıklarca aydınlatılan, alt kalkanları korunan bölümlerde stormtrooperlar, onlara verilen emir gereği gerekli talimatları iyice okuduktan sonra, Death Star’ın topçusu olarak görev yapmaya başlamıştı.

“Neden bu kadar uzun sürüyor?” diye sordu Tol Sivron, komuta koltuğunun rahatsız kaplaması üzerinde kımıldanıp durdu.

Aniden işlemekte olan sistemlerin neden olduğu vınlama sesinde bir azalma oldu. Prototip büyük miktarda enerji çektiği için kontrol panellerindeki ışıklar zayıfladı.

Pencerelerin dışında yapının destekleri çelikten gökkuşakları gibi üzerlerinde yükseliyordu. Küçük süperlazer ışınları Death Star’ın odaklayıcı gözünden çıkıp kesişme noktasında birleştiler. Yeşil ışın, güç ve hız kazanarak çapı bir uzay gemisinden bile daha geniş hale geldi.

Hedefi bir anda toz, duman ve enkaz haline gelmişti.

Tol Sivron alkışladı.

Yemm dikkatle not aldı.

Doxin hayretle bir zafer çığlığı attı.

“Iskaladınız.” dedi Golanda.

Tol Sivron küçük, kara gözlerini kırptı. “Ne?”

“Gezegeni değil, ayı vurdunuz.”

Haklıydı. Avcı uçaklarının üs olarak kullandığı ay tuzla buz olmuş ve Kessel gezegeninin üzerine yağıyordu.

Ay üssünü terk etmiş olan avcı uçakları kovanları saldırıyı uğramış arılar gibi her yanı kaplamışlardı.

Tol Sivron, baş kuyruklarını bir sarıyor bir çözüyor hassas uçlarında büyük bir gerginlik hissediyordu. Koltuğunda geriye yaslandı ve umursamazmış gibi pençeli elini salladı.

“Hallederiz. Hedefin önemi yok. Hiç değilse prototipin çalıştığını artık biliyoruz.” Başını salladı. “Tıpkı tüm raporlarında söylediğin gibi.”

Sivron derin bir nefes aldı, içindeki korku her an daha da büyüyordu. “Artık bu silahı kullanmaya başlayabiliriz.”

Mon Mothma'nın yaşama isteği Leia'yı hayrete düşürmüştü. Devlet Başkanı'nın yatağının başucunda endişeyle durmuş tıbbi cihazların ekranlarına ve Mon Mothma'yı hayata bağlayan yaşam destek sistemlerine bakıyordu. Kumral saçlı kadın, bir zamanlar Senato koridorlarında Leia'nın babasının en amansız rakibiydi; şimdi ise ayakta bile duramıyordu. Derisi gri, cansız ve iskeletin üzerine sarılmış kağıt parçası gibiydi. Göz kapaklarını açık tutmak bile artık onun için yorucu hale gelmişti. Gözleri uzun bir süre sonra nihayet ziyaretçisine yönelebildi.

Midesinin kasıldığını hisseden Leia yutkundu. Titreyen parmaklarını Mon Mothma'nın kolunu tutmak için uzattı, en ufak zorlamanın kolunu morartacağından çekiniyordu.

“Leia,” diye fısıldadı Mon Mothma, “gelmişsin.”

“Beni çağırdığınız için buradayım.” dedi Leia.

Han, onu ve çocukları Coruscant'ta bırakmış ve birkaç gün içerisinde döneceğine söz vererek söylene söylene Lando'yla kısa bir yolculuğa çıkmıştı. Leia, bu söze ancak zamanında geri döndüğünde inanırdı. Bu arada Leia, Mon Mothma'nın durumunun nasıl da hızlanarak kötüye gittiğini görerek şok olmuştu.

“Çocukların... Artık güvendeler mi?”

“Evet. Winter onları korumak için burada kalacak. Bir daha benden alınmalarına izin vermem.”

Leia, her zamankinden daha meşgul olacak, Han ve çocukları da daha az görebilecekti. Sıradan bir işte çalışıp akşam olduğu zaman evine dönen ve yarım kalan işlerini yarına bırakma özgürlüğüne sahip olanları düşünüp onlara gıpta etti. Ama o bir Jedi olarak doğmuş ve Senatör Bail Organa tarafından büyütülmüştü. Hayatının daha büyük bir amacı vardı, özel ve kamusal sorumluluklarını bir kenara itip görmezden gelemezdi.

Leia kimyasal maddelerin, dezenfektanların ve ilaçların kokularının birbirine karıştığı odada derin bir nefes aldı.

Çok çaresiz hissediyordu. Mon Mothma'nın bedenindeki zehire karşı verdiği savaş yanında, onun oğlunu kurtarmak için İmparatorluk'a karşı verdiği savaş çok cılız kalıyordu. Leia, hiç değilse Büyükelçi Furgan'ın hala hayatta olmadığını düşünerek bir an için de olsa kendini teselli etti.

“Ben...” dedi Mon Mothma ağır ağır konuşarak, “istifamı Konsey'e sunacağım. Artık Devlet Başkanı görevimi sürdüremem.”

Leia, boş laflarla cesaret vermeye çalışmanın anlamsız olacağını farkındaydı. Mon Mothma'nın ona öğrettiği şekilde, önce Yeni Cumhuriyet'in menfaatini düşünerek, cevap verdi.

“Ya hükümet?” dedi. “Konsey üyeleri sürekli birbiriyle didişip bir uzlaşmaya varamadıkları için hiçbir şeyi başaramazlar. Kim başkan olacak?”

Mon Mothma'ya baktığında hasta kadının ona umut dolu gözlerle baktığını gördü. “Liderimiz sen olacaksın, Leia.” dedi Mon Mothma.

Leia'nın şaşkınlıktan ağzı açık kalmıştı. Mon Mothma başını hafifçe sallayacak kadar güç bulabilmişti. “Evet, Leia, sen buralarda değilken Konsey, geleceğimizin ne olacağına karar vermek için toplandı. İstifam kimseyi şaşırtmadı ve oy birliğiyle senin benim yerimi alman gerektiği kararına vardık.”

“Fakat -” dedi Leia. Aklı karışmıştı, kalbi hızla çarpıyordu. Böyle bir şeyi hiç beklemiyordu, en azından şu anda. On ya da yirmi yıllık hizmetin ardından belki...

“Sen, Leia, Yeni Cumhuriyet'in Devlet Başkanı olacaksın. Eğer devredecek kadar gücüm kalmış olsa onu sana devrederdim. Yeni doğmuş olan bu Cumhuriyet'i bir arada tutmak senin görevin.”

Mon Mothma gözlerini kapattı ve Leia'nın elini şaşırtıcı bir kuvvetle sıktı. “Ölsem bile seni izliyor olacağım.”

Leia hiç konuşmadan gece yarısına kadar Mon Mothma'nın başucunda oturmaya devam etti.

Maw Installation'un içerisinde Wedge'in Özel Kuvvetler Timi'nin üyelerinden biri tüm tesisin alarmlarını çalıştıracak ölçüde birinci seviye kontrollerin şifresini çözmeyi başardı. İnterkomdan yabancı bir ses yükseldi, "Kırmızı alarm, bir İmparatorluk yıldız destroyeri yaklaşıyor. Kırmızı alarm. Saldırıya karşı hazır olun."

Gorgon'un kararmış ve yaralı gövdesini gördüklerinde Wedge ve Qwi hala boş laboratuvardaydılar. Devasa gemi bir araya gelmiş kaya parçalarından oluşan kümenin üzerinde konuşlanacak şekilde manevra yaptı.

"Olamaz!" dedi Threepio. "Sözde burada güvende olacaktık."

Wedge, Qwi'nin soluk elini tuttu. "Haydi, operasyon odasına gitmemiz lazım."

Koridorlarda koştular. Qwi, ona yol göstermek için elinden geleni yapsa da çoğunlukla hangi yönde gitmeleri gerektiğini hatırlamıyordu. Servomotorları vınlayan Threepio elinden geldiğince hızlı şekilde peşlerinden geliyordu. "Beni bekleyin! Neden hep böyle oluyor?"

Wedge operasyon odasına vardığında askerlerinden bir düzinesinin ondan önce oraya gelip idareyi devralmış olduklarını görerek rahatladı. Bilgisayar bankalarından bazıları çalışmıyordu ama diğerlerinde bir sorun yoktu. Tarayıcılardan gelen bilgiler durmadan ekranlarında akmaya başladı.

Wedge ellerini Qwi'nin omuzlarına koydu, yüzünü onun yüzüne dayayıp koca gözlerinin içine baktı. "Qwi, hatırlamaya çalış! Maw Installation'ın kendi savunma sistemi var mıydı?"

Çatı penceresinden tepelerinde dikilen ok ucu şekilli yıldız destroyerine baktı. Qwi yukarıyı işaret etti. "Bizim savunmamız bunlardı. Maw Installation savunması tümüyle Amiral Daala'nın sorumluluğuydu."

Boştaki bilgisayarlardan birine koştu ve klavyesini çıkarıp şifreyi girdi. Hasarlı devreleri es geçerek kendi dosyalarına ulaşmayı, yüksek seviyeli işlevsel rutinlerden birini seçebilmeyi umuyordu. "Kalkanlarımız var," dedi Qwi, "tabi eğer onları kaldırırsak."

Beş teknisyen ona yardımcı olmak için koştu, kendi tecrübelerini kullanarak jeneratöre erişmeye ve ana planetoidin etrafındaki koruyucu kalkanı takviye etmeye çalıştılar.

"Şimdilik bir saldırıya karşı bizi korur," dedi teknisyen, "fakat bu beni çok huzursuz etti, General Antilles. Güç reaktörü zaten istikrarlı değil ve şimdi ondan çok daha fazla güç çekmeye kalkıyoruz. Kendi kaderimizi mühürlemiş olabiliriz."

Wedge, önce Qwi'ye sonra da askerlere baktı. "Kendimizi korumak için bir şeyler yapmasaydık zaten ölecektik. İhtiyacımız olanı aldık. Maw Installation'dan ayrılma zamanı geldi. Gemilere binip gitmek için hazırlanın."

"Tabii Daala bize izin verirse," dedi Qwi. "Onun sırlarını öğrendikten sonra öylece çekip

gitmemize izin vereceğini sanmıyorum.”

Wedge’in gözleri bir anda aklına gelen bir şeyle açıldı. “Korvetlerden birinin motorunu söküp reaktörde yedek parça olarak kullanmıştık. Gemilerimden biri hareket edemez halde.” Derhal iletişim istasyonuna koştu ve hareketsiz korvetle iletişime geçti.

“Kaptan Ortola, geminizdeki tüm avcılarını havalandırın. Bütün personeli derhal Yavaris ya da diğer iki korvete tahliye edin. Hareketsiz olduğundan gemin öncelikli hedef olacaktır.”

“Emredersiniz, Komutanım.” diyerek cevapladı Kaptan Ortola.

Operasyon odasının dibindeki ikizkenar yamuk şeklindeki geniş ekran parazitlendi, ardından da dağınık saçlı Amiral Daala’nın görüntüsü ekranı doldurdu. Öne, görüş alanına doğru eğildi. Gözlerinden sanki Wedge’in kalbine doğru oklar fırlıyordu.

“Asi serserileri, Maw Installation’dan sağ çıkamayacaksınız. Tesisin ihtiva ettiği bilgiler sizin sabotajlarınız nedeniyle önemini yitirdi. Teslim olmanız umrunda bile değil. Sizi yok etmek istiyorum.”

Daala, Wedge kendini toparlayıp cevap vermeye fırsat bulamadan iletişimi kapattı. Kararan ekrana bakarak başını iki yana salladı. Qwi’ye döndü, kalbi hızla çarpıyordu. “Qwi, kullanabileceğimiz başka bir şey olmadığına emin misin? Herhangi bir silah?”

“Dur.” dedi Qwi. “Chewbacca yanında bir timle birlikte aşağıdaki destek bakım bölümünde Wookiee esirleri kurtarıyor. Her zaman üzerinde çalıştıkları saldırı mekikleri ya da avcılar olurdu. Belki işe yararlar.”

Yeni Cumhuriyet komandolarından biri merakla başını uzattı. “Saldırı mekiği mi? Muhtemelen gamma sınıfı. Muhteşem bir tarafları yok ama zırhları güçlü ve iyi donanımlıdır. On avcı uçağına bedeldirler. Savaşta işimize yarayabilirler. Daala’nın tek bir gemisi var ama ateş gücü Yavaris ve iki korvetin toplamından fazla.”

Takım lideri ekranda uzayıp giden teçhizat listesine baktı. “Tam da korktuğum gibi, Komutanım. Bunlar eski model. Onları uçurabilmek için, özellikle de yerçekiminin değişken olduğu böyle bir ortamda, pilot droidlere ihtiyacımız var. Tek bir droid kullanıp onu tüm rota sistemlerine bağlayarak hepsini uçurabiliriz.”

Tam o anda vızıldayan servomotorları ve ağır aksak adımlarıyla Threepio operasyon odasına girdi, rahatlamıştı. “Burdasınız. Sonunda buldum sizi.”

Wedge, Qwi ve diğerleri hep birden dönüp altın renkli droide baktı.

Threepio keyifsizce kollarını sallayarak ve bakım destek bölümüne giden yoldaki dik bir rampada söylenerek yoluna devam etti. “Neden herkesin bana sıradan bir malmışım gibi davrandığını bir türlü anlayamıyorum.” dedi.

Chewbacca homurdanarak tersleyince Threepio da ona çıkıştı. “O başka bir konu. İşin aslı ben -”

Chewbacca altın renkli droidi kaldırdı ve gamma sınıfı saldırı mekiğinin giriş rampasından içeri koydu. Yeni özgürlüğüne kavuşmuş Wookiee köleler ve bir grup komando hangardaki beş zırhlı mekiğe doluştu. Her geminin bakımı Wookiee mürettebat tarafından en iyi şekilde yapılmıştı.

Gorgon, gezegene ateş açmıştı ve üzerlerindeki kalkana isabet eden atışların sesleri her yerde yankılanıyordu. Chewbacca ve diğer Wookieeler başlarını kaldırıp kükrediler, sesleri patlama seslerini bile bastırmıştı. Taş duvarlardaki çatlaklardan her patlamayla biraz daha fazla toz dökülüyordu.

“Hala buna pişman olacağımı düşünüyorum.” dedi Threepio. “Bu tür görevler için dizayn edilmedim. Diğer taktik bilgisayarlarla iletişim kurabilir ve çatışma yollarını koordine edebilirim ama beni stratejinin konu-”

Chewbacca, onu dikkate almadan araca tırmandı. Bir şeyler anlatmaya çalışmanın yararsız olduğunu gören droid mekiğin rampasını içeri çekti. “Ama tabii ki bana ihtiyaç duyulan her yerde yardıma koştuktan mutluyum.”

Diğer Wookieeler, ihtiyar Nawruun da dahil olmak üzere, TIE avcılarına karşı kendilerini korumak için topçu koltuklarındaki yerlerini aldılar.

Chewbacca, mekiğin küçük pilot koltuğuna zorlukla yerleşti ve Threepio’yu da yanına yardımcı pilot olarak oturttu. “Oh ne ala!” dedi Threepio ve en iyi şekilde nasıl iletişim kurabileceğini anlamak için bilgisayarı incelemeye başladı.

Gorgon’un atışlarıyla kalın duvarlar titremeye devam ediyordu ama mekiklerin çalışmaya başlayan motorlarının sesi diğer tüm gürültüleri bastırdı.

Chewbacca zırhlı gemiyi yerden kesti ve fırlatma koridoruna yöneldi. Atmosfer koruma alanı uzaya açılan ağır fırlatma kapıları dikey kapaklarını açmadan hemen önce kapatıldı.

Threepio rota bilgisayarına bağlanarak beş mekiğin de idaresini ele aldı. Hemen arkasında aynı model gemiler hızlarını arttırarak yakın düzende geliyordu. “Bu çok heyecan verici.” dedi Threepio.

Chewbacca, mekik fırlatma kapılarından bir ok gibi fırlayıp Installation’ın koruyucu kalkanının dışına çıkana kadar kontrol panelini yumrukladı. Tepelerinde Corellian korvetlerinden avcı uçakları sürü gibi havalanıyordu. Yavaris firkateyni, yıldız destroyerine ateş etmeye başlasa da Daala, Installation’a turbolazer yağdırmaktan vazgeçmemişti. Gorgon’un altındaki hangarlardan mağaralarından çıkan mynocklar gibi TIE avcı filoları çıkmaya başladı.

Chewbacca silah sistemlerine güç verdi ve Threepio önceden programlanmış saldırı modeline bağlandı. Maw Installation’dan havalanan beş saldırı mekiği, uzayda sürmekte olan savaşın merkezine doğru gidiyordu.

“Olamaz!” dedi Threepio.

Leia'nın İmparatorluk Sarayı'ndaki odasının kapısı alındığında gece yarısıydı. Bir an içini bir heyecan sardı, Han Kessel'den dönmüş olabilirdi. Fakat uykulu gözlerini ovuşturarak kapıya koştığında karşısında duran kişinin kardeşi Luke olduğunu gördü. Bir an hayretle durdu sonra da boynuna sarıldı.

“Luke! Coruscant’a ne zaman geldin?” Gözünün ucuyla loş koridorda durmakta olan genç adamı fark etti. Leia koyu saçlı Kyp Durrön’u tanımişti; gözlerini sürekli kaçıırıyordu, artık Han’ın Kessel’in baharat madenlerinden kurtardığı küstah delikanlı değildi.

“Kyp.” dedi Leia duygusuz bir tonda. Genç adamın varlığı onu rahatsız etmişti. Han’ın iyi dostu ve pek çok macerada yol arkadaşıydı ama karanlık tarafa geçerek Luke’u felç etmiş, milyonlarca kişiyi öldürüp Han’a da sırt çevirmişti.

Kyp’in yüzü ve gözleri çökmüştü, maruz kaldığı – ve neden olduğu – travmalar onu yıpratmıştı. Leia, buna benzer gözleri sadece bir kez görmüştü: Darth Vader’in babası olduğunu öğrendiği zaman kardeşinde. Kyp’in yaşadıklarının da Luke’unkilerden geri olmadığı ortadaydı.

Küçük bir kurye droidi koridora girmiş, diğerlerini yoldan çekilmeleri için uyaran kırmızı ışıkları açık gecenin ortasında aceleyle mesajı teslim edeceği yere gidiyordu.

Leia, bir anda kabalık ettiğinin farkına vardı. “İçeri buyrun.”

Odanın diğer ucundan Winter yalın ayak çıka geldi, üzerinde sadece geceliği vardı. Winter, çocukların yine başlarının belada olduğunu düşünerek harekete hazır halde gelmişti. Luke’u gördüğü zaman resmi şekilde başını eğdi. “Saygılar, Üstat Skywalker.” dedi.

Luke gülümsedi ve başını salladı. “Merhaba, Winter.”

Winter odasına yöneldi. “Çocukları kontrol edeceğim.” dedi ve bir şey demelerine fırsat vermeden gitti.

Leia, bakışlarını Kyp’ten tekrar, gözlerindeki ve zihnindeki yorgunluğu sezen, Luke’a çevirdi. Leia çok fazla uyarıcı içecek içmiş, çok az uyuyarak tüm zamanını Konsey üyeleriyle konuşarak geçirmişti.

Kyp ve Luke içeri girdiler ve kapıyı kapattılar. Leia, kardeşinin kendisini bu odada eğittiğini ve Jedi güçlerini harekete geçirmeye çalıştığını hatırladı. Şimdi Luke’un çok daha önemli bir planı olduğunu sezebiliyordu.

“Han burada mı?” diye sordu Kyp etrafına bakarak.

Leia, onun hala Han’ın kendisine hediye olarak verdiği siyah pelerini giydiğini fark etti; fakat Kyp, sanki onu şimdi ne olabileceğini kendisine hatırlatan bir simge gibi uçuş takımının üzerine giyiyordu.

“Lando’yla birlikte Kessel’e gitti.” dedi Leia, dudaklarının kenarında zoraki bir gülümseme belirdi.

“Lando baharat madenlerinin işletmesini devralmak istiyormuş.”

Kyp düşünceyle kaşlarını çatı. Luke minderlerden birine oturdu, öne doğru eğildi ve parmaklarını birbirine geçirdi. Dikkatle Leia’ya baktı. “Leia, yardımına ihtiyacımız var.” dedi.

“Evet, anlamıştım zaten.” dedi Leia inceden dalga geçerek. “Tabii ki elimden geleni yaparım. Ne gerekiyor?”

“Kyp ve ben aramızda barış yaptık. Eğittiğim en büyük Jedi’lardan biri olma potansiyeline sahip ama onun tümüyle düzeldiğine emin olabilmem için son bir şey daha yapmak zorunda.”

Leia yutkundu, ne diyeceğini tahmin edebiliyordu.

“Neymiş o son şey?”

Luke kımıldamadı. “Sun Crusher yok edilmeli. Cumhuriyet’teki herkes bunu biliyor, ama bunu Kyp bizzat yapmalı.”

Diyecek bir şey bulamayan Leia olduğu yerde kaldı. “Ama... Onu nasıl yok edecek?” dedi sonunda, “Bildiğim kadarıyla yok edilemez. Onu zaten bir gaz gezegeninin çekirdeğine gönderdik. Ama Kyp – bakışlarını genç adama çevirdi – onu geri almayı başardı. Onu bir güneşin ortasına atsak bile durumun değişeceğini zannetmiyorum.”

Kyp başını iki yana salladı. “Hayır, yine aynı kolaylıkla geri alabilirdim.”

Leia ellerini açarak çaresizce Luke’a baktı. “Peki, başka ne kaldı?”

“Kyp ve ben, Sun Crusher’la Maw’a gideceğiz. Gemiye otopilota bağlayıp kara deliklerden birinin içine göndereceğiz. Quantum zırhı da olsa değişmez, yok olacak. Bir şeyi kainattan silmenin daha kalıcı bir yolu yoktur.”

Kyp söze başladı. “Sun Crusher’ın hem İmparatorluk’tan hem de Yeni Cumhuriyet’ten uzak tutulması gerektiğini biliyorum. Ben... Dr. Xux hafızasını kaybettiğinden yeni bir tane yapamaz. Galaksi bir daha asla böyle bir tehditten korkmak zorunda kalmayacak.”

Kyp başını kaldırmış gözlerine canlılık gelmişti. Suçluluk ve acı, yerini gurur ve kararlılığa bırakmıştı.

Luke elini genç adamın bileğine koydu ve Luke’un devam etmesini isteyen Kyp sustu.

“Leia, yeni Devlet Başkanı’nın sen olduğunu biliyorum. Bunu gerçekleştirebilirsin.” Luke öne doğru eğildi ve onunla Leia’nın yıllar öncesinden hatırladığı idealist ve enerjik genç gibi konuştu. “Haklı olduğumu biliyorsun.”

Leia başını salladı, Luke’un istediği şeyi dile getirdiği zaman kopacak diplomatik fırtınayı aklına getirmek bile istemiyordu.

“Pek çok hararetli tartışma olacak. Konsey üyelerinin çoğu Kyp’in Sun Crusher’ı tekrar görmesine bile izin vermeyecektir. Onu yine istediği gibi dolaşıp yıldız sistemlerini yok etmekten ne alıkoyacak? Bu riske girerler mi? Biz girebilir miyiz?”

“Bu riske girmek zorundalar.” dedi Luke. “Bu yapılmalı. Ben de hep onun yanında olacağım.”

Leia dudağını ısırıldı. Kardeşi kimi zaman çok ısrarcı olabiliyordu. Leia onu yeterince iyi tanıyordu. Sadece becerilerine hayran değildi, bir şey dediğinde sonuna kadar onun arkasında olduğunu da biliyordu.

“Ne istediğini biliyor musun.” dedi yumuşak bir sesle.

“Leia, tıpkı benim babamla karşılaşmam gibi Kyp de bu sınavı geçmek zorunda. Konsey’e eğer Kyp bu sınavı geçerse Jedi Şövalyeleri’nin bu kuşağının en güçlüsü olabileceğini anlatmalısın.”

Leia iç çekip ayağa kalktı. “Tamam. Dene-”

Kyp sözünü kesti. “Denemek yoktur: Yap ya da yapma.” Ardından da güldü ve Luke’a döndü. “Bu onun her zaman dediği şeydir.”

Han Solo dişlerini sıkarak Falcon'un kontrollerine asıldı. Modifiye edilmiş gemi yükseldi ve geriye doğru sert bir takla attı. Death Star'ın süperlazerinin kör edici ışığı solarken Kessel'in ayından geriye de bir toz bulutu kalmıştı.

“Orası benim garnizonum olacaktı!” diye bağırdı Lando. Sesi çatallandı. “Önce Moruth Doole, şimdi de Death Star. Bu anlaşma gittikçe kötüleşiyor.”

Yüzünün rengi kaçmış olan Mara Jade, Han ve Lando'nun koltukları arasındaki telsize eğildi. “Ben Mara Jade. Tüm gemiler rapor versin. Kaç tane kaybettik? Zamanında tahliye edebildiniz mi?”

Mistryl muhafızlarından birinin kayıtsız sesi duyuldu. “Evet, Komutan Jade.” dedi savaşçı kadın. “Hemen harekete geçtik ve iki gemi dışında tüm gemiler zamanında havalandı. Bir diğeri de havadayken uçuşan molozlar tarafından tahrip edildi.”

Mara öfkeyle başını salladı. “Demek ki elimizde hala yeterince güç var.”

“Güç mü?” dedi Han. “Bu şeye karşı mı? Ne yapmak için? Bu yük gemisi değil, Death Star.”

Han başüstü penceresinden baktı ve Kessel üzerindeki iskelet halindeki prototipi gördü. Süpersilah neden olduğu yıkımın ardından derin düşüncelere dalmış gibi görünüyordu.

“Ama, Han,” diye araya girdi Lando, “gezegeni havaya uçurmadan önce bir şeyler yapmalıyız. Oradaki bütün o baharatı düşün.”

Mara tekrar telsizi aldı. “Saldırı düzeni gama.” dedi. “Doğrudan gidip Death Star'a saldıracağız.” Han'a döndü ve sesini alçalttı. “Eğer sadece bir prototipse gerçek Death Star'ın sahip olduğu savunma sistemlerine sahip olduğunu zannetmiyorum. Ne TIE avcı filoları ne de dışına yerleştirilmiş turbolazer bataryaları. Asi filosuna asıl zararı veren bunlar değil miydi?”

“Tam olarak değil.” dedi Lando. “İkinci Death Star süperlazerini bizim ana savaş gemilerimize karşı da kullanmıştı.”

Mara düşünürken dudaklarını sıkı. “Öyleyse biz de onları meşgul ederiz. O süperlazerin küçük ve hızlı gemilere karşı etkili olabileceğini zannetmiyorum.”

“İhtimaller hiç hoşuma gitmedi.” dedi Lando.

“Bana ihtimallerden bahsetme.” dedi Han, kontrollerin üzerine eğilip gemisini uygun konuma getirmeye başladı.

“Kim ben mi?” dedi Lando kaşlarını kaldırarak, “Ben boş işlerin adamıyım.”

Millenium Falcon, kaçakçıların saldırı düzeninin öncülerine dahil oldu. Han, irili ufaklı gemilerin böylesine düzenli bir şekilde uçtuğunu görünce etkilenmişti, sanki eğitilmişler ve filolara

ayrılmışlardı. Bu serseri takımının Mara'ya büyük bir saygı duyduğunun farkına vardı. Genelde kaçakçılar bağımsızdı ve kimseden emir almazlardı.

Diğer bir gemi de – Mara'nın da sıkça kullandığı bir model olan böceğe benzeyen Z-95 Headhunter - Falcon'un yanına süzüldü. Pilotu açık kanaldan konuşmaya başladı. "Ben Kithra, sağ kanatta ben varım. Solda Shana olacak. Sen Falcon, merkezde uçacaksın ve Death Star'ı aynı anda üç yönden birden vuracağız."

Han diğer Mistryl muhafızın da sesini tanımıştı. Acaba beraberinde kaç kişi getirmişti?

"Tamam, Kithra." dedi Mara. Dönüp Han'a baktı. "Evet, Solo, saldırıya liderlik etmeye hazır mısın?"

"Falcon'la birlikte bir Death Star'ın karşısına dikilmek planlarım arasında yoktu." diye homurdandı Han, bir yandan da savaş için hazırlanıyordu. "Sadece Lando'yu Kessel'e bırakacaktım."

"Bunu da görevin ikramiyesi olarak düşün." dedi Mara.

"Yapma, Han," diye atladı Lando, "yeniden Death Star'a karşı, fena mı?"

"Neyse ki Leia burada değil." diye söylendi Han. "Muhtemelen konuşarak beni bu işten vazgeçirirdi."

Gemiler iskelet halindeki canavara yönelirken süperlazer bir kez daha ateş etti ve karanlık uzay tekrar ışığa boğuldu – fakat ışın dağınık haldeki gemileri geçip gitmiş bir hasara neden olmamıştı.

"Kalkanlar yukarı," dedi Han, "artık ne işe yarayacaklarsa."

Falcon'un her iki yanındaki kaçakçı filosu yerlerini almıştı; filolardan birine Headhunter'daki Kithra, diğerine ise Falcon'un atası ve daha hafif bir gemi dizaynı olan abluka kırıcısındaki Shana komuta ediyordu.

Kaçakçı gemileri tüm güçleriyle ateş açarak önlerindeki devasa yapıya doğru dalışa geçtiler.

Han önünde yükselen sayısız kolon ve kirişlerle örülü muazzam iskelete doğru üç proton torpidosu ateşledi. Torpidoların isabet ettiği yerdeki ana kirişlerden bazıları eriyip döküldü.

"Bu gidişle bu şeyi parçalamamız bir yıl sürer." dedi Han, Falcon'la ateş etmeye devam ederek.

"Kolay olacağını söylemedim ki." dedi Mara.

Tol Sivron'un baş kuyruğu titredi. Kara gözlerini kısıarak üzerlerine doğru gelen küçük gemilere baktı. Öyle cılız öyle güçsüz görünüyorlardı ki. "Bize saldırılarını aklım almıyor." dedi. "Ne yapacaklarını zannediyorlar?"

Taktik istasyondaki stormtrooper komutan beyaz miğferindeki mikrofondan konuştu. "Belirtmem gerekirse, Müdür Bey, bu savaş istasyonu tek ve büyük hedeflere karşı dizayn edilmiştir. Küçük ve

çok sayıda hedefe karşı savaşmak onun görevi değildir. Normal şartlarda bir Death Star’da yedi yüz TIE avcısı, binlerce yüzey turbolazeri ve iyon topu bulunması gerekmektedir. Ayrıca refakatinde de birkaç yıldız destroyeri bulunur. Biz ise hiçbirine sahip değiliz.”

“Tek tek ele alırsak bu Asi gemileri önemsiz birer tehdittir ama bir arada bize uzun süre saldırırlarsa ağır hasara yol açabilirler.“

“Yani hiç avcı uçağımız olmadığını mı söylüyorsun?” dedi Tol Sivron hayal kırıklığıyla. “Kötü planlama. Prosedürün bu bölümünü kim yazdı? Hemen öğrenmek istiyorum.”

“Müdür Bey,” dedi stormtrooper, sesinin tonundan sabrının tükenmeye başladığı hissedilebiliyordu, “şu anda bunun hiçbir önemi yok.”

“Benim için önemli!” dedi Tol Sivron. İblis suratlı, çoktan kayıtları kurcalamaya başlamış olan Yemm’e döndü.

“Bu bölümden Dr. Qwi Xux’un sorumlu olduğu anlaşılıyor, Müdür Bey.” dedi Yemm. “Zamanının büyük bölümünü süperlazerin operasyon ve performansına ayırmış, taktik yönünü fazla dikkate almamıştı.”

Sivron iç çekti. “Kontrol sistemimizde bir açık bulduk anlaşılan. Bu tür açık noktaların işlem raporları ve inceleme toplantılarından geçmesine müsaade edilmemelidir.”

“Müdür Bey,” dedi Doxin, “bunun Death Star’ın süperlazerinin göz kamaştıran performansını gölgelemesine izin vermeyelim.”

“Kesinlikle aynı fikirdeyim.” dedi Sivron. “Derhal bir toplantı yapıp -”

Stormtrooper komutan bulunduğu istasyonda ayağa kalktı. “Müdür Bey, derhal ne yapacağımıza karar vermeliyiz! Saldırıya uğruyoruz.”

Dışarıda meydana gelen patlamalarla Death Star’ın tüm iskeleti titredi.

“Üç proton torpidosu isabet etti.” dedi stormtrooper. “Şimdilik.”

Sivron’un gözü önünde dört Z-95 Headhunter motorlarından alev saçarak süperyapıyı sıyrarak geçtiler.

“Öyleyse lazerimizle tekrar ateş edelim.” dedi Tol Sivron. “Belki bu sefer birkaç tanesini vururuz.”

“Güç çekirdiğimiz yarı dolu halde.” dedi Doxin.

Sivron döndü ve dudaklarını yarım açıp sivri dişlerini gösterdi. “Birkaç küçük gemiyi de mi vurmaya yetmiyor?”

Doxin sanki bu olasılığı hiç düşünmemiş gibi domuza benzeyen gözlerini kırptı. “Ne! Evet, Efendim – evet, Efendim, ateşe hazır.”

“Sizin idarenizde, Bölüm Lideri.” dedi Sivron.

Doxin şevkle interkomdan silahın ateşlenmesi emrini verdi. Birkaç saniye sonra göz kamaştırıcı ışık tekrar belirdi; yan lazerler ateşlenip odak noktada bir araya gelmiş ve ardından da yeşil ışık karşılarındaki avcı sürüsüne doğru uzaklaşmış ve sol kanadın önündeki eski bir abluka kırıcısı toz etmişti. Diğer bir gemi de yanından geçen ışın yüzünden hasar almış ama diğerleri hemen dağılarak böcek gibi yeniden süper yapının tepesine üşüşmüşlerdi.

“Gördünüz mü?” dedi Doxin büyük bir keyifle. “Birini vurduk!”

“Bravo.” dedi Golanda oturduğu yerden suratı beş karış. Sesinin tonu da yüzü kadar keyifsizdi. “Kaldı kırk tane ve tekrar ateş edebilmemiz için en az on beş dakika geçmesi gerek.”

“Müdür Bey, bir şey önerebilir miyim?” dedi stormtrooper komutan. “Prototipin lazerini başarıyla test ettik. Fakat burada daha fazla kalmanın bir anlamı yok. Bu silahın gereksiz yere hasar görmesine izin vermek anlamsızdır. Death Star’ı İmparatorluk yetkililerine teslim edebilmemiz için önce onun sağlam kalması gereklidir.”

“Peki, ne öneriyorsunuz, Yüzbaşı?” dedi Tol Sivron. Uzun çenesini eline dayadı.

“Maw Cluster’a geri çekilmeliyiz. Bu küçük gemilerin bizi takip edebileceğini zannetmiyorum. Manevra kabiliyetimiz yüksek değil fakat yeterince hızlanabiliriz. Installation’a kadar gitmemize gerek olmadığını da unutmayalım, sadece Cluster’ın diğer ucunda saklanabileceğimiz bir yerde olmamız yeterli.” Yüzbaşı durdu ve sonra yavaşça, “Oraya vardığımız zaman uzun toplantılar düzenleyerek ne yapacağımıza karar vermek için yeterince zamanınız olacak. Tüm meseleyi toplanarak dilediğiniz gibi müzakere edebilirsiniz.”

Tol Sivron sevindi. “Harika fikir, Yüzbaşı. Buradan hemen uzaklaşalım.”

Stormtrooper komutan prototipe yeni bir rota çizdi. Devasa ve her yanı açık küre şekilli iskelet, eksenini etrafında döndü ve hızını arttırarak Kessel’den uzaklaşmaya başladı, başta hantal gibi görünse de gittikçe hız kazanarak küçük gemileri ardında bırakmaya başlamıştı.

Death Star’ın üçüncü ateşinin de parlaklığının ortadan kaybolmasının ardından, Han Solo, yıldızlar uçuşan gözlerini ovuşturdu. “Vay be, zor yırttık,” dedi, “ön kalkanımız haşlandı bile.”

Shana’nın eski abluka kırıcısı yok olmuştu ve gemilerden bazıları geri çekilmeye başlamıştı. “Yeniden düzene geçmeliyiz.” dedi Kithra telsiz üzerinden.

“Bana sorarsanız hemen buradan gidelim.” dedi Han.

“Bak!” diye bağırdı Lando, Death Star’ın kendi etrafında dönüp son hız uzaklaşmaya başladığını görünce. “Onu kaçırdık.”

“Şimdilik,” dedi Mara, “bence tek amacı uzaklaşıp şarj olmak ve yeniden saldırmaktır.”

“Bu şey etrafta olduğu müddetçe Kessel’de güvende olamayız.” dedi Lando. “Han, bu fırsat

kaçmaz. Hadi Falcon’la şunun güç çekirdeğine kadar girelim.”

“Kafayı mı yedin sen?” dedi Han sesini yükselterek. “Bu benim gemim, unutma!”

“Buna itirazım yok,” dedi Lando ve ellerini kaldırarak, “fakat bunu daha önce de yaptık, unutma!”

“İçimde çok kötü bir his var.” diye söylendi Han ve Mara Jade’e bir yan bakış attı. “Haklısın. Böyle çekip gidemeyiz. Bu prototip İmparatorluk’un eline geçerse çok can yakar ve ben bundan sorumlu olmak istemem. Haydi gidelim.”

Motorlara tam güç verdi. Mara filoyla temasa geçti. “Tüm gemiler geri çekilsin. Bizler gidiyoruz. Tek başımıza.”

Falcon, Death Star’ın içyapısını oluşturan kirişler, soğutucular, havalandırma sistemleri, kablolar ve istasyonlardan ibaret bir cehennemi labirentin içerisinden yoluna devam etti. Açık alanlar sayısız yolla tıpkı bir örümcek ağı gibi birbirine bağlanmıştı.

Falcon, Death Star’ın içinde derine doğru indikçe hareket alanı da gittikçe daralıyordu. Han sürekli sağa sola manevra yaparak dar koridorlarda güçlkle yoluna devam etti.

Tam önlerinde geniş bir koridorun ortasında çok büyük bir vinç kaçakçıların saldırısı nedeniyle Death Star’ın aniden dönmesi yüzünden yerinden kaymıştı. Vinç, uzay boşluğunda ses çıkarmadan doğrudan Falcon’un önünü kesecek şekilde düşmeye başladı.

“Dikkat et!” diye bağırdı Lando.

Han tetiklere asıldı ve önlerine düşen metal yığınına yoğun ateşle tuzla buz etti. Lando gözlerini kapatıp arkasına yaslandı ve derin bir nefes aldı.

Falcon yoluna devam ederken yolcuları da hop oturup hop kalkıyordu. Enkazın parçaları yansıtıcı kalkana çarptı. Kontrol panelinden kıvılcımlar fırlarken zeminin altındaki motorlardan yükselen duman da her tarafı kapladı.

“Yara aldık!” diye bağırdı Lando.

Han kontrolü sağlamak için çabalıyordu. “Dayanır, dert etme.” dedi.

Death Star birden titredi ve ışıkalı motorları devreye girmiş gibi ileri atıldı. Han güç çekirdeğine ulaşabilmek için bu hıza ayak uydurmaya çabaladı.

Titreyen büyük kirişlerin altından ve uğuldayan sonu gelmez koridorlardan geçerek güç çekirdeğinin parlak koni şekilli unsurlarını içeren küre şekilli bölüme ulaştılar.

“Aynı kabusu yeniden görüyoruz.” dedi Lando. “Böyle bir şeyi bir daha görmeyi asla istemezdim.”

“Anlaşılan şanslıymışız,” dedi Han hasar raporunu gözden geçirirken, ”iyi bir bakıma ihtiyacımız var.” dedi dişlerini sıkarak. “Motorlarını ne kadar zorlayabiliriz bilmem.”

Death Star bir kez daha döndü ve hızını arttırmaya devam etti. Han, kemer şekilli bir kirişe çarpmaktan son anda kurtuldu; Falcon’la keskin bir takla attı ve reaktör çekirdeğini bir arada tutan süperyapıya doğru yükseldi.

“Motorlara bir göz atmam lazım,” dedi Han, “ama Death Star böyle devam ettikçe bir şey yapamam. Bir süre için de olsa bir yerlere inmemiz lazım.”

“İnmek mi?” dedi Mara hayretle.

“O kadar da şaşırmayın. Bunu daha önce İmparatorluk’tan kaçarken de yapmıştım.” dedi sırtarak. “Falcon’a bizzat minik bir cihaz eklemiştim.” Han, gemiyi büyük kirişlerden biri üzerinde paralel konuma getirdi. “Bu benim iniş pençem. Onu yıldız destroyerinin sırtına takılmak için kullanmıştım sonra da atılan çöpün arasına karışıp hiperuzaya kaçtım.”

Falcon bir tangırtyla kilitlendi. Hemen altlarında güç çekirdeğinin silindirleri yükseliyor ve yaydığı parlak ışık uzay boşluğunda kaybolup gidiyordu.

“Burada güvendeyiz.” dedi Han. “Ama eğer kara delik kümesine geri dönmeyi planlıyorlarsa bizi güzel bir yolculuk bekliyor demektir.”

Sun Crusher'ın sıkışık pilot koltuklarında uçarlarken Luke, Kyp Durrone'un kara delik kümesine yolculukları esnasında zihnen gittikçe kendisine yakınlaştığını hissetti.

Kyp, zamanla Jedi güçleri ve onları kötüye kullanma korkusunu zihninden atmaya başlamıştı. Exar Kun'un tapınağının içerisinde yaşadığı aydınlanmanın ardından, Kyp güçlenmiş ve tehditlere direnecek hale gelmişti. Eğer son sınavdan da başarıyla geçerse, Luke, Kyp'in her şeyi geride bırakacağını biliyordu – gireceği sınav bir zamanlar onun yüzleştiği kadar çetin bir sınav olacaktı...

Luke, Leia'nın onlara bu imkanı sağlamak için Konsey'de nasıl da mücadele ettiğini düşünerek gülümsedi. Yeni Cumhuriyet'in lideri olarak ilk toplantısında Leia kardeşinin isteğini Konsey'e sunmuştu; patlak veren gümbürtünün ardından tek tek hepsini ikna edip yola getirmeyi başarmıştı.

Leia, saatlerce süren toplantılardan güneşli bir Coruscant gününün ortasında çıkmıştı. Kyp ve Luke, onu İmparatorluk Sarayı'nın üst katlarındaki kafelerden birinde bekliyorlardı ve Yeni Cumhuriyet'e bağlı yüzlerce sistemden gelmiş olan içkilerin ve çerezlerin arasından beğendiklerini tüketmekle meşguldüler. Leia, her iki yanında muhafızları olduğu halde onlara doğru ilerlerken diğer masalarda oturan bürokrat ve devlet görevlileri onu selamlamak için ayağa kalktı. Leia onları görmezden geldi.

Yüzü solgun ve yorgundu, ama yüzünde bir gülümseme, gözlerinde de sevinç vardı. "Sun Crusher sizindir." dedi. "Konsey'dekilerden biri çabuk karar verildiğini iddia edip konuyu tekrar müzakereye açmadan hemen gidin."

Leia ardından da Kyp'e döndü. "Hayatımın kalan kısmını sana güvenerek riske attım, Kyp." dedi.

"Sizi hayal kırıklığına uğratmayacağım." diye söz verdi Kyp elini kaldırarak. Genç adamın kararlılığını hissetmek için Luke'un Jedi hislerini kullanmasına gerek yoktu.

Coruscant'tan ayrılıp Kessel yakınlarındaki Maw Cluster'a gitmek için hiperuzaya atladılar.

Yemeklerini hiç konuşmadan yediler. Yemeğin ardından Kyp derin yenilenme transına girdi, Luke'un tüm öğrencilerine öğrettiği ölüme yakın bir kış uykusuydu bu; bir saat sonra uyanan Jedi gayet yenilenmiş görünüyordu.

Yollarına devam ederlerken Kyp, anavatanı Deyer gezegenine ait anılarını anlattı. Hüzünlü şekilde kardeşi Zeth'ten bahsetti. Luke sessizce dinlerken Kyp, üzüntüsünü serbest bırakıp göz yaşlarına boğulmuştu ve nihayet obsidiyen tapınakta kardeşinin ruhuyla karşılaşmasının kendisine sunduğu özgürlüğü kucakladı.

"Yoda kendi sınavımla kendi başıma yüzleşmemi istemişti." dedi Luke. "Dagobah bataklıklarındaki bir mağaraya gitmek zorundaydım. Orada Darth Vader'in görüntüsüyle karşılaştım. Ona saldırıp yendiğimde aslında kendimle mücadele ettiğimi anladım. Ben sınavımda başarısız oldum ama sen başarabilirsin."

Luke, Kyp'in koyu gözlerinin içine baktı. "Kolay olacağını söylemiyorum, Kyp, fakat çabalarının

sonucu muhteşem olacak ve tüm galaksi bunun faydasını görecek.”

Kyp, utanmış gibi bakışlarını çevirdi ve Sun Crusher’ın kontrollerine baktı. “Hiperuzaydan çıkmaya hazır.” dedi. “Kemerini bağladın mı?”

Luke yüzünde gülümsemeyle başını salladı. Çevrelerindeki hiperuzay kara deliklere yakınlık nedeniyle düzensiz ve farklı görünüyordu.

Kyp kronometreye bakıp rakamlara odaklandı. “Üç, iki, bir.” Levyeyi bıraktı, bir anda pencerelerindeki görüntü kaybolup yerini karanlık uzayın görüntüsü aldı.

Luke, ilerideki Maw’ın gaz bulutlarını görebiliyordu ama birden içinde bir şeylerin ters gittiği yönünde bir şey hissetti.

“Kessel’e ne oldu?” diye sordu Kyp.

Luke iyice bakınca Kessel’in şekilsiz görüntüsünün bir enkaz bulutu tarafından gizlendiğini fark etti.

“Garnizon ayı.” dedi Kyp. “Yok olmuş.”

“Bizi gördüler.” dedi Luke. “Gemiler geliyor.”

Sun Crusher’a doğru hızlarını arttırarak gelen gemilerdeki pilotların öfke ve kaygılarını hissedebiliyordu.

Hoparlörden güçlü bir kadın sesi yükseldi. “Ben Mistryl muhafızı Kithra, Kaçakçılar İttifakı’nı temsil ediyorum. Kendinizi tanıttin ve Kessel Sistemi’ne neden geldiğinizi belirttin.”

“Ben Luke Skywalker.” dedi gülmemeye çalışarak. “Burada Yeni Cumhuriyet için bir görevdeyiz. Görevimiz Sun Crusher’ı yok etmek ve gemilerinizden biriyle bizleri Coruscant’a bırakacağınızı umuyorum. Mara Jade’le daha dün bu konuda görüşmüştüm.”

“Komutan Jade şu an burada değil.” dedi Kithra. “Fakat geleceğiniz konusunda beni bilgilendirmiştin. Gördüğünüz gibi saldırıya uğradık.”

“Bana durumu anlatın.” dedi Luke. “Mara nerede? Durumu iyi mi? Ya Han Solo?”

Kyp’in gözleri yarı açıldı, Güç’ü kullanarak arıyordu. Başını sola Maw’a doğru çevirdi. “Han orada – tam orada.”

Kithra’nın sesi yeniden hoparlörden yükseldi. “Bir Death Star prototipi bize saldırdı.” diye açıklarken kaçakçı gemileri de onları koruyacak şekilde etraflarında yerlerini almışlardı. “Tahminimize göre Cluster’a girmiş olan Yeni Cumhuriyet işgal gücünden kaçıyordu.”

“Wedge ve Chewie de şu an Maw’da.” dedi Luke Kyp’e.

“Han’a ne oldu?” diye sordu Kyp telsizden heyecanla.

“Gemilerimiz prototipe saldırdı ve hafif dış hasara neden oldu, fakat Han Solo, Millenium Falcon’la birlikte süper yapının içine girdi. Komutan Jade bizlere geri dönmemizi emretti. Falcon’la, Death Star’la birlikte Maw’a doğru gidiyor. Güç çekirdeğini sabote etmeyi planlıyorlar. Fakat onlardan içeri girdiklerinden beri bir haber alamadık.”

“Ne kadar oldu?”

“Sadece birkaç saat.” diye cevap verdi Kithra. “Seçeneklerimizi gözden geçiriyoruz.”

Luke, Kyp’e baktı her ikisinin gözlerinde de aynı endişeli bakış vardı. “Seçeneğimiz yok.” dedi Luke.

Kyp başını salladı. “Han’a yardım etmek zorundayız.”

“Evet.” dedi Luke, güçlükle yutkundu. “Maw’a gidiyoruz.”

İki Jedi için yerçekimi kuyularından oluşan labirentin içinde güvenli bir yol bulmak pek de güç değildi. Birlikte çalışarak ve birbirlerinin sezgilerini güçlendirerek Sun Crusher’ı tıpkı bir rota bilgisayarı gibi uçurmuşlardı. Sun Crusher, maruz kaldığı baskıyla titriyordu. Luke, hislerini dışa doğru yönlendirdikçe zihninde bir gerilim hissetti, sanki dipsiz kara deliklerin içine doğru çekiliyordu.

Kyp gözlerini kapamış, dişlerini sıkmış, dudakları endişeyle gerilmişti. “Duvarın içinden geçer gibi.” dedi dişlerinin arasından.

Sonsuz sayıdaki süpersıcak renklerin içinden geçerek Cluster’ın ortasındaki sakin bölgeye vardılar.

Zihnini toparlayan Luke, Death Star prototipini aradı, onun Wedge’in filosuna saldırmakla meşgul olacağını düşünüyordu. Ama bunun yerine sürmekte olan çok farklı bir uzay savaşı gördü: Yeni Cumhuriyet güçleri Death Star’a karşı değil de hasarlı ve yara izleriyle kaplı mızrak burunlu bir yıldız destroyerine karşı savaşıyorlardı.

“Bu Amiral Daala!” dedi Kyp, sesi nefretle doluydu.

İskelet halindeki prototip saklandı, gücü kapandı ve Maw Cluster'ın uzak bir köşesinde Tol Sivron, Golanda, Doxin, Yemm ve stormtrooper yüzbaşı toplanıp değişen duruma göre nasıl hareket edeceklerini tartışılar.

Konferans odası haline getirmek için uygun ve boş bir oda bulmak zaman almış ve yiyecek ve içeceklerini de geride bırakmak zorunda kalmışlardı. Ama Sivron'un da itiraf ettiği gibi durum kritikti ve İmparatorluk adına bazı fedakarlıklar yapmanın tam zamanıydı.

“Teşekkürler, Yüzbaşı, bizlere prosedürümüzdeki açığı gösterdiğiniz için.” dedi Tol Sivron sivri dişlerini gösterip sırıtarak.

Stormtrooper, onlara acil durum prosedürüne yapılmış bir eklemeyi gösterdi, “Bilginin Paylaşımı” başlığı altında ve Maw Installation'daki icatların gizliliğinden bahsediyordu. “Maw Installation'daki araştırma ve geliştirmelere dair datalara Asilerin erişimi ne pahasına olursa olsun engellenmelidir.” Bu cümlelerin eğer başka çare kalmamışsa ve üs ele geçirilmişse yok edilmesi gerektiği anlamına geldiğini öne sürdü.

“Ne pahasına,” diye tekrarladı yüzbaşı, “anlamı çok açık, Asilerin çalışmalarımızı ele geçirmesine izin vermektense üssü ortadan kaldırmalıyız.”

“Pekala,” dedi Doxin, “böylece süperlazerimizi İmparatorluk'un faydası için bir kez daha ateşleme imkanına sahip olacağız demek ki.”

İnce kaşlarını öyle bir kaldırdı ki alnı kum tepesi üzerindeki izler gibi kırıışmıştı.

Devaronlu Yemm veripedindeki prosedürü paragraf paragraf gözden geçirerek terminolojiyi inceledi. “Yüzbaşının söyledikleriyle çelişen hiç bir açıklama göremedim, Müdür Sivron.” dedi.

“Tamam, o zaman kabul edilmiştir.” dedi Sivron. “Prototiple önceki rotamızı kullanarak Maw'a geri dönüyoruz. Yüzbaşı, detaylarla siz ilgilenin.”

“Emredersiniz, Efendim.” dedi stormtrooper yüzbaşı.

“O zaman yapacak başka bir şey kalmadığından,” dedi Tol Sivron ve uzun pençelerini masanın üzerine vurdu, “toplantı sona ermiştir.”

Hepsi ayağa kalktı ve üniformalarına çeki düzen verip ayrılmaya başladı.

Tol Sivron küçük kronometreye baktı; yaklaşık iki saat geçmişti. Hayretle gözlerini kırptı. Bu şimdiye kadar katıldığı en kısa toplantıydı.

Beş saldırı mekiğinin savaş düzeni ve taktiğiyle uğraşmakla meşgul olan Threepio işine öylesine konsantre olmuştu ki aklına başka hiçbir şey gelmiyordu. Korkusunu bile unutmuştu. Gorgon tüm heybetiyle tepelerinde süzülüyor hem Installation'a hem de Yeni Cumhuriyet gemilerine ateş ediyordu.

Chewbacca kükredi, kürkle çevrili gözlerini kısıtı ve yıldız destroyerinin ateş şeklini inceledi. Threepio'ya fikrini söyledi ve cevabını beklemeden gemiler arası iletişim sistemini açtı.

Chewbacca kendi dilinde seri şekilde konuştu ki Threepio duyduklarının taktik açıdan akıllıca olduğuna karar vermişti. Kendisi bir protokol droidiydi ve altı milyondan fazla iletişim formunu anlayabiliyordu ama yine de Chewbacca'nın Gorgon'la ilgili söylediklerinden kimsenin bir şey anladığını zannetmiyordu.

Diğer saldırı mekiklerindeki Wookiee pilotlar onaylasa da Threepio, Chewbacca ile konuşmak için konsantrasyonunu bozdu. “Ben yıldız destroyerinin sancak tarafındaki tüm turbolazer banklarını nasıl devre dışı edeceğimizi bir türlü anlamadım. Bu intihar. Neden Yeni Cumhuriyet gemilerinden daha fazla avcı gelmesini beklemiyoruz? Bence bu çok daha güvenli bir strateji.”

Chewbacca homurdanınca Threepio meseleyi daha fazla uzatmanın yararına olmayacağına karar verdi.

Bir TIE avcı filosu uluyarak ve ateş yağdırarak yanlarından geçti. Saldırı mekiklerinden biri çapraz ateş arasında kaldı ve Threepio'nun birkaç saniye içerisinde tespit ettiği gibi sekiz tam isabet almıştı. Kalkanı zayıfladı. Gövde levhaları kopmaya başladı ve TIE avcıları Yeni Cumhuriyet gemilerinden dökülen X-kanat ve Y-kanatları karşılamak için dönerken mekik de havaya uçtu.

Chewbacca yeni kurtardığı dostlarından bazılarının ölümünü görünce öfkeyle kükredi. Telsiz üzerinden bu feryada diğer Wookieeler de eşlik etti.

Patlamayla birlikte Threepio'nun bir anda dikkati dağılmıştı; havaya uçan gemiye bir ölçüde bağlıydı ve sanki kendi bedeninden bir parça kopmuş gibi hissetmişti.

“Olamaz!” dedi ve sonra hemen geri kalan diğer mekiklere odaklandı. “Chewbacca, sana tam destek veriyorum. Bu tür şeyler yapmaya devam etmelerine izin veremeyiz.”

Aynı fikirde olan Chewbacca da Threepio'nun sırtına dostane bir tokat indirdi ki bu droidi kontrol panellerine yapıştırmaya yetmişti.

İnce bir ışık şeridi yanlarından geçti ve Threepio bu görüntüyü optik sensörlerinde dondurdu: Bu kristal şekilli iki kişilik küçük bir gemiydi. Derhal tanıdı.

“Olamaz! Bu Sun Crusher değil mi?” diye sordu Threepio.

O sırada dört mekik Gorgon'un sancak tarafından ve alt kısmından yaklaşmakta olduğu için

Chewbacca, Threepio'nun dediğini duymamıştı.

Gövdenin, borular, yakıt şaftları, geçitler ve yaşam destek sistemleri ile kaplı karmaşık topografyası üzerinde süzöldüler. Daala'nın ağır turbolazerleri sırayla Maw Installation'a ve Yeni Cumhuriyet gemilerine ateş ediyordu.

Yedi TIE avcısı ana gruptan ayrılıp Chewbacca'nın filosuna yöneldi. Ama bu sefer Wookieeler mekiklerin toplarını kullanarak şiddetli bir ateş açtılar. İhtiyar Nawruun ve diğer Wookieeler topçu koltuklarına yerleşmiş, aralıksız ateş yağıyorlardı.

Mekiklerden yağan ateş, dört TIE avcısını savaş dışı etmeye yetti. Diğer ikisi açılan bu ani ve yoğun ateşten kaçıp Gorgon'un gövdesinin ardına sığınırken son kalan avcı, takviye almak için dönüp hızla uzaklaştı.

Chewbacca keyifle homurdandı.

Saldırı mekikleri ileri geri hareket edip yıldız destroyerinin turbolazer bataryalarını ellerindeki concussion füzeleriyle vurdular.

Güvertenin üzerindeki infilakların ardından Gordon'un bir tarafı savunmasız kalmıştı.

“Bravo Chewbacca!” diye bağırdı Threepio. “Başardın.”

Chewbacca'nın keyfine diyecek yoktu. Mekiğin arkasından ve topçu bölümünden naralar birbiri ardına yükseldi. Fakat TIE avcılarının geri döndüğünü gören Threepio bu laçkalığa bir son vermek gerektiğini düşündü.

“Özür dilerim, Efendim,” dedi, “ama şimdi çekilsek uygun olmaz mı?”

Kyp Durrone usta bir pilot gibi Sun Crusher'ı planetoidlerden birindeki limanlardan birine yanaştırdı. Diken şekilli kapıdan geçip limanın içine girdi.

Luke, refakat firkateyni ve Maw Installation'ın operasyon merkezleriyle yapılan haberleşmeyi tümüyle genç pilota bırakmıştı.

“Wedge orada mısın? İyi misin? Orada neler olduğunu anlat. Ben Luke.”

Telsizden bir cevap duyuldu ama arka fondan alarm sesleri, verilen emirler ve yıldız destroyerinin isabetli atışlarının neden olduğu gürültü duyulabiliyordu.

“Luke, yaşıyorsun! Burada ne işin var?”

Luke, Wedge'in Exar Kun'un yenilmesinden beri Maw Cluster'da olduğunu fark etti. “Sun Crusher'ı yok etmek için buraya getirdik. Ama gördüğüm kadarıyla sizin zaten işiniz başınızdan aşkın.”

“Operasyonun başından beri olanları anlatmaya başlasam birkaç saat sürer.” dedi Wedge. Aceleyle konuşuyordu. “Güvende misiniz?”

“Şimdilik iyiyiz, Wedge. Bakım alanlarımızdan birine indik.”

“Güzel, sizin için elimizden gelen yardımı sağlarız.”

Kyp, Sun Crusher’ı güvenceye aldıktan sonra pilot kabininin kapağını açtı ve ikisi de metal merdivenden aşağı indiler. Ölü kayanın derinliklerine doğru inen dolambaçlı koridorlarda bir süre koştular. Daala’nın ritmik olarak açtığı ateşlerin yankısı her yerden duyulabiliyordu.

İkisi birden Wedge’in çılgınca ne yapmaya çalıştığını anlamaya çalışarak operasyon odasına daldılar.

Wedge Antilles koşup dostunu kucakladı. Her iki adam da birbirinin sırtına vurdu. “Bize geri döndüğün için çok mutluyum.” dedi Wedge, cümlesinde sorulmamış pek çok soru gizliydi. Ardından da suçluluk duygusuyla bir köşede duran Kyp Durrone’a şüphe dolu gözlerle baktı. “Bunun burada ne işi var?”

Yanındaki Qwi Xux da onu görmüş ve çekinerek bir adım geriye atmıştı.

“Üzgünüm.” dedi Kyp sessizce.

Luke, Wedge’e ters ters baktı. “Kyp bize yardım etmek için geldi, Wedge. Karanlık tarafı terk etti ve benimle onun arasında bir sorun yok. Eğer hala kin güdüyorsan yine de bu iş bitene kadar her şeyi bir kenara bırak.”

Wedge, Qwi’ye baktı ve onun narin yüzündeki gerginliğe rağmen başıyla onayladığını gördü.

“Kyp, yaptıklarının kefareti olarak buraya Sun Crusher’ı yok etmeye geldi. Fakat şimdi -” Luke yeni çırağının omzunu tuttu. “Şimdi biz iki Jedi olarak bu mücadelede hizmetimizi sunuyoruz.”

Wedge komandalardan birini çağırdı. “Bana hemen durum raporu ver.”

Komando hemen kullanılan gemilerin sayısı, ne kadar ateş edildiği, her iki tarafın kayıplarıyla ilgili detaylı bir rapor sundu. “Chewbacca’nın takımı Gorgon’un sancak tarafındaki turbolazer bataryalarını saf dışı bırakmayı başardı.”

Wedge biraz rahatlamıştı. “Keşke onun bize verdiğiinden daha hızlı şekilde ona hasar verebilsek.” Başını iki yana salladı.

“Han nerede?” diye sordu Luke. Kyp başını kaldırmış, merakla cevabı bekliyordu.

Wedge hayretle baktı. “O da ne demek?” Luke, prototipten ve Han, Lando ve Mara Jade’in en son süper yapının içinde görüldüğünden bahsetti.

Wedge başını iki yana salladı. “Sun Crusher ve Gorgon zaten burada – şimdi de Death Star mı geri geliyor?” Askerlere emir yağdırmaya başlamadan evvel bezginlikle gözlerini kapattı ve tekrar açtı. “Luke’un dediğini duydunuz! Anlaşılan bir sürpriz daha geliyor.”

İmkansız gibi görünse de herkes biraz daha hızlı hareket etmeye başlamıştı. Luke, operasyon merkezinin geniş çatı pencerelerinden yukarı baktı. Zaten görmeden önce hissetmişti.

Tepelerinde sürmekte olan savaşın yanıp sönen ışıkları arasında Death Star prototipinin küresi, Maw'ın pastel ışığının içerisinde belirmişti ve doğrudan karmaşanın arasına dalıyordu.

Death Star yeniden hız alıp kara delik kümeleri arasında yoluna devam ederken, Millenium Falcon da iniş pençesini çoktan süper yapının üzerine geçirmişti.

Han, Mara ve Lando döner koltukları üzerinde kemerlerini bağlamış yerçekiminin hışmından dişlerini sıkmışlardı. Prototip beşik gibi sallanırken Falcon tutunmaya devam etti.

Yolculuğun zor kısmı sona erince Han diagnostiği taradı. “Hiperiticilerde bir şey var.” dedi. “Eğer yeterince hız yapabilirsek güç çekirdeğini uçurup kaçabiliriz.”

Han koltuğunda dönüp Mara ve Lando’ya baktı. Gözlerini örten koyu saçlarını eliyle arkaya attı. “Ve kaçmayı başarabilirsek bile yeterli manevra kabiliyetimiz olmadan Maw Cluster’dan asla sağ çıkamayız.”

“Çıkış yolunu bilmediğimizden bahsetmiyorum bile.” dedi Mara. “Benim Jedi içgüdülerim böyle bir şeyi başarmak için yeterince güçlü değil.”

“Tabii bir de o var...” diye itiraf etti Han.

“Ama Han,” dedi Lando, “bir şeyler yapmamız şart. Death Star, Maw Installation’a geri dönerse bu işin sonu hiç iyi olmaz.”

“Doğru.” dedi Han, ekşi bir suratla başını salladı. “İşgal gücünün kalanıyla birlikte Chewie de orada. Başı beladayken onu bırakmam.”

Mara ayağa kalktı. “Mesele ortada.” dedi. “Süperlazeri devre dışı bırakmamız lazım.” Omuz silkti. “Başka ne işimiz var ki.”

“Ama hiperiticiler -” diye başladı Han.

“Özel kıyafetlerimiz olduğunu unuttun mu?” dedi Mara. “Falcon gibi bir gemi kim bilir kaç kez acil durum tamiratları geçirmiştir.”

“Evveet.” dedi Han kelimeyi iyice uzatarak ama hala Mara’nın ne düşündüğünü tahmin edemiyordu. “İki özel kıyafet var, biri benim diğeri Chewie için.”

“Güzel.” dedi Mara parmaklarını kıtlatarak. “Calrissian ve ben dışarı çıkar ve zaman ayarlı patlayıcıları güç çekirdeğine yerleştiririz. Sen de o sırada hiperiticileri tamir etmeye çalışırsın. Böylece süper yapı infilak etmeden kaçacak zamanımız olur.”

Lando’nun ağzı açık kalmıştı. “Ne yani ben -”

Mara ters ters baktı. “Daha iyi bir fikrin var mı?”

Beş karış suratla omuz silkti. “Yok tabii. Ne demek. Sana refakat etmek benim için şereftir, Mara.”

Lando koca tulumu giymeye çalışırken hapşırdı. “Bu şey Wookiee kılından geçilmiyor.” dedi. “Chewbacca bu şeyin içinde egzersiz yapıp sonra da böyle nemli mi bırakmış?”

Lando, Wookieeler için yapılmış koca tulumun içerisinde kaybolmuştu. Yığılan kumaşı, kolları ve bacakları üzerinde katlayarak tulumun üzerindeki küçük ayar kemerleriyle sıkıp elinden geldiğince giyilebilir hale getirdi. Kendisini koca bir balonun içinde gidiyormuş gibi hissediyordu.

“Elini çabuk tut, Calrissian.” dedi Mara. “Söylenmeyi kes yoksa kendi başıma hallederim.”

“Hayır.” dedi Lando. “Sana yardım etmek istiyorum, gerçekten.”

“Tut.” dedi Mara ve patlayıcıları uzattı. “Taşı şunları.”

Lando patlayıcılara bakıp yutkundu. “Sağol.”

Kendisi tamirle meşgul olan Han, kafasını çarpınca acıyla yüzünü buruşturdu. Lando arkadaşının söylendiğini ve bu tür işleri yapması için bir droidinin olması gerektiğinden bahsettiğini duyabiliyordu.

“Komponentlerin bazıları kavrulmuş.” diye onlara seslendi Han. Sesi güç bela duyuluyordu. “Neyse ki yedek parçamız var. En azından gemiyi tekrar yürütecek kadar. Üç sigortalı devremiz var. Birini halletmesek de olur ama diğer ikisi şart.”

“Yarım saatin var.” dedi Mara başlığını takıp başına iyice yerleştirdi.

Han, tabutu andıran bakım bölümünde çalışmaya devam etti. Yanaklarına yağ ve soğutucu sıvı akıyordu. “Hallederim.”

“Bunları ayarladığımızda halletmiş olsan iyi olur.” dedi Lando ve başlığını taktı. Başlık neredeyse bir mekik kadar büyüktü.

“Hadi Calrissian,” dedi Mara, “görev bizi bekliyor.”

Tol Sivron rahat koltuğundan gözlerini kısarak Maw’ın merkezindeki panoramaya baktı, durumu değerlendiriyor ama bir karar veremiyordu – iyi bir idareci gibi.

“Bu yıldız destroyeri Gorgon, Efendim.” dedi stormtrooper komutan. “Selamlayalım mı?”

Sivron kaşlarını çatı. “Amiral Daala nihayet görevini hatırlamış.” dedi. Ana görevi olan Maw bilim adamlarını korumayı bırakıp gittiği için ona hala kızgındı. Şimdi Installation Asilerin eline geçmişti ve Daala’nın bu hatayı telafi edebilmesi için artık çok geçti.

“Neden sadece bir yıldız destroyeriyle geri gelmiş.” dedi Sivron. “Dört tane vardı. Ama biri yok edilmişti değil mi? Neyse en az üç tane olması gerekirdi. Belki de sadece silahlarıyla hava atmak istiyordur?” burnunu çekti. “Ama bu sefer bizim kendi Death Star’ımız var ve kullanmaktan da korkmuyoruz.”

“Afedersiniz, Efendim,” dedi yüzbaşı, “ama Gorgon’un ağır yaralı olduğu görülüyor. Asi güçleri ona saldırmakta. Bana kalırsa ona yardım etmek görevimizdir.”

Tol Sivron hayretle baktı yüzbaşıya. “Bizi terk ettiği halde Amiral Daala’ya yardım etmem gerektiğini mi söylüyorsun? Senin sorumluluk bilincinden şüphe etmeye başladım, Komutan.”

“Fakat,” dedi stromtrooper, “hepimiz aynı tarafta savaşmıyor muyuz?”

Sivron’un yüzü bozuldu. “Belki öyle ama önceliklerimiz farklı – zaten Daala bizi terk ederek buna çok güzel bir örnek teşkil etti.”

Asi gemileri tek başına olan yıldız destroyerine ateş yağıdırıyor ve her iki tarafın avcı uçakları birbirine girince ortalık daha da karışıyordu. Rengarenk savaş alanının hipnotik bir etkisi vardı ve Twi’lek’e anavatanı Ryloth’taki ateş fırtınalarını hatırlatmıştı.

Midesine buzdan bir mızrak girmiş gibi hissetti. Uzun ve başarılı bir kariyere sahipti ve yıllarca büyük bir başarıyla yönettiği tesisi yok ederek bu kariyerini sona erecekti.

Death Star prototipinin pilot koltuğunda Sivron buz gibi bir sesle konuşmaya başladı, “Pekala, şu Amiral Daala’ya bilim adamlarının da gerektiğinde neler yapabileceğini gösterelim.”

Aniden alarmlar çalmaya başladı. Sivron iç çekti. “Yine ne var?”

Yemm ve Doxin hemen el kitaplarını kurcalamaya başladılar, bir cevap arıyorlardı.

“Yabancılar tespit ettik,” dedi stormtrooper yüzbaşı, “güç çekirdeğindeler. Anlaşılan Kessel’deyken kaçakçı gemilerinden biri içimize girmiş.”

“Peki, bu adamlar ne halt ettiklerini sanıyorlar?” diye sordu Sivron.

“Sensör kameralarımıza göre iki kişi şu anda gemiden ayrıldı ve anladığım kadarıyla sabotajda bulunmaya çalışıyorlar.”

Sivron olduğu yerden fırlayıp dimdik oturdu. “Hemen durdurun onları!” diye bağırıp Doxin’in elindeki el kitabını kapıp kurcalamaya başladı. “Kullanacağınız acil durum prosedürü no -” sayfaları karıştırmaya devam etti ve sonunda bir şey bulamayınca bıkip kitabı kenara bıraktı. “Sadece doğru prosedürü kullanacağız. Komutan bir şeyler yap!”

“Çok az adamım var ve zamanımız yok.” dedi yüzbaşı. “İki spacetroopera özel elbiseler giyip yabancılarla bizzat ilgilenmelerini emredeceğim.”

“Evet, evet,” dedi Sivron pençelerini sallayarak, “detaylarla beni bunaltma, işi hallet yeter.”

Lando daha iyi görebilmek için kocaman başlığının kapağıyla oynayıp duruyordu ama Wookieelere özel kıyafet o ne kadar çaba harcasa da yığılıp hareket etmesini engelliyordu. Sadece nereye gittiğini görebilmek için bile iki kat fazla uğraşması gerekiyordu.

Manyetik botlarıyla silindir şeklindeki güç çekirdeğinin metal levhaları üzerinde ağır aksak devam etti. Bir ucu elmas gibi sert ve sivri olan çekirdeğin diğer ucu Death Star'ın güney kutbunun bulunduğu yerdeki diğer temas noktasına bağlanmıştı. İki uç arasında şarj sırasında yıldırımlar çakıyordu.

Çevrelerinde kirişler, erişim tüpleri, kapalı kompartımanlar, geçici odalar ve depolardan oluşan büyük bir kafes vardı. Açık alanlar metal yollarla bir ağ gibi örülmüştü. Prototip küçük bir ay büyüklüğünde olsa da yerçekimi çok zayıftı. Lando dengesini sağlamak için iki kat fazla çaba harcıyor ve gideceği yönü manyetik botlarının seçmesine izin veriyordu, “aşağı.”

“Enerji podlarına yaklaşmalıyız.” dedi Mara, sesi kulaklıklardan cızırdayarak geliyordu.

Lando bir süre nasıl cevap vereceğini anlamaya çalıştı ve nihayet başlık mikrofonunu buldu. “Nasıl istiyorsan. Şu patlayıcılardan ne kadar çabuk kurtulursam o kadar iyi.” İç çekerek devam etti. “İnsan, bir Death Star yok etmek benim için yeter diyor ama gel gör ki...”

“Yeter kelimesini bilmeyen erkekleri tercih ederim.” diye cevapladı Mara.

Lando'nun gözleri açıldı, bu yoruma ne diyeceğini bilememişti. Engel olamadığı bir sırtıma yüzünü kapladı.

Mara'nın dengesini sağlamak için eldivenli ellerini uzatan Lando, silindir şekilli çekirdekte aşağıya doğru inmeye devam etti. Temas noktaları arasındaki elektrik deşarjının neden olduğu parlaklıktan etkilenmemek için vizörünü açtı. Tepelerinde Falcon, kirişlerden birine asılı halde onları bekliyordu.

“Burası uygun bence.” dedi Mara ve elini uzattı. “İlk patlayıcıyı ver.”

Lando yanındaki kutuyu açtı ve kalın disklerden birini aldı. Mara patlayıcıyı aldı ve metal gövdeye yerleştirmek için eğildi.

“Çevresinde dönüp her tarafına yerleştirelim.” dedi Mara ve patlayıcının üzerindeki senkronizasyon düğmesine bastı. Patlayıcının üzerindeki yedi ışık yavaşça yanıp sönmeye başladı, son aktivasyonu bekliyordu.

“Hepsini yerleştirdikten sonra,” dedi Mara, “yirmi standart dakikamız olacak. Falcon'a dönüp kaçmamız için yeterli bir zaman.”

Mara, Lando'nun cevap vermesini beklemeden reaktör çekirdeğinin etrafında dönüp ikinci patlayıcıyı da yerleştirdi.

Lando manyetik botlarının altındaki çekirdeğin yaydığı titreşimi rahatlıkla hissediyordu. Depolanan enerji sanki sabırsızlıkla serbest kalmayı bekliyordu.

Çok büyük olan güç çekirdeğinin etrafını dolanmak sonu gelmez bir iş gibi görünse de yedi patlayıcıyı yerleştirdikten sonra başladıkları yere dönmüşlerdi. Mara kendisini görebilsin diye Lando'ya doğru eğildi.

“Hazır mısın, Calrissian?”

“Hem de nasıl.” diye cevapladı Lando.

İlk cihazdaki aktivasyon düğmesine bastı. Tüm patlayıcılarda aynı anda parlayan mavi bir ışıkla geri sayım başladı.

“Hemen Falcon’a dönelim.” dedi Mara. Lando da paldır küldür peşi sıra gitmeye başladı.

Lando göz ucuyla bir hareket fark etti ve dönmesiyle zırhlı giysisi içerisindeki İmparatorluk spacetrooperını görmesi bir oldu. Düşmanı, takviyeli diz ve dirsekleri ve büyük botlarıyla insan şekilli bir AT-AT’ye benziyordu – ve ellerinde pençeye benzer vibrobladeler vardı. Lando’nun elbisesindeki tek bir kesik bile onun basınç yüzünden ölmesine neden olurdu.

Spacetrooper tepelerindeki bir erişim kanalından çıkagelmişti. Düşük yerçekimini kullanarak kendini bırakmış ve yavaşça çekirdeğe doğru süzölmüştü. Lando ve Mara’nın yakınlarında da ağır botlarıyla metalin üzerine inmişti.

“Bu da nerden çıktı?” dedi Lando ve spacetrooperın savurduğu vibrobladeden eğilerek kurtuldu. Lando fırtınadaki ince bir dal gibi geriye doğru eğilmişti. Manyetik botları sayesinde hala zemin üzerindeydi ama kendisini ters tarafa atmıştı.

Mara daha çabuk tepki verdi ve tüm gücüyle elindeki boş patlayıcı kutusunu savurdu. Metal kutunun keskin kenarı spacetrooperın kalın başlığına çarptı.

Trooperın tepki olarak savurduğu vibroblade metal kutuyu delip geçti. Mara, bu şaşkınlıktan faydalanıp Lando’yu tuttu ve onun ağırlığından da güç alarak spacetroopera doğru saldırdı. Bir ayağıyla hala dengesini sağlamaya çalışan spacetrooperın botunu yerden kesti. Tüm gücüyle ona yüklenip bu sefer de ağırlığıyla ikinci botunun da manyetik bağının yerden kesilmesini sağladı. Bir anda trooper serbest kalmıştı.

Çekirdekle bağlantısı kesildi ve Mara’nın saldırısının momentumuyla da düşmeye başladı. Spacetrooper iki temas noktası arasındaki elektrik deşarjının bulunduğu noktaya doğru kayarken bir yandan da çekirdeğin pürüzsüz yüzeyinde tutunacak bir yerler bulabilmek için çabalıyordu. Eldivenindeki vibroblade gövdede uzun bir iz bıraksa da bir işe yaramamıştı.

Aşağıya doğru inişini durduramayan trooper sonunda iki temas noktası arasındaki elektriğe kapılıp mavi-yeşil bir parlamayla buhar olup gitti.

Patlayıcılar geri sayıma devam ediyordu.

Lando haber verdi. “Geri dönüyoruz, Han. Yola çıkmaya hazır ol.”

Lando, botları vasıtasıyla bir titreşim hissedip dönünce bu sefer de başka bir spacetrooperın aşağı indiğini gördü. Bu seferkinin elinde bir lazer tüfeği olsa da Lando güç çekirdeğine yakınlık nedeniyle kullanmak istemediğini tahmin etmişti.

İkinci asker teslim olmalarını ister gibi silahını onlara doğrulttu ama başlığından herhangi bir ses duyulmadı. Acaba asker farklı bir frekans mı seçmişti yoksa onlara doğrulttuğu silahın evrensel dilini mi kullanıyordu diye düşündü Lando.

“Bizi duyabilir mi?” diye sordu Lando.

“Kim bilir? Onu meşgul et. Zamanımız tükeniyor.” Lando ellerini salladı ve işaret ederek ışıkları yanıp sönen patlayıcıları gösterdi. Elleriyle garip hareketler yaparak patlama olacağını anlatmaya çalıştı.

Spacetrooperın diğer yöne bakmasından istifade eden Mara ileri atılıp silahın namlusunu tuttu ve onu bir kaldıraç gibi kullandı. Yine kendi ağırlığını kullanarak bu askeri de yerden kesip metal yollara doğru fırlattı.

“Haydi, gidelim, onu boşver.” dedi Mara, Lando’ya dönerek. “Havaya uçmadan hemen Falcon’a ulaşalım.”

Mara ve Lando kirişe asılı halde onları bekleyen gemiye doğru aceleyle gitmeye başladı. Arkalarında spacetrooper soğutucu borulardan birine tutunup düşüşünü durdurmayı başarmıştı. Lando ve Mara’yı boş vererek çekirdekteki patlayıcılara doğru inmeye başladı.

Lando, Chewie’nin pelte halindeki elbisesiyle boğuşarak tüm gücüyle yoluna devam etti. Arkasını döndüğünde spacetrooperın patlayıcıları kurcaladığını gördü ama Mara’nın onları birbirine bağladığını biliyordu. Sadece birkaç dakika kalmıştı ve spacetrooperın yapabileceği bir şey yoktu.

Patlamaya bir dakikadan az bir süre kala Lando ve Mara, Falcon’daki yerlerini almış ve Han da iniş pençesini içeri çekmişti.

“Sizi görmek ne güzel!” dedi Han ve motorlara yüklendi.

Falcon, Death Star’ın ekvatoru boyunca son hız geldiği yönden geriye doğru yol aldı. Işıkalı motorları ardında kör edici bir beyazlıkla parladı.

Hayatta kalan spacetrooper patlayıcılara erişmeyi başardı. Elbisesinde bulunan ve patlayıcıları sökmekte kullanılan lazer kaynağını titizlik ve hızla kullanarak patlayıcıları birer birer söktü ve uzay boşluğuna attı. Yedi patlayıcıdan altısını sökmeyi başarmıştı. Tam yedincinin üzerine gelmişti ki bir anda patlama gerçekleşti.

Dışarıda devam eden savaşın ortasında Amiral Daala dişlerini sıktı. Sürmekte olan savaşa keyifsizce baktı.

Saldırı beklediği gibi gitmemişti. Elindeki gücü yavaş yavaş azalıyordu. Zaten savaşa başladığında yeterince TIE avcısı yoktu; çoğu Gorgon’la son anda kaçmayı başardığı Cauldron Nebulası’nda yok olmuştu. Elinde sadece yedek kuvvetleri vardı ve onların da çoğu bu savaşta Asi avcıları tarafından yok edilmişti.

Death Star prototipi, tepelerindeki gaz kümesinin içinden ortaya çıktığında Daala ne düşüneceğini

şşırmıştı. Bir anda sahip olduğunu zannettiğı ateş gücüyle sevinçten çılgına dönmüştü. Savaşın gidişatı değişmişti – artık Asi asalakları silip süpürebilirdi.

Fakat prototipin yetenek yoksunu Tol Sivron’un idaresinde olduğunu öğrendiğinde tüm keyfi kaçtı. “Neden ateş etmiyor?” dedi. “Tek atışta üç korvetle bir fırkateyni yok edebilir. Neden ateş etmiyor?”

Komutan Kratas hemen yanı başında duruyordu. “Bir fikrim yok, Amiralim.”

Zaten bir cevap beklemediğini ima eder şekilde ona baktı. “Tol Sivron’un tüm yaşamı boyunca inisiyatifi ele aldığı görülmemiştir.” dedi. “Şu anda da ondan bir işe yaramasını beklemek hata olur. Installation’a iki kat fazla yüklenin. Tol Sivron’a bu iş nasıl yapılır gösterelim.”

Parlak gözlerini kısarak etrafına baktı. “Bu kadar pratik yeter.” dedi. “Maw Installation’ı ortadan kaldırmanın zamanı geldi. Ateş serbest!”

Maw Installation'daki operasyon odasında teknisyenlerden biri yumruğunu kontrol masasına indirdi. “Kalkanlar zayıflıyor, General Antilles.” dedi.

Bir mühendis dıştaki koridordan koşarak geldi. Ter içerisindeydi ve gözleri panikten fal taşı gibi açılmıştı. “Açılan ateş yüzünden reaktör asteroidine yerleştirdiğimiz geçici soğutma sistemi devre dışı kaldı! Böyle bir baskıyı kaldırması zaten mümkün değildi. Reaktör havaya uçacak – bu sefer geri dönüş yok.”

Wedge dişlerini sıkarak Qwi'ye baktı. Elini sıktı. “Anlaşılan sonunda Daala'yı zahmetten kurtaracağız.” dedi. “Tahliyeye hazırlanın.”

Hemen yanında Luke kendi etrafında döndü. “Hey! Kyp nerede?” genç adam gitmişti.

“Bilmiyorum,” dedi Wedge, “ama onu arayacak zamanımız yok.”

Kalbi deli gibi çarpan Kyp Durrone, Jedi rahatlama tekniklerini kullanarak kendini sakinleştirdi. Ne korkunun ne de yorgunluğun onu engellemesine izin veremezdi.

Dışarıdan gelen isabetler ve sürekli çalan alarmlar yüzünden Installation'da yer yerinden oynuyordu. Yeni Cumhuriyet askerleri koridorlarda aceleyle teçhizatlarını taşıyıcılara götürmekle meşguldüler.

Kimse durup da Kyp'e bakmamıştı; eğer birisi soru sormaya kalkacak olsa basit bir Jedi hilesi kullanıp dikkatini dağıtacak, düşüncelerini karıştıracak ve onu hiç görmemiş olduklarına onları inandıracaktı.

Kyp gidişini Üstat Skywalker'ın fark etmemiş olmasından memnundu. Death Star prototipinin birden peydahlanması ve Gorgon'un sonu gelmeyen saldırısı nedeniyle Kyp ne yapmak zorunda olduğunu anlamıştı.

Kendi güçlerini kullanarak - aydınlık taraf güçlerini, öyle umuyordu - koridordan kimse tarafından fark edilmeden geçti. Zihnini boşaltıp duygularına güç verdi; Üstat Skywalker onu bulmaya çalışmadığı müddetçe Kyp görünmeden yoluna devam edebilirdi.

Koşarken dışarıda da savaşın nabızı yükseliyordu ve Installation'ın fazla ömrünün kalmadığının da farkındaydı. Death Star'ın tek atışı onu ortadan kaldırmak için yeterliydi. Şu an için öncelikli tehdit buydu.

Kayalık tüneller boyunca Sun Crusher'ı bıraktığı tamir ve bakım bölümüne doğru koştu, Han'la birlikte Kessel'deki baharat madenlerinden kaçışı aklına gelmişti. Han'ı düşününce yüreği burkuldu.

Death Star Maw'ın ortasında birden bire belirmişti ama Kyp, Millenium Falcon'u görememişti. Yoksa Han sabotaj yapmaya çalışırken öldürülmüş müydü?

Kyp'in en zayıf tarafı aceleciliğiydi, hemen karar verir ve sonuçlarını düşünmeden bu kararları uygulamaya kalkardı. Fakat bu sefer gücü bu özelliğinden geliyordu. Yeni Cumhuriyet'in düşmanlarına aman vermeyecekti ve bunun sonuçlarını uzun uzadıya düşünecek zamanı da yoktu.

Kyp ödemesi gereken kefaretin büyüklüğünü biliyordu. Exar Kun'un karanlık öğretilerine kulak vermişti. Hocası ve Jedi Üstadı olan kişiye saldırmıştı. Qwi Xux'un hafızasını silmişti. Sun Crusher'ı çalarak güneş sistemlerini yok etmişti... Kardeşi Zeth'in ölümüne neden olmuştu.

Ama bu sefer dostlarını korumak için elinden geleni yapacaktı – sadece kendi vicdanını rahatlatmak için yapmayacaktı bunu. Onlar yaşamalı ve galaksinin özgürlüğü için mücadeleye devam etmeliydiler.

Kyp, Sun Crusher'ın yağlı metal gövdesine baktı. Quantum zırh ışığı farklı yönlerde yansıtıyor, değiştiriyor ve süpersilahın düşük ışıktaki bile parlamasına neden oluyordu.

Titreyen ellerle merdiveni tutup tırmandı. Installation'dan kaçışları sırasında Han Solo ve Chewbacca da aynı merdivenlerden tırmanmıştı. Kyp'in kardeşi ise Carida'nın güneşi patlamadan önce tırmanmaya çalışmış ama başaramamıştı.

Kyp pilot kabinini kapattı, sanki o anda galaksinin geri kalanıyla tüm ilişkisi kesildi. Tekrar dışarı çıkabilecek mi? Tekrar Coruscant'ı görebilecek mi? Ya da tekrar Han Solo ya da Üstat Skywalker'la konuşabilecek mi? Bunların hiçbirisini bilmiyordu.

Pilot koltuğuna yerleşti ve Jedi tekniklerini kullanarak tüm bu düşüncelerden sıyrıldı. Sadece bir iki saat önce o ve Luke Skywalker iki dost olarak bu araçta hayatlarını ve umutlarını konuşuyorlardı. Şu anda ise Kyp, Sun Crusher'ın kontrollerinden ötesini düşünemiyordu.

Çiviye benzeyen aracı havalandırdı ve fırlatma koridorundan geçerek dışarıda sürmekte olan savaşın ortasına daldı.

Death Star'ın devasa iskeletine doğru devam etti. Kyp, Sun Crusher'ın ultra güçlü zırhının gerçek kudretini Han Solo son sürat Hydra'nın kaptan köşkünden geçip gittiği zaman görmüştü – ama quantum zırhı bile Death Star'ın süperlazerine karşı koyamazdı.

Kyp'in bir süpernovayı tetikleyecek iki tane rezonans torpidosu kalmıştı. Aynı şeyin prototipin iskelet yapısında da olacağından emin değildi ama bir tam isabet yine de zincirleme bir reaksiyona yol açabilirdi.

Hızını arttırdı, Maw'ın kara deliklerinin çevresindeki çok renkli gazlardan oluşan tablonun üzerindeki minik bir leke gibiydi.

Birdenbire Death Star'ın tam ortasında turuncu ve beyaz renkli küçük bir patlama gerçekleşti. Az sonra da zıt yönde uçan Millenium Falcon, tam gaz süper yapının içinden ortaya çıktı.

Kyp'in içini inanılmaz bir zafer ve sevinç duygusu kaplamıştı, Han Solo hayattaydı! Şimdi Kyp yaralı Death Star'ı düşünmeden vurabilirdi. Ardından da sıra Daala'ya gelecekti.

Hedefleme ve silah sistemlerine güç verdi. Jedi güçleri sayesinde hemen altındaki torpido jeneratöründe artan gücü hissedebiliyordu – yıldızları yok etmeye yetecek güçte enerji.

Son kez bunları kullanmak zorundaydı.

Güç çekirdeğindeki patlama Death Star’ın bir uçtan öbür uca titremesine neden oldu. Bombaları etkisiz hale getirmeye çalışan spacetrooper patlamayla birlikte parçalanıp gitmişti.

Patlayıcı, silindir çekirdekte bir delik açmış ve yırtılan zırhtan dışarıya radyoaktif ateş yükselmeye başlamıştı.

Tol Sivron’un baş kuyrukları öfkeden dimdik olmuştu. “Bu iki spacetroopera sabotajcıları durdurmasını emretmiştim!” Devaronlu bölüm liderine döndü. “Yemm, hizmet numaralarını kaydet ve dosyalarına özel bir disiplin notu düş.”

Pençelerini sandalyenin koluna vurarak düşündü ve sonunda diyeceğini hatırladı, “Derhal hasar raporu verin.”

Doxin hemen statü konsoluna koştu ve görüntü aldı. “Şemadan hatırladığım kadarıyla, Müdür Bey, güç çekirdeğinde önemsiz bir hasar var. Radyasyon seviyesi çok yükselmeden onarabiliriz. Patlayıcılardan sadece birinin patlaması büyük şans. Yoksa şansımız olmazdı.”

Ayakta duran stormtrooper komutan miğfer telsizinden emirler yağdırıyordu. “Hasarı onarması için tam teçhizatlı bir ekibi çoktan gönderdim. Kişisel güvenliklerinin ikinci planda olduğunu söyledim.”

“Güzel, güzel.” dedi Tol Sivron ilgisizce. “Ne zaman ateş açabiliriz?”

Stormtrooper panelleri inceledi. Kafasındaki beyaz miğfer nedeniyle yüz ifadesini görmek imkansızdı. “Spacetrooperlar özel kıyafetlerini giyip yola çıktılar. Şu an iskeleden iniyorlar.” İfadesiz kara gözlerini Tol Sivron’a döndü. “Eğer tamir planladığımız gibi giderse yirmi dakika sonra ateş edebilirsiniz.”

“Güzel, söyle onlara ellerini çabuk tutsunlar.” dedi Sivron. “Eğer Daala Maw Installation’ı benden önce yok ederse bu hiç hoşuma gitmez.”

“Emredersiniz, Müdür Bey.”

Tol Sivron nefretle Millenium Falcon’un uzaklaşıp savaşı diğer gemilere doğru gidişini izledi. Çevresindeki Yeni Cumhuriyet savaş gemilerine ve yıllarını geçirdiği planetoidler topluluğuna baktı. Sonra da Daala’nın yıldız destroyerine. Kendisini en çok ihtiyaç duyduğu anda terk etmiş olan nefret ettiği Daala’ya.

Komuta koltuğuna tutunup kendi kendine mırıldandı. “Hedef çok fazla,” dedi, “ama zaman çok az.”

Yaralı destroyer, Maw Installation'ın zayıf kalkanları üzerinden o kadar alçaktan geçmişti ki Luke elinde olmadan eğildi. Gorgon'un karmaşık ve devasa gövdesi çatı pencerelerinin üzerinden sonu olmayan beyaz bir nehir gibi akarak geminin muhteşem boyutlarını gözler önüne sermişti.

“Kalkanlar tükenmek üzere.” dedi teknisyenlerden biri. “Bir kez daha geçerse işimiz biter ve reaktör asteroidi de kritik durumda.”

Wedge, interkomu açıp tüm tesisten duyulan emirler yağdırdı. Sesi Installation'ın labirenti andıran tünellerinde yankılandı. “Tahliye için son çağrı. Herkes taşıyıcılara. Derhal! Buradan ayrılmamıza birkaç dakika kaldı.”

Alarm sesleri sanki daha da yükselmişti. Luke kapılara doğru koşturan askerlere bakarken Wedge de Qwi Xux'un ince ve mavi kolundan tuttu ama o direndi, dehşetle bilgisayar ekranına bakıyordu. “Bak!” dedi. “Ne yapıyor? Bunu yapamaz!”

Wedge durup ekrandan akan verilere baktı. Şemalar, silah dizaynları, test verileri hepsi bir bir akıp gidiyordu.

“Amiral Daala, Müdür Sivron'un şifresini biliyor olmalı.” diye bağırdı Qwi. “Bizim kıramadığımız bütün dosyaları indiriyor. Tüm silah bilgilerini alıyor.”

Wedge Qwi'yi belinden kavrayıp onu terminalden uzaklaştırdı ve kapıya doğru koştu. “Şimdilik bununla ilgili elimizden bir şey gelmez. Buradan kaçmamız lazım.”

Saldırı timinin peşi sıra koridorlarda koştular. Qwi'nin saçları peşi sıra dalgalanıyor ve duvar ışıklarından gelen ışıkla parlıyordu.

Wedge, bir yandan her an patlamaya hazır bir reaktör diğer yandan da Amiral Daala'nın sonu gelmez saldırıları sonucunda iyice gerilmişti. Zaten hiçbir zaman general olmayı istememişti. Avcı pilotluğu tam ona göre idi. İlk Death Star'ın koridorlarında Luke'la birlikte uçmuş ve ikincisinin yok edilmesi sırasında da Lando'nun yanında yer almıştı.

Ama şu ana kadar kendisine verilen en güzel görev Qwi'ye refakat etme göreviydi. Korkmuş ve şaşırmış olsa da Qwi egzotik ve güzeldi. Ona sarılmak ve sakinleştirmek istiyordu ama bunu ancak Yavaris'e dönerken taşıyıcıda yapabilirdi. Hemen buradan çıkmazlarsa hepsinin başına gelecek olan belliydi.

Askerler kalkış pistine doluşurken taşıyıcılardan biri tümüyle dolduğunu bildirdi. Wedge telsizi kaptı. “Hemen git! Bizi bekleme!”

Hemen diğer bir araca koşup rampasına tırmandı. Diğer askerler de koşturup yerlerine yerleştiler. Wedge, Qwi'nin kemerini bizzat bağlarken Luke, kokpite koşup hemen yardımcı pilot koltuğuna yerleşti ve motorları çalıştırdı.

Wedge etrafına son bir kez bakıp herkesin havalanmaya hazır olup olmadığını son bir kez kontrol etti. “Kapıları kapatın!” diye bağırdı.

Teğmenlerden birisi kapının düğmesine bastı. Bir tıslama sesiyle rampa içeri doğru çekilen bir yılan dili gibi kapandı.

Taşıyıcı pistten havalanırken Wedge de hemen koltuğuna yerleşip kemerini bağlamıştı. Kulakları sağır eden bir kükremeye asker taşıyıcısı ölmek üzere olan Maw’dan çıkıp gitti.

Köşk gözlem platformunda koşan Komutan Kratas’ın botlarının sesi demiri döven bir çekicin sesini andırıyordu. Amiral Daala dönerek heyecanla olumlu bir rapor bekledi.

Kratas ciddiyetini muhafaza etmeye çalışsa da yüzündeki sırıtmayı silmeyi başaramamıştı. “Transfer başarıyla sona erdi, Amiralim. Maw Installation’daki dosyaların tamamını indirmeyi başardık.” Sesini alçalttı. “Haklıydınız. Müdür Sivron şifreyi değiştirmeye zahmet etmemiş. Hala on yıl önceki şifresini kullanıyormuş.”

Daala güldü. “Sivron her alanda yeteneksiz. Bu alanda neden farklı olsun ki?”

TIE avcılarının çoğu yok edilmişti. Sancak tarafındaki turbolazerlerinin hiçbiri çalışmıyordu. Motorları yüzde kırk verimlilikle çalışıyordu ve sistemlerin çoğu aşırı ısınmıştı.

Savaşın bu kadar uzun süreceğini hiç tahmin etmemişti. Asi güçleri yok edecek ardından da istediği gibi hareket etmeye devam edecekti. Sivron ve Death Star’ın neden bir şey yapmadığını bir türlü anlamamıştı. Ama nihayet bir şey yolunda gitmişti; Maw Installation’ın bilgisayarındaki değerli veriyi almıştı.

Daala hemen altındaki kayalıktan kaçmakta olan taşıyıcıları görse de dikkate almadı.

“Installation’ın kalkanları tümüyle devre dışı.” dedi taktik teğmeni.

“Güzel.” dedi. “Derhal dönün. Son bir saldırı yapacağız.”

“Özür dilerim, Amiralim,” diye araya girdi Kratas, “reaktör asteroidinden anormal sinyaller alıyoruz. Hasar görmüş ya da tümüyle istikrarsız durumda.”

Daala’nın yüzü güldü. “Harika. O zaman ona nişan alalım. Belki de reaktör işimizi kolaylaştırır.” Kaptan köşküden bakıp kara delikleri kuşatan gaz bulutlarını izledi. Gorgon döndü ve tekrar Maw Installation’a doğru gitmeye başladı.

“Tam yol ileri.” dedi Daala, köşkte kıpırdamadan eldivenli ellerini arkasında kavuşturarak durdu. Bakır rengi saçları arkasından püsküren lavlar gibi uzanıyordu. “Installation yok olana kadar ateş etmeye devam – ya da turbolazerlerimizin enerjisi tükenene kadar.”

Dönüşünü tamamlayan Gorgon son bir geçiş için hızını arttırmaya başladı.

Wedge telsizini açıp Yeni Cumhuriyet filosuyla temasa geçti. Şifrelemeye uğraşacak zamanı yoktu –

İmparatorluk güçleri mesajını dinleseler bile harekete geçecek zamanları olmayacaktı.

“Tüm avcı uçakları Yavaris’e geri dönün. Geri çekilmeye hazır olun. Maw’ı terk ediyoruz. Burda durmamız için bir neden kalmadı.”

Koca fırkateyn kıpırdamadan avcı filolarının kendisine geri dönmesini bekledi. X-kanat ve Y-kanatlar çatışmayı kesip ana gemiye yönelmeye başlamıştı bile. Wedge, Yavaris’e doğru hızını arttırdı. Fırkateynin altındaki kare şekilli hangar kapakları atmosfer koruyucu alan nedeniyle parlıyordu.

Wedge’in içinde olduğu taşıyıcı aniden dört TIE avcısının saldırısına uğradı, geminin ön kısmı bir anda ateş yağmuruna tutuldu.

Wedge’in tepki vermesine fırsat kalmadan İmparatorluk arması taşıyan bir saldırı mekiği ön toplarıyla ateş ederek çatışmaya katıldı. TIE avcıları gafil avlanmıştı. İki vurulurken diğer ikisi de kaçıp gitti.

Wedge telsizden gelen bir Wookiee narası duydu, bunu arka fondan gelen diğer nara ve kükremeler izledi. See-Threepio’nun metalik sesi araya girdi. “Chewbacca, lütfen gösteriş yapmayı kes! Derhal Yavaris’e dönmemiz gerek.”

Luke telsizi açtı. “Teşekkürler, dostlar.”

“Efendi Luke!” diye bağırdı Threepio. “Burada ne işiniz var? Hemen uzaklaşmamız gerek.”

“Uzun hikaye, Threepio. Şimdilik elimizden geleni yapıyoruz.”

Maw’ın diğer tarafında Gorgon kendi etrafında dönmüş, ılık saçan egsozlarıyla tam hız korumasız tesise doğru gidiyordu. Yıldız destroyerinin baş tarafından yeşil renkli turbolazerler yağmaya başladı. Artık kalkan olmadığından ışınlar denk geldiği her şeyi paramparça ediyordu.

Daala hiç durmadan ateş etti, hızını öyle arttırmıştı ki intihar edecek gibi görünüyordu. Sırayla tüm asteroidleri vurarak Installation’dan geriye kalan ne varsa yok etti. Metal köprüler eridi, saydam çelikler un ufak olup etrafa saçıldı.

Gorgon’un açtığı ateş en sonunda güç reaktörüne de erişti.

Personel taşıyıcının kokpitinde oturmuş olan Wedge ve Luke, Maw Installation’ın kör edici bir ışıqla birlikte patlayan bir yıldız gibi yok olduğunu gördüler. Maw’ın merkezi patlamayla birlikte akkor hale gelmişti.

Patlamanın şiddetiyle tüm ekranlar bir anda karardı. Wedge, rota bilgisayarının kontrolüne ve Yeni Cumhuriyet sancak gemisinin yönlendirmesine güvenerek körlemesine uçmaya devam etti.

Görüntü tekrar geri geldiğinde bir zamanlar İmparatorluk’un en ileri silah araştırma merkezi olan şeyden geriye kalanlara baktı, kaya parçaları ve gaz kütleleri. Bu enkaz da eninde sonunda bir kara delik tarafından yutularak kaybolup gidecekti.

Parlaklık sönüp gazlar dağılınca Amiral Daala ve yıldız destroyerinden eser kalmadığını gördüler.

Otomatlar gibi çalışan spacetrooper takımı kendilerini Death Star'ın hasarlı güç çekirdeğinin duvarına bağladılar. Yayılan radyasyon görüşlerini engellediğinden güçlükle görebiliyorlardı ve yaşam destek sistemleri de yavaş yavaş eriyordu.

Bu görünmez saldırının altında gittikçe zayıflayarak düşük yerçekiminde kalın metal levhalarla güreşmeye devam ettiler. Lazer kaynaklarını kullanarak gövdedeki deliği yamayarak enerjinin sızmasını engelleyecek hale getirdiler.

Spacetrooperlardan birinin özel elbisesindeki devreler mavi ışıklar çıkarak yandı ve asker sessizliğe gömüldü, biraz sonrada hareket etmeyi keserek uzayda sürüklenmeye başladı. Bu duruma aldırış etmeyen diğerleri çalışmaya devam ettiler. Her biri zaten öldürücü derecede radyasyona maruz kalmıştı. Ama aldıkları eğitim onlara bunu öğretmişti: İmparatorluk'a hizmet için yaşarlardı.

Askerlerden biri deliğin en sıcak ucundaki son kaynağı da tamamladı. Derisi kabarmış, sinirleri uyuşmuştu. Gözleri ve ciğerleri kanla dolmuştu ama hala görevini tamamlamak için çırpınıyordu.

Uzayın soğukluğu kaynağı derhal sertleştiriyordu. Spacetrooper güçlükle başlık radyosundan konuştu, "Görev tamamlandı."

Ardından yaşam destek sistemleri devre dışı kalan ve bedenleri radyasyonla kavrulan tüm askerler kendilerini çekirdeğe bağlayan kabloları çözdüler. Her biri yavaş yavaş kayan yıldızlar gibi elektrik akımına doğru çekilip gözden kayboldu.

Maw Installation ve Gorgon'la birlikte Amiral Daala'nın ortadan kalkmasına Tol Sivron'ın ilk tepkisi huzursuzluk ve hayalkırıklığı olmuştu.

"Installation benim hedefim olacaktı sözde." dedi. Diğer bölüm liderlerine baktı. "Daala nasıl böyle bir şey yapar? Death Star benim, onun değil."

Muazzam patlamanın şoku ve parlaklığının geçmesinin ardından Sivron, Asi filosunun Cluster'dan çekilmek için toplandığını gördü.

Sivron iç çekti. "Belki de seçeneklerimizi gözden geçirmek için bir toplantı daha yapmalıyız."

"Efendim!" dedi stormtrooper yüzbaşı ayağa kalkarak. "Güç reaktörümüz geçici olarak tamir edildi. Silahı tekrar çalışır hale getirebilmek için dokuz iyi adamımı feda ettim. Bence onu kullanmanız gerek. Asi filosu çekiliyor. Eğer hemen harekete geçmezsek onları kaçıırırız. Bunun standart bir prosedür olmadığını biliyorum ama toplantı yapacak zamanımız yok."

Keyfi kaçan Sivron etrafına bakındı. Böyle ani kararlar vermeye alışık değildi. Eğer her şeyi enine boyuna düşünmeden hareket ederse hiç beklemediği pek çok terslikle karşılaşabilirdi. Ama yüzbaşı da haklıydı.

"Pekala, öyleyse geçici acil durum eylemi. Ani komisyon oylaması. Süperlazeri Asi filosuna karşı

kullanalım mı? Doxin seni oyun.”

“Kullanalım.” dedi güdük bölüm lideri.

Tol Sivron balta suratlı kadına döndü. “Golanda?”

“Biraz zarar vermek hoş olur.”

“Yemm?”

Devaronlu boynuzları aşağı yukarı sallanarak başını salladı. “Oybirliği olunca raporda çok daha güzel görünecek.”

Sivron düşündü. “Wermyn artık bizimle olmadığına göre onun vekili olarak hareket edip onun adına da lehte oy vereceğim. Böylece oybirliği sağlandı. Asi güçlerine saldırıyoruz.” Yemm’e işaret etti. “Lütfen, dakika dakika kayda geç.”

“Müdür Bey,” diye araya girdi stormtrooper komutan, “Asi filosu çekiliyor. Korvetlerinden biri çoktan çekildi bile.”

“Yüzbaşı, sen de ne kadar sabırsızsın!” diye çıkıştı Sivron. “Bir karar aldığımızı görmüyor musun? Şimdi de o kararı uygulama zamanı. Devam et ve ilk hedefini seç.”

Küçük gözlerini kısıp uzay boşluğunda hareketsiz yatan korvete baktı. “Şuna ne dersiniz.” dedi Sivron. “Zaten ağır yaralı ya da tuzak olarak bırakılmış gibi görünüyor. Hiç sevmedim. Zaten sabit bir hedef. Onu nişan mekanizmamızın ayarını yapmak için kullanırız... Son seferde koca gezegeni ıska geçtiğinizi unutmayın.”

“Nasıl isterseniz, Müdür Bey.” dedi stormtrooper ve talimatları ateşleme bölümündeki topçulara aktarmaya başladı.

“Yarım güçle ateş etmemizi öneririm, Müdür Bey.” dedi Doxin teknik verilere bakarak. Açık alnı yine kıvrılmıştı. “Düşük güçte bile Death Star’ın süperlazeri bir savaş gemisini rahatlıkla yok edebilir. Böylece rezervlerimizi tüketmeden birkaç atış yapabiliriz. Atışlar arasında uzun süre beklemek istemeyiz.”

“Güzel öneri, Bölüm Lideri.” dedi Sivron glümseyerek. “Birden fazla ateş etmeyi çok isterim.”

Ateşleme bölümündeki topçular kontrollerin üzerine çöküp gerekli ayarlamaları yaparak son anlarını yaşamakta olan korvete nişan aldılar.

“Çabuk olun ve hemen ateş açın.” diye bağırdı Tol Sivron telsizden. “Gitmelerine fırsat kalmadan bir kez daha ateş etmek istiyorum.”

Topçular hep birlikte ikinci derecede lazer ışınları aynı noktaya odaklayıp güç çekirdeğinin içindeki müthiş enerjiyi bir kez daha serbest bıraktılar.

Odaklama kanallarının içerisinde geniş ve parlak bir ışın belirdi. Odaklayıcı gözden geçip öldürücü bir mızrak gibi hedefini tam isabetle vurdu.

Yaralı korvet öyle önemsiz bir hedefti ki kendisine gönderilen enerjinin çok küçük bir kısmı bile yeterli olmuştu. Işın buhar olan gemiyi aşip yoluna devam etti.

“Göz kamaştırıcı!” dedi Tol Sivron. “Gördünüz mü? Prosedüre uygun hareket edince neler oluyor. Şimdi de büyük olan firkateyne nişan alın. Patladığını görmek istiyorum.”

“Birkaç kez ateş etmeye yetecek kadar enerjimiz var.” dedi stormtrooper yüzbaşı.

Birden karşılarında ufacık bir gemi gördüler. Bir böcek gibi önemsiz görünse de üzerlerine doğru gelmeye devam ediyordu. Gövdesi yansıyan ışıkla parıldıyordu. Küçük gemi gülünç derecede zayıf lazerleriyle Death Star’a ateş açtı.

“Bu da ne?” dedi Tol Sivron. “Yakın görüntüye geçin.”

Golanda ekrandaki görüntüyü büyüttü ve birden yüzünün şekli değişti. “Sanırım bu bizim tasarımlarımızdan biri, Müdür Sivron. Siz de tanıyabilirsiniz.”

Keskin kenarlı gemiye dikkatle bakınca Tol Sivron’un baş kuyrukları titredi. Tabi ki tanımişti – sadece çalışan bir modelinin yapılmış olmasından değil ayrıca yapımcısı Qwi Xux’un onunla ilgili yıllarca kendisine sunduğu tüm rapor ve bilgisayar simülasyonlarından.

“Sun Crusher.” dedi. “Ama o bizim!”

Yumru şekilli rezonans alan jeneratörünün tabanındaki uzun çubuk, plazma ateşiyle parladı.

“Konuşma kanalı açın.” dedi Tol Sivron. “Her kim kullanıyorsa onunla konuşmak istiyorum. Merhaba? Şu anda Maw Installation’a ait bir malzemeyi kullanıyorsunuz. Sizden onu derhal ilgili İmparatorluk yetkililerine teslim etmenizi istiyorum.” Kollarını göğsü üzerinde kavuşturup bir cevap bekledi.

Sun Crusher’ın pilotunun cevabı ise Death Star’a doğru gelen bir süpernova torpidosu oldu.

Kyp, Twi’lek müdürün anlamsız sözlerini dikkate almayarak, ateş düğmesine bastığında bir anda bir rahatlama duygusu kendisini sardı. Sun Crusher’dan fırlayan yüksek enerjili merminin prototipin karmaşık metal yapısının derinliklerine doğru gömülüşünü izledi.

Rezonans torpidosu Death Star’ın merkezine doğru karşısına çıkan her şeyi eritip geçerek ilerledi ve nihayet asıl vurması gereken yeri vurdu.

Torpidonun patlamasıyla birlikte süperyapının içerisinde bir zincirleme reaksiyon başlamış, bunu atomların parçalanması ve dışa doğru yayılan bir çözülme takip etmişti. Devasa iskeleti bir arada tutan kirişler birer birer eriyip yok oldu.

Fakat zincirleme reaksiyon yavaşladıkça Kyp’in keyfi de kaçmaya başlamış ve sonunda tamamen

durmuştu. Death Star'ın iskelet yapısı kendi yokoluşuna neden olacak seviyede kütle içermiyordu.

Prototipin sadece bir bölümüne büyük zarar vermişti ama yeterli değildi.

Kyp silah paneline yeniden güç verdi ve tekrar ateş etmeye hazırlandı. Gerekirse Death Star'ı parça parça yok edecekti. Ama silah panelinde de görüldüğü gibi sadece bir tane süpernova torpidosu kalmıştı.

Yüzü iyice gerilen Kyp, prototipe yaklaştı. Bu son mermiyi boşa harcamaması gerekiyordu.

Millenium Falcon'la geriye doğru takla atan Han patlayıcıların Death Star'ın çekirdeğinde ne kadar hasara yol açtığını görmek istemişti.

Hayal kırıklığına uğradı. Süper yapının havaya uçmasını beklerken görülen o ki patlayıcılar fos çıkmış sadece merkezde biraz gürültü çıkarmaktan başka işe yaramamışlardı. Gemi uzayda yoluna devam ederken Mara ve Lando da üzerlerindeki özel elbiseleri çıkardılar. Ter içinde kalmış olan Lando, giydiği kıyafetten tiksinişmiş gibi ellerini sildi.

“Şimdi ne yapıyoruz?” diye sordu Han diğerleri kokpite geldiğinde. Lando arkalarında kalan Death Star'a baktı. “Belki de gidip Wedge -”

Bir anda Maw Installation ve Gorgon müthiş bir patlamanın içerisinde kaybolup gitti.

“Çok geç.” dedi Mara.

“Death Star niye böyle patlamadı ki?” diye söylendi Lando.

“Belki de az da olsa kalıcı hasara neden olmuşuzdur.” dedi Han. Fakat az sonra Death Star geri çekilmekte olan Yeni Cumhuriyet filosundaki korvetlerden birini vurunca bu hayalleri de suya düştü.

“Kalıcı hasar umudumuz da buraya kadar.” dedi Mara Jade.

“Bu Death Star başımıza sandığımızdan çok iş çıkaracak.” dedi Lando.

“Bekle.” dedi Han gözlerini kısmış Death Star'a bakarken. “Yaklaş.”

“Yaklaşmak mı?” dedi Lando. “Kafayımı yedin?”

“İşte Kyp.” dedi Han, o sırada da Sun Crusher, Death Star'a doğru torpidolarından birini ateşlemişti.

“Eğer Death Star'a saldırıyorsa ona yardım etmemiz şart.” dedi Han.

Sun Crusher, Maw Cluster'ın yerçekimi duvarlarına doğru uçarken Tol Sivron da Death Star'ın bu küçük ama ölümcül gemiyi takip etmesini emretti.

“Ona kilitlenin.” dedi. “Asi gemisi gibi onu da tuzla buz edelim.”

“Efendim,” dedi stormtrooper komutan “bu kadar hızlı ve küçük bir hedefe kilitlenmek -”

“Öyleyse ıska geçmeyeceğimiz bir mesafeye kadar yaklaşın.” diye köpürdü Sivron. “Torpidorlarından birisi kütlemizin yüzde onbirini eritti! Böyle bir saldırıyı daha kaldıramayız. Geri döndüğümüzde İmparatorluk’a bu durumu nasıl açıklarız?”

“Belki de bu Sun Crusher’dan uzak durmak için yeterli bir nedendir, Efendim.” diye cevap verdi stormtrooper.

“Saçmalık! Bunun raporda nasıl görüneceğini düşün?” dedi Sivron öne doğru eğilerek. “Emirleri duydunuz, Yüzbaşı.”

Ekvator iticilerine güç verildi ve devasa iskelet yapı artan bir hızla kaçmakta olan süpersilahın peşine düştü.

“Kilitlendiğiniz anda derhal ateş edin.” dedi Sivron.

Death Star hız arttırırken Sun Crusher da dalga geçer gibi hızını azalttı.

Dipsiz kara deliklere doğru yaklaştıkça Maw’ın dış kabuğunu oluşturan gazlar daha da ısınıyordu. Sun Crusher bir ileri bir geri gidiyor, minik lazerleriyle ateş edip önemsiz hasarlara yol açıyordu. Death Star yakındaki kara deliğin çekim gücüyle başa çıkmak zorundaydı.

“Neler oluyor?” diye sordu Tol Sivron topçulara telsizden. “Aracın motorunun üzerindeki seri numaraları görmeyi mi bekliyorsunuz?”

Death Star yeniden ateş etti, yeşil ışını Cluster’ın dışındaki bulutları delerek Sun Crusher’a doğru ilerledi, fakat anidan kara deliğin çekim gücüne karşı koyamayan lazerin sol tarafa doğru eğildiği görüldü. Yeşil ışın bir boruya düşen top gibi spiral yaparak devam etti.

“Iska geçtiniz! Nasıl ıska geçersiniz?” diye çıkıştı Tol Sivron. “Yüzbaşı, uçuş kontrollerini bana bırakın. Death Star’ı bizzat uçuracağım. Sizin yeteneksizliğinizden bıktım.”

Tüm bölüm liderleri hayretle Tol Sivron’a bakakaldılar. Stormtrooper yüzbaşı koltuğunda yavaşça döndü.

“Bunun akıllıca olduğundan emin misiniz, Müdür Bey. Gerekli tecrübeye sa -”

Sivron kollarını göğsü üzerinde kavuşturdu. “Prosedürleri okudum ve yaptıklarınızı izledim. Bilmem gereken her şeyi biliyorum. Kontrolleri derhal bana bırak. Bu bir emirdir!”

Sivron, Death Star’ın idaresini ele alınca yüzünde bir gülümseme belirdi. “Şu işi doğru dürüst halletmenin zamanı geldi.” dedi.

Kyp önde, Death Star arkada kara deliğe doğru olan yolculuklarına devam ettiler. Yönünü değiştirip tekrar prototipe doğru uçmaya başladı, hızını arttırmış silahları ateşe hazırlamıştı. Metal kirişlerden oluşan labirent hemen altında uzanıyordu – ve son rezonans torpidosunu da ateşledi. Işık

saçan bir plazma bulutu prototipin merkezine doğru gittikçe daha çok hasar vererek yoluna devam etti.

Son atış paniğe yol açmalıydı. Death Star'ı tümüyle devre dışı edemezdi ve sadece hasara yol açmanın da bir anlamı yoktu. Bu işi sona erdirmeliydi.

Son torpidonun başlattığı zincirleme reaksiyonda sona ererken Kyp Death Star'ın metal ufkunu aşırp kara deliğe doğru olan yolculuğa devam etti.

Kyp, taktik sistemlerini kullanarak geri dönülmez noktayı hesapladı, o noktadan sonra ne kadar güçlü olursa olsun hiçbir gemi kaçırp kurtulamazdı. Gittikçe yaklaştı, Death Star da peşinden geliyordu.

Han telsizden bağırdı. “Kyp, Kyp Durrone! Cevap ver. Çok yaklaştın. Dikkat et!”

Ama cevap yoktu.

Death Star ve Sun Crusher ölümüne bir rekabete girişmişti ve başka hiçbir şeyle ilgilenmiyorlardı. Sun Crusher sürekli yön değiştirip ateş etmeye devam ederken Death Star da kara deliğe iyice yaklaştı.

“Ne yapmaya çalıştığını biliyorum.“ dedi Han keyifsizce. “Death Star'ın kütlesi çok daha büyük. Kyp onu geri dönüşü olmayan noktaya çekmeye çalışıyor.”

“Tabii kendisi de onunla birlikte yutulmadan.” dedi Lando.

“Zaten mesele de bu değil mi?”

Death Star yeniden ateş etti ama lazeri tekrar eğrilip yerçekimi kuyularında kaybolup gitti. Ama bu sefer topçular başarmıştı. Sun Crusher, yakınından geçen ateşten etkilenmiş ve kontrolden çıkırp kendi etrafında dönmeye başlamıştı.

Başka bir gemi olsa çoktan buharlaşmıştı ama quantum zırhı süpersilahı bu sefer de korumuştı.

Kyp'in gemisinin motorları hasar görmüştü. Sun Crusher geri dönülmez noktaya gitmekten kaçınarak teğet bir rota izlemek için çabalamaya başladı. Ama çok yakındı ve çekim de çok güçlüydü. Spiral çizerek her geçen dakika dibe doğru gitmeye başladı.

Son darbeyi indirmeye hevesli olan Death Star'ın pilotu yaklaşmaya devam etti. Sun Crusher ve dev iskelet küre gittikçe hızlanarak bir bastonun ucu gibi kara deliğin yörüngesine girdiler.

Ancak o zaman Death Star'ın pilotu içinde oldukları tehlikenin farkına vardı ve tüm ekvator iticilerine ters yönde güç vererek son sürat geriye doğru kaçmaya çalıştı. Fakat dev araç çoktan kara deliğin sınırını aşmıştı.

Sun Crusher da gittikçe daralan yörüngeden kaçacak hıza sahip değildi. Death Star'ın peşi sıra spiral çizerek ve kurtulma umudu olmadan dibe doğru devam etti.

Han yerçekiminin gücüyle göğüs kafesinin ezildiğini hissetti. “Kyp!” diye bağırdı.

Sun Crusher’ dan son kez bir ışık yükseldi ve artık süpersilah için çok geçti.

Death Star gittikçe yoğunlaşan sıcak gaz bulutlarının içerisinden hiçliğe doğru çekildi. Muazzam kütlesi presin altında kalan yumurta gibi ezilmişti. Tüm yapısı ezilip koni şeklinde kara delik tarafından yutulup kayboldu.

Bir an parlayan ışığın altından Sun Crusher da en ölümcül düşmanını kara deliğe doğru takip etti.

Lando ve Mara’nın çıtı çıkmıyordu. Han başını eğmiş ve gözlerini kapatmıştı. “Hoşçakal, Kyp.”

“Bu bir mesaj silindiri.” dedi Mara, Sun Crusher’ dan fırlatılan küçük şeyi tanımıştı. “Hemen alsak iyi olacak yoksa o da kara delik tarafından yutulacak.”

“Mesaj silindiri mi?” diye doğruldu Han, kendisini toparlamaya çalışarak. “Tamam, geç olmadan hemen alalım.”

Falcon geri dönülmez noktaya doğru son hız yol aldı. Lando ve Mara birlikte çalışarak sürekli değişen çekim ortamında gemiyi kontrol etmeye çalıştılar. Metal kutuyu tespit ettiler ve Lando çekici ışını kullanarak onu içeri çekti.

“Yakaladım.” dedi Lando.

“İçeri çekin ve hemen gidelim buradan.” dedi Han. “Hiç değilse Kyp’in son sözlerini duyalım.”

Han ve Lando, Sun Crusher'ın mesaj silindirini Falcon'un içine almadan önce eldivenlerini çektiler. Silindir buz gibiydi ve onu aracın içine çektiklerinde üzerinin bir anda buzla kaplandığını gördüler.

İnce metal gövde parlaktı, üzerinde Sun Crusher'dan ilk atıldığı zaman meydana gelen elektrik deşarjlarının izleri vardı.

“Ağır bir mesaj.” dedi Lando silindiri ortaya doğru çekmek için çabalarken, ardından da onu zemine boylu boyunca uzattılar.

Boyu bir metreden biraz fazla, eni ise yarım metre kadardı ve bu mesaj silindirlerini kaptanlar gemilerini kaybetmeden önce seyir defteri, hayati veriler ya da rota kayıtları gibi önemli bilgileri kalanlara ulaştırmak için kullanırdı.

Han, Kyp'in kendisine Coruscantlı bilim adamlarının Sun Crusher'ın içerisinde bir mesaj silindiri gördüklerinde paniğe kapıldıklarını söylediğini hatırladı. Tehlikeli süpernova torpidolarını bulduklarını zannetmişlerdi – oysaki silindirler İmparatorluk'un standart bir uygulamasıydı ve herhangi bir avcı pilotu ya da kaçakçı onu görür görmez tanırdı.

Kyp, Cauldron Nebulası ve Carida Sistemi'ni silip süpürürken neyi neden yaptığını anlatan mesaj silindirleri bırakmıştı, böylece hiç kimse olanları tesadüfi astronomik hadiseler olarak görmeyecekti.

Han çok üzgündü. Arkadaşı belki de haklıydı, ancak bir noktaya kadar. Kyp Durrone'un İmparatorluk'u ortadan kaldırma planı en az İmparatorluk'un planları kadar acımasızdı.

Luke Skywalker, genç adamın kendisini tümüyle temize çıkaracağını söylemişti ama Kyp'in büyük bir Jedi olma ihtimali de onunla birlikte kaybolup gitmişti.

Han, Kyp'in fedakarlığını sorgulamıyordu. Kyp, hem Death Star'ı hem de Sun Crusher'ı ortadan kaldırmıştı. Hayatı pahasına terörden kurtardığı galaksiye özgürlük getirmişti... Milyarlarca yaşama karşılık bir tane.

Yine de mantıklı sayılırdı öyle değil mi?

Öyle miydi?

Mara Jade, silindir yanına gelip diz çöktü ve ellerini üzerine koydu. Erişim kapağını açtı. “Güzel, şifreli değil.” dedi. “Kyp'in ya zamanı yoktu ya da bizlerin bulacağını biliyordu. Sinyal ışığını kapatmış.”

“Aç şunu.” dedi Han. Beklemekten sıkılmıştı. Acaba Kyp son anlarında ne düşünmüştü?

Mara standart sekansı tuşladı. Işıklar önce kırmızı, sonra sarı sonra da yeşil yandı. Kaçan havanın tıslamasıyla pod önceden belli olmayan ek yerinden açılmaya başladı. İki kanat birbirinden

uzaklaştıkça ortadaki kara çizgi de genişledi.

İçinde hiç kıpırdamadan Kyp Durrone'un kendisi yatıyordu. Gözleri kapalıydı, yüzü gergin görünse de konsantrasyon halinde olduğu belliydi.

“Kyp.” diye bağırdı Han. Sesi hayret ve neşeyle karışık çıkmıştı ama yine de hemen sevinmemeye çalıştı. “Kyp!”

Kyp, bir şekilde ancak bir çocuğun sığabileceği bu silindire girmeyi başarmıştı. Bacaklarını ve kollarını içe doğru katlamış ve kaburgasını ise içeri doğru çekerek kendisini paketlemişti.

Han eğilip yüzüne baktı. “Yaşıyor mu? Her halde bir tür Jedi transında.” Başka çaresi kalmayan Kyp, Jedi acı dindirme tekniklerini, iradesini ve Luke'un kendisini öğrettiklerini uygulayarak hayatta kalması için son çare olan bu yola başvurmuştu.

“Vücut fonksiyonlarını en alt seviyeye indirmiş.” dedi Mara. “O kadar derinde ki neredeyse ölmüş gibi.”

Mesaj silindiri hava geçirmezdi ama içinde yaşam destek birimi yoktu, dolayısıyla vücudunun etrafında kalan küçücük alandakinden başka oksijeni de yoktu.

“Bu imkansız.” dedi Lando.

“Hadi onu çıkaralım.” dedi Han. “Dikkatlice.”

Han dikkatle genç adamı silindirden dışarı çıkardı. Lando ve Mara, onu taşımasına yardım ederlerken genç adamın tüm bedeni eklem yerlerinden bir kukla gibi sarkıyordu.

“Ah, Kyp, ah!” dedi Han, Kyp'i yatağın üzerine yerleştirip kollarını düzeltirken. Han, derisinin altında ezilmiş olan kemiklerini hissedebiliyordu. “Onu derhal hastaneye götürmeliyiz.” dedi. “Burada sadece ilk yardım malzemesi var ama bu tür bir durumda işe yaramaz.”

Kyp'in kara gözleri açıldı, çektiği büyük acıdan dolayı odaksız ve alev gibiydi.

“Han. ” dedi cılız bir sesle. “Beni almaya geldin.”

“Tabii ki evlat.” dedi Han eğilerek. “Ne bekliyordun?”

“Death Star?” diye sordu Kyp.

“Sun Crusher'la birlikte kara delik tarafından yutuldular.”

Kyp'in tüm bedenine bir rahatlama geldi. “Güzel.”Yeniden kendinden geçecekmiş gibi baktı ama gözleri yeniden ve güvenle ışıldayarak açıldı. “Düzeleceğim, sen de biliyorsun.”

“Biliyorum.” dedi Han.

Yeniden acıyı hisseden Kyp hemen Jedi transına döndü.

“Geri gelmesine çok sevindim.” dedi Han ve sonra Mara ve Lando’ya baktı. “Onu hemen Coruscant’a götürelim.”

Telsizden duyulan bir Wookiee sesiyle Han ayağa fırlayıp hemen kokpite koştu. Yaralı bir İmparatorluk gamma saldırı mekiği uzayda, Falcon’un tam önünde duruyordu.

“Chewie!” diye bağırdı Han telsizden ve Wookiee de kükreyerek cevap verdi.

“Chewbacca diyor ki,” diye gereksiz yere çeviri yapmaya başladı Threepio, “eğer bizi Maw’ın dışına doğru takip etmek isterseniz rota bilgisayarımızda gerekli yön bilgileri mevcut. Sanırım hepimiz bir an önce eve gitmek istiyor.”

Han, Lando ve Mara’ya bakıp gülümsedi. “İşte bunda çok haklısın, Threepio.”

Büyük Tapınak'ın yemek salonunda Cilghal, Ackbar'ın ısrarlarına tepki vermeden sessizce oturmuştu.

Tekrar beyaz üniformasını giymiş olan Ackbar, Cilghal'e doğru eğildi. Elini deniz mavisi bir cübbe giymiş olan Cilghal'in omzuna koydu. Aşağı doğru bastırırken Cilghal elindeki gücü hissedebiliyordu. Ne isteyebileceğini düşünerek çekinmişti.

“Bu kadar çabuk pes edemezsin, Büyükelçi.” dedi Ackbar. “Bana imkansız olduğunu ispat edene kadar bu görevin imkansız olduğunu kabul edemem.”

Cilghal kendisine yönelen bu bakışlar altında kendisini ezilmiş hissetti. Bir insan ayırt edemezdi ama o uzun süren savaşların eseri olan gerilimin, yüzündeki izlerini görebiliyordu. Ackbar'ın derisi kurumuştu ve lobları da başının yanlarına gömülmüştü. Ağzının etrafındaki uzantılar yıpranmış ve çatlamıştı.

Vortex'teki kaza ve ardından yaşadığı utanç yüzünden Ackbar dayanılmaz bir vicdan azabı çekmişti. Ama artık kendini toparlamış ve yeniden ve daha büyük bir kararlılıkla kendi halkına ve Yeni Cumhuriyet'e hizmet etmeye başlamıştı – ve onunla konuşmaya Yavin 4'e gelmişti.

“Büyük tasfiyeden beri hiç bir Jedi şifacı gelmedi.” dedi Cilghal. “Üstat Skywalker bu alanda belli ölçüde bir yeteneğim olduğuna inanıyor ama benim uygun eğitimim yok. Nereye gideceğini bilmeden karanlık suda yüzmek gibi bir şey. Buna cesaret ede-”

“Her şeye rağmen.” diye sözünü kesti Ackbar birden. Elini omzundan çekti ve geri adım attı. Massassi Tapınağı'nın loş yemek salonunda bembeyaz üniforması tüm dikkatleri üzerine çekiyordu.

Dorsk 81 salona girdi ve Ackbar'a baktı. Yeni Cumhuriyet filosunun komutanını tanıyınca gözleri açıldı. Klon yabancı, hemen bir özür mırıldanıp dışarı çıktı.

Fakat Ackbar gözünü Cilghal'den ayırmamıştı. O da başını kaldırıp ona baktı ama söze Ackbar başlayana kadar ağzını açmadı.

“Lütfen.” dedi Ackbar. “Sana yalvarıyorum. Eğer bir şey yapmazsan Mon Mothma birkaç gün içerisinde ölecek.”

“Hem büyükelçi olduğumda hem de Jedi eğitimi için buraya geldiğimde kendi kendime yemin ettim.” dedi Cilghal iç çekerek başını öne eğdi, “Yeni Cumhuriyet'e hizmet etmek için elimden geleni yapacağıma dair.”

Spatula gibi olan ellerine baktı. “Eğer Üstat Skywalker yapabileceğimi düşünüyorsa ben kim oluyorum da onun düşüncesini sorguluyorum.” dedi. “Geminize binelim, Amiral. Hemen Coruscant'a gidelim.”

Eski İmparatorluk Sarayı'nda Cilghal artan bir endişeyle durumu inceledi.

Mon Mothma'nın artık bilinci yerinde değildi. Vücudunu kaplayan nano yıkıcıların yol açtığı enfeksiyon bir bir hücrelerini yok ediyordu. Ciğerlerini havayla doldurup, kalbinin atmasını sağlayan ve kanını temizleyen yaşam destek sistemleri olmasa günler önce ölmüştü.

Bazı Konsey üyeleri böyle hayatta tutulmasının işkence olduğunu öne sürerek ölmesine izin verilmesini istemişti. Ama Üstat Skywalker'ın yeni Jedi'larından birinin Yavin 4'ten gelip onu iyileştirmeye çalışacağı haberini duyan Devlet Başkanı Leia Organa Solo zayıf da olsa bu şansın değerlendirilmesi gerektiğinde ısrar etmişti.

İmperial City'ye varan Cilghal yanında Ackbar ve Leia da olduğu halde derhal Mon Mothma'nın yanına gitti. Lea'nın bakışları Cilghal ile Mon Mothma arasında gidip geliyordu. Gözleri yaşla doluydu ve içindeki umudu Cilghal rahatlıkla hissedebiliyordu.

İlaçların, steril kimyasalların ve durmadan çalışan makinelerin kokusu amfibik derisini rahatsız etmişti. Calamari'nin serin sularında yüzmek ve zihninden rahatsız edici düşünceleri, vücudundan da tüm zehirleri atmak istemişti – ama Mon Mothma'nın buna kendisinden daha çok ihtiyacı vardı.

Leia ve Ackbar'ı geride bırakarak Mon Mothma'nın baş ucuna geldi. “Şunu bilin ki Jedi'ların iyileştirme tekniklerine dair kesin hiçbir şey bilmiyorum.”

Kokmakta olan havadan derin bir nefes çekti. “Beni onunla yalnız bırakın. Mon Mothma ve ben birlikte mücadele edeceğiz.” Yutkundu. “Eğer başarabilirsem.”

Ackbar ve Leia, başarılar dileyerek onları yalnız bıraktı. Cilghal dışarı çıkarlarken onlara dikkat etmedi.

Mavi büyükelçi cübbesi etrafında rüzgardaymış gibi dalgalandı. Mon Mothma'nın hareketsiz bedenine bakmak için eğildi. Güç'ü kullanarak Mon Mothma'nın bedenindeki hasarı tam olarak tespit etmeye çalıştı.

Derinlere indikçe zehirin neden olduğu hasarın boyutu onu hayrete düşürdü. Mon Mothma'nın nasıl olup da bu kadar uzun süre hayatta kaldığını anlayamamıştı. Kararsızlık, büyüyen bir gölge gibi Cilghal'in beynini sarmaya başladı.

Böyle bir hastalıkla nasıl mücadele edebilirdi? Güç'ü kullanarak canlıları nasıl iyileştirebileceğini henüz bilmiyordu, nasıl olur da Mon Mothma gibi bedeni harap olmuş birine yardımcı olabilirdi? En iyi medikal droidler bile bunu başaramamış hiçbir ilaç işe yaramamıştı.

Cilghal sadece Üstat Skywalker'ın kendisine öğrettiğini biliyordu – Güç'ü nasıl sezeceği, yaşayan şeyleri nasıl hissedebileceği ve nesneleri nasıl hareket ettirebileceği. Güç'ün aydınlık akımlarını kullanarak Mon Mothma'ya dokundu, bir cevap ya da en azından bir fikir arıyordu.

Jedi yeteneklerini farklı bir şekilde Mon Mothma'yı güçlendirmek için mi kullanmalıydı? Bedenini mi iyileştirmeliydi? Zehiri çıkarmanın bir yolunu mu bulmalıydı?

Cilghal birden aklına gelen bir fikirle duraksadı. Harcaması gereken çaba o kadar büyüktü ki derhal aklından uzaklaştırmaya çalıştı – ama kendini üzerinde düşünmeye zorlayarak devam etti.

Üstat Skywalker'ın, Yoda'nın öğretilerini açıklarken "Boyutlar önemsizdir." dediğini hatırladı. Yoda, Luke'a bir avcı uçağını kaldırmakla bir çakıl taşııı kaldırmak arasında fark olmadığını söylemişti.

Fakat Cilghal bunu tam ters şekilde kullanabilir miydi? Güç'teki yeteneğini çok küçük şeyleri hareket ettirmek için kullanabilir miydi?

Yuvarlak Calamari gözlerini kırptı. Milyonlarca minik nano yıkıcı Mon Mothma'nın bedeninin her yerine yayılmıştı.

Boyutlar önemsizdi.

Eğer Cilghal yıkıcı zehir moleküllerini kaldırıp Mon Mothma'yı ölümden döndürebilirse bedeni zaman içerisinde kendi kendisini yenileyebilirdi.

Cilghal, zehir moleküllerinin yüksek miktarda oluşunun zihnini bulandırmasını engelledi. Onları birer birer taşımak, her bir nano yıkıcıyı hücre duvarından söküp bedenden dışarı atmak zorundaydı.

Cilghal, perdeli ellerini Mon Mothma'nın derisinin üzerine yerleştirdi. Liderin sol elini tutup kaldırarak parmakları kristal bir kabın içerisine gelecek şekilde yatağın kenarına koydu. Bu nazik dokunuş bile hastanın derisinin kızarması için yeterli olmuştu.

Cilghal, zihin kapılarını açıp düşüncelerini serbest bıraktı, Güç'ün akıntılarının Mon Mothma'nın bedenine akmasına izin verdi. Mon Mothma'nın bedenindeki hücrelerin arasında gezerken göz kapakları da yavaş yavaş kapandı.

Kendini akan kan, elektrik yayan nöronlar, kasılan kas lifleri ve artık görevlerini ifa edemeyen yorgun organlardan oluşan farklı bir evrende buldu. Ne gördüğünü tam olarak bilmese de içgüdüsel olarak hangi parçanın sağlıklı hangisinin hastalıklı olduğunu anlayabiliyordu.

Cilghal, nano yıkıcıları bulup Güç'ten parmaklarını kullanarak titizlikle bedenden ayırmaya başladı.

Cilghal, başka mikroskobik yıkıcılar da buldu ve onları da itip kakarak ve güderek sağlıklı hücrelerden uzak tutup hastalığın daha da yayılmasını engelledi.

Tarif edilmez derecede zor bir işti. Zehir yayılmış, çoğalmış ve Mon Mothma'nın vücudundaki milyarlarca hücreye yayılmıştı. Cilghal'in her birini tek tek bulup ayırması gerekecekti.

İlkini temizlemeyi başardıktan sonra sıra diğerine geldi.

Sonra diğerine.

Sonra diğerine.

Sonra diğerine.

“Bir ilerleme var mı?” diye fısıldadı Leia eşikten. Wedge Antilles, Doktor Qwi Xux ve Han Solo’nun katıldığı Maw Installation’a düzenlenen saldırıyla ilgili yapılan toplantıdan henüz dönmüştü.

Leia merakla dinledi ama gözleri kocasındaydı – son birkaç gündür onu doğru dürüst görememişti. Fakat aklı sürekli olarak Mon Mothma’nın durumuyla meşguldü.

“Değişiklik yok.” dedi Ackbar bezgin bir sesle. “Cilghal’in ne yapmaya çalıştığını anlayabilseydik keşke.”

Dişi Calamari son dokuz saattir hiç kımıldamamıştı, Mon Mothma’nın yanına diz çökmüş perdeli elleri ölmekte olan kadının üzerinde transa geçmişti. Medikal droidler, Mon Mothma’nın bu kadar yaşayacağını beklememişti, hala ölmemiş olması bile başlı başına bir başarıydı.

Leia neler olduğunu görmek için içeri baktı. Liderin eli kristal bir tabağın içerisindeydi ve parmak uçlarından gri, yağ andıran bir sıvı çıkıyordu. Süreç çok yavaş ilerliyordu ama yarım saat sonunda parmağının ucunda küçücük bir damlanın biriktiği görüldü, önce bir süre orada durdu sonra da yerçekimine yenik düşerek tabağa damladı.

Terpfen üzerinde arma olmayan koyu yeşil bir üniforma giymiş, koridorda yavaşça yürüyordu. İtibarı iade edilmiş olduğu halde bile rütbesini geri almayı reddetmişti. Anoth’tan döndükten sonra zamanının büyük bölümünü odasından çıkmadan geçirmişti.

Yara izli Calamari onlardan birkaç metre ötede durdu, Mon Mothma’nın yattığı odaya yaklaşmak istemiyordu. Leia, Terpfen’in ölmekte olan kadınla ilgili hala kendisini suçladığını biliyordu ve bu suçluluktan kendisini kurtarmayı da reddediyordu. Leia onun çektiği acıyı anlasa da kendini böyle geri plana itmesinden rahatsızdı ve bir an önce tekrar aralarına katılmasını istiyordu.

Terpfen başını öne eğerek şekilsiz ve yara izleriyle dolu kafasını gözler önüne serdi. “Amiralim, bir karara vardım.” Derin bir nefes aldı. “Calamari’ye dönüp çalışmaya devam etmek istiyorum – eğer halkım beni kabul ederse tabii. Reef Home’un yeniden inşasına yardım etmek istiyorum. Korkarım...”

Başını kaldırıp İmparatorluk Sarayı’nın mozaiklerine baktı. “Korkarım Coruscant’ta bir daha asla huzur bulamayacağım.”

“İnan bana Terpfen,” dedi Ackbar, “ne hissettiğini çok iyi biliyorum. Fikrini değiştirmek için uğraşmayacağım. Senin iyileşme ihtiyacınla kefaret ödeme isteğin arasında güzel bir denge bu.”

Terpfen doğruldu, sanki yeniden az da olsa kendine güveni geri dönmüştü. “İlk fırsatta yola çıkmak istiyorum.” dedi.

“Bir gemi ayarlarım.” diye cevap verdi Ackbar.

Terpfen tekrar başını eğdi, “Tabi siz müsaade ederseniz, Devlet Başkanı?”

“Evet, Terpfen.” dedi Leia. Döndü ve hastane odasındaki manzarayı izlemeye devam etti.

Coruscant'ın gecesinde unutulmuş bir saatte Cilghal hastane odasından çıktı. Sağ elinde Büyükelçi Furgan'ın Mon Mothma'nın yüzüne attığı ölümcül zehirle yarıya kadar dolu kristal bir tabak, sendeleyerek yürüdü. Kapıda duran iki Yeni Cumhuriyet muhafızı onu görüp yardım etmek için koşular. O kadar yorgundu ki adım atmakta bile zorlanıyordu. Taş duvara yaslanarak biraz gücünü toparlamaya çalıştı.

Titreyen eliyle kristal tabağı muhafızlardan birine uzattı. Zehir dolu tabağı güçlükle kaldırabiliyordu ama yere düşürmemek için elinden geleni yapmıştı. Muhafız tabağı kendisinden aldığı anda birden üzerinden büyük bir yük kalkmış gibi hissetti.

“Dikkatli ol.” dedi tükenmiş bir sesle. “Bunu alın... Ve yakın.”

İkinci muhafız telsizini açıp derhal diğer Konsey üyelerini çağırdı.

“Mon Mothma ne durumda?” diye sordu ilk muhafız.

“Vücudu arındı ve düzelecek.” Cilghal'in göz kapakları kapandı. “Ama şu anda dinlenmesi gerek.” Duvardan aşağı doğru kayarak yere yığıldı.

“Benim de.” dedi ve derhal Jedi dinlenme transına girdi.

Yıldız destroyeri Gorgon yaralı bir ejderha gibi uzayda yoluna devam etti, delik deşik gövdesinin her yanından radyasyon sızıyordu.

Ana ışıkalı motorlardan sadece biri çalışır haldeydi. Amiral Daala'nın mühendisleri birkaç gün içerisinde hiperuzaya atlayabilecekleri konusunda onu temin etmişlerdi.

Sadece en alt on iki güvertenin yaşam destek sistemleri açık tutuldu. Fakat Amiral Daala'nın askerleri böyle sert şartlarda yaşamaya alıştılar. Kamaralarında üst üste yaşamak zorunda kalmak onları tamirleri bir an önce bitirmek için daha da gayrete getirmişti. Isıtma sistemi zayıfladığından gemideki hava soğumaya başlamıştı, o derece ki artık konuşurken ağızlarından buhar çıkıyordu.

Gözde sancak gemisi ağır yaralıydı ve Daala bunu biliyordu; ama Gorgon'u ilk günkü gibi yepyeni bir savaş makinesi haline getirmek zorunda olmadıklarını da biliyordu. Artık gerek yoktu. Şimdi tek yapması gereken gemiyi İmparatorluk'un elinde tuttuğu bölgeye kadar sağ salim götürmekti. Orada her şeye yeniden başlayacaktı.

Daala'nın en büyük avantajı Asilerin gemisinin patlamada yok olduğunu düşünecek olmalarıydı. Reaktör asteroidinin patlaması muhtemelen sensörlerini kör etmişti.

Daala, Maw Installation'ın buhar olmasını izlerken kalkanlara ve motorlara tam güç verilmesini emretmiş, ihtiyatı elden bırakarak çıkış yolunu bulabilmek için Gorgon'u doğrudan Maw'ın duvarlarına doğru sürmüştü. Şimdi kara deliklerin enerji patlamalarından gittikçe uzaklaşan yaralı İmparatorluk savaş gemisini artık Asilerin tespit etmesi mümkün değildi.

Köprüdeki konsolların yarısı çalışmıyordu, aşırı yüklemeler onları çalışmaz hale getirmişti. Kendilerini sıcak tutması için özel elbiseler giyen teknisyenler, erişim levhalarını açıp elektronik devreleri birer birer elden geçirmeye başlamıştı. Şikayet etmiyorlardı, en azından Daala yakınlardayken.

Stormtrooperların büyük bölümü gövdede açılan gedikler ve alt katlardaki patlamalarda ölmüştü. Revir yaralılarla tıka basa doluydu. Bilgisayar sistemlerinin çoğu devre dışıydı. Ama her şeye rağmen hayatta kalmayı başarmışlardı.

Komutan Kratas gelip Daala'yı selamladı. Yüzü berbat haldeydi; bizzat tamirlere yardım ettiği için yağ ve isle kararmıştı.

“Haberler hoş değil, Amiralim.” dedi.

“Gerçek durumumuzu bilmek istiyorum.” dedi Daala, kalbindeki baskıyı arttıracak endişelerini geri plana iterek. “Her şeyi söyle, ne kadar kötü olursa olsun.”

Kratas başını salladı, yutkunarak, “Hangarda kullanılır durumda sadece yedi TIE avcımız kaldı. Kalanların hepsini kaybettik.”

“Yedi mi?” diye bağırdı. “Hepsinden -” dişlerini sıkıp başını iki yana salladı, saçları alevden bir kırbaç gibi savruluyordu.

Kısa ve kontrollü bir nefes çekip başını salladı.

“Evet, devam et.”

“Dış silah sistemlerini tamir etmek için gerekli yedek parçamız yok.” dedi. “Sancak tarafındaki turbolazer bataryalarımız enkaz halinde ancak iki topu tekrar çalışır hale getirebiliriz.”

Daala iyimse olmaya çalıştı. “Saldırıya uğrarsak kendimizi savunmamız için yeterli olabilir. Ama böyle bir durumla karşılaşmamayı umut edelim. Bu noktada saldırgan bir eyleme girişecek durumda değiliz. Anlaşıldı mı?”

Kratas rahatlamış şekilde baktı. “Anlaşıldı, Amiralim. Gövdedeki gediklerin çoğunu onarabilir ve güvertelerden bazılarını tekrar basınçlı hale getirebiliriz ama...” duraksadı ve kalın kaşları çatı. “Ama bunu neden yapmamız gerektiğini bilmiyorum, Amiralim.” diye cümlesini tamamladı.

“O bölümlere ihtiyacımız yok ve bu noktada kaynaklarımızı eritmekten başka da işe yaramazlar. Tamir ekibimiz aralıksız çalışıyor ve çabalarımızı sadece yaşam destek birimleri ve yolumuza devam etmemizi sağlayacak birimlere yoğunlaştırmamızı öneririm.”

Daala yavaşça başını salladı. “Yine aynı fikirdeyim, Komutan. Karar vermek güç ama gerçekçi olmak zorundayız. Muharebeyi kaybettik ama savaş sürüyor. İmparatorluk adına elimizden geldiğince mücadeleyi sürdürmememiz için geçerli bir mazeretimiz yok.”

Serin havadan kontrollü bir nefes daha çekti ve pencereden önlerinde uzanan ve sütten bir ırmağı andıran yıldızlara baktı. Yoğun merkezdeki galaksinin diskinden bakınca yıldızların tıpkı geniş bir nehir gibi uzandığını fark etti. Gorgon doğrudan galaksinin ısıll ısıll olan merkezine doğru gidiyordu.

“Komutan” – sesini iyice alçalttı – “Mürettebatın moraliyle ilgili genel fikriniz nedir?”

Kratas bir adım daha yanaştı ve yumuşak bir tonda cevap verdi. “Bildiğiniz gibi çok iyi bir mürettebata sahibiz, Amiralim. İyi eğitilmişler ve her şeye hazırlar. Fakat süregelen yenilgiler yüzünden biraz yıldılar...”

“Bana olan güvenlerini yitirdiler mi?” diye sordu Daala. Yüzü taş gibi olmuştu. Kendisini güçlü göstermeye çalışarak Kratas’ın vereceği cevabın etkisini gizlemek için tüm çabasını harcadı. Hatta gözlerinden anlayabileceğinden korkarak gözlerini de kaçırdı.

“Kesinlikle hayır, Amiralim!” diye sert ve şaşırtıcı bir cevap verdi Kratas. “Size sonuna kadar güveniyorlar.”

Hissettiği rahatlığı gizlemeye çalışarak başını salladı, ardından sesini yükselterek iletişim subayına döndü. “Beni tüm geminin duyacağı bir kanala bağla.” dedi. “Herkes seslenmek istiyorum.”

Subay işini halledene kadar Daala da kafasını toparladı. Tüm gemiyi titreten yüksek ve kararlı bir

tonda konuştu.

“Gorgon’un mürettebatının dikkatine. Karşı karşıya kaldığınız sayısız güçlüğü ve her türlü hileye başvurarak üstün gelmeyi başaran bir düşmana rağmen yılmayarak devam ettiğiniz için hepinize teşekkür etmek istiyorum. Fakat şimdi savaşın sonraki safhası için hazırlanmak zorundayız. İmparatorluk’a bağlı son bölge olan Core Sistemler’e doğru yolumuza devam ediyoruz.”

“Tek başına iktidara geçebilmek için mücadele etmekte olan İmparatorluk komutanlarına katılmak baştaki fikrim değildi fakat görülüyor ki artık bizler daha büyük bir mücadelenin parçasıyız. Onlara gerçek düşmanın kim olduğu göstermeli ve İmparator’a hala bağlı olanların tek vücut olarak bir araya gelmesinden başka şansımız olmadığını göstermeliyiz.”

Sesini yükseltmeden evvel bir an durdu. “Evet, Gorgon yaralı. Evet, bizler ağır kayıplar verdik. Hepimiz çok yıprandık – ama asla yenilmedik!”

“Bu tür güçlükler ancak bizleri daha güçlü kılar. Gorgon’u tekrar eski gücüne kavuşturmak için elinizden geleni yapın. Hizmetinizden dolayı teşekkür ederim.” İletişim subayına iletişimi kesmesini emretti. Tekrar dışarıya yıldızlardan oluşan nehirlerle baktı.

Gorgon’un veri bankası Daala’nın Maw Installation’ın veri bankasından yüklediği tüm bilgileri hala taşıyordu. Silah dizaynları ve yeni kavramlar tek başına İmparatorluk’u savaşın yeni safhasına taşımaya yetecek seviyedeydi.

Eldivenli ellerini arkasında kavuşturmuş, soğuk köprüde dururken önünde uzanan evrenin bilinmeyenlerini izledi.

Yıldız destroyeri Gorgon, Core Sistemler’e doğru yoluna devam etti. Bu azimle devam ederse kazanacaktı. Bir gün.

Lady Luck, Kessel'in engebeli arazisi üzerinde alçaktan uçuyordu. Alkali düzlükler parlak güneş ışığıyla pırıl pırıldı. Gökyüzü meteorların bıraktığı izlerle kaplanmıştı – yok olan Kessel'in ayından arta kalan enkaz ince atmosferden geçerek yağmur gibi yağmıştı.

“Biliyor musunuz,” dedi Lando, “bu da kendince ayrı bir güzellik.”

Hemen yanında uzay yataının konforlu koltuğunda bulunan Mara, ona şüpheyile baktı. Ona sanki bir deliye bakar gibi bakmıştı. “Öyle diyorsan.” dedi.

“Çok zaman alacağına şüphe yok.” diye itiraf etti Lando, bir elini konsoldan çekip koltuğunun kolu üzerine koydu. Mara bu hareketiyle biraz ürkse de belli etmedi.

“İlk yapmamız gereken en kısa sürede atmosfer fabrikalarını çalışır hale getirmek. Özel dizayn edilmiş droidler getireceğim. Sullustalı dostum Nien Nunb'la konuştum. Aşağıda tünellerde yaşamaktan memnun olacağını söyledi. Sanırım ondan çok iyi bir yönetici olacak.”

Lando bir kaşını kaldırıp Mara'ya en haşin gülümsemelerinden birini gönderdi. “Ay üssü olmadan savunma yapmak biraz zor olacak ama Kaçakçılar İttifakı'nın da yardımıyla harika bir sistem kuracağımıza eminim. Seninle harika bir takım olduk, Mara. Seninle böyle yakın çalışmak çok hoşuma gidiyor.”

Mara iç çekti ama gerçek bir sıkıntıdan ziyade önemsiz ve hoşgörülü bir hareketti. “Hiç vazgeçmiyorsun değil mi, Calrissian?”

Sırıtarak başını iki yana salladı. “Hayır, hiç tarzım değil. Asla.”

Mara koltuğunda geriye yaslandı ve Lady Luck'ın ön camından dışarı baktı. “Benim korktuğum da bu zaten.”

Tepelerinde, Kessel'in beyaz gökyüzünde, meteorlar yağmaya devam etti.

İki medikal droid iyileşmekte olan Mon Mothma'yı tutuyordu. Bakta tankından üzerinden damlayan sıvılarla çıktı. Biraz sendeledi ve droidin pürüzsüz omuz levhalarına tutundu. Sonunda kendi ayakları üzerinde durmayı başardı ve derin bir nefes alıp gülümsemek için başını kaldırdı.

Leia hayretle bu hızlı gelişmeyi izliyordu. “Sizi tekrar ayakta görebileceğimi hiç sanmıyordum, Mon Mothma.”

“Ben de öyle.” dedi eski devlet başkanı omuz silkerek. “Fakat bedenim intikam alır gibi hırsla kendi kendini iyileştiriyor. Cilghal nano yıkıcıları yok edince bakta tankları da işe yaramaya başladı. Bir an önce dışarı çıkıp ben hastayken neler olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum. Pek çok şeyden geri kaldım. Fakat medikal droidleri burada kalıp dinlenmem gerektiğini söylüyor.” Leia güldü. “Zamanınız çok, üzülmeyin.” Duraksadı, acele etmek istemese de sormadan edemedi. “Devlet başkanlığı görevini devralmaya ne zaman hazır olacağınıza dair bir fikriniz var mı?”

Droidlerin yardımıyla Mon Mothma bakta tankının yanındaki sandalyelerden birine oturdu ve yavaşça sandalyenin minderine gömüldü. Islak giysileri hala üzerindeydi. Uzun süre cevap vermedi. Her baktığında yüz ifadesi Leia'nın kalbinin hızla çarpmasına neden olmuştu.

“Leia, Devlet Başkanı artık ben değilim, sensin.” dedi. “Ben yıllarca hizmet ettim ama bu hastalık beni dermansız bıraktı – sadece fiziksel olarak değil beni Yeni Cumhuriyet'in gözünde de zayıflattı. Böyle zamanlarda Yeni Cumhuriyet dimdik ayakta olmalı. Liderimiz güçlü ve enerjik olmalı. Senin gibi birine ihtiyacımız var, Leia, efsanevi Senatör Bail Organa'nın kızı.”

“Kararım kesindir. Ünvanımı geri istemeyeceğim. Benim için dinlenmek, iyileşmek ve ayrıca Yeni Cumhuriyet'e en iyi şekilde nasıl hizmet edilir diye düşünmek zamanıdır. Bu zaman zarfında da geleceğimiz senin ellerindedir.”

Leia yutkundu, yüzünde zoraki bir soğukkanlı ifade vardı. “Ben de bunu söyleyeceğinizden korkuyordum.” dedi. “Ama birkaç İmparatorluk dönemiyle başa çıkabildiysem herhalde Konsey'i de idare etmesini bilirim. Nihayetinde hepsi bizim tarafımızdalar.”

“İmparatorluk'un, Konsey üyelerinden daha çabuk pes ettiğini göreceksin, Leia.”

Leia'nın yüzü asıldı. “Haklısınız galiba.”

Leia, Vortex'te korkunç fırtınalara kafa tutarcasına yükselen yeni Rüzgarlar Katedrali'ne baktı. Yanında Han, şiddetli rüzgardan gözlerini kısmış hayretle muazzam yapıya bakıyordu.

Yeni katedral Ackbar'ın kazasıyla yıkılan diğer katedralden farklıydı, daha aerodinamikti. Kanatlı Vorlar öncekinin aynısını yapmak istememiş kolektif yabancı zihinlerindeki diğer bir planı uygulamaya karar vermişlerdi.

Kule gibi yükselen orgun büyük ve küçük tüplerini oluşturan kristal silindirler güneş altında ışıldıyordu. Kıvrımlı yüzeye girintiler ve pencereler oyulmuştu. Kanatlı Vorlar etrafta uçuşup orgun tüplerinin ağızlarını açıp kapayarak içlerinden geçen rüzgar vasıtasıyla müziği değiştiriyorlardı. Her şey yerdeyken sadece katedral tek başına Yeni Cumhuriyet'in ruhu gibi yükseliyordu.

Fırtına, ovaları kaplayan eflatun, kıvılcı ve kahverengi çimenleri bir o yana bir bu yana savuruyordu. Vorların içinde yaşadığı küçük tepelikler yeni katedralin çevresini bir halka gibi çevirmişti.

Leia ve Han yanlarında Yeni Cumhuriyet korumaları olduğu halde çimlerin üzerine sentetik mermer döşenerek yapılmış platformda durdular. Vorlar kanatlarını çırparak ziyaretçilerin etrafında daireler çizdiler.

İmparator Palpatine'in kurduğu Yeni Düzen'den beri kanatlı yabancılar dış dünyalardan gelenlerin müziklerini dinlemesine müsaade etmemişti; fakat Asilerin kazanmasıyla Vorlar yeniden kapılarını ziyaretçilere açmışlardı. Sadece Yeni Cumhuriyet temsilcilerine değil, herkese. Leia'nın buraya Ackbar'la birlikte ilk ziyaret girişimi felaketle sonuçlanmıştı ama Leia bu sefer her şeyin yolunda gideceğinden emindi.

Han yanı başında içinde rahatsız olduğu her halinden belli olan resmi kıyafetini giymiş şekilde

duruyordu. Leia çok şık göründüğünü düşünse de bu Han'ı teselli etmeye yetmemişti.

Leai'nın kendisine baktığını hissetmiş olacak ki ona dönüp gülümsedi. Hemen yanaşıp elini beline attı ve onu sıkıca kendine doğru çekti. Kanatlar etraflarında çırpılmaya devam etti.

“Stresten kurtulmak güzel bir duygu,” dedi Han, “sizinle birlikte olmak da, Majesteleri.”

“Ben şu anda devlet başkanayım, General Solo.” dedi Leia göz kırparak. “Belki de size daha sık evde durmanızı emretmeliyim.”

Han güldü. “Bir şey değişir mi sanıyorsun? Kurallara uymadaki başarımı sen de bilirsin.”

Saçları rüzgarda uçuşan Leia gülümsedi. “Anlaşılan ortak bir uzlaşma zemini bulmamız gerekecek.” dedi. “Neden sanki tüm galaksi el ele vermiş bizi ayırmaya çalışıyor gibi geliyor bana? Bence maceralara birlikte atılmamız gerekiyor.”

“Belki de bu zamana kadarki tüm sıvışma fırsatlarımın bedelini ödeme zamanı geldi.” dedi Han.

“Umarım yakın zamanda yeniden fırsatın olur öyleyse.” diyen Leia iyice Han'a sokuldu.

“Bana fırsatlardan bahsetme.” dedi Han parmaklarını sırtında aşağı yukarı gezdirerek. “Şimdilik yeterince şanslı hissediyorum.”

Rüzgar şiddetlendi ve ona bağlı olarak çalan müzik de yükseldi.

Chewbacca'nın kürkü her yöne uçuşuyor ve onu buhar banyosından çıkıp da yeni kurulanmış gibi gösteriyordu. Rüzgar ve katedralden yükselen müziğe eşlik edercesine kükredi.

Threepio'nun kulak tırmalayan sesi duyuldu. “Anakin, Jacen ve Jaina! Çocuklar neredesiniz? Lütfen geri dönün. Bizi endişelendirmeyin.”

Chewbacca ve Threepio sık otların arasına dalıp ikizleri ve küçük kardeşlerini aramaya başladı. Anakin katedralin açılış töreni sırasında emekleyerek kaçıp saklanmıştı. Müziğin etkisinde kalan ziyaretçilerden hiçbiri, Chewbacca ve Threepio da dahil olmak üzere, bebeğin ortadan kaybolduğunu fark etmemişti.

Küçük kardeşlerinin kaybolduğunu gören Jacen ve Jaina onu bulabileceklerini iddia ederek otların arasına dalmış ve tabii ki onlarda kaybolmuştu. Chewbacca ve Threepio fazla dikkat çekmemeye çalışarak aramaya devam ettiler.

“Jacen ve Jaina!” dedi Threepio. “Olamaz. Ne yapacağız, Chewbacca? Bu çok utanç verici.”

Chewbacca'nın göğsüne kadar yükselen otların içerisinde aramaya devam ettiler. Threepio sarı renkli kollarını uzatmış kendisine yol açmaya çalışıyordu. “Bu yüzden gövdem çiziliyor.” dedi. “Bu tür şeyler benim görevim değil.”

Chewbacca, Threepio'nun dediklerini umursamadan etrafı dinlemek için başını kaldırdı.

Çocukların fısıldaşan otlar arasında bir yerde kıkırdadığını duydu. Wookiee hemen harekete geçip kılılı pençeleriyle kendine yol açarak ilerledi. Kimseyi bulamamıştı ama seslerin geldiği yerde ezilen otları görmüştü. Eninde sonunda onları bulacaktı.

Sentetik mermerden yapılmış parlak mozaik platformda Amiral Ackbar yanında beyaz elbiseli Winter olduğu halde kımıldamadan durmuş katedralin müziğini dinliyordu. Farklı gezegenlerden gelmiş sık kıyafetler içerisindeki diğer temsilciler arasında yerlerini almışlardı.

Hatayla da olsa Rüzgarlar Katedrali'nin yıkılmasına yol açtığı için açılış törenine katılmak istememişti. Vorların kendisine hala kızgın olabileceğinden çekinmişti fakat Vorlar sığ ve bu tür olaylardan etkilenmeyen duygusuz bir ırktı. Sadece işlerine devam ederek planlarını uygulamaya koymuşlardı. Yeni Cumhuriyet'ten tazminat talep etmemişler sadece yeni bir Rüzgarlar Katedrali inşa etmeye girişmişlerdi.

Rüzgar serindi ve değdiği yeri üşütüyordu. Müzik ise çok güzeldi.

Yanında mücevherlerle süslü güzel bir kadın, koltuğuna çökmüş ve yorgun genç bir adama sarılmıştı. Ackbar onlara baktı sonra eğilip alçak bir sesle Winter'a fısıldadı. “Bunların kim olduğunu söyleyebilir misin? Tanıyamadım.”

Winter çifti inceledi, sonra sanki yüzü zihnindeki dosyaları tarıyormuş gibi ilgisiz bir hal aldı. “Sanırım Dargul'dan Düşes Mistal ve eşi.”

“Acaba adam neden bu kadar perişan halde?” dedi Ackbar.

“Belki de müzik sevmiyordur.” dedi Winter sonra da garip bir sessizliğe daldı. Sonra tekrar konuştu. “Tekrar Yeni Cumhuriyet'e hizmet etmeye başladığınız için çok memnun oldum, Ackbar. İdaremizin geleceğine katacağınız çok şey var.”

Ackbar yavaşça başını sallayarak yıllardır Leia'nın yardımcısı olarak görev yapan kadına baktı.

“Ben de Anoth'taki sürgün hayatından kurtulduğum için memnunum.” dedi. “Senin için endişelendim. Kişisel yeteneklerine ve sezgilerine her zaman ihtiyacımız olmuştur.”

Ackbar, Winter'ın yüz ifadesini gizlemeye çalıştığının farkındaydı, sadece gülümseyerek en az o da Ackbar kadar duygularını belli etmemeye çalışmıştı.

“Çok güzel,” dedi Winter, “ilerleyen zamanlarda birbirimizi daha sık göreceğiz anlaşılan.”

Ackbar başını salladı. “Çok hoşuma gider.”

Qwi Xux, rüzgarların müziğini uzun uzun dinledi. Notalar alçalıp yükselerek ve asla kendini tekrar etmeden kompleks bir yapı haline geliyordu ve Vorlar konserlerinin kaydedilmesini yasakladığı için aynı müziği iki kez dinlemek mümkün olmuyordu.

Uçan yaratıklar kristalin şaftları arasında aşağı yukarı uçuşup küçük delikleri elleri ya da bedenleriyle kapatarak fırtınanın seyrine göre senfoniye şekil veriyordu.

Müzik Qwi Xux’a kendi hayatını anlatır gibiydi. Duygularını harekete geçirmiş, gönül telini titretmiş, sanki tüm hayatı boyunca hissettiklerini burada duymuştu. Kayıp çocukluğu, acımasız eğitimi ve Maw Installation’da beyni yıkanmış halde geçirdiği yıllar... Ve kaçmasına yardım eden Yeni Cumhuriyet üyeleriyle karşılaştığı anda hissettiği özgürlük duygusu... Ve ona şu ana kadar var olduğunu bilmediği yeni dünyalar ve parlak ufuklar açan Wedge Antilles.

Şimdi kendini toparlayıp Maw Installation’a dönmesi ve eski laboratuvarının koridorlarında tekrar yürümesinin ardından Qwi anıları için yas tutmasına gerek kalmadığını anlamıştı.

Ardından yolunu şaşırmış olan Kyp Durrön, büyük bir zalimlikle hafızasını silmişti ama artık belki de kendisine iyilik yapmış olduğunu düşünüyordu. Üzerinde çalıştığı o korkunç silahları hatırlamak istemiyordu. Sanki yeniden doğmuş, Wedge’le birlikte ona yeni bir şans verilmiş gibi hissediyordu. Yapımına yardımcı olduğu korkunç icatların anıları onu artık rahatsız etmeyecekti.

Müzik devam etti; bir hüznü bir coşku vericiydi ve böylesi daha önce duyulmuş değildi.

“Ithor’a benimle birlikte gelmek ister misin?” dedi Wedge eğilerek. “Tatil yapmak için çok uygun bir zaman.”

Qwi gülümsedi. Gür ormanların bulunduğu dünyaya gitmek harika bir fikirdi: Kendi kendine yeten ağaç tepelerine kurulmuş şehirler ve dost canlısı bir halk. Kaybettiği hafızasının acısını silmek için uygun bir yer olacaktı.

“Yani artık İmparatorluk casuslarından ve Amiral Daala’dan saklanmak zorunda değil miyiz?”

“Artık endişe etmemize gerek yok.” dedi Wedge. “Artık sadece eğlenmekle meşgul olabiliriz.”

Vorlar Rüzgarlar Katedrali’ndeki tüm oyuk ve pencereleri açtılar. Fırtına tüm gücüyle binanın içerisinde yol alırken müzik de bir kreşendo halini aldı, tüm galakside yankılanacak muhteşem bir son.

43

Yavin’in dördüncü ayında gün doğumu.

Artoo-Detoo öterek taş rampada giderken Jedi Şövalyeleri de onu takip etti. Sessizce Büyük Tapınak’ın tepesinde bir araya gelip sisle kaplı ağaç tepelerine baktılar. Arkalarında parlayan turuncu gaz devi de atmosferin üst katmanlarını aydınlatmıştı.

Ormanlık ay yörüngesinde dönmeye devam ederken Luke Skywalker da yaklaşan şafağı karşılamak için hepsinin önündeki yerini aldı. Yanında genç Kyp Durrön yürüyordu, hala tam olarak düzelmemiş yaraları nedeniyle aksıyordu ama iç kuvveti her zamankinden fazlaydı. Kısa süre içinde tüm davranış tarzı baştan sona değişmişti.

Kyp yeni Jedi’ların en büyüğü olma yolunda ilerlerken Luke’un diğer öğrencileri de onun zannettiğinden çok daha güçlü olduklarını ispat etmişlerdi.

Birlikte Sith'lerin Karanlık Lordu Exar Kun'u yenmişlerdi. Cilghal, yeni Jedi şifa teknikleriyle Mon Mothma'nın hayatını kurtarmıştı. Streen, kendine olan güvenini tekrar kazanmış ve hava şartlarını hissetme ve kullanma yolunda büyük adımlar atmıştı.

Tionne, Jedi tarihini gün ışığına çıkarma yolundaki gayretine kaldığı yerden devam etti, bu görev Jedi Holokronu'nun imha edilmesiyle daha da güç bir hal almıştı – fakat Luke üzerlerinden bin yıldan uzun bir süre geçse de başka Holokron'lar da bulunabileceğini biliyordu. Çok sayıda kadim Jedi Üstadı yaşam öykülerini bu tür cihazlara kaydetmişlerdi.

Dorsk 81, Kam Solusar ve Kirana Ti şimdilik kendilerine has nitelikler sergilememişlerdi ama onlar da her yönüyle güçlüydüler. Yeni Jedi'lardan bazıları Yavin 4'te kalıp eğitimlerine devam ederken diğerleri, Yeni Cumhuriyet'i savunan şövalyeler olarak, yeteneklerini galaksinin diğer köşelerine taşımaya karar verdiler.

Artoo güneş ışığının tapınağın en uç noktasına ne zaman vuracağıyla ilgili bir hesap yaptı ve bunu bildirdi. Küçük droid Luke'un yanında olmaktan fazlasıyla mutlu görünüyordu.

Luke tüm Jedi Şövalyeleri'ni etrafına topladı, gittikçe artan güçlerini hissedebiliyordu. Onlar bir takımdı sadece anlamadıkları güç ve yeteneklere sahip bir grup değildiler.

Diğerleri gözlem platformunun taşları üzerinde durup gizli güneşe doğru baktılar. Luke şu an duyduğu gururu ve beklentilerini ifade edecek doğru kelimeleri düşündü.

“Sizler Yeni Jedi Şövalyeleri'nin ilkisiniz.” dedi kutsarmış gibi elini kaldırdı. “Sizler Yeni Cumhuriyet'i koruyacak büyük tarikatın nüvesini teşkil edeceksiniz. Sizler Güç'ün kahramanlarısınız.”

Öğrencileri konuşmasa bile duydukları heyecan ve gururu kolayca hissediyordu.

Jedi Akademisi'ne gelecek başka öğrenci ve öğretmenler de olacaktı. Luke aralarından bazılarının karanlık tarafa döneceği gerçeğini kabullenmek zorundaydı. Ama ne kadar öğrenci eğitirse aydınlık tarafın ordusu da o kadar güçlü olacaktı.

Çatıda toplanmış olan Jedi'lar hep birlikte Yavin'in kıyısından kendini gösteren güneşin ışıklarını izlediler. Parlak ışık hüzmeleri ormana mücevher parçaları gibi yağıyor ve hareket halindeki atmosferden kırılıp yansıyor.

Artoo mırıldandı; Luke ve diğer Jedi'lar sadece sessiz bir hayranlıkla izledi.